

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΕ'

Τρίτη 5 Ιουνίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 5 Ιουνίου 2001, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΪΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Χρήστο Βοσνάκη, Βουλευτή Πέλλας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ορφανού Καβάλας ζητεί την αποζημίωση των αμυγδαλοπαραγωγών της περιοχής του που οι καλλιέργειές τους επλήγησαν από παρατεταμένη ξηρασία.

2) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το επιμελητήριο Ηλείας ζητεί να παραμείνει το λιμάνι της Κυλληνης χαρακτηρισμένο ως λιμάνι εθνικής σημασίας.

3) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πύργου Ηλείας ζητεί να επιλυθεί το πρόβλημα του χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων της περιοχής του.

4) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η δημοτική Οργάνωση Πύργου Ηλείας ζητεί την ίδρυση και λειτουργία Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων στο Νομό Ηλείας.

5) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Οργάνωση Πύργου Ηλείας ζητεί την κατασκευή έργων υποδομής, ανάπτυξης και ανάδειξης του Νομού Ηλείας.

6) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ερυθρών του Ν. Αττικής ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη βελτίωση και διαπλάτυνση της παλαιάς Εθνικής Οδού Ελευσίνας – Θήβας.

7) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης – Αποχέτευσης στη Θήβα ζητεί τη συμπληρωματική παροχή

νερού στη Θήβα για την αντιμετώπιση του κινδύνου της λειψυδρίας.

8) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Συνταξιούχων ΟΤΕ υποβάλλει προτάσεις για την κοινωνική ασφάλιση και τη συνταξιοδότηση των μελών του.

9) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Σύνδρομου DAWN Ελλάδος ζητεί τη λειτουργία τμημάτων ενσωμάτωσης στα νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία της πόλης της Λάρισας.

10) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ζαγοράς Μαγνησίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση του αγροτικού οδικού δικτύου της περιοχής του.

11) Η Βουλευτής Μαγνησίας κα ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Μαγνησίας ζητεί να καταβληθούν ποσά που δικαιούνται στους βαμβακοπαραγωγούς της περιοχής της.

12) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κα Ε. Μπαλάσκα, γεωργός, ζητεί την επίλυση οικονομικού και ασφαλιστικού προβλήματός της με τη ΔΥΟ Γιαννιτσών.

13) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνιος Ένωση Πλοιάρχων Εμπορικού Ναυτικού πάσης τάξεως ζητεί τη θεσμοθέτηση ασφαλιστικού συστήματος με τριμερή συμμετοχή.

14) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνιος Ένωση Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης ζητεί να επιλυθεί το θέμα που έχει δημιουργηθεί για τους ιατρούς άνευ ειδικότητας.

15) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι δήμοι του Νομού Κυκλάδων εντοπίζουν τη σοβαρότητα του προβλήματος της λειψυδρίας που αντιμετωπίζει η περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου και ζητούν να ληφθούν μέτρα για να καλυφθούν οι ανάγκες υδροδότησης κατοίκων και παραθεριστών.

16) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Ανασκα-

φής Ακρωτηρίου Θήρας ζητεί χρηματοδότηση για τη συνέχιση των ανασκαφών στο Ακρωτήρι Θήρας.

17) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας για την πρόθεση της χωροταξικής και οικιστικής ανασυγκρότησης της Β. Αττικής εις βάρος των ιδιοκτητών γης της περιοχής.

18) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Μικρασιατικοί Σύλλογοι Νίκαιας ζητούν ν' αναγνωρισθεί η 14η Σεπτεμβρίου ως ημέρα εθνικής μνήμης για τη γενοκτονία του Μικρασιατικού Ελληνισμού το 1922.

19) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πυροσβεστικών Υπαλλήλων Κρήτης ζητεί την άμεση ενίσχυση του προσωπικού του 1ου πυροσβεστικού σταθμού Ηρακλείου με πρόσληψη νέων υπαλλήλων.

20) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ξενοδοχοϋπαλλήλων Νομού Ηρακλείου ζητεί να μην αυξηθεί το όριο ενσήμων για τις παροχές του ΟΕΕ.

21) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μεσσαμίων του Ν. Ευβοίας ζητεί να επιλεγεί η θέση στην περιοχή Καμάρες και στις παρυφές του Πολεοδομικού Συγκροτήματος Χαλκίδας για τη στέγαση της νεοσύστατης Β' ΔΥΟ Χαλκίδας Εύβοιας.

22) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Σταθούλης, παιδίαντρος στο ΕΣΥ ζητεί τη διευθέτηση της συνταξιοδότησής του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2618/25-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 372/23-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2618/25.9.2000 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευτύχης Κοντομάρης, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Οδικών Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

Στο Interest έχει προταθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ η ένταξη του έργου «Κατασκευή του οδικού άξονα Βορρά- Νότου» στον Ν. Κέρκυρας με προϋπολογισμό 10.000.000.000 δρχ. Ο οδικός άξονας που αναφέρεται η ερώτηση βρίσκεται εκτός του άξονα Βορρά- Νότου.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ»

2. Στην με αριθμό 2655/26-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 779/23-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 2655/26-9-2000 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τη Βουλευτή κα Π. Φουντουκίδου με θέμα την ενίσχυση του Φιλανθρωπικού Σωματίου Ποντιακός Οίκος Ευγηρίας «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», σας πληροφορούμε ότι οποιοδήποτε αίτημα του εν λόγω Σωματίου για οικονομική ενίσχυση του Γηροκομείου θα εξετασθεί μόνον εφόσον του χορηγηθεί άδεια λειτουργίας από την αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ»

3. Στην με αριθμό 2662/27-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 568/19-9-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2662/27.9.2000, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Κασαρός, για τα θέματα της αρμοδιότητάς

μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μέχρι 31.8.2000 είχαν υποβληθεί στη Α.Τ.Ε. 12.368 αιτήσεις που αντιπροσωπεύουν οφειλές ύψους 427.193.926.000 δρχ. και από αυτές είχαν εξετασθεί 4709 αιτήσεις που αντιπροσωπεύουν οφειλές ύψους 61.848.449.000 δρχ.

Λόγω του μη ανατοκισμού των τόκων των μεσομακροπρόθεσμων δανείων από την ΑΤΕ, ο αριθμός των οφειλετών που ευνοούνται από το άρθρο 30 του ν. 2789/2000 είναι πολύ μικρός, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η Α.Τ.Ε. έχει ήδη σε εφαρμογή πρόγραμμα ρύθμισης (εγκ. 55/99) οι όροι της οποίας είναι ευνοϊκοί.

Η Α.Τ.Ε. υπόψη του μεγάλου αριθμού των αιτημάτων ενημερώνει τους ενδιαφερόμενους για τη διαμόρφωση του ύψους των οφειλών τους με βάση τον προαναφερόμενο Νόμο και δίνεται εύλογη προθεσμία για τον διακανονισμό – ρύθμιση της οφειλής τους σύμφωνα με την σχετική απόφαση του Δ.Σ. της Α.Τ.Ε. (προκαταβολή 20% της οφειλής και 5ετές πρόγραμμα εξόφλησης).

Σε ό,τι αφορά τον αριθμό των συμβάσεων που έχουν υπογραφεί επισημαίνουμε ότι η ΑΤΕ θα έχει διαθέσιμα στοιχεία μετά την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

4. Στην με αριθμό 2685/28-9-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 35767/23-10-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2685/28-9-2000, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασίλης Οικονόμου, σχετικά με την ίδρυση του Δήμου Ωρωπού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης έχουν περιέλθει οι αποφάσεις των κοινοτικών συμβουλίων Νέων Παλατιών, Σκάλας Ωρωπού και Ωρωπού με τις οποίες εκδηλώνεται η βούλησή τους περί ενώσεώς τους σε Δήμο.

Το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ευρίσκεται στο στάδιο της σύνταξης σχεδίου Διατάγματος περί της ενώσεως των κοινοτήτων σ' ένα δήμο. Προς τούτο έχει ζητήσει τη σχετική γνώμη του γνωμοδοτικού συμβουλίου που προβλέπεται από το άρθρο 8 του π.δ/τος 410/95 (ΔΚΚ).

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ»

5. Στις με αριθμό 2698/29-9-00, 2706/2-10-00 και 2830/4-10-00 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 571/20-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις ερωτήσεις 2698/29-9-00, 2706/2-10-00, 2830/4-10-00 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Ι. Δ. Λαμπρόπουλος, Λ. Ι. Παπανικολάου και Π. Λαφαζάνης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η νομοθεσία που διέπει την χορήγηση της στρεμματικής ενίσχυσης σταφίδων απαρτίζεται από τον Καν. 2201/96 του Συμβουλίου, τον Καν. 1621/99 της Επιτροπής και την Κ.Υ.Α. 290058/21.7.2000. Η μείωση της ελάχιστης στρεμματικής απόδοσης σε περίπτωση φυσικών καταστροφών, καθώς και ο προσδιορισμός της παραδοτέας ποσότητας από τον παραγωγό, καθορίζονται στην ανωτέρω νομοθεσία.

Έχει δοθεί ήδη εντολή ότι δεν ισχύει καμία έγγραφη ή προφορική οδηγία και καλούνται οι αρμόδιες υπηρεσίες να εφαρμόσουν την νομοθεσία αυτή προκειμένου να χορηγηθεί κανονικά η στρεμματική ενίσχυση στους δικαιούχους παραγωγούς και να κατοχυρωθεί υπέρ της χώρας μας η κοινοτική χρηματοδότηση αυτής της ενίσχυσης.

Το καλοκαίρι του 2000 προξενήθηκαν αρκετές ζημιές από καύσωνα στις καλλιέργειες αμπελοειδών σε διάφορες περιοχές της χώρας. Οι εξατομικευμένες εκτιμήσεις των παραπάνω

ζημιών έχουν προ πολλού ολοκληρωθεί από τον Οργανισμό ΕΛΓΑ και τα σχετικά πορίσματα εκτίμησης βρίσκονται στο στάδιο κοινοποίησης. Σε όσες περιπτώσεις διαπιστώθηκαν, κατά την εκτίμηση, ζημιές από καύσωνα που υπερβαίνουν σε ποσοστό το 20% (ασφαλιστικό όριο) θα καταβληθούν στους δικαιούχους οι ανάλογες αποζημιώσεις σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό Ασφάλισης της Φυτικής Παραγωγής.

Τέλος επισημαίνουμε ότι στα πορίσματα των εκτιμήσεων των εν λόγω ζημιών, τα μεν ποσοστά ζημιάς εκφράζουν την απώλεια της παραγωγής εξαιτίας του καύσωνα, η δε προβλεπόμενη παραγωγή αναφέρεται στο ύψος της στρεμματικής απόδοσης της συγκεκριμένης καλλιεργητικής περιόδου.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

6. Στην με αριθμό 2699/29-9-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1782/19-10-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2699/29-9-2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Λεωνίδας Λυμπερακίδης, σχετικά με τη συνταξιοδότηση γυναικών που απασχολούνταν στον τομέα της λαϊκής τέχνης (ταπητουργικά εργαστήρια) και τους λείπει μικρός αριθμός ενσήμων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι ισχύουσες σήμερα ελάχιστες χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης από το ΙΚΑ, δηλαδή οι 4.500 ημέρες ασφάλισης ή 4.050 για τους μεγάλης ηλικίας εργαζόμενους, σε καμιά περίπτωση δεν θεωρείται ότι δύσκολα πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια του ασφαλιστικού βίου. Επισημαίνεται ότι από την ισχύουσα νομοθεσία, παρέχεται η δυνατότητα συνυπολογισμού και άλλων χρόνων όπως, 400 ημέρες τακτικής ανεργίας και ασθένειας (μέχρι 200 σε κάθε περίπτωση, εφόσον εμπίπτουν στην τελευταία δεκαετία πριν από τη συνταξιοδότηση), τυχόν χρόνος Εθνικής Αντίστασης, καθώς και χρόνος ασφάλισης σε άλλους ασφαλιστικούς φορείς.

Επίσης παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους που έχουν πραγματοποιήσει οποτεδήποτε, τουλάχιστον 3.000 ημέρες ασφάλισης, να συνεχίσουν προαιρετικά ασφαλιζόμενοι στο ΙΚΑ, καταβάλλοντας τις ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη-εργαζομένου, για το χρονικό διάστημα που υπολείπεται μέχρι τη συμπλήρωση του απαραίτητου για να συνταξιοδοτηθούν αριθμού ημερών ασφάλισης.

Το ίδιο δικαίωμα έχουν και οι ασφαλισμένοι που έχουν πραγματοποιήσει 500 τουλάχιστον ημέρες ασφάλισης στην τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της υποχρεωτικής ασφάλισης και υποβάλουν σχετική δήλωση στο ΙΚΑ μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από την τελευταία η μέρα ασφάλισής τους στο ΙΚΑ.

Κατανοούμε το πρόβλημα ανεργίας που αντιμετωπίζουν οι αναφερόμενες εργαζόμενες, όμως δεν είναι δυνατή η συνταξιοδότησή τους κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ»

7. Στην με αριθμό 2704/30-9-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1800/18-10-2000 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στο από 29-9-2000 έγγραφο σας, με το οποίο μας στείλατε την 2704/30-9-2000 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Κρητικός, σχετικά με το θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με τις διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν. 2238/1994, οι οποίες προστέθηκαν με την παράγραφο 5 του άρθρου 12 του ν. 2459/1997 και του τελευταίου εδαφίου της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ν. 2238/1994, προβλέπεται ότι στην περίπτωση που τα χρηματικά ποσά των δωρεών που εκπίπτουν

υπερβαίνουν αθροιστικά για κάθε δωρεοδόχο, τις εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές ετησίως, προκειμένου αυτά να αφαιρεθούν από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου ή της επιχείρησης, ο δωρητής οφείλει να παρακρατήσει φόρο με συντελεστή 20% στο πάνω από 100.000 δραχμές ποσό της δωρεάς και να τον αποδώσει σε οποιαδήποτε Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία.

2. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο φόρος 20% δεν βαρύνει τα κοινωφελή ιδρύματα αλλά τους δωρητές, φυσικά και νομικά πρόσωπα, οι οποίοι τον παρακρατούν από το ποσό της δωρεάς. Περαιτέρω, η φορολόγηση αυτή δεν επηρεάζει αρνητικά τις δωρεές προς τα νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς γιατί από το εισόδημα του δωρητή φυσικού προσώπου ή από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης εξακολουθεί να αφαιρείται ολόκληρο το ποσό της δωρεάς (ποσό που εισπράττεται από το νομικό πρόσωπο και ποσό φόρου).

Εξάλλου, αν ο φορολογούμενος θέλει να δωρήσει ένα χρηματικό ποσό χωρίς να το αφαιρέσει από το εισόδημά του, δεν έχει υποχρέωση να παρακρατήσει και να αποδώσει στη Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία τον παραπάνω φόρο.

3. Ανεξάρτητα όμως από τα πιο πάνω, με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο που θα κατατεθεί σύντομα στη Βουλή για ψήφιση, προβλέπεται ευνοϊκότερη φορολογική μεταχείριση των δωρεών-χορηγιών.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ»

8. Στις με αριθμό 2718/2-10-2000 και 3034/11-10-00 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 573/20-10-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις ερωτήσεις 2718/2-10-2000 και 3034/11-20-2000 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Π. Παυλόπουλος, Λ. Λυμπερακίδης, Γ. Σαλαγκούδης, Βασίλειος - Ευμένης Βύζας, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όσο αφορά τη συμπληρωματική αποζημίωση από τον ΕΛΓΑ ροδακινοπαραγωγών επισημαίνουμε τα εξής:

Το θέμα δημιουργήθηκε τέλη Νοεμβρίου - αρχές Δεκεμβρίου 1999 όταν κοινοποιήθηκαν τα πορίσματα εκτιμήσεων του ΕΛ.Γ.Α. από χαλαζοπτώσεις που έπληξαν τα ροδάκια των περιοχών πολλών νομών της Ελλάδας.

Διοργανώθηκε στις 5 Δεκεμβρίου στο Δήμο Μελίκης συγκέντρωση διαμαρτυρίας με Βουλευτές όλων των κομμάτων, Νομάρχες, Δημάρχους και προέδρους Ε.Α.Σ. και ομάδων παραγωγών όπου διατυπώθηκε ομόφωνα το αίτημα για συμπληρωματική αποζημίωση με αύξηση των ποσοστών αποζημιώσεων στους χαλαζόπληκτους παραγωγούς όλης της χώρας επειδή ο τρόπος υπολογισμού των ποσοστών ζημιάς με βάση τις συγκριτικές τιμές Εμπορίας και απόσυρσης αδικούσε αισθητά τους παραγωγούς (κατά 20-30% μικρότερες ζημιές από τις πραγματικές). Ο ΕΛ.Γ.Α. συμφώνησε να επανεξετάσει το ζήτημα και να καλύψει με συμπληρωματική αποζημίωση όλους τους παραγωγούς που ενδεχόμενα αδικήθηκαν από την εκτιμητική διαδικασία.

Το Δ.Σ. συνήλθε σε πρώτη συνεδρίαση στις 13-12-99 και συζήτησε για πρώτη φορά το θέμα. Ακολούθησαν επανειλημμένες συνεδριάσεις του Δ.Σ. (19-1-2000, 4-2-2000, 8-2-2000, 24-2-2000, 15-3-2000) όπου συζητήθηκε το θέμα (μεταξύ άλλων) και λήφθηκε απόφαση ότι ο ΕΛ.Γ.Α., θα καταβάλλει συμπληρωματική αποζημίωση στους χαλαζόπληκτους ροδακινοπαραγωγούς ως εξής:

- 20% αύξηση του ποσοστού ζημιάς για τα επιτραπέζια ροδάκια
- 10% αύξηση του ποσοστού ζημιάς για τα συμπύρνα ροδάκια

- Το ποσό της συμπληρωματικής αποζημίωσης να καταβληθεί στον ΕΛ.Γ.Α. από τον κρατικό προϋπολογισμό ως αποκατάσταση απώλειας εισοδήματος.

Από τα ανωτέρω προκύπτει, ότι το ποσό αποφασίστηκε να

διατεθεί σε ανύποπτο χρόνο.

Το ποσό της επιχορήγησης δεν αποτελεί ενίσχυση του εισοδήματος, αλλά κάλυψη της επί πλέον ζημιάς που υπέστησαν οι ροδακίνοπαραγωγοί από τη χαλαζόπτωση του 1999 δοθέντος ότι η παρασχεθείσα από τον ΕΛ.Γ.Α. αποζημίωση, σύμφωνα με τους ισχύοντες Κανονισμούς του, δεν κάλυψε σε ικανοποιητικό βαθμό το ύψος της ζημιάς, εξαιτίας των δυσμενών συνθηκών που προέκυψαν στη συνέχεια κατά την εμπορία των προϊόντων «αυτών στις χαλαζόπληκτες περιοχές.

Σημειώνουμε ότι οι εν λόγω παραγωγοί έφεραν επί πλέον σε βάρος τους την, σύμφωνα με τους Κανονισμούς του ΕΛΓΑ, συμμετοχή τους στη ζημιά σε ποσοστό που φθάνει μέχρι το 25% της ζημιάς.

Για το λόγο αυτό το κράτος στο πλαίσιο της υποχρέωσής του να στηρίξει το εισόδημα των πληττομένων από τις θεομηνίες παραγωγών, και δεδομένου ότι ο ΕΛ.Γ.Α. αδυνατούσε να καλύψει περαιτέρω τη ζημιά αυτή, επιχορήγησε τον ΕΛ.Γ.Α. με το ποσό του 1,8 δισ. δρχ. προκειμένου να αποκατασταθεί η απώλεια του εισοδήματος τους κατά δίκαιο τρόπο ανάλογο της διαδικασίας που εφαρμόζει ο ΕΛ.Γ.Α. για την εκκαθάριση και καταβολή των αποζημιώσεων στους δικαιούχους, ώστε να βωθηθεί έκαστος ανάλογα με το ύψος της ζημιάς του.

Το ποσό αυτό πράγματι καταβλήθηκε ως συμπληρωματική αποζημίωση κι όχι ως ενίσχυση ο τρόπος αυτός της καταβολής της συμπληρωματικής αποζημίωσης επελέγη διότι προέκυψε από την εκτιμητική διαδικασία που ακολούθησε ο ΕΛ.Γ.Α. ότι το τελικό ποσοστό ζημιάς που προέκυψε για τους χαλαζόπληκτους ροδακίνοπαραγωγούς όλης της χώρας περιείχε επισφαλής στοιχεία υπολογισμού της ποιοτικής ζημιάς.

Πιο συγκεκριμένα: στο ποσοστό της ζημιάς, που αναφέρεται στα πορίσματα των εκτιμητών του ΕΛΓΑ συνυπολογίζεται, σύμφωνα με τον κανονισμό ασφάλισης της φυτικής παραγωγής, εκτός από την ποσοτική και η ποιοτική ζημιά από χαλάζι.

Όσον αφορά στο θέμα της ποιοτικής ζημιάς που συνίσταται στην οριστική απώλεια της παραγωγής -η παραγωγή που χτυπιέται και πέφτει από το δένδρο ή δεν αξιοποιείται- δεν υπήρχε πρόβλημα.

Για την εκτίμηση όμως της ποιοτικής ζημιάς που συνίσταται στην υποβαθμισμένη παραγωγή - η παραγωγή που χτυπιέται αλλά παραμένει στο δένδρο - υπήρχε ένσταση από την πλευρά των ομάδων παραγωγών ως προς τον τρόπο υπολογισμού σε σχέση με τη διάθεση των ζημιωθέντων προϊόντων.

Το Δ.Σ. εξέτασε το θέμα ζητώντας και τη γνώμη ειδικών επιστημόνων, (Αναλογιστές) για να γνωματεύσουν επί του τρόπου υπολογισμού της ποιοτικής ζημιάς.

Ο τρόπος που εφαρμόστηκε από τους εκτιμητές του ΕΛ.Γ.Α. ήταν απόλυτα σύμφωνος με το πνεύμα του κανονισμού ασφάλισης τους ΕΛ, ΓΑ., αλλά τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για την εξαγωγή του % ποιοτικής ζημιάς είναι επισφαλής (τιμές εμπορίας και απόσυρσης του προϊόντος) και είναι πιθανόν να οδηγήσουν σε λάθος εκτίμηση από την συγκυρία των τιμών.

Με βάση λοιπόν αυτά τα στοιχεία ο ΕΛ.Γ.Α. δεν μπορούσε να προβεί σε αναθεώρηση των πορισμάτων εκτίμησης γιατί τυπικά υπήρξε πιστή εφαρμογή του κανονισμού ασφάλισης, ουσιαστικά όμως η συγκυρία των τιμών οδηγούσε σε αποτελέσματα που δεν απέδιδε την πραγματική ποιοτική ζημιά στον παραγωγό.

Για το λόγο αυτό η Διοίκηση του ΕΛ.Γ.Α. ζήτησε την επιχορήγηση από το Υπουργείο Οικονομικών μέσω του Υπουργείου Γεωργίας για την αποκατάσταση της απώλειας τους εισοδήματος των παραγωγών που επλήγησαν από χαλάζι και όχι για να τους ενισχύσει για άλλους λόγους.

Εξ' άλλου ο ΕΛ.Γ.Α. λόγω των υψηλών αποζημιώσεων που είχε καταβάλει κατά τα προηγούμενα έτη με συνέπεια να υποχρεωθεί να προσφύγει σε δανεισμό ύψους 33 δισ. δρχ δεν είχε και την οικονομική δυνατότητα για την κάλυψη της επί πλέον ζημιάς.

Ενόψει και των ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι οδηγίες της

Ε.Ε.87 και 88, αφού στην προκειμένη περίπτωση δεν πρόκειται περί ενίσχυσης αλλά περί επιχορήγησης για την αποκατάσταση της απώλειας τους εισοδήματος των πληγέντων από το χαλάζι παραγωγών λόγω αδυναμίας τροποποίησης των πορισμάτων εκτίμησης και οικονομικών δυσκολιών του ΕΛ.Γ.Α. να ανταποκριθεί από τους ίδιους πόρους στην καταβολή του ποσού των 1,8 δισ. για την επιχορήγηση των παραγωγών.

2. Το ποσό του 1,8 δισ. δεν κατενεμήθη ισομερώς (180 000 δρχ./10.000 ροδακίνοπαραγωγοί) αλλά αυξήθηκε το ποσοστό ζημιάς (20% στα επιτραπέζια, 10% στα συμπύρηννα) σύμφωνα με τα στοιχεία των δηλώσεων των παραγωγών και τα αμφισβητούμενα από τους παραγωγούς πορίσματα των εκτιμητών του ΕΛ.Γ.Α.

Τα χρήματα που διετέθησαν κυμαίνονται από 10.000 δρχ 1.842.573 δρχ και αφορούν παραγωγούς 25 νομών της Ελλάδος και όχι μόνο της Ημαθίας και της Πέλλας. (Επισυνάπτονται σχετ. Πίνακες).

Το ποσό του 1,8 δισ. δεν εισεπράχθη από τον ΕΛ.Γ.Α. (λόγω της αρνητικής θέσης της επιτρόπου του Ελ Συνεδρίου στο Υπουργείο Γεωργίας) αλλά αντιθέτως διετέθη από τον Προϋπολογισμό του με διαφανείς διαδικασίες.

Το Υπουργείο Γεωργίας και ο ΕΛ.Γ.Α. με την καταβολή της συμπληρωματικής αποζημίωσης επανόρθωσαν μία αδικία εις βάρος των Ελλήνων ροδακίνοπαραγωγών λειτουργώντας με γνώμονα τον κοινωνικό ρόλο του Οργανισμού και το συμφέρον του Έλληνα αγρότη, στο πλαίσιο διαφανών διαδικασιών και απονομής δικαίου.

Τέλος για το θέμα αυτό τόσο ο Βουλευτής κ. Γ. Καρασμάνης (Ν.Δ.) και ο τότε δήμαρχος και νυν Βουλευτής Κ. Μ. Χαλκίδης Ν.Δ. είχαν επανειλημμένα ζητήσει την ικανοποίηση αυτού του αιτήματος (σχετ.).

Ο Υπουργός
Γ.ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχεδικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 2726/2-10-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 177/19-10-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 2726/2-10-00 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Α. Μαντέλης σχετικά με το τραγικό ατύχημα στο αεροσκάφος FALCON, σας πληροφορούμε ότι, με αφορμή και την υπόθεση του τραγικού ναυαγίου του πλοίου «Εξηπρές Σαμίνα», από το Υπουργείο Δικαιοσύνης προωθήθηκε προς ψήφιση στη Βουλή τροπολογία με την οποία τροποποιούνται τα άρθρα 30 και 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με την οποία επιδιώκεται η επιτάχυνση της προόδου της ποινικής διαδικασίας σε περιπτώσεις εγκλημάτων, που έχουν βαρύνουσα κοινωνική σημασία. Η τροπολογία αυτή ήδη ψηφίστηκε από τη Βουλή.

Ο Υπουργός
ΜΙΧ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ»

10. Στην με αριθμό 2798/4-10-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 587/19-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2798/4-10-00 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Κοτσώνης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με τις καταγγελίες για εισαγωγή και συσκευασία ποσοτήτων Σουλτανίνας από την Τουρκία, και εν συνεχεία αποστολή στο εξωτερικό με το όνομα «Κορινθιακή» επισημαίνουμε ότι, οι Περιφερειακές Υπηρεσίες του Υπ. Γεωργίας ερεύνησαν και εξακολουθούν να ερευνούν το θέμα αυτό και δεν υπάρχουν μέχρι στιγμής στοιχεία που να βεβαιώνουν τέτοιου είδους ενέργειες.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

11. Στην με αριθμό 2806/4-10-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 588/20-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2806/4-10-00 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στ. Παπαδόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Γεωργίας αναγνωρίζοντας το πρόβλημα της μείωσης των παροχών των γεωτρήσεων και πηγών από τα οποία υδροδοτούνται τα μέχρι σήμερα κατασκευασθέντα έργα του Νομού Δράμας καθώς και την ανάγκη μελλοντικής επέκτασης αρδευόμενων εκτάσεων για ολοκλήρωση της γεωργικής αξιοποίησης του Νομού, έχει σχεδιάσει την μεταφορά (περί των 100 εκατομμυρίων κυβ. μέτρων) νερού του ποταμού Νέστου από το Φράγμα Πλατανόβρυσης.

Ήδη σε Α' φάση έχει κατασκευασθεί η υδροληψία για να αποφευχθεί η αδυναμία κατασκευής της μετά την πλήρωση του ταμιευτήρα Πλατανόβρυσης και απομένει η κατασκευή σχετικής σήραγγας μήκους 23 περίπου χιλιομέτρων και προϋπολογισμού της τάξης των 30 δις δρχ. μεταφοράς νερού στην πεδιάδα Δράμας.

Το έργο είναι καταγραμμένο στο βασικό σχεδιασμό του Υπουργείου Γεωργίας και περιλαμβάνεται στην κατάρτιση του Εθνικού πλάνου Έργων 2000-2010 που βρίσκεται σε εξέλιξη. Με την μελλοντική υλοποίηση του Προγράμματος αυτού θεωρούμε ότι θα καταστεί δυνατή η μεταφορά νερού στην πεδιάδα Δράμας ανάλογα πάντα και με τις οικονομικές δυνατότητες που θα έχουν τα Προγράμματα.

Τέλος σημειώνουμε ότι εξ ατομικευμένες περιπτώσεις αδυναμίας εξόφλησης υποχρεώσεων παραγωγών πελατών της ΑΤΕ λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών, εξετάζονται κατά προτεραιότητα και αντιμετωπίζονται ευνοϊκά βάσει παγίων εντολών.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

12. Στην με αριθμό 2821/4-10-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 589/20-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 2821/4-10-00 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στ. Δήμας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι ζημιές στις ελαιοκαλλιέργειες του Νομού Κορινθίας οφείλονται στην παρατεταμένη ξηρασία και τις σχετικά υψηλές για την εποχή θερμοκρασίες κατά την περίοδο της ανθοφορίας και της καρπόδεσης. Οι ζημιές αυτές δεν καλύπτονται ασφαλιστικά και δεν αποζημιώνονται από τον Οργανισμό ΕΛΓΑ, σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφάλισης της Φυτικής Παραγωγής.

Το Υπουργείο Γεωργίας συγκεντρώνει λεπτομερή στοιχεία για τις ζημιές που προκλήθηκαν στη γεωργία από δυσμενείς καιρικές συνθήκες και άλλα έκτακτα γεγονότα, οι οποίες δεν καλύπτονται ασφαλιστικά από τον Οργανισμό ΕΛ.Γ.Α., προκειμένου να μορφώσει σαφή και ολοκληρωμένη εικόνα της έκτασης και του ύψους των ζημιών αυτών και στη συνέχεια να εξετάσει τη δυνατότητα και αναγκαιότητα λήψης μέτρων υπέρ των ζημιωθέντων παραγωγών.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

13. Στις με αριθμό 2822/4-10-00 και 2767/3-10-00 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ'αριθμ. 590/20-10-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις ερωτήσεις 2822/4-10-00 και 767/3-10-00 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Στ. Δήμας, Θ. Κοτσώνης, και Α. Παπαληγούρας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μετά την λήξη της ολιγοήμερης απεργίας των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων ψυγείων το βράδυ της 2ας/10/2000 περιορίζονται οι πιθανότητες για σημαντικές η με τόσον στην παραγωγή όσον και στην εξαγωγή νωπής σουλτανίνας Ν. Κορινθίας, διότι οι μεν συγκομισθείσες ποσότητες από ανοιχτές (χωρίς κάλυψη πλαστικού) καλλιέργειες κατά την εν λόγω νεκρά περίοδο εξαγωγών (λόγω απεργίας) οδηγούνται στις ψυκτικές εγκαταστάσεις των εξαγωγέων, η δε ηρτημένη εσοδεία των σκεπαστών (με πλαστικό) καλλιεργειών εξάγεται ή συντηρείται στα ψυγεία μετά τα τέλη Σεπτεμβρίου χωρίς υποβάθμιση της ποιότητάς της.

Η μικρή επιβάρυνση που θα υπάρξει από τα επιπλέον έξοδα συντήρησης (1) εβδομάδας στα ψυγεία μετακυλιείται προς τις τιμές της αγοράς.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Τετάρτης 6 Ιουνίου 2001.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.4 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 992/30.5.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικώς με την καθυστέρηση στην ανακοίνωση των μέτρων για τα σχέδια βελτίωσης της αγροτικής οικονομίας και τους νέους αγρότες.

2. Η με αριθμό 985/30.5.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεοφάνη Δημοσχάκη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικώς με την κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου προς την Αλεξανδρούπολη και της γραμμής υπερυψηλής τάσης, από τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού.

3. Η με αριθμό 987/30.5.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικώς με τις προθέσεις του Υπουργείου για την απομάκρυνση του πεδίου βολής Ασκού του Νομού Θεσσαλονίκης, κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ.4 Καν.Βουλής)

1. Η με αριθμό 995/30.5.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικολάου Ζαμπουνίδη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικώς με τις προθέσεις του Υπουργείου να κηρυχθεί η περιοχή Δαδιάς - Λευκίμης - Σουφλίου του Νομού Έβρου ως «Εθνικό Πάρκο».

2. Η με αριθμό 984/30.5.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθηναίου Φλωρίνη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικώς με την κατασκευή της γέφυρας της Νέας Ποτιδαιας Χαλκιδικής κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 4736/20.12.2000 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρήστου Βοσνάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικώς με την επίτευξη της λειτουργίας του Κέντρου Υγείας Άρνισσας Νομού Πέλλας.

Η ερώτηση του κυρίου Βουλευτή έχει ως εξής:

«Το Κέντρο Υγείας Άρνισσας Νομού Πέλλας συστάθηκε ως αποκεντρωμένη μονάδα του Νομαρχιακού Νοσοκομείου Έδεσσας, για να καλύψει τις ανάγκες μιας ακριτικής περιοχής στα σύνορα με την Π.Γ.Δ.Μ. που επιπλέον εξυπηρετεί κατά τη διάρκεια του χειμώνα και τους χιλιάδες επισκέπτες του χιονοδρομικού κέντρου Καϊμάκτσαλάν.

Το κτίριο που κατασκευάστηκε στην τριετία 1996-1999 με πιστώσεις του Υπουργείου Υγείας και της ΝΑ Πέλλας είναι έτοιμο προς λειτουργία με κάποιες ελλείψεις στον περιβάλλοντα χώρο. Επίσης έχει διατεθεί εδώ και ένα χρόνο περίπου από το Υπουργείο Υγείας όλος ο ξενοδοχειακός εξοπλισμός που είναι αποθηκευμένος σε χώρο που έχει παραχωρήσει για το σκοπό αυτό ο Δήμος Βεγορίτιδας.

Επειδή έχουν περάσει δεκαοκτώ μήνες από την ολοκλήρωση της κατασκευής του κτιρίου και ένας χρόνος από τη διάθεση του ξενοδοχειακού εξοπλισμού.

Επειδή θα πρέπει να υπάρξει κάποιος χρόνος για την πρόσληψη του απαραίτητου προσωπικού όπως προβλέπεται από τον οργανισμό λειτουργίας του αλλά και του αναγκαίου ιατρικού και μηχανικού εξοπλισμού για την εύρυθμη λειτουργία του.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός, σε ποιες άμεσες ενέργειες θα προβεί, ώστε να λειτουργήσει το γρηγορότερο δυνατό το Κ.Υ. Άρνισσας;»

Η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κα Σπυράκη έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τα αναφερόμενα από τον κύριο Βουλευτή είναι απολύτως αληθή και αντιλαμβανόμαστε και την αγωνία του. Απλά θα θέλαμε να πούμε ότι η λειτουργία του συγκεκριμένου κέντρου υγείας, αλλά και άλλων κέντρων υγείας αποτελούν προτεραιότητα.

Πράγματι το 1999 με κοινή υπουργική απόφαση συνεστήθη το Κέντρο Υγείας Άρνισσας στο Νομό Πέλλας σαν μία αποκεντρωμένη οργανική μονάδα του Νομαρχιακού Νοσοκομείου της Έδεσσας και με την ίδια απόφαση συνεστήθησαν και θέσεις, προκειμένου να προσληφθεί το απαραίτητο προσωπικό για το κέντρο υγείας. Αυτές οι θέσεις είναι περίπου σαράντα και κατανέμονται: σε ιατρικό προσωπικό εννέα θέσεις, δεκαπέντε θέσεις για νοσηλεύτριες και άλλες δεκαέξι θέσεις για να καλύψουν άλλες ανάγκες.

Αυτήν τη στιγμή δεν υπηρετεί κανένας γιατρός, διότι δεν έχουμε φθάσει ακόμα στη φάση πρόσληψής τους. Το 2001 έχει σταλεί στην οικεία περιφέρεια για προκήρυξη η τακτική πλήρωση τεσσάρων θέσεων νοσηλευτικού παραϊατρικού προσωπικού και μία θέση κλάδου ΔΕ που έχει σταλεί στο ΑΣΕΠ, προκειμένου να προσληφθεί τουλάχιστον ένα άτομο ως πλήρωμα ασθενοφόρου.

Σε εξέλιξη επίσης είναι η προκήρυξη μιας θέσης επιμελητού Β' γενικής ιατρικής ή παθολογίας και μιας θέσης επιμελητού Α' γενικής ιατρικής. Για τον ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό υπάρχουν δεσμευμένα χρήματα και πιστεύουμε ότι με την πρώτη πρόσληψη το Νοσοκομείο Έδεσσας θα αναφέρει σαφώς ποια είναι εκείνα τα οποία χρειάζονται ούτως ώστε να προβούμε στην προμήθεια και ελπίζουμε ότι μέσα σ' αυτό το χρόνο ή αρχές του άλλου το κέντρο υγείας, έστω με μικρό αριθμό στελεχών, θα ξεκινήσει να λειτουργεί. Δεν θα καλύψει όλες τις ανάγκες λόγω του μικρού προσωπικού, δηλαδή δεν θα

καλύπτονται όλες οι ειδικότητες αρχικά, αλλά πιστεύουμε ότι έστω με δύο γιατρούς και με το νοσηλευτικό προσωπικό, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει περιστατικά άμεσης ανάγκης και να τα προωθήσει όταν χρειάζεται στο Νομαρχιακό Νοσοκομείο.

Έχουν δοθεί, επίσης, εντολές και στον πρόεδρο του περιφερειακού συστήματος υγείας, ούτως ώστε να επιληφθεί προσωπικά θεμάτων που αφορούν την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι οι Βουλευτές Αθηνών κ. Στέφανος Μάνος και Κοζάνης κ. Νικόλαος Τσαρτσιώνης ζητούν ολιγόμηρη άδεια απουσίας τους στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο κ. Βοσνάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΣΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θεωρώντας αρκούτσως ικανοποιητική και θετική την απάντηση της κυρίας Υφυπουργού, θέλω να ελπίζω ότι το Κέντρο Υγείας της Άρνισσας θα λειτουργήσει το γρηγορότερο δυνατό εντός του 2001. Αυτό άλλωστε θα καλύψει και τις ανάγκες της κοινωνίας του ακριτικού Δήμου Βεγορίτιδας. Όμως ταυτόχρονα είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω δύο στοιχεία που κατά τη γνώμη μου θα συμβάλουν στην ουσιαστική και αποδοτική λειτουργία της μονάδας.

Το πρώτο αφορά την έγκαιρη κάλυψη σε μηχανικό και ιατρικό εξοπλισμό, κάτι το οποίο δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα. Και βέβαια εγώ προσωπικά αρκούμαι στη διαβεβαίωση ότι έχει προβλεφθεί η δαπάνη, αλλά για να λειτουργήσει μέσα στο επόμενο εξάμηνο προφανώς θα πρέπει να στοιχειοθετηθεί και να αποδοθεί στο Νοσοκομείο της Έδεσσας.

Το δεύτερο στοιχείο και το πιο σημαντικό, κατά την άποψή μου, αναφέρεται στις θέσεις προσωπικού που προκηρύχθηκαν. Αναφέρατε ότι έχουν προκηρυχθεί δύο θέσεις γιατρών, τέσσερις θέσεις νοσηλευτικού προσωπικού, όμως δεν έχει προκηρυχθεί καμία θέση βοηθητικού προσωπικού. Καταλαβαίνετε ότι αυτό θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία του και προφανώς και με τις δύο θέσεις νοσηλευτικού προσωπικού, δυο νοσοκόμες δηλαδή, ίσως δεν μπορέσει να λειτουργήσει εκτός από πενήνήμερη βάση και σε ελάχιστες περιπτώσεις Σαββατοκύριακο.

Γι' αυτό και θα σας παρακαλούσα, επανεξετάζοντας το θέμα άμεσα, να προκηρυχθούν τουλάχιστον δύο θέσεις νοσηλευτικού προσωπικού καθώς και τέσσερις θέσεις βοηθητικού προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Πράγματι έχετε δίκιο, κύριε συνάδελφε, ότι η στελέχωση είναι ανεπαρκής -αυτό το είπα και στην πρωτολογία μου- και ότι θα λειτουργήσει σε ένα μικρό βαθμό το κέντρο υγείας αρχικά.

Αυτήν τη στιγμή για τις θέσεις οι οποίες μας έχουν δοθεί, έχει γίνει μια γενική κατανομή ανά τη χώρα και δεν νομίζω ότι απ' αυτές τις θέσεις οι οποίες έχουν ήδη κατανομηθεί, θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε αυτό το κέντρο υγείας, διότι οι ανάγκες ανά τη χώρα είναι πολλές σε νοσηλευτικό προσωπικό και αντιλαμβανόμαστε ότι προσπαθήσαμε με όσο το δυνατόν καλύτερο τρόπο να αντιμετωπίσουμε με ισορροπημένη κάπως επιλογή τις ανάγκες.

Σίγουρα, όμως, επειδή προωθείται αίτημα και νομίζουμε ότι ανταπόκριση θα είναι θετική, όπως είναι σ' ένα πιο μακρόχρονο προγραμματισμό και νομίζουμε ότι θα έχουμε και νέες θέσεις, λόγω των μεγάλων ανεπαρειών σε νοσηλευτικό και βοηθητικό προσωπικό στις υπηρεσίες υγείας ανά τη χώρα, το κέντρο υγείας οπωσδήποτε θα πάρει καινούριες θέσεις.

Πιστεύω ότι με μια καλή θέληση και με την παρουσία του ΠΕΣΥ στην περιοχή θα γίνει έστω μια ανακατανομή, ούτως ώστε κάποιες δυνατότητες να δοθούν για καλύτερη λειτουργία στο κέντρο υγείας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Δεν αρνείται τα δικαιώματα υγείας της Άρτισσας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρ' όλο που δεν μπορώ να σας δώσω το λόγο από τον Κανονισμό, κύριε Κρητικό, ακούστηκε η ατάκα σας.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 5918/21-2-2001 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιορδάνη Τζαμτζή προς τον Υπουργό Υγείας Πρόνοιας, σχετικώς με τη λειτουργία στεφανιαίας μονάδας και την πλήρωση των κενών θέσεων καρδιολόγων στην Καρδιολογική Κλινική του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Έδεσσας.

Η ερώτηση του κ. Τζαμτζή έχει ως εξής:

«Στο Γενικό Νομαρχιακό Νοσοκομείο Έδεσσας το οποίο καλύπτει τις επαρχίες Έδεσσας και Αλμωπίας, η καρδιολογική κλινική είναι έτοιμη να λειτουργήσει στεφανιαία μονάδα. Υπάρχει ο χώρος κατάλληλα διαμορφωμένος με τα παρακλινία μόνιτορ και τον εξοπλισμό που απαιτείται. Χρειάζεται, όμως, για να λειτουργήσει κεντρική οθόνη και προσωπικό.

Ακόμη η καρδιολογική κλινική λειτουργεί εδώ και εννέα χρόνια μόνο με δύο γιατρούς καρδιολόγους, οι οποίοι αγωνίζονται σκληρά για να κρατήσουν ένα υψηλό επίπεδο παροχής ιατρικής περίθαλψης στους ασθενείς, κάνοντας πολλές φορές εφημερίες δίχως να πληρώνονται. Απόλυτη ανάγκη, λοιπόν, είναι η κάλυψη των θέσεων γιατρού Β' - επιμελητή εννοείται - «καρδιολόγου. Τα χαρτιά αυτά βρίσκονται στο ΣΚΕΙΟΠΝΙ», δηλαδή στο Συμβούλιο Κρίσης και Επιλογής Ιατρικού και Οδοντιατρικού Προσωπικού Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων.

«Ερωτάσθε, κύριε Υπουργέ:

1) Τι προτίθεσθε να πράξετε σχετικά με τη λειτουργία στεφανιαίας μονάδας στο Γενικό Νομαρχιακό Νοσοκομείο Έδεσσας;

2) Πότε θα καλυφθεί η θέση του γιατρού Β' - επιμελητή - «καρδιολόγου στην Καρδιολογική Κλινική του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Έδεσσας;»

Η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κα Σπυράκη έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Πράγματι στο Νοσοκομείο Έδεσσας, συγκεκριμένα στον παθολογικό τομέα, στα πλαίσια της καρδιολογικής κλινικής, το 1999 με κοινή υπουργική απόφαση δημιουργήθηκε μια μονάδα εμφραγμάτων. Και αυτή η μονάδα είναι δυναμικότητας έξι κλινών και αποσκοπεί στο να νοσηλεύει και να αντιμετωπίζει ασθενείς των οποίων η ζωή κινδυνεύει άμεσα είτε συνεπεία εμφραγμάτων είτε πνευμονικού οιδήματος είτε γενικά συνεπεία εκτάκτων τέτοιων περιστατικών που χρήζουν άμεσης βοήθειας.

Έχουν συσταθεί γι' αυτήν τη μονάδα τρεις θέσεις κλάδων γιατρού ΕΣΥ ειδικότητας καρδιολογίας, δηλαδή ένας διευθυντής, ένας επιμελητής Α' και ένας επιμελητής Β' και υπάρχει αίτημα στο Υπουργείο εκ μέρους του νοσοκομείου για να εγκριθεί η επιχορήγηση προμήθειας κεντρικής οθόνης στην παραπάνω μονάδα.

Δεν έχει δοθεί ακόμα η απάντηση ως προς την αγορά αυτής της μονάδας, διότι να μην υπάρχει η σκοπιμότητα, αλλά θα θέλαμε να είμαστε σίγουροι για την ύπαρξη του ποσού, γιατί είτε θα ενταχθεί στο περιφερειακό πρόγραμμα είτε θα ενταχθεί στο τομεακό του Υπουργείου. Γίνονται κάποιες διαπραγματεύσεις για να μπορέσουμε να δούμε που θα το εντάξουμε, ούτως ώστε να αγοραστεί πραγματικά αυτή η οθόνη η οποία είναι απαραίτητη.

Το 2001 έχει σταλεί στην οικεία περιφέρεια για προκήρυξη η τακτική πλήρωση οκτώ θέσεων νοσηλευτικού, παραϊατρικού προσωπικού για το νοσοκομείο Έδεσσας και τέσσερις θέσεις λοιπού προσωπικού. Επίσης δόθηκαν πέντε άτομα νοσηλευτικού, παραϊατρικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για δώδεκα μήνες, για να αναπληρώσουν μητέρες οι οποίες βρίσκονται σε άδεια λοχείας.

Στα νοσοκομεία υπηρετούν συνολικά σαράντα τέσσερις γιατροί και μέσα σε αυτούς περιλαμβάνεται ένας διευθυντής καρδιολογίας και ένας επιμελητής Α' καρδιολογίας, που παρ' ότι υπηρετούν στην καρδιολογική κλινική, μπορούν να

προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και στη μονάδα εμφραγμάτων. Η θέση του επιμελητού Β', όπως πολύ σωστά αναφέρεται, βρίσκεται στη διαδικασία αξιολόγησης από το ΣΚΕΙΟΠΝΙ. Γενικά τα ΣΚΕΙΟΠΝΙ λυπάμαι, αλλά έχουν μία καθυστέρηση στο να βγάζουν τις αποφάσεις τους. Σχεδόν κάθε εβδομάδα, όπου αντιλαμβανόμαστε ότι προκύπτουν προβλήματα, επικοινωνούμε και προσπαθούμε να τους εντατικοποιήσουμε. Πολλές φορές δεν φταίνε τα ΣΚΕΙΟΠΝΙ, φταίνε οι εισηγητές, που δεν έχουν καταθέσει τις απόψεις τους. Εκτιμούμε, όμως, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση θα έχει τελειώσει η διαδικασία από το ΣΚΕΙΟΠΝΙ εντός τριμήνου.

Αυτά μπορώ να καταθέσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Μπορείτε να πείτε περισσότερα στη δευτερολογία σας, κυρία Υφυπουργέ.

Ορίστε, κύριε Τζαμτζή, έχετε το λόγο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, τα στοιχεία τα οποία έχω από το Νοσοκομείο της Έδεσσας, πραγματικά δεν δίνουν περιθώρια στο Υπουργείο να καθυστερεί την αγορά της κεντρικής μονάδας. Όπως είπατε κι εσείς, θα πρέπει άμεσα να προχωρήσετε στην αγορά της κεντρικής μονάδας.

Ένα παράδειγμα θα σας δώσω. Το πρώτο τρίμηνο του 2001 είχαμε στη μονάδα εμφραγμάτων εισελθόντες εκατόν σαράντα ενήλικες, τέσσερις από τους οποίους ήταν παραμελημένοι από τον προηγούμενο μήνα και εξελθόντες εκατόν σαράντα. Καταλαβαίνετε ότι κάποιοι άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Υπάρχει μία πολύ μεγάλη κίνηση στον τομέα αυτόν στο Νοσοκομείο της Έδεσσας και θέλω να σας παρακαλέσω θερμά και ο κόσμος πραγματικά απαιτεί άμεσα να στελεχωθεί η μονάδα εμφραγμάτων και να προχωρήσει, ώστε να μπορούν να νοσηλευτούν με θετικά αποτελέσματα.

Επιπλέον θα ήθελα να σας πω ότι πέρα από τα τέσσερα κρεβάτια που έχουμε, όπως είπατε η έγκριση είναι για έξι κρεβάτια, θα πρέπει να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία και βέβαια να γίνει άμεσα και η κάλυψη του δεύτερου γιατρού. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν δύο γιατροί, οι οποίοι κάνουν έναν πολύ μεγάλο αγώνα να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν. Δουλεύουν νυχθημερόν. Θα πρέπει να υπάρχει κι άλλος γιατρός, για να τους βοηθήσει σε αυτό το έργο.

Θα ήθελα -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- να σας πω ότι υπάρχουν γενικότερα προβλήματα στην υγεία όσον αφορά το Νομό Πέλλας. Ήδη ο αγαπητός συνάδελφος κ. Βοσνάκης σας ανέφερε τα προβλήματα της Άρτισσας. Παρόμοια προβλήματα υπάρχουν στο Κέντρο Υγείας της Αριδαίας, όπου χρειάζεται παιδίατρος και επιπλέον νοσηλευτικό προσωπικό. Τα ίδια προβλήματα και ακόμα μεγαλύτερα έχει το Κέντρο Υγείας Σκύδρας, που δεν έχει ούτε καν καθαρίστρια ούτε καν φύλακα ούτε ασθενοφόρο ούτε το ανάλογο νοσηλευτικό προσωπικό.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να επισημάνω ότι θα πρέπει, κυρία Υφυπουργέ να σταματήσει αυτό το παιχνίδι που γίνεται από τα νοσοκομεία, να παίρνουν το νοσηλευτικό προσωπικό των κέντρων υγείας επικαλούμενα φόρτο εργασίας. Θα πρέπει να υπάρξει αποκεντρωμένη πλέον περίθαλψη, ούτως ώστε να μην επιβαρύνονται τα νοσοκομεία σε τελική ανάλυση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα είχα να συμπληρώσω ιδιαίτερα δεδομένα, αλλά θα ήθελα να σταθώ σε αυτό που τελικά είπατε, ότι δεν θα πρέπει πλέον τα νοσοκομεία να αποδυναμώνουν τα κέντρα υγείας, κάτι το οποίο γίνεται δυστυχώς και γι' αυτό και με το νέο νόμο τα κέντρα υγείας αποτελούν μονάδες, οι οποίες υπάγονται στο περιφερειακό σύστημα υγείας και όχι στα νοσοκομεία. Αυτό πιστεύω ότι θα διευκολύνει, ούτως ώστε να αναπτυχθούν αυτόνομα και να μην εξαρτώνται από το κατά πόσον τα νοσοκομεία θα τους επιχορηγήσουν ή όχι, θα τους δώσουν το προσωπικό ...

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Πότε θα έρθει αυτός ο νόμος, κυρία Υφυπουργέ;

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ο

νόμος αυτός όπως γνωρίζετε, ισχύει ήδη, αλλά πρέπει να λειτουργήσει το ΠΕΣΥ ως ΠΕΣΥ.

Σ' αυτήν τη φάση έχουν διοριστεί μόνο οι πρόεδροι. Είμαστε σε μια διαδικασία επιλογής των αναπληρωτών προέδρων που έχουν σαν κύριο ρόλο να ασχοληθούν με την πρωτοβάθμια φροντίδα της περιοχής. Αλλά πέραν αυτού έχουν αρχίσει να στελεχώνονται αυτά τα ΠΕΣΥ για να λειτουργήσουν επί της ουσίας.

Ένα από τα θέματα τα οποία καλούνται να λύσουν και κυρίως με τον αναπληρωτή πρόεδρο του ΠΕΣΥ είναι η αυτόνομη λειτουργία των κέντρων υγείας. Είναι κάτι το οποίο συμβαίνει εδώ και χρόνια. Πράγματι τα νοσοκομεία δεν έδωσαν την πρότερη προσοχή προς τα κέντρα υγείας γιατί είχαν και αυτά ίσως ανάγκες και προσπαθούσαν να τις λύσουν.

ΙΟΥΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Έχει γίνει ουσιαστικά αφαίμαξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Αναφορές ερωτήσεις δευτέρου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 4822/3.1.2001 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχάλη Καρχιμάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, σχετικώς με την επίτευξη των διαδικασιών για τη δημοπράτηση του έργου Αυχή Αγκαθιάς-Χαμέζι του Βορείου Οδικού Άξονα Κρήτης (ΒΟΑΚ).

Μετά από συνεννόηση του κυρίου Υπουργού και του κυρίου Βουλευτή η ερώτηση δεν θα συζητηθεί και διαγράφεται.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 5568/7.2.2001 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Τσούρνου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικώς με τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, από το Νομαρχιακό Νοσοκομείο Ναυπλίου.

Η ερώτηση του κ. Τσούρνου σε περίληψη έχει ως εξής:

«Έλαβα μέρος σε σύσκεψη των αρμοδίων οργάνων διοίκησης του Νομαρχιακού Νοσοκομείου Ναυπλίου, στην οποία συζητήθηκαν τα υφιστάμενα προβλήματα που απασχολούν το Νοσοκομείο.

Διαπιστώθηκε ότι οι παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας είναι υποβαθμισμένες για το λόγο ότι τα προβλήματα αυτά παραμένουν άλυτα.

Ειδικότερα για το Νοσοκομείο του Ναυπλίου τέθηκαν τα εξής θέματα: Λειτουργία Μονάδος Εντατικής Θεραπείας, Παιδιατρική Κλινική, ανασύσταξη του Οργανισμού, κτιριοδομική επέκταση του Νοσοκομείου, Ορθοπεδική Κλινική, Μονάδα Εμφραγμάτων.

Με δεδομένο ότι ο Νομός Αργολίδος, πέραν των εκατό χιλιάδων κατοίκων του, φιλοξενεί πολλές χιλιάδες τουριστών που επιθυμούν οργανωμένες υπηρεσίες υγείας.

Ερωτάσθε, κύριε Υπουργέ

Πώς σκοπεύετε να αντιμετωπίσετε τα πιο πάνω προβλήματα που καθιστούν την ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών απaráδεκτα χαμηλή με επιβλαβείς συνέπειες στην υγεία των κατοίκων και την τουριστική ανάπτυξη του νομού;»

Η Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Σπυράκη έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει ένα ειδικότερο και ένα γενικότερο θέμα. Το ειδικότερο θέμα αφορά πολλά ερωτήματα, σε σχέση με αυτά τα νοσοκομεία και θα προσπαθήσω να απαντήσω στο βαθμό που το Υπουργείο έχει αναλάβει κάποιες πρωτοβουλίες.

Στο γενικό, όμως, θέμα το οποίο εκφράζει αν θέλετε και κάποιο φόβο, μήπως και καταργηθεί ένα από τα δύο νοσοκομεία, δεν υπάρχει κάποια τέτοια προσέγγιση. Απλά έχουν δοθεί εντολές στο νέο πρόεδρο του ΠΕΣΥ να συντονίσει και να ελέγξει τα δύο νοσοκομεία, ούτως ώστε να μην έχουμε παροχή υπηρεσιών υγείας για το ίδιο θέμα από τα δύο νοσοκομεία και κάποια υπηρεσία να λείπει παντελώς και από τα δύο.

Επομένως το θέμα και του οργανογράμματος, των δύο νοσοκομείων θα το χειριστούμε μέσα σ' αυτά τα πλαίσια, ούτως ώστε να έχουμε μια τέτοια κατανομή, η οποία θα ανταποκρίνεται περισσότερο στις ανάγκες.

Όσον αφορά τα ειδικότερα θέματα, το πρώτο το οποίο τίθεται στην ερώτηση είναι το θέμα της εντατικής θεραπείας.

Στα πλαίσια του χειρουργικού τομέα του οργανισμού του Νοσοκομείου Ναυπλίου έχει ενταχθεί Μονάδα Εντατικής Θεραπείας και έχουν συσταθεί και δύο θέσεις κλάδου γιατρών ΕΣΥ, ένας διευθυντής και ένας επιμελητής Α'.

Το νοσοκομείο έχει προχωρήσει ένα αίτημα και ζητά τη σύσταση άλλων δύο θέσεων για τη μονάδα, όπως επίσης εκκρεμεί ένα θέμα έγκρισης εκατόν σαράντα εκατομμυρίων για την αγορά εξοπλισμού.

Επειδή όπως γνωρίζετε προσπαθούμε να αναπτύξουμε κλίνες εντατικής θεραπείας, όσο το δυνατόν περισσότερες για να καλυφθούν τα έκτακτα περιστατικά ανά τη χώρα και να μπορέσουμε να μην επιβαρύνουμε πολύ την Αττική έχει ιδιαίτερο πρόβλημα, εξετάζεται αυτή η δυνατότητα ως προτεραιότητα στο Υπουργείο Υγείας, ούτως ώστε να λειτουργήσει αυτή η μονάδα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Το δεύτερο θέμα το οποίο τίθεται είναι το θέμα της Παιδιατρικής Κλινικής, το οποίο έχει απασχολήσει τη Βουλή και σε προηγούμενο κοινοβουλευτικό έλεγχο. Είναι γνωστό ότι υπάρχει παιδιατρική κλινική η οποία δεν λειτουργεί, όπως επίσης είναι γνωστό ότι το διοικητικό συμβούλιο του νοσοκομείου ζήτησε από το Υπουργείο Υγείας, γνωρίζοντας τις ανάγκες του νομού, να μετατραπεί μια θέση παιδίατρο σε θέση νεφρολόγου ούτως ώστε να λειτουργήσει τεχνητός νεφρός.

Τώρα επανέρχεται με σύσταση εκ νέου άλλης θέσης. Οι προσπάθειες οι οποίες γίνονται, αφορούν, ώστε με αποσπάσεις να επαναλειτουργήσει η μια παιδιατρική κλινική, η οποία βρίσκεται στο Νοσοκομείο 'Αργους και απ' ό,τι γνωρίζω βρισκόμαστε σ' έναν καλό δρόμο, ούτως ώστε ο γιατρός ο οποίος θα πάει, να πάει έστω με τη θέλησή του.

Όσον αφορά άλλα δύο θέματα τα οποία προκύπτουν, θα επανέλθω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Τσούρνος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ : Κυρία Υπουργέ, στις 7 του Φλεβάρη υπέβαλα ερώτηση –αυτή που διαβάσατε– σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα δυο Νοσοκομεία του 'Αργους και του Ναυπλίου. Στην απάντησή σας είπατε: Η αναμόρφωση των υπηρεσιών παροχής υγείας στην περιφέρεια Πελοποννήσου, θα γίνει μέσα από το νέο υγειονομικό χάρτη της χώρας με την ανακατανομή, τη μεταφορά και την κατάργηση κλινικών, καθώς και την εξειδίκευση ορισμένων νοσοκομείων.

Δεύτερον, προς την κατεύθυνση αυτήν είπατε, εξετάζονται και αξιολογούνται τα δεδομένα και τα αιτήματα που αφορούν τη λειτουργία των Νοσοκομείων 'Αργους και Ναυπλίου και θα υπάρξει μια γενικότερη παρέμβαση στο οργανωτικό και λειτουργικό επίπεδο των μονάδων.

Ήδη, κύριε Υπουργέ, έχουν περάσει τρεις μήνες. Αυτήν η απάντηση την οποία δώσατε είναι γνωστή στις διοικήσεις των νοσοκομείων. Η αβεβαιότητα για το τι θα γίνει στα Νοσοκομεία, έχει επιφέρει την πλήρη αποδιοργάνωση της λειτουργίας των. Φημολογείται ότι θα καταργήσετε το νοσοκομείο του Ναυπλίου, ότι θα γίνει κέντρο υγείας. Ρωτάμε, λοιπόν, αυτό το σχέδιο της αναδιάρθρωσης θα τεθεί υπόψη των αρμοδίων οργάνων των νοσοκομείων ή κατά την έννοια του «αποφασίζουμε και διατάσσουμε» θα κληθούν σε μια νέα κατάσταση όπου δεν θα έχουν τη δυνατότητα να εκφέρουν τη γνώμη τους.

Υπάρχει, όμως, και ένα άλλο πρόβλημα στο προσωπικό. Από πολλών ετών υπηρετούσε ως διευθυντής της Παιδιατρικής Κλινικής στο Νοσοκομείο του 'Αργους ο γιατρός κ. Καλύβας. Πριν από έξι μήνες, χωρίς να υπάρχει άλλος γιατρός, τον αποσπάσατε στο Κέντρο Υγείας του Λυγουριού. Τελείωσε η εξάμηνη απόσπαση, επανέρχεται πριν από λίγες μέρες στο Νοσοκομείο του 'Αργους και παραλαμβάνει άλλη απόσπαση για το Κέντρο Υγείας του Άστρους. Ρωτάμε: Ο γιατρός εκτελεί καλά τα καθήκοντά του; Ποιο είναι το νόημα αυτών των συνεχών αποσπάσεων, δεδομένου ότι χωρίς τον κ. Καλύβα στο

Νοσοκομείο του Άργους δεν υπάρχει άλλος παιδίατρος. Εάν δεν κάνει καλά τη δουλειά του, να τον απολύσετε. Τι νόημα έχουν αυτές οι αποσπάσεις; Τιμωρείτε, δηλαδή, ένα γιατρό, χωρίς να υπάρχει συγκεκριμένος λόγος.

Η Αργολίδα έχει πολλά προβλήματα, το θέμα της υγείας είναι το πολυτιμότερο. Παρακαλώ, μέσα στα πλαίσια της όλης υποβάθμισης της Αργολίδας, στον τομέα της υγείας, να δείξετε μεγαλύτερη ευαισθησία, διότι δύο νοσοκομεία με τη δομή που έχουν σήμερα και με την αβεβαιότητα που υπάρχει προς το μέλλον τους, διαρκώς υποβαθμίζονται οι παρεχόμενες απ' αυτά υπηρεσίες υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σας είπα και στην πρωτολογία μου ότι αβεβαιότητα για τα δύο νοσοκομεία δεν δικαιολογείται να υπάρχει, δεν πρόκειται να καταργηθεί κανένα από τα δύο νοσοκομεία. Αυτό όμως το οποίο και γραπτώς, αλλά και στην πρωτολογία μου ανέφερα, είναι ότι θα γίνει μια αναδιάρθρωση μέσα από καινούργιους οργανισμούς και δεν αφορά μόνο αυτά τα δύο Νοσοκομεία Αργολίδας και Ναυπλίου που τυχαίνει να είναι κοντά, αλλά και άλλα νοσοκομεία, τα οποία βρίσκονται σε μεγαλύτερη

απόσταση.

Αντιλαμβάνεσθε ότι υπάρχουν νέα δεδομένα στον τομέα της υγείας και θα πρέπει όλα αυτά να τα ελέγξουμε και να αναπτύξουμε σωστά και ισορροπημένα τις υπηρεσίες υγείας. Αυτό δεν γίνεται βέβαια μέσα σε ένα πλαίσιο τριών μηνών από τη στιγμή που σας έδωσα τη γραπτή απάντηση μέχρι σήμερα και δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπιστεί συνολικά. Είναι μια διαδικασία η οποία χρειάζεται μελέτη και αυτή η μελέτη γίνεται και γνωρίζετε πολύ καλά ότι τα στοιχεία έχουν συγκεντρωθεί. Έχει ήδη δοθεί εντολή στο νέο πρόεδρο του περιφερειακού συστήματος υγείας να ελέγξει και εκείνος προσωπικά την κατάσταση και να συζητήσει με τους φορείς. Επομένως, απαντώ και στο ερώτημά σας ότι δεν πρόκειται να αποφασίσουμε και να διατάξουμε. Θα γίνει μια συζήτηση με τους φορείς, διότι και αυτοί έχουν μια εμπειρία για το τι χρειάζεται στην περιοχή, για το ποια είναι η στελέχωση, την ικανότητα της στελέχωσης αυτής, ούτως ώστε να προβούμε σε αλλαγές οι οποίες θα είναι οι καλύτερες δυνατές για τους Έλληνες πολίτες, χωρίς -το επαναλαμβάνω- να διαταραχθούν οι εργασιακές σχέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι Βουλευτές, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσίας Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π) και άλλες διατάξεις.

Η ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου θα γίνει μετά την προεκφήνση.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων».

Η συζήτηση επ' αυτού του νομοσχεδίου θα αρχίσει σήμερα, αμέσως μετά την προεκφήνση και την ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Υγείας.

Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στις θαλάσσιες ενδομεταφορές - Σύσταση Γενικής Γραμματείας Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής - Μετατροπή Λιμενικών Ταμείων σε Ανώνυμες Εταιρείες».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Επαγγελματίες Οπλίτες και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Συγχώνευση του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας» και της εταιρείας «Ελληνικοί Αυτοκινητόδρομοι Ανώνυμη Εταιρεία» σε ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρεία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο «Τ.Ε.Ο. Α.Ε.».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας για την τροποποίηση της Πολυμερούς Συμφωνίας χρησιμοποίησης του πεδίου βολής βλημάτων του ΝΑΤΟ (Πεδίο Βολής Κρήτης-Π.Β.Κ) εις τον όρμο Σούδας - Κρήτη»..

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Να περάσει κατά πλειοψηφία κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Θα παρακαλέσω να υπάρξει ενημέρωση, ώστε αύριο να συζητήσουμε αυτές τις συμβάσεις προκειμένου να μην παραμείνουν εκκρεμείς για την επόμενη σύνοδο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατείται και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και

του Υπουργείου Άμυνας της Δημοκρατίας της Λεττονίας για την ανάπτυξη σχέσεων στον τομέα της στρατιωτικής συνεργασίας και των στρατιωτικών επαφών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατείται και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για την παράταση της ισχύος του Πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Δημοκρατίας της Αλβανίας σχετικά με την εκτέλεση κοινών περιπολιών από την Αστυνομία Συνόρων και το Ελληνικό Λιμενικό Σώμα για την αποτελεσματικότερη αστυνόμευση της θαλάσσιας μεθορίου μεταξύ των δυο χωρών».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Να περάσει κατά πλειοψηφία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Συνασπισμός τι λέει;

Είχατε διατυπώσει και σεις επιφυλάξεις.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, αν γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο.

ΠΟΛΜΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για την παράταση της ισχύος του Πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Δημοκρατίας της Αλβανίας σχετικά με την εκτέλεση κοινών περιπολιών από την Αστυνομία Συνόρων και το Ελληνικό Λιμενικό Σώμα για την αποτελεσματικότερη αστυνόμευση της θαλάσσιας μεθορίου μεταξύ των δυο χωρών», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

<<Κύρωση του Πρωτοκόλλου για την παράταση της ισχύος του Πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Δημοκρατίας της Αλβανίας σχετικά με την εκτέλεση κοινών περιπολιών από την αστυνομία και το Ελληνικό Λιμενικό Σώμα για την αποτελεσματικότερη αστυνόμευση της θαλάσσιας μεθορίου μεταξύ των δύο χωρών

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο για την παράταση της ισχύος του Πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Δημοκρατίας της Αλβανίας σχετικά με την εκτέλεση κοινών περιπολιών από την αστυνομία συνόρων και το Ελληνικό Λιμενικό Σώμα για την αποτελεσματικότερη αστυνόμευση της θαλάσσιας μεθορίου μεταξύ των δύο χωρών, που υπογράφηκε στα Τίρανα στις 24.8.1999 και του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΟΙΝΩΝ ΠΕΡΙΠΟΛΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΝΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΙΜΕ-

ΝΙΚΟ ΣΩΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΕΡΗ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗ
ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

Το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης της Δημοκρατίας της Αλβανίας, οι οποίες από εδώ και στο εξής θα αναφέρονται ως «Τα Μέρη»:

Με το Άρθρο 18 του «Πρωτοκόλλου Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Δημοκρατίας της Αλβανίας σχετικά με την εκτέλεση κοινών περιπολιών από την Αστυνομία Συνόρων και το ελληνικό ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ για την αποτελεσματικότερη αστυνόμευση της θαλάσσιας μεθορίου των δύο χωρών», το οποίο υπεγράφη στην Αθήνα στις 9 Μαρτίου 1998,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Η ισχύς του ανωτέρω Πρωτοκόλλου παρατείνεται για μία χρονική περίοδο διάρκειας εκατόν ογδόντα (180) ημερών. Μετά το πέρας της περιόδου αυτής, τα Μέρη μπορούν να συμφωνήσουν σε περαιτέρω παρατάσεις, για περιόδους διάρκειας εκατόν ογδόντα (180) ημερών, με ανταλλαγή ρηματικών διακοινώ-

σεων, οι οποίες θα τίθενται σε ισχύ από την ημερομηνία της ανταλλαγής.

Άρθρο 2

Το παρόν Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ προσωρινά από την ημερομηνία υπογραφής του και οριστικά από την ημερομηνία ανταλλαγής διακοινώσεων μέσω της διπλωματικής οδού, μεταξύ των δύο Μερών, με τις οποίες θα ενημερώσει η μία πλευρά την άλλη για την ολοκλήρωση όλων των διατυπώσεων που απαιτούνται από την εσωτερική νομοθεσία.

Έγινε στα Τίρανα, στις 24 Αυγούστου 1999, εις διπλούν, στην ελληνική, αλβανική και αγγλική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς σχετικά με την ερμηνεία, θα υπερισχύσει το κείμενο στην αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση
Της Ελληνικής
Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Γεώργιος Α. Παπανδρέου
Υπουργός Εξωτερικών

Για την Κυβέρνηση
της Δημοκρατίας
της Αλβανίας

(υπογραφή)

Paskal Milo
Υπουργός Εξωτερικών

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 2 αυτού.>>

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Εσείς το είχατε ψηφίσει στην επιτροπή. Η Νέα Δημοκρατία είχε αντιρρήσεις. Ή είναι λάθος εδώ.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Δεν ήταν στην επιτροπή ο συνάδελφος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Σας παρακαλώ. Ξέρει ο κύριος συνάδελφος τι κάνει.

Συνεπώς το νομοσχέδιο κρατείται και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τουρκίας για τη συνεργασία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εσωτερικών της Δημοκρατίας της Τουρκίας για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ιδιαίτερα της τρομοκρατίας, του οργανωμένου εγκλήματος, της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και της λαθρομετανάστευσης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Του ιδίου Υπουργείου

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων των Κρατών που μετέχουν στην Οικονομική Συνεργασία του Ευξείνου Πόντου για συνεργασία στην καταπολέμηση του εγκλήματος και ιδιαίτερα των οργανωμένων μορφών του».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Προχωρούμε τώρα στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.) και άλλες διατάξεις».

Η κυρία Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας έχει να κάνει κάποια νομοτεχνική παρατήρηση;

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό και στο σύνολο το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας «Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.) και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

<<Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.) και άλλες διατάξεις**Άρθρο 1****Ίδρυση - Αποστολή**

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας υπηρεσία με τον τίτλο «Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας» (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.). Το Σ.Ε.Υ.Υ.Π. υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

2. Αποστολή του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. είναι η ανάπτυξη και λειτουργία κεντρικού και περιφερειακού μηχανισμού για τη διενέργεια συστηματικών επιθεωρήσεων, ελέγχων και ερευνών σε όλες τις υπηρεσίες και τους φορείς που υπάγονται στην αρμοδιότητα ή την εποπτεία του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και στις υπηρεσίες υγείας των ασφαλιστικών φορέων, με σκοπό τη βελτίωση της παραγωγικότητας και αποτελεσματικότητας αυτών, την ποιοτική αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας, την εξάλειψη της κακοδιοίκησης και την προστασία της υγείας και της περιουσίας των πολιτών από την παροχή υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας με καταχρηστικό τρόπο.

Άρθρο 2**Πεδίο παρέμβασης**

1. Το Σ.Ε.Υ.Υ.Π. παρεμβαίνει:

α) Στις κεντρικές, περιφερειακές ή αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

β) Στις υπηρεσίες των Περιφερειών, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Ο.Τ.Α Α' βαθμού, καθώς και των ασφαλιστικών φορέων, που παρέχουν υπηρεσίες Υγείας και Πρόνοιας.

γ) Στα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τα Ν.Π.Ι.Δ. του δημόσιου τομέα, που ασκούν δραστηριότητες στους τομείς υγείας και πρόνοιας και εποπτεύονται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

δ) Σε όλους τους φορείς παροχής υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας του ιδιωτικού τομέα, που εποπτεύονται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας.

ε) Στα νοσοκομειακά και ιδιωτικά φαρμακεία, στις φαρμακαποθήκες, στα εργαστήρια και γενικά σε κάθε κατάσταση παραγωγής ή εμπορίας κάθε είδους φαρμακευτικού ή υγειονομικού υλικού, στα ινστιτούτα αδυνατίσματος και αισθητικής, στα εργοστάσια εμφιάλωσης νερού, καθώς και στις ιαματικές πηγές, στις οποίες παρέχονται υπηρεσίες για λόγους υγείας.

στ) Στους ιδιωτικούς φορείς, που έχουν ως αντικείμενο τη διάθεση προϊόντων, που χρησιμοποιούνται άμεσα στην παροχή υπηρεσιών υγείας.

2. Η κατά τόπον αρμοδιότητα του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. εκτείνεται σε όλη την επικράτεια. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να συνιστώνται Περιφερειακά Γραφεία του Σ.Ε.Υ.Υ.Π.. Με την ίδια ή όμοια απόφαση καθορίζεται η έδρα, η κατά τόπον αρμοδιότητα, η διάρθρωση και οι αρμοδιότητες κάθε Περιφερειακού Γραφείου. Στα Περιφερειακά Γραφεία προϊστανται Επιθεωρητές, που ορίζονται από το Γενικό Επιθεωρητή του Σώματος. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται ο χρόνος έναρξης της λειτουργίας των Περιφερειακών Γραφείων του Σ.Ε.Υ.Υ.Π..

Άρθρο 3**Διάρθρωση - Τομείς δραστηριότητας**

1. Το Σ.Ε.Υ.Υ.Π. διαρθρώνεται στους εξής τομείς:
 - α) Τομέας Υγειονομικού – Φαρμακευτικού Ελέγχου.
 - β) Τομέας Διοικητικού – Οικονομικού Ελέγχου.
 - γ) Τομέας Ελέγχου Φορέων Πρόνοιας.
2. Στον Τομέα του Υγειονομικού – Φαρμακευτικού ελέγχου ανήκει, ιδίως:
 - α) Ο έλεγχος για τη διαπίστωση της εφαρμογής των κανόνων της ιατρικής και νοσηλευτικής επιστήμης και της αντίστοιχης δεοντολογίας, καθώς και της εφαρμογής των ισχυουσών υγειονομικών διατάξεων κατά την άσκηση του ιατρικού, νοσηλευτικού και εκπαιδευτικού έργου:
 - (1) Στις νοσηλευτικές μονάδες που υπάγονται στην αρμοδιότητα ή την εποπτεία του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ανεξάρτητα από τη νομική τους μορφή και το φορέα στον οποίον ανήκουν.
 - (2) Στις μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας του Ε.Σ.Υ..
 - (3) Στις μονάδες πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας του ιδιωτικού τομέα.
 - (4) Στα κέντρα και σταθμούς αιμοδοσίας και στα κέντρα παραγωγών αίματος.
 - (5) Στις υπηρεσίες παροχής υπηρεσιών υγείας των ασφαλιστικών φορέων.
 - β) Η επιθεώρηση και ο έλεγχος για τη διαπίστωση της τήρησης των απαιτούμενων, κατά τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, μέτρων ασφαλείας των ασθενών, του προσωπικού και των επισκεπτών των μονάδων παροχής υπηρεσιών υγείας.
 - γ) Η επιθεώρηση και ο έλεγχος για τη διαπίστωση της καλής κατάστασης, από άποψη υγιεινής και ασφάλειας, των κτιριακών εγκαταστάσεων και του περιβάλλοντος αυτών χώρου των φορέων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, καθώς και η εισήγηση προς τις αρμόδιες αρχές για τη λήψη μέτρων ή την επιβολή των νόμιμων κυρώσεων.
 - δ) Ο έλεγχος για τη διαπίστωση της ύπαρξης και της ορθής λειτουργίας του προβλεπόμενου, από τις ισχύουσες διατάξεις, για κάθε μονάδα παροχής υπηρεσιών υγείας, εξοπλισμού και ανθρώπινου δυναμικού.
 - ε) Ο έλεγχος της νόμιμης λειτουργίας των νοσοκομειακών και των ιδιωτικών φαρμακείων, των φαρμακαποθηκών, των φαρμακευτικών βιομηχανιών και εργαστηρίων και γενικά κάθε καταστήματος που παράγει, εμπορεύεται ή διακινεί φαρμακευτικό ή επιδεσμικό υλικό ή ιατροτεχνολογικό εξοπλισμό. Στον έλεγχο αυτόν περιλαμβάνεται κάθε ενέργεια, που απαιτείται για τη διαπίστωση της σύνθεσης και της νόμιμης κυκλοφορίας των διατιθέμενων φαρμάκων ή υλικών ή εξοπλισμού, όπως ο έλεγχος των παραστατικών στοιχείων παραγωγής, προμήθειας και διακίνησης των πρώτων υλών έτοιμων ή ημιέτοιμων προϊόντων, καθώς και η διενέργεια δειγματοληψιών στους χώρους παραγωγής και αποθήκευσης ή κατά τη διακίνηση των προϊόντων.
 - στ) Ο συντονισμός και η εποπτεία του έργου επιθεώρησης και ελέγχου των φαρμακείων, φαρμακαποθηκών και εργοστασίων, καθώς και των ινστιτούτων αδυνατίσματος και αισθητικής, το οποίο ασκείται από τις υπηρεσίες υγείας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.).
 - ζ) Ο έλεγχος σε εργοστάσια εμφιάλωσης νερού και στις ιαματικές πηγές λουτροθεραπείας.
 - η) Ο έλεγχος της λειτουργίας των Μέσων Τεχνικών Επαγγελματικών Νοσηλευτικών (Μ.Τ.Ε.Ν.) Σχολών ή Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων (Τ.Ε.Ε.) ειδικότητας Βοηθού Νοσηλεύτου.

3. Στην αρμοδιότητα του Τομέα Διοικητικού–Οικονομικού Ελέγχου ανήκει, ιδίως: α) Ο έλεγχος για τη διαπίστωση της νόμιμης, εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας των φορέων υγείας και πρόνοιας, που ανήκουν στο πεδίο παρέμβασης του Σ.Ε.Υ.Υ.Π., ο εντοπισμός των σχετικών προβλημάτων και η εισήγηση προς τις αρμόδιες αρχές πρόσφορων τρόπων για την επίλυσή τους.

β) Η διενέργεια διοικητικών ερευνών και ανακρίσεων, κατόπιν εντολής του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

γ) Η αυτεπάγγελτη έρευνα, παράλληλα και ανεξάρτητα από τις αστυνομικές αρχές, για την ανακάλυψη και ανακοίνωση στις αρμόδιες δικωτικές αρχές των ποινικών και πειθαρχικών παραβάσεων των οργάνων των φορέων, που υπάγονται στο πεδίο παρέμβασης του Σ.Ε.Υ.Υ.Π..

δ) Η διενέργεια τακτικών και έκτακτων διαχειριστικών και οικονομικών ελέγχων των δημοσίων υπηρεσιών και των κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, που υπάγονται στην αρμοδιότητα ή την εποπτεία του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

ε) Ο έλεγχος της διαχείρισης των υπόλογων διαχειριστών χρημάτων και υλικών.

στ) Ο καταλογισμός, με αιτιολογημένη απόφαση, των ελλειμμάτων, τα οποία διαπιστώνονται από τους ελέγχους, σε βάρος των υπεύθυνων υπολόγων, υπαλλήλων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και των υπαγόμενων σε αυτό κρατικών νομικών προσώπων δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου, εφαρμοζόμενων των διατάξεων του άρθρου 56 του ν. 2362/1995 «περί δημοσίου λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 247 Α').

4. Στην αρμοδιότητα του τομέα Ελέγχου Φορέων Πρόνοιας ανήκει, ιδίως:

α) Η επιθεώρηση και ο έλεγχος για τη διαπίστωση της ποιότητας και της επάρκειας των εγκαταστάσεων, του εξοπλισμού και των προσφερόμενων υπηρεσιών από τις δημόσιες υπηρεσίες, από τις υπηρεσίες Πρόνοιας των Ο.Τ.Α. Α' βαθμού, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Περιφερειών και από τα εποπτευόμενα από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας νομικά πρόσωπα του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, που παρέχουν υπηρεσίες στον τομέα της πρόνοιας, όπως οι παιδικοί και βρεφονηπιακοί σταθμοί, τα κέντρα παιδικής μέριμνας, οι παιδοπόλεις, τα βρεφοκομεία, οι μονάδες φροντίδας ηλικιωμένων, τα κέντρα αποθεραπείας και αποκατάστασης και τα ιδρύματα χρονίως πασχόντων.

β) Η επιθεώρηση και ο έλεγχος για τη διαπίστωση της τήρησης, από τους φορείς του προηγούμενου εδαφίου, των υγειονομικών διατάξεων και των αναγκαίων μέτρων ασφαλείας για την υγιεινή διαβίωση των περιθαλπομένων στα καταστήματά τους, καθώς και του προσωπικού.

γ) Ο έλεγχος της διαχείρισης εράνων και λαχειοφόρων αγορών, εορτών και άλλων εκδηλώσεων πανελληνίου μορφής, οι οποίες γίνονται μετά από σχετική άδεια του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας.

δ) Η διερεύνηση καταγγελιών για παράνομες υιοθεσίες, που αφορούν φορείς που εποπτεύονται από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, καθώς και για παράνομη χορήγηση επιδομάτων που δικαιούνται άτομα με ειδικές ανάγκες ή άτομα που έχουν ανάγκη οικονομικής και κοινωνικής προστασίας.

ε) Ο έλεγχος και η επαλήθευση των εν γένει δηλωθέντων στοιχείων, από τους φορείς που έλαβαν ή ζητούν να λάβουν, κατά τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2646/ 1998, την ειδική πιστοποίηση φορέων ιδιωτικού τομέα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα,

καθώς και η σύνταξη σχετικής έκθεσης.

Άρθρο 4 **Στελέχωση του Σ.Ε.Υ.Υ.Π.**

1. Για τη συγκρότηση του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. συνιστώνται οι παρακάτω οργανικές θέσεις:

- α) μία (1) θέση Γενικού Επιθεωρητή
- β) τρεις (3) θέσεις Βοηθών Γενικού Επιθεωρητή
- γ) εκατό (100) θέσεις Επιθεωρητών
- δ) τριάντα (30) θέσεις Βοηθών Επιθεωρητών.

Ο αριθμός των θέσεων των Επιθεωρητών και Βοηθών Επιθεωρητών του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. μπορεί να αυξάνεται ή να μειώνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.

Οι Επιθεωρητές του Σ.Ε.Υ.Υ.Π διακρίνονται στις εξής ειδικότητες:

- α) Υγειονομικοί Επιθεωρητές
- β) Διοικητικοί – Οικονομικοί Επιθεωρητές
- γ) Κοινωνικοί Επιθεωρητές.

Οι Υγειονομικοί Επιθεωρητές στελεχώνουν τους Τομείς Υγειονομικού – Φαρμακευτικού Ελέγχου και Ελέγχου Φορέων Πρόνοιας, οι Διοικητικοί – Οικονομικοί Επιθεωρητές τον Τομέα Διοικητικού – Οικονομικού Ελέγχου και οι Κοινωνικοί Επιθεωρητές τον Τομέα Ελέγχου Φορέων Πρόνοιας.

2. Το Σ.Ε.Υ.Υ.Π. στελεχώνεται με αποσπάσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., κατά τις διατάξεις των παραγράφων 3, 4 και 5 αυτού του άρθρου.

Ειδικότερα:

α) Για τη θέση του Γενικού Επιθεωρητή αποσπάται μόνιμος υπάλληλος του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. κατηγορίας ΠΕ, με βαθμό Γενικού Διευθυντή ή με βαθμό Διευθυντή, που έχει τα τυπικά προσόντα να προαχθεί στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή και έχει διακριθεί για την επαγγελματική κατάρτιση, την υπηρεσιακή επίδοση και το ήθος του.

Ο Γενικός Επιθεωρητής επιλέγεται από το ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο του άρθρου 158 παρ. 1 περίπτ. α' του ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α'), ύστερα από δημόσια πρόσκληση, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 4 του παρόντος άρθρου.

Η πλήρωση των θέσεων των Βοηθών Γενικού Επιθεωρητή γίνεται με την τοποθέτηση τριών Επιθεωρητών, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 5, ως προϊστάμενων των αντίστοιχων τριών τομέων δράσης του Σώματος.

β) Για τις θέσεις των Επιθεωρητών, ειδικότητας Υγειονομικών Επιθεωρητών, αποσπώνται δημόσιοι υπάλληλοι του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, με βαθμό τουλάχιστον Α', των κλάδων ΠΕ Γιατρών, ΠΕ Γιατρών Ειδικότητας, ΠΕ Κοινωνικής Ιατρικής και Υγειονομολόγων, ΠΕ Οδοντιάτρων, ΠΕ Ψυχολόγων, ΠΕ Νοσοκομειακών Φυσικών, ΠΕ Κλινικών Χημικών, ΠΕ Χημικών, ΠΕ Βιοχημικών, ΠΕ Βιολόγων, ΠΕ Φαρμακοποιών, ΠΕ Νοσηλευτικής, ΠΕ Υγειονομολόγων Μηχανικών, ΠΕ Μηχανικών, ΠΕ Μηχανικών Βιοϊατρικής Τεχνολογίας, ΠΕ Πληροφορικής, καθώς και της ειδικότητας Γιατρών Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ..

Στις παραπάνω θέσεις μπορεί να αποσπώνται, επίσης, γιατροί, οδοντίατροι και φαρμακοποιοί του Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή ή Επιμελητή Α', καθώς και γιατροί και οδοντίατροι του Ι.Κ.Α., που ασκούν καθήκοντα Διευθυντή ή Επιμελητή Α' ή γιατροί, οδοντίατροι και φαρμακοποιοί του Ι.Κ.Α., του Ο.Γ.Α. και των λοιπών Ασφαλιστικών Ταμείων, που ασκούν καθήκοντα Επιθεωρητών Υγείας τουλάχιστον επί τριετία.

Για τις ανάγκες στελέχωσης των τομέων Υγειονομικού – Φαρμακευτικού Ελέγχου και Ελέγχου Φορέων Υγείας και Πρόνοιας

του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. συνιστώνται, στον κλάδο Γιατρών Ε.Σ.Υ. (ΠΕ29) του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, σαράντα (40) θέσεις ειδικότητας Γιατρών Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή. Για το διορισμό στις θέσεις αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφοι 2, 3 εδ. πρώτο, 4, 5, 6, 10 και 13 του ν. 2519/1997 (ΦΕΚ 165 Α'), όπως το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 6 του νόμου αυτού αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 24 του ν. 2716/1999 (ΦΕΚ 96 Α').

γ) Για τις θέσεις των Διοικητικών – Οικονομικών Επιθεωρητών αποσπώνται μόνιμοι υπάλληλοι του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας, κατηγορίας ΠΕ, με βαθμό τουλάχιστον Α', που ανήκουν σε κλάδο ΠΕ Διοικητικό – Οικονομικό ή ΠΕ Διοικητικό ή ΠΕ Οικονομικό ή απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.) με διετή τουλάχιστον υπηρεσία, οι οποίοι έχουν διακριθεί για την επαγγελματική κατάρτιση, την υπηρεσιακή επίδοση και το ήθος τους.

δ) Για τις θέσεις των Κοινωνικών Επιθεωρητών αποσπώνται μόνιμοι υπάλληλοι του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, με βαθμό τουλάχιστον Α' των κλάδων ΠΕ Γιατρών Ειδικότητας (Κοινωνικής Ιατρικής), ΠΕ Γιατρών Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ., ΠΕ Νοσηλευτικής, ΠΕ Κοινωνιολόγων, ΠΕ Κοινωνικής Διοίκησης, ΠΕ Κοινωνικών Ανθρωπολόγων, ΠΕ Παιδαγωγικής και ΠΕ Κοινωνικών Λειτουργών ή αντίστοιχων κλάδων άλλων Υπουργείων ή των Περιφερειών, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας. Σε περίπτωση έλλειψης υπαλλήλων των ανωτέρω κλάδων, αποσπώνται υπάλληλοι των παραπάνω φορέων των κλάδων ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού, ΠΕ Διοικητικού και ΠΕ Οικονομικού ή απόφοιτοι της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Σ.Δ.Δ.) με διετή τουλάχιστον υπηρεσία, οι οποίοι έχουν διακριθεί για την επαγγελματική κατάρτιση, την υπηρεσιακή επίδοση και το ήθος τους.

ε) Για τις θέσεις των Βοηθών Επιθεωρητών αποσπώνται μόνιμοι υπάλληλοι των κλάδων ΤΕ Εποπτών Δημόσιας Υγιεινής, ΤΕ Επισκεπτών Υγείας και ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας, με βαθμό τουλάχιστον Β', του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας ή εποπτευόμενων από το Υπουργείο αυτό Ν.Π.Δ.Δ. ή αντίστοιχων κλάδων άλλων Υπουργείων και Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και υπάλληλοι που προέρχονται από τον καταργημένο κλάδο ΔΕ Διαχειριστών του άρθρου 4 του ν. 1431/1984 (ΦΕΚ 46 Α').

Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να καθορίζονται και άλλοι κλάδοι υπαλλήλων, από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 46 του π.δ. 95/ 10.3.2000 «Οργανισμός Υγείας και Πρόνοιας» (ΦΕΚ 76 Α'), από τους οποίους επιτρέπεται η απόσπαση σε θέση Επιθεωρητή ή Βοηθού Επιθεωρητή του Σ.Ε.Υ.Υ.Π..

3. Η απόσπαση του Γενικού Επιθεωρητή, των Επιθεωρητών και των Βοηθών Επιθεωρητών του Σ.Ε.Υ.Υ.Π γίνεται για πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα, με κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, με τη διαδικασία των επόμενων παραγράφων, είναι δε υποχρεωτική για την υπηρεσία του υπαλλήλου. Ανάκληση της απόσπασης πριν από τη λήξη της, χωρίς αίτηση του Επιθεωρητή, μπορεί να γίνει μόνο για σπουδαίο λόγο, όπως η ακαταλληλότητα ή η αδυναμία εκπλήρωσης των καθηκόντων, με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μετά από γνώμη του Γενικού Επιθεωρητή.

4. Η πλήρωση των θέσεων του Γενικού Επιθεωρητή, των Επιθεωρητών και των Βοηθών Επιθεωρητών του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. διενεργείται μετά από ιδιαίτερη, για κάθε περίπτωση, δημόσια πρόσκληση για υποβολή υποψηφιοτήτων.

Οι τρεις (3) θέσεις των Βοηθών Γενικού Επιθεωρητή είναι θέσεις Επιθεωρητών και επαυξάνουν τον αριθμό των θέσεων της δημόσιας πρόσκλησης για την πλήρωση θέσεων Επιθεωρητών.

Η πρόσκληση δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες. Με την πρόσκληση καθορίζεται και ο αριθμός των θέσεων Επιθεωρητών κατά ειδικότητα.

5. Η επιλογή σε θέσεις Επιθεωρητών και Βοηθών Επιθεωρητών γίνεται μετά προηγούμενη συνέντευξη, ενώπιον τριμελούς γνωμοδοτικής επιτροπής, η οποία συ-γκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Η επιτροπή αξιολογεί τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των υποψηφίων και διαμορφώνει γνώμη για την προσωπικότητα και την ικανότητα άσκησης καθηκόντων Επιθεωρητή ή Βοηθού Επιθεωρητή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας καθορίζεται αμοιβή για τα μέλη της Επιτροπής.

6. Ο χρόνος της απόσπασης στο Σ.Ε.Υ.Υ.Π. λογίζεται, για κάθε συνέπεια, ως χρόνος συνεχούς και πραγματικής υπηρεσίας στην οργανική θέση του υπαλλήλου, ο οποίος σταδιοδρομεί και εξελίσσεται βαθμολογικά και μισθολογικά στην υπηρεσία από την οποία προέρχεται.

Για την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 82 του ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α'), το χρονικό διάστημα που ο υπάλληλος υπηρέτησε ως Επιθεωρητής ή Βοηθός Επιθεωρητής του Σ.Ε.Υ.Υ.Π λογίζεται ότι διανύθηκε, αντίστοιχα, με την ιδιότητα του προϊστάμενου τμήματος.

Σε περίπτωση που υπάλληλος, αποσπασμένος σε θέση Επιθεωρητή του Σ.Ε.Υ.Υ.Π, επιλεγεί ως προϊστάμενος οργανικής μονάδας, επέρχεται αυτοδίκαιη παύση της απόσπασης στο Σώμα, από την τοποθέτησή του ως προϊστάμενου.

7. Οι αποδοχές των μελών του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. καταβάλλονται από τις υπηρεσίες ή τους φορείς στους οποίους οργανικά ανήκουν και καθορίζονται ως εξής:

α) Ο Γενικός Επιθεωρητής, για τον οποίο έχει εφαρμογή η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 2470/1997 (ΦΕΚ 40 Α'), λαμβάνει τις κάθε είδους αποδοχές, επιδόματα και προσαυξήσεις που προβλέπονται για τους Γενικούς Διευθυντές των Κεντρικών Υπηρεσιών των Υπουργείων. β) Οι Επιθεωρητές λαμβάνουν τις τακτικές αποδοχές, καθώς και όλα τα, με οποιαδήποτε ονομασία, επιδόματα και οποιεσδήποτε λοιπές παροχές και πάγιες αποζημιώσεις της οργανικής τους θέσης, πλην χρονοεπιδόματος και εφημεριών. Εάν το σύνολο των παραπάνω τακτικών αποδοχών και κάθε φύσης επιδομάτων υπολείπεται των τακτικών μηνιαίων αποδοχών του Επιμελητή Α' του Ε.Σ.Υ, συμπεριλαμβανομένων των επιδομάτων και λοιπών παροχών εκτός των εφημεριών, καταβάλλεται η διαφορά ως επίδομα εξίσωσης και οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Στο Γενικό Επιθεωρητή και τους Επιθεωρητές καταβάλλεται, επιπλέον, ειδική πρόσθετη αποζημίωση, το ύψος της οποίας καθορίζεται, κατά ειδικότητα, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας και η σχετική δαπάνη βαρύνει τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

8. Η καταβολή των δαπανών μετακίνησης, ημερήσιας αποζημίωσης και διανυκτέρευσης εκτός έδρας του Γενικού Επιθεωρητή και των Επιθεωρητών γίνεται με χρηματικά εντάλματα προπληρωμής, από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

9. Οι Επιθεωρητές και οι Βοηθοί Επιθεωρητές του Σ.Ε.Υ.Υ.Π υπάγονται στο υπηρεσιακό και πειθαρχικό συμβούλιο της οργα-

νικής τους θέσης.

Άρθρο 5

Γενικός Επιθεωρητής Σ.Ε.Υ.Υ.Π.

1. Ο Γενικός Επιθεωρητής του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. εξομοιούται, πλήρως, μισθολογικά, καθώς και για κάθε άλλη συνέπεια, με Γενικό Διευθυντή των κεντρικών υπηρεσιών των Υπουργείων.

2. Ο Γενικός Επιθεωρητής διοικεί το Σώμα, κατευθύνει τη δράση του και απευθύνει στους Επιθεωρητές τις εντολές επιθεώρησης, ελέγχου και έρευνας, προϊστάται των Επιθεωρητών, είναι πειθαρχικός προϊστάμενός τους και μπορεί να επιβάλλει ποινή επίπληξης ή προστίμου έως και το ήμισυ των μηνιαίων αποδοχών.

3. Ο Γενικός Επιθεωρητής, με απόφασή του, επιλέγει, ως Βοηθούς Γενικού Επιθεωρητή, τρεις Επιθεωρητές, τους οποίους τοποθετεί ως προϊσταμένους και συντονιστές των κατά το άρθρο 3 παρ. 1 του παρόντος τομέων δράσης του Σώματος. Με όμοια απόφαση ορίζεται ένας από τους Βοηθούς Γενικού Επιθεωρητή ως αναπληρωτής του Γενικού Επιθεωρητή. Ο Γενικός Επιθεωρητής μπορεί με αποφάσεις του να μεταβιβάζει την άσκηση ορισμένων αρμοδιοτήτων του ή την εξουσία να υπογράφουν με εντολή του διάφορα έγγραφα στους Βοηθούς Γενικού Επιθεωρητή.

Στα καθήκοντα των Βοηθών Γενικού Επιθεωρητή περιλαμβάνεται η διαρκής παρακολούθηση του έργου των Επιθεωρητών και η σύνταξη ειδικής ετήσιας έκθεσης αξιολόγησης για το συνολικό έργο κάθε Επιθεωρητή του τομέα ευθύνης τους.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας, προβλέπεται η σύνταξη ειδικής ετήσιας έκθεσης αξιολόγησης για το συνολικό έργο κάθε Επιθεωρητή και ρυθμίζονται ο τρόπος, ο τύπος, τα κριτήρια και οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την αξιολόγηση αυτή.

4. Ο Γενικός Επιθεωρητής αξιολογεί τους Επιθεωρητές, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, που ορίζουν το χρόνο, τον τύπο, το περιεχόμενο και τη διαδικασία σύνταξης των εκθέσεων και γενικότερα το σύστημα αξιολόγησης της υπηρεσίας ή του φορέα τους.

Οι Επιθεωρητές, που λαμβάνουν σε δύο ετήσιες εκθέσεις αξιολόγησης ουσιαστικών προσόντων τους βαθμολογία με χαρακτηρισμό κατώτερη του «λίαν καλώς» ή του αντίστοιχου βαθμού αριθμητικής κλίμακας αξιολόγησης των δημοσίων υπαλλήλων, θεωρούνται ακατάλληλοι για την άσκηση έργων Επιθεωρητή και ανακαλείται η απόσπασή τους ή η ανάθεση των καθηκόντων τους στο Σώμα. Το ίδιο ισχύει εάν το έργο Επιθεωρητή κριθεί, σε δύο ειδικές εκθέσεις, ως μη ικανοποιητικό.

Άρθρο 6

Ελεγκτική διαδικασία

1. Ο Γενικός Επιθεωρητής δίνει τις εντολές για επιθεώρηση, έλεγχο ή έρευνα στους Επιθεωρητές αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν εντολής του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ή μετά από αίτημα του Συνηγόρου του Πολίτη, εφόσον πρόκειται για θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος.

Ο Γενικός Επιθεωρητής μπορεί να διατάσσει επαναληπτικό ή συμπληρωματικό έλεγχο, ολικό ή μερικό, οποιασδήποτε υπόθεσης, είτε από τον ίδιο Επιθεωρητή είτε από άλλον.

2. Ο Γενικός Επιθεωρητής κατανέμει τις εντολές σε Επιθεωρητή ή σε κλιμάκιο Επιθεωρητών, ανάλογα με τη φύση της εξεταζόμενης υπόθεσης, και παρακολουθεί την έγκαιρη εκτέλεσή

τους. Με την εντολή καθορίζει το αντικείμενο της επιθεώρησης, του ελέγχου ή της έρευνας, την ελεγχόμενη υπηρεσία και το χρόνο μέσα στον οποίο πρέπει να περατωθεί ο έλεγχος με την υποβολή της έκθεσης. Ουδέποτε ανατίθεται στους ίδιους Επιθεωρητές ο έλεγχος του ίδιου φορέα πριν από την πάροδο έτους από την υποβολή της έκθεσής τους, εκτός εάν συντρέχει ειδικός λόγος, που αναφέρεται στην εντολή του Γενικού Επιθεωρητή.

3. Οι Επιθεωρητές κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους ενεργούν ως εξουσιοδοτημένοι, από το νόμο, εκπρόσωποι του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και για το λόγο αυτόν θεωρούνται ιεραρχικά ανώτεροι των προϊσταμένων των ελεγχόμενων υπηρεσιών και φορέων. Κάθε Επιθεωρητής, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ενεργεί με δική του πρωτοβουλία και έχει ατομική ευθύνη για τη νομιμότητα των ενεργειών του.

4. Οι Επιθεωρητές, για την εκπλήρωση του έργου τους, μπορούν να επισκέπτονται, χωρίς ή με προειδοποίηση, την υπηρεσία ή το φορέα όπου γίνεται ο έλεγχος και να μελετούν επιτόπου την προς εξέταση υπόθεση. Στις επιτόπιες επιθεωρήσεις, ο Επιθεωρητής μπορεί να ζητήσει την παρουσία του προϊσταμένου της ελεγχόμενης υπηρεσίας ή του νόμιμου αναπληρωτή του.

5. Οι Επιθεωρητές, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, έχουν δικαίωμα πρόσβασης στους συναφείς με το αντικείμενο και τη φύση του ελέγχου φακέλους, συμπεριλαμβανομένων και των απορρήτων, εκτός εάν αυτά αφορούν ζητήματα που ανάγονται στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής, την εθνική άμυνα και την κρατική ασφάλεια. Οι ελεγχόμενες υπηρεσίες και λοιποί φορείς του άρθρου 2 αυτού του νόμου οφείλουν να παρέχουν όλα τα απαραίτητα για το έργο των Επιθεωρητών στοιχεία και τις αναγκαίες πληροφορίες, να συνεργάζονται μαζί τους και να τους διευκολύνουν, με κάθε τρόπο, κατά τη διάρκεια του ελέγχου. Όλα τα αιτούμενα στοιχεία τίθενται υποχρεωτικά στη διάθεση των Επιθεωρητών.

Η αμέλεια ή η άρνηση χορήγησης των παραπάνω ζητούμενων πληροφοριών και στοιχείων, καθώς και η σκόπιμη απόκρυψη ή η χορήγηση ανακριβών, αναληθών ή παραποιημένων στοιχείων και γενικά η παρακώλυση και παραπλάνηση του έργου των Επιθεωρητών, πέραν από τυχόν υπάρχουσες ποινικές ευθύνες, αποτελεί αυτοτελές πειθαρχικό παράπτωμα, για το οποίο μπορεί να επιβληθεί μια από τις ποινές του άρθρου 109 του ν. 2683/ 1999 (ΦΕΚ 19 Α').

6. Οι Επιθεωρητές οφείλουν να τηρούν εχεμύθεια για γεγονότα ή πληροφορίες, των οποίων λαμβάνουν γνώση κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Παραβιάσεις του απορρήτου ή του καθήκοντος εχεμύθειας, καθώς και η από βαριά αμέλεια μη στάθμιση στοιχείων επιβαρυντικών για την υπηρεσία που επιθεωρείται ή τη διοίκηση και τους υπαλλήλους της, συνιστούν σοβαρό λόγο για την ανάκληση της απόσπασης του Επιθεωρητή.

7. Οι Επιθεωρητές, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, έχουν δικαιώματα και καθήκοντα ανακριβικού υπαλλήλου, εφαρμοζόμενων των διατάξεων περί Οικονομικών Επιθεωρητών της παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 2343/1995 «Αναδιοργάνωση Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 211 Α').

8. Ο Γενικός Επιθεωρητής και οι Επιθεωρητές, εφόσον διώκονται για ενέργειες στις οποίες προέβησαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και για το συμφέρον της υπηρεσίας, μπορούν να παρίστανται ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων με μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.), υπό την προϋπόθεση ότι θα εγκριθεί η αίτησή τους από τον Πρόεδρο

του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μετά από αιτιολογημένη σύμφωνη γνώμη του Γενικού Επιθεωρητή.

9. Καταγράφονται σε ειδικό κεφάλαιο της έκθεσης διαπιστώσεις του Επιθεωρητή σχετικές με πράξεις, παραλείψεις ή συμπεριφορά λειτουργού, υπαλλήλου ή μέλους διοίκησης της ελεγχόμενης υπηρεσίας που δύναται να επισύρουν διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις. Οι διαπιστώσεις συνοδεύονται με πρόταση: α) για τη διεξαγωγή ένορκης διοικητικής εξέτασης (Ε.Δ.Ε), αν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες για τη διάπραξη πειθαρχικού αδικήματος, β) για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά του υπαίτιου, αν υφίστανται τουλάχιστον αποχρώσεις ενδείξεις για την ευθύνη του, γ) για τη λήψη άλλων μέτρων, αν ο υπαίτιος δεν υπόκειται σε πειθαρχικό έλεγχο, δ) την αποστολή της έκθεσης στην αρμόδια εισαγγελική αρχή, αν τα πραγματικά περιστατικά στοιχειοθετούν αξιόποινες πράξεις ή αν προκύπτουν αποχρώσεις ενδείξεις για τέλεση αξιόποινης πράξης.

Στις παραπάνω περιπτώσεις, η έκθεση του Επιθεωρητή διαβιβάζεται από το Γενικό Επιθεωρητή στο αρμόδιο όργανο για την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου ή στον αρμόδιο εισαγγελέα. Σε κάθε περίπτωση, ο Γενικός Επιθεωρητής μπορεί να προκαλέσει αυτεπαγγέλτως διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης (Ε.Δ.Ε.), μετά από καταγγελίες ή σε περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώνει πράξεις, παραλείψεις ή παραβάσεις, που συνιστούν, κατά την άποψή του, πειθαρχικά παραπτώματα. Η άσκηση πειθαρχικής δίωξης και η ενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης αποτελούν δέσμια διοικητική ενέργεια για τα αρμόδια όργανα. Η ένορκη διοικητική εξέταση (Ε.Δ.Ε.) ενεργείται από Επιθεωρητή του Σ.Ε.Υ.Υ.Π., που προτείνεται από το Γενικό Επιθεωρητή ή από μόνιμο δημόσιο υπάλληλο με βαθμό τουλάχιστον Διευθυντή ή προϊστάμενο διεύθυνσης του Υπουργείου, της Περιφέρειας ή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, στην οποία υπάγεται ή από την οποία εποπτεύεται η ελεγχόμενη υπηρεσία ή από κοινού από έναν Επιθεωρητή του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. και ένα μόνιμο δημόσιο υπάλληλο της ελεγχόμενης υπηρεσίας ή του εποπτεύοντος αυτήν Υπουργείου ή Περιφέρειας ή Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

10. Μετά το πέρας της επιθεώρησης, του ελέγχου ή της έρευνας, ο Επιθεωρητής γνωστοποιεί, εγγράφως, τις παρατηρήσεις του στην ελεγχόμενη υπηρεσία και παρέχει προθεσμία τουλάχιστον τριών (3) ημερών για τη διατύπωση τυχόν αντιθέτων απόψεων. Μετά την υποβολή των απόψεων της ελεγχόμενης υπηρεσίας ή την πάροδο της σχετικής προθεσμίας, ο Επιθεωρητής συντάσσει και υποβάλλει στο Γενικό Επιθεωρητή τεκμηριωμένη έκθεση, στην οποία αναφέρει με σαφήνεια και πληρότητα τις διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του ελέγχου και προτείνει λύσεις ή διατυπώνει βελτιωτικές προτάσεις. Ο Γενικός Επιθεωρητής γνωστοποιεί την έκθεση στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και τις υπηρεσίες που ελέγχθηκαν. Αντίτυπο της έκθεσης αυτής αποστέλλεται και στη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Οικονομικών, εάν αναφέρεται σε θέματα αρμοδιότητάς της, όπως η έλλειψη των νόμιμων παραστατικών στοιχείων ή η ύπαρξη ανακριβών στοιχείων για αγαθά και υπηρεσίες. Στην περίπτωση ελέγχου της νόμιμης λειτουργίας φαρμακείων και λοιπών φορέων του άρθρου 3 παρ. 2 στοιχείο (ε) αυτού του νόμου, η έκθεση αποστέλλεται και στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων, για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του.

11. Οι υπηρεσίες και τα διοικητικά συμβούλια των ελεγχόμενων φορέων έχουν την ευθύνη για την εφαρμογή των προτάσεων που περιέχονται στην έκθεση επιθεώρησης ή ελέγχου, υποχρεούμενες, το ταχύτερο δυνατόν από τη γνωστοποίηση σε αυτές των εκθέσεων των Επιθεωρητών, να αναφέρουν στο Γενι-

κό Επιθεωρητή του Σώματος και στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας τις ενέργειες στις οποίες προέβησαν, καθώς και τα μέτρα που έλαβαν ή προτίθενται να λάβουν.

Σε περίπτωση που οι ελεγχόμενες υπηρεσίες δεν συμμορφώνονται πλήρως προς τις υποδείξεις της έκθεσης επιθεώρησης ή ελέγχου, οφείλουν να γνωστοποιούν, προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και το Γενικό Επιθεωρητή, μέσα σε εύλογο χρόνο, τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατή ή σκόπιμη η υλοποίηση των προτάσεων.

Η παράλειψη αυτής της υποχρέωσης συνιστά παράβαση του υπαλληλικού καθήκοντος.

12. Ο Γενικός Επιθεωρητής συντάσσει την ετήσια έκθεση πεπραγμένων του Σώματος, στην οποία παρουσιάζει τις σημαντικότερες υποθέσεις της ελεγκτικής δράσης αυτού και διατυπώνει γενικές ή ειδικές προτάσεις για τη βελτίωση της αποδοτικότητας και ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, καθώς και τις αναγκαίες νομοθετικές ή άλλες κανονιστικές και διοικητικές ρυθμίσεις. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται, εντός του πρώτου τριμήνου του επόμενου έτους, στον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής, τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

13. Οι διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 του άρθρου 8 του ν. 2477/1997, που προστέθηκαν με την παρ. 9 του άρθρου 1 του ν. 2839/2000 «Ρυθμίσεις θεμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 196 Α') εφαρμόζονται και για τις εκθέσεις και υποθέσεις που διαβιβάζονται στον Εισαγγελέα από το Σ.Ε.Υ.Υ.Π..

Άρθρο 7

Ειδικές αρμοδιότητες Επιθεωρητών

1. Οι Επιθεωρητές του Σ.Ε.Υ.Υ.Π., ανεξάρτητα από την ειδικότητά τους, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, είναι αρμόδιοι:

α) Να ζητούν από κάθε δημόσια, δικαστική, στρατιωτική, αστυνομική, νομαρχιακή, δημοτική ή κοινοτική αρχή, τράπεζα ή από οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στοιχεία σχετικά με την επιθεώρηση, τον έλεγχο ή την έρευνα, υποχρεωμένων να παρέχουν αμέσως τα ζητούμενα στοιχεία. Επιπλέον η αστυνομική αρχή παρέχει τη συνδρομή της, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 159 και 161 του π.δ. 141/1991 (ΦΕΚ 58 Α').

β) Να αναστέλλουν, προσωρινά και κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η επιθεώρηση ή ο έλεγχος, τις χορηγηθείσες κανονικές άδειες απουσίας στο προσωπικό της ελεγχόμενης υπηρεσίας, εφόσον δεν έχει γίνει έναρξη αυτών ή σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις να ανακαλούν τις χορηγηθείσες ήδη κανονικές άδειες απουσίας, γνωστοποιώντας αμέσως αυτό στη διοίκηση της ελεγχόμενης υπηρεσίας.

γ) Να ζητούν, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τη σύμπραξη τεχνικών ή άλλης ειδικότητας υπαλλήλων ή εμπειρογνομόνων.

δ) Να χρησιμοποιούν, κατά τη διενέργεια ένορκων διοικητικών εξετάσεων (Ε.Δ.Ε.), ως γραμματείς, υπαλλήλους υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας ή των εποπτευόμενων από αυτό νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, καθώς και υπαλλήλους των ελεγχόμενων υπηρεσιών.

2. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των Επιθεωρητών μπορεί να ορίζονται αναλυτικά με προεδρικό διάταγμα κανονισμού καθηκόντων, το οποίο εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 8

Γραμματεία Στήριξης Επιθεωρησιακού Έργου

1. Συνιστάται Διεύθυνση Γραμματείας του Σ.Ε.Υ.Υ.Π., της οποίας προϊστάται μόνιμος υπάλληλος του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας με βαθμό Διευθυντή, καθώς και μία (1) θέση κατηγορίας ΠΕ Κλάδων Διοικητικού / Οικονομικού, με βαθμό Διευθυντή, η οποία προσαυξάνει τις θέσεις Διευθυντών, εκτός βαθμολογικής κλίμακας, που προβλέπονται στον Οργανισμό του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Η οργάνωση της Γραμματείας, η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των υπηρεσιών της, η στελέχωση και η σύνθεσή της σε προσωπικό, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Η στελέχωση της Γραμματείας γίνεται με μετακίνηση σε αυτή υπαλλήλων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας ή με απόσπαση υπαλλήλων εποπτευόμενων από αυτό νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, καθώς και υπαλλήλων υπηρεσιών και φορέων που ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α').

Η απόσπαση των ανωτέρω υπαλλήλων γίνεται, μετά από αίτησή τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68 του ν. 2683/1999 (ΦΕΚ 19 Α'). Οι αποσπώμενοι υπάλληλοι λαμβάνουν το μισθό και όλες τις τυχόν επιπλέον τακτικές αποδοχές, καθώς και όλα ανεξαιρέτως τα επιδόματα και οποιεσδήποτε λοιπές απολαβές της οργανικής τους θέσης. Οι κατά τα ανωτέρω αποσπώμενοι, καθώς και οι μετακινούμενοι από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας υπάλληλοι, λαμβάνουν ειδική πρόσθετη αποζημίωση, που ορίζεται με την απόφαση της παρ. 7 εδ. β' του άρθρου 4 του παρόντος ή όμοια απόφαση και καταβάλλεται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

Άρθρο 9

Εκπαίδευση προσωπικού

1. Οι Επιθεωρητές του Σ.Ε.Υ.Υ.Π., καθώς και το προσωπικό της Γραμματείας αυτού, εκπαιδεύονται αρχικά κατά την είσοδό τους στο Σώμα και στη συνέχεια σε τακτά χρονικά διαστήματα. Τα προγράμματα εκπαίδευσης καταρτίζονται με ευθύνη του Γενικού Επιθεωρητή του Σώματος, σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας.

2. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου αυτού οι τοποθετούμενοι στο Σ.Ε.Υ.Υ.Π. θεωρείται ότι έχουν αποκτήσει την αρχική εκπαίδευση.

Άρθρο 10

Μεταβατικές και τελικές διατάξεις

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας, εξειδικεύονται η οργάνωση, η διάρθρωση και οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών που συγκροτούν το Σ.Ε.Υ.Υ.Π., θεσπίζεται ο Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας του Σώματος και καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία του.

2. Οι δαπάνες στέγασης, λειτουργίας, εκπαίδευσης, υλικοτεχνικής υποδομής και εξοπλισμού, καθώς και οι λοιπές δαπάνες λειτουργίας του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. και των Περιφερειακών Γραφείων

αυτού βαρύνουν τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας.

3. Από την έναρξη λειτουργίας του Σ.Ε.Υ.Υ.Π., που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, καταργούνται η Διεύθυνση Επιθεώρησης και ο Κλάδος ΠΕ Επιθεωρητών (ΠΕ27) του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας (άρθρα 35 και 73 του π.δ. 95/2000) (ΦΕΚ 76 Α'), καθώς και όλες οι σχετικές με τη λειτουργία της καταργούμενης Διεύθυνσης διατάξεις.

Οι καταργούμενες θέσεις, ανάλογα με την ειδικότητα των Επιθεωρητών που τις κατέχουν, προσαιξάνουν τις προβλεπόμενες θέσεις των αντίστοιχων κλάδων του Οργανισμού του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας και εάν δεν υπάρχουν θέσεις αντίστοιχου κλάδου και ειδικότητας συνιστώνται με την απόφαση ένταξης του επόμενου εδαφίου. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι υπάλληλοι του καταργούμενου κλάδου Επιθεωρητών εντάσσονται στις ανωτέρω θέσεις, με βάση τα τυπικά τους προσόντα, αναδρομικά από την κατάργηση της Διεύθυνσης Επιθεώρησης.

4. Η Επιθεώρηση Μακεδονίας – Θράκης, που λειτουργεί ως αποκεντρωμένη υπηρεσία της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας με έδρα την πόλη της Θεσσαλονίκης (άρθρο 43 του π.δ. 95/2000), εξακολουθεί να λειτουργεί, ως έχει, μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 του παρόντος νόμου, για τη σύσταση Περιφερειακών Γραφείων του Σ.Ε.Υ.Υ.Π..

5. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος: α) Οι θέσεις Επιθεωρητών της παρ. 1 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου μπορεί να καλύπτονται, κατά ειδικότητα, με ανάθεση καθηκόντων, από Επιθεωρητές του καταργούμενου κλάδου Επιθεωρητών του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας (άρθρο 73 του π.δ. 95/2000, ΦΕΚ 76 Α'), με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, χωρίς άλλη διαδικασία, β) στη θέση του Προϊσταμένου της Γραμματείας του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. τοποθετείται, με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ο υπηρετών προϊστάμενος της καταργούμενης διεύθυνσης Επιθεώρησης του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας (άρθρο 35 του π.δ. 95/2000) ή άλλος προϊστάμενος διεύθυνσης του Υπουργείου.

Άρθρο 11 **Λοιπές διατάξεις**

1. Η παρ. 1 και η περίπτωση α' της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 181/1974 «περί προστασίας εξ ιοντιζουσών ακτινοβολιών» (ΦΕΚ 347 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Για την άσκηση στην Ελλάδα, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οποιασδήποτε δραστηριότητας, που εμπίπτει στο άρθρο 1 του παρόντος, απαιτείται ειδική άδεια λειτουργίας.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο άδεια χορηγείται, κατά περίπτωση:

α) Για την εισαγωγή, εγκατάσταση και λειτουργία μηχανημάτων παραγωγής ιοντιζουσών ακτινοβολιών για ιατρικούς σκοπούς εν γένει, καθώς και για την εγκατάσταση και λειτουργία εργαστηρίων ραδιοϊσοτόπων για ιατρικές εφαρμογές εν γένει, με απόφαση του οικείου Νομάρχη, μετά από σύμφωνη γνώμη τριμελούς επιτροπής, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Απαγορεύεται ο διορισμός, ως μέλους της Επιτροπής, προσώπου, που είναι ο ίδιος ή ο σύζυγός του ή συγγενής του εξ αίματος ή εξ αγχιστείας πρώτου βαθμού, εταίρος ή μέτοχος ή μέλος Διοικητικού Συμβουλίου ή εντεταλμένος σύμβουλος εταιρείας, με αντικείμε-

νο την παραγωγή, εισαγωγή, διάθεση ή εκμετάλλευση μηχανημάτων, για τη λειτουργία των οποίων απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής.

Προϋπόθεση για την έκδοση της ειδικής άδειας λειτουργίας είναι η προηγούμενη κτήση άδειας σκοπιμότητας, η οποία χορηγείται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου Νομάρχη, μετά από σύμφωνη γνώμη της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου.

Η απόφαση για τη χορήγηση της άδειας σκοπιμότητας πρέπει να περιέχει ειδική αιτιολογία στα εξής κριτήρια: 1) εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος, 2) καταλληλότητα της περιοχής για εγκατάσταση του μηχανήματος, 3) πυκνότητα του πληθυσμού και πιθανότητα επιβάρυνσης της υγείας των κατοίκων της περιοχής από την άσκοπη διασπορά πηγών και μηχανημάτων παραγωγής ιοντιζουσών ακτινοβολιών, 4) ανάπτυξη νέων τεχνικών και ανάγκη εκσυγχρονισμού των υπαρχόντων εργασιών.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας μπορεί να καθορίζονται πρόσθετα κριτήρια, κοινωνικά, χωροταξικά, υγειονομικά και οικονομικά και να ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την έκδοση της άδειας σκοπιμότητας. Εκκρεμείς αιτήσεις, σε οποιοδήποτε στάδιο, κατά την ημέρα δημοσίευσης της διάταξης αυτής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επανεξετάζονται ως νέες αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας σκοπιμότητας.»

2. Στην παρ. 4 του άρθρου 4 του ν.δ. 181/1974 (ΦΕΚ 347 Α') προστίθεται το παρακάτω εδάφιο:

« Η ειδική άδεια χορηγείται και σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, με την επιστημονική ευθύνη ιατρού, που έχει τα προσόντα που ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο.»

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μετά από γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., μπορεί να συγκροτούνται επιτροπές για την έγκριση εκτέλεσης μαγνητικών τομογραφιών. Ο τρόπος λειτουργίας των επιτροπών αυτών και η διαδικασία έγκρισης εκτέλεσης των μαγνητικών τομογραφιών διέπονται από τις διατάξεις του π.δ. 163/1988 «περί κοστολόγησης της ιατρικής πράξης της μαγνητικής τομογραφίας» (ΦΕΚ 75 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο μόνο του π.δ. 427/1988 (ΦΕΚ 197 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν. Απαγορεύεται ο διορισμός, ως μέλους των παραπάνω Επιτροπών, προσώπου, που είναι ο ίδιος ή ο σύζυγός του ή συγγενής του εξ αίματος ή εξ αγχιστείας πρώτου βαθμού, εταίρος ή μέτοχος ή μέλος Διοικητικού Συμβουλίου ή διευθύνων ή εντεταλμένος σύμβουλος εταιρείας με αντικείμενο την παραγωγή, εισαγωγή, διάθεση ή εκμετάλλευση μηχανημάτων μαγνητικής τομογραφίας.

4. Ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας με αιτιολογημένη απόφασή του, μετά από πρόταση της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας, δύναται να αναστέλλει για χρονικό διάστημα μέχρι έξι (6) μήνες τη διενέργεια αρχαιρεσιών για την ανάδειξη Διοικητικών και Πειθαρχικών Συμβουλίων των Τοπικών Οδοντιατρικών Συλλόγων και της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας.

5. Η παράγραφος 4 του άρθρου 51 του ν. 3601/1928, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την παρ. Β4 του άρθρου 58 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, οι αντιπρόσωποι και τα μέλη των Φαρμακευτικών Συλλόγων, ο Πρόεδρος του Ανώτατου Φαρμακευτικού Πειθαρχικού Συμβουλίου, καθώς και οι χρησιμοποιούμενοι από τον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο συνεργάτες ή ειδικοί επιστήμονες ή άλλα ειδικά πρόσωπα, χρησιμοποιούμενα για την εκπλήρωση των σκοπών αυτού, όταν προσέρχονται σε

συνεδριάσεις του Δ.Σ. των Γενικών Συνελεύσεων, των Επιτροπών, του Ανώτατου Φαρμακευτικού Πειθαρχικού Συμβουλίου ή εκτελούν ανατεθείσα υπηρεσία, δικαιούνται:

α) Εξόδων κίνησης.

β) Ημερήσιας αποζημίωσης για το χρόνο απασχόλησής τους και τα έξοδα παραμονής και διατροφής, τα οποία καθορίζονται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, κατόπιν εισήγησης του Δ.Σ..

Με την ίδια διαδικασία καθορίζονται και τα μηνιαία έξοδα παράστασης του Προέδρου του Δ.Σ του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου.»

6. Η υποβολή της αίτησης για τη λήψη πιστοποιητικού εξειδίκευσης στη Λοιμωξιολογία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 24 του ν. 2716/1999 «Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός των υπηρεσιών ψυχικής υγείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 96 Α'), δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 24 του παραπάνω νόμου καταργείται.

7. Η προθεσμία των έξι (6) μηνών για την εκδίκαση των εκκρεμωσών ενστάσεων από τις ειδικές επιτροπές, όπως αυτή αναφέρεται στην παρ. 12 του άρθρου 37 του ν. 2519/1997 (ΦΕΚ 165 Α') και παρατάθηκε με το άρθρο 28 παρ. 7 του ν. 2646/1998 (ΦΕΚ 236 Α') για ένα χρόνο, παρατείνεται για έξι (6) μήνες ακόμη, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

8. Στο τέλος της παρ. 10 του άρθρου 9 του ν. 2623/ 1998 «Ανασύνταξη των εκλογικών καταλόγων, οργάνωση και άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των ετεροδημοτών, εκσυγχρονισμός της εκλογικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ 139 Α'), προστίθεται το παρακάτω εδάφιο :

« Νομάρχες, Βοηθοί Νομάρχες, Δήμαρχοι και Αντιδήμαρχοι, οι οποίοι είναι ιατροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας και τελούν σε ειδική άδεια, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων και αυτές των άρθρων 298 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (π.δ 410/1995 ΦΕΚ 231 Α') και 113 του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (π.δ. 30/1996 ΦΕΚ 21 Α') επιτρέπεται, μετά από αίτησή τους και εφόσον αυτό απαιτείται από τις ανάγκες Νοσοκομείου εκτός νομού ή Κέντρου Υγείας στο οποίο υπηρετούν, να συμμετέχουν στο πρόγραμμα εφημεριών της υπηρεσίας τους και να λαμβάνουν τη νόμιμη αποζημίωση. Εφημερίες που πραγματοποιήθηκαν από τα παραπάνω πρόσωπα σε Νοσοκομεία ή Κέντρα Υγείας μέχρι τη δημοσίευση αυτού του νόμου θεωρούνται νόμιμες.

9. Ιατροί και υπάλληλοι Νοσοκομείων, Κέντρων Υγείας και Περιφερειακών Ιατρείων, που παραιτήθηκαν ή παραιτούνται υποχρεωτικά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56 του Συντάγματος και αυτές της εκλογικής νομοθεσίας, για να ανακηρυχθούν υποψήφιοι βουλευτές, επανερχόμενοι στην υπηρεσία, κατ' εφαρμογή της διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 1735/1987 (ΦΕΚ 195 Α'), επιτρέπεται, πλέον των ρυθμίσεων της παραπάνω διάταξης, να τοποθετούνται με απόφαση του οικείου Υπουργού, κατόπιν αιτήσεώς τους, σε κενές ή σε συνιστώμενες προσωρινές και προσωποπαγείς οργανικές θέσεις σε οποιοδήποτε Νοσοκομείο ή Κέντρο Υγείας του Ε.Σ.Υ., που εδρεύει εκτός της Υγειονομικής Περιφέρειας Αττικής και του Νομού Θεσσαλονίκης.

10. Ιατροί και Οδοντίατροι, μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι., που υπηρετούσαν σε οργανικές ή και προσωποπαγείς θέσεις του κλάδου Ε.Σ.Υ. και επέλεξαν, με δήλωσή τους, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 6 του άρθρου 24 του ν. 2530/1997 (ΦΕΚ 218 Α'), την έξοδό τους από το Ε.Σ.Υ., επιτρέπεται να ανακαλέσουν τη δήλωσή τους και να επιλέξουν την παραμονή τους στο Ε.Σ.Υ., μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) μηνός από τη

δημοσίευση του νόμου αυτού, με την προϋπόθεση ότι μέχρι το χρόνο αυτόν δεν θα έχει προκηρυχθεί η πλήρωση της οργανικής τους θέσης.

11. Οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν από ιδιωτικές κλινικές, κατ'εφαρμογή της διάταξης της παρ. 4 του άρθρου 149 του ν. 2071/1992 (ΦΕΚ 123 Α'), παύουν να ισχύουν από τη δημοσίευση αυτού του νόμου. Επέκταση σε δύναμη των κλινικών των παραπάνω κλινικών επιτρέπεται μόνο σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 2 του π.δ. 235/2000 (ΦΕΚ 199 Α').

12. Η δεύτερη περίοδος του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 2646/1998 (ΦΕΚ 236 Α') αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«.....Το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Πατριωτικού Ιδρύματος Κοινωνικής Πρόνοιας (Π.Ι.Κ.Π.Α.), του Εθνικού Οργανισμού Πρόνοιας (Ε.Ο.Π.) και του Κέντρου Βρεφών « Η ΜΗΤΕΡΑ», που θα επιλεγεί για να ενταχθεί στο νέο φορέα, εντάσσεται μετά από δήλωσή του σε μόνιμες θέσεις του νέου Οργανισμού ή σε προσωρινές και προσωποπαγείς θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, οι οποίες θα προέλθουν από μετατροπή ισάριθμων αντίστοιχης κατηγορίας και αντίστοιχου ή παρεμφερούς κλάδου οργανικών θέσεων, οι οποίες καταργούνται με την, για οποιονδήποτε λόγο, αποχώρηση των υπαλλήλων αυτών από την Υπηρεσία. Μέχρι την κατάργηση των παραπάνω προσωρινών θέσεων, απαγορεύεται η πλήρωση αντίστοιχου αριθμού οργανικών θέσεων μόνιμων υπαλλήλων.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την ένταξη του παραπάνω προσωπικού.»

13. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 2646/1998 αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

« Από την πρώτη Ιανουαρίου του έτους 2002, τα Ιδρύματα Βρεφονηπιακών Σταθμών Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Λάρισας, που προβλέπονται από το άρθρο 11 του ν. 1431/1984 (ΦΕΚ 46 Α') καταργούνται ως αυτοτελή νομικά πρόσωπα και οι Βρεφονηπιακοί Σταθμοί που δεν θα έχουν μεταβιβασθεί για οποιονδήποτε λόγο, μέσα στο διάστημα αυτό, μεταβιβάζονται προσωρινά με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, στον Εθνικό Οργανισμό Κοινωνικής Φροντίδας, που προβλέπεται από το άρθρο 6 του παρόντος νόμου, μέχρι τη μεταβίβασή τους στους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού.»

14. Στη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 2592/ 1998 (ΦΕΚ 57 Α') υπάγεται και το προσωπικό των κλάδων του άρθρου 7 του ν. 1609/1986 (ΦΕΚ 86 Α'), που έχει προσληφθεί ή θα προσληφθεί στα Νοσηλευτικά Ιδρύματα και Μονάδες αυτών, μετά την έναρξη της ισχύος του ν. 1609/1986.

Άρθρο 12

Στο τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 19 του ν. 2889/2001 «Βελτίωση και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 37 Α') προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Χρηματικά ποσά που συγκεντρώθηκαν μέσω τραπεζικών λογαριασμών, κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 5101/1931 (ΦΕΚ 238 Α') και δεν έχουν κατασχεθεί κατά το άρθρο 20 του νόμου αυτού ούτε έχουν αποδοθεί εν όλω ή εν μέρει, κατά το προηγούμενο εδάφιο, αναζητούνται οποτεδήποτε από τους καταθέτες τους, με την προσκόμιση της απόδειξης κατάθεσης. Σε περίπτωση μερικής απόδοσης, του ποσού που συγκεντρώθηκε, στους δικαιούχους του τραπεζικού λογαριασμού, η αξίω-

ση επιστροφής του καταθέτη περιορίζεται αναλόγως.

Χρηματικά ποσά, που έχουν κατασχεθεί κατά το άρθρο 20 του ν. 5101/1931 ή παραμένουν τρία χρόνια από το άνοιγμα του τραπεζικού λογαριασμού χωρίς να διατεθούν υπέρ των δικαιούχων και χωρίς να αναζητηθούν από τους καταθέτες τους, διατίθενται υπέρ κοινωφελών ιδρυμάτων και σωματείων με σκοπούς παρεμφερείς προς το σκοπό για τον οποίο ανοίχθηκε ο τραπεζικός λογαριασμός, με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας.»

Άρθρο 13

1. Δεν καταβάλλεται συμμετοχή από τους ασφαλισμένους του Δημοσίου στις δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης των τέκνων τους, που πάσχουν από νεοπλασματική ασθένεια, όπως λευχαιμία, λέμφωμα, συμπαγείς όγκους, ιστιοκύτωση langerhans και υποβάλλονται σε θεραπεία στο εξωτερικό. Ανεκτέλεστοι και εν γένει μη εισπραχθέντες καταλογισμοί σε βάρος ασφαλισμένων, για συμμετοχή τους σε δαπάνες αυτής της κατηγορίας, διαγράφονται.

2. Στους τακτικούς υπαλλήλους του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.) και στα μέλη των οικογενειών τους παρέχεται από το Δημόσιο υγειονομική περίθαλψη με τους όρους και προϋποθέσεις που παρέχεται αυτή στους τακτικούς υπαλλήλους του Δημοσίου και στα μέλη των οικογενειών τους, όπως καθορίζονται από τις σχετικές διατάξεις.

3. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 1963/1991 (ΦΕΚ 138 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο αριθμός των φαρμακείων που διημερεύουν κατά το Σάββατο ορίζεται, με απόφαση του οικείου νομάρχη, μέχρι 20% του συνολικού αριθμού των λειτουργούντων φαρμακείων.»

Άρθρο 14

1. Στην Περιφέρεια Αττικής συνιστάται αεροϋγειονομείο, που λειτουργεί σε επίπεδο Τμήματος της Διεύθυνσης Υγείας και Πρόνοιας, για την κάλυψη αναγκών του νέου διεθνούς αεροδρομίου Αθηνών «Ελευθέριος Βενιζέλος».

2. Το αεροϋγειονομείο έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α. Χειρίζεται όλα τα υγειονομικά θέματα σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του Διεθνούς Υγειονομικού Κανονισμού της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας και της ελληνικής νομοθεσίας.

β. Ελέγχει τη διατήρηση του χώρου του αεροδρομίου και των γύρω από αυτό χώρων, σε κατάσταση που να καλύπτει τους όρους υγιεινής.

γ. Ασκεί τον υγειονομικό έλεγχο στα με υγειονομικό ενδιαφέρον καταστήματα του αεροδρομίου.

3. Το αεροϋγειονομείο λειτουργεί όλες τις ημέρες της εβδομάδας σε 24ωρη βάση.

4. Για τη στελέχωση του αεροϋγειονομείου συνιστώνται στην Περιφέρεια Αττικής οι ακόλουθες θέσεις προσωπικού, που προσauξάνουν τις υφιστάμενες θέσεις των οικείων κλάδων.

α. Στον κλάδο ΠΕ Ιατρών Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ. δύο (2) θέσεις με βαθμούς Δ'- Α'.

β. Στον κλάδο ΤΕ Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας τέσσερις (4) με βαθμούς Δ'-Α', ειδικότητας Δημόσιας Υγιεινής.

γ. Στον κλάδο ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού μία (1) θέση με βαθμούς Δ'-Α'.

δ. Στον κλάδο ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων τρεις (3) θέσεις με βαθμό Δ'- Α'.

5. Προσόντα διορισμού στις θέσεις της προηγούμενης παρα-

γράφου είναι τα οριζόμενα στις διατάξεις του π.δ. 50/2001 (ΦΕΚ 39 Α') όπως εκάστοτε ισχύουν.

6. Ο προϊστάμενος του τμήματος αεροϋγειονομείου προέρχεται από τον κλάδο ΠΕ Ιατρών Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ. και σε περίπτωση έλλειψης από τον κλάδο ΤΕ Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας.

7. Επιτρέπεται η κάλυψη των θέσεων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου με μετάταξη υπαλλήλων από δημόσιες υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμίδας, εφόσον οι μετατασσόμενοι έχουν τα προσόντα που απαιτούνται για την κάλυψη των θέσεων στις οποίες μετατάσσονται. Η μετάταξη διενεργείται μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων υπαλλήλων και συνεκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών, ύστερα από γνώμη των οικείων υπηρεσιακών συμβουλίων, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Υγείας και Πρόνοιας και του κατά περίπτωση αρμοδίου. Προκειμένου για υπαλλήλους οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης απαιτείται και η γνώμη του ανώτερου μονομελούς οργάνου διοίκησης αυτών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 71 και της παρ. 2 του άρθρου 73 του ν. 2683/ 1999.

8. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής μπορεί να αποσπώνται, χωρίς γνώμη των υπηρεσιακών συμβουλίων, για χρονικό διάστημα μέχρι τριών (3) μηνών, υπάλληλοι δημόσιων υπηρεσιών και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου της Περιφέρειας, για κάλυψη αυξημένων αναγκών του αεροϋγειονομείου, σε περιπτώσεις που αυτές δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν από το υπηρετούν προσωπικό. Οι αποσπώμενοι, κατά το χρόνο της απόσπασης, εξακολουθούν να λαμβάνουν πλήρεις τις τακτικές και πάσης φύσεως πρόσθετες απολαβές της οργανικής τους θέσης από την υπηρεσία στην οποία οργανικά ανήκουν.

9. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας ορίζονται τα ειδικότερα καθήκοντα των ιατρών και των υπαλλήλων του κλάδου ΤΕ Επαγγελματιών Υγείας, που υπηρετούν στο αεροϋγειονομείο.

Άρθρο 15

1. Ιατροί ειδικευμένοι και οδοντίατροι, που πάσχουν από:

α) ομόζυγο β μεσογειακή αναιμία, ως πολυμεταγγιζόμενα άτομα,

β) δρέπανο και μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία, με συχνές νοσηλείες ανά έτος για κρίσεις και επιπλοκές από τη νόσο,

γ) συγγενή αιμορραγική διάθεση (αιμορροφιλία), μεταγγιζόμενοι με παράγωγα αίματος και

δ) ενεργό ινοκυστική νόσο, που απαιτεί συχνές νοσηλείες σε παθολογική ή πνευμονολογική κλινική,

μπορούν να ζητήσουν το διορισμό τους σε προσωρινές και προσωποπαγείς θέσεις της ειδικότητάς τους, που συνιστώνται με την απόφαση διορισμού σε οποιοδήποτε νοσοκομείο ή Κέντρο Υγείας του Ε.Σ.Υ.. Ο διορισμός γίνεται για πενταετή θητεία και με εισαγωγικό βαθμό Επιμελητή Β', με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, μετά από ατομική κρίση του υποψηφίου, από πενταμελές Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής, που αποτελείται από ιατρούς Ε.Σ.Υ. με βαθμό Διευθυντή ή Επιμελητή Α' και συνιστάται για συγκεκριμένες κρίσεις, με απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας. Στο τέλος της πενταετίας, ο ιατρός αξιολογείται ατομικά από το παραπάνω Συμβούλιο και σε περίπτωση θετικής κρίσης μονιμοποιείται με το βαθμό Επιμελητή Α'. Για τον υπολογισμό της πενταετίας λαμβάνεται υπόψη η προϋπηρεσία, σε έμμισθη θέση ιατρού, στο Δημόσιο, στο Ι.Κ.Α. και

στους λοιπούς ασφαλιστικούς οργανισμούς. Για την κρίση και την αξιολόγηση λαμβάνονται ιδίως υπόψη η επιστημονική συγκρότηση των υποψηφίων, το επιστημονικό έργο τους, η εκπαίδευση και η μετεκπαίδευσή τους, η κλινική εμπειρία τους, κυρίως δε η προσωπική συνέντευξη ενώπιον του Συμβουλίου. Η ασθένεια αποδεικνύεται μόνο με την προσκόμιση ιατρικών πιστοποιητικών, που εκδίδονται από τις μονάδες μεσογειακής αναιμίας ή τα κέντρα αιμορροφιλικών ή τις παθολογικές και πνευμονολογικές κλινικές των κρατικών νοσοκομείων, στα οποία οι ιατροί νοσηλεύονται, μετά από σύμφωνη γνώμη του Επιστημονικού Συμβουλίου του Νοσοκομείου. Η ισχύς της διατάξεως αυτής ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 2002.

2. Στο τέλος της παρ. 22 του άρθρου 11 του ν. 2889/ 2001 «Βελτίωση και Εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας» (ΦΕΚ 37 Α') προστίθεται το εξής εδάφιο: «Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται αναλόγως και για την κάλυψη κατεπειγουσών αναγκών των ψυχιατρικών μονάδων της χώρας, σε ειδικότητες ψυχιάτρων και παιδοψυχιάτρων, καθώς και για την κάλυψη κατεπειγουσών αναγκών του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.).»

3. Στο άρθρο 13 του ν. 2889/2001 προστίθεται παράγραφος 20, ως εξής:

«20. Στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας και του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου, που υπηρετούν ως υπάλληλοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα, παρέχεται, για την ομαλή εκτέλεση των καθηκόντων τους, άδεια απουσίας με αποδοχές μέχρι τέσσερις (4) ημέρες κάθε μήνα.»

4. Παρατείνεται μέχρι 14 Σεπτεμβρίου του έτους 2001 η εξάμηνη προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 17 και της παρ. 2 του άρθρου 19 του π.δ. 235/2000 (ΦΕΚ 199 Α').

Για θέματα λειτουργίας του φαρμακείου των ιδιωτικών κλινικών, που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων 517/1991 (ΦΕΚ 202 Α') και 235/2000, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2, 6 παρ. 4, 8, 9 παρ. 1, 11 παρ. 1 στοιχ. ι', ια', ιβ', ιγ', ιη', ιθ', κ', κα' και παρ. 2, 3 και 4, καθώς και του άρθρου 14 του π.δ. 108/1993 «Συγκρότηση, οργάνωση και λειτουργία του νοσοκομειακού φαρμακείου» (ΦΕΚ 50 Α').

5. α) Στο άρθρο 3 του ν. 2194/1994 (ΦΕΚ 34 Α') προστίθεται έβδομη παράγραφος, ως εξής:

«Μέχρι την έκδοση του οργανισμού της, η Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας (Ε.Σ.Δ.Υ.) λειτουργεί ως ανεξάρτητο Ν.Π.Δ.Δ. και επιπλέον των οριζόμενων στην παράγραφο 5 του άρθρου αυτού, υποστηρίζεται από τις κατά περίπτωση, καθ' ύλην αρμόδιες διοικητικές υπηρεσίες και το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Για το διδακτικό και επιστημονικό προσωπικό, που προσλαμβάνεται μέχρι την έκδοση του παραπάνω οργανισμού, ισχύουν οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 αυτού του άρθρου.»

β) Οι τίτλοι σπουδών της Ε.Σ.Δ.Υ. που έχουν απονεμηθεί ή θα απονεμηθούν, σύμφωνα με τα προγράμματα σπουδών της Υγειονομικής Σχολής Αθηνών (Υ.Σ.Α.), μέχρι την έναρξη της ισχύος του προεδρικού διατάγματος της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 2194/1994 (ΦΕΚ 34 Α'), αποτελούν μεταπτυχιακούς τίτλους ειδικότητας διάρκειας ενός έτους.

6. Η διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 30 του ν. 2768/1999 (ΦΕΚ 273 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Οι διατάξεις του άρθρου 105 του ν. 2071/1992 (ΦΕΚ 123 Α') έχουν εφαρμογή και στα πληρώματα ασθενοφόρων του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.), στους νοσηλευ-

τές του Ε.Κ.Α.Β. και στους αποσπασμένους υπαλλήλους, που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως πληρώματα ασθενοφόρων του Ε.Κ.Α.Β.»

7. Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 1807/1988 «Αποκατάσταση αστών, προσφύγων κ.λπ. στεγαστικά θέματα» (ΦΕΚ 208 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 16 του ν. 1965/1991 (ΦΕΚ 146 Α') και το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 2345/1995 (ΦΕΚ 213 Α') έχουν εφαρμογή για τις αγοραπωλησίες εν γένει, οι οποίες έχουν καταρτιστεί με συμβολαιογραφική πράξη, που έχει μεταγραφεί νόμιμα, για τα οικόπεδα στα οποία αναφέρονται οι εν λόγω διατάξεις και με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις.

8. Οι διατάξεις του ν. 2685/1999 «κάλυψη δαπανών μετακινούμενων υπαλλήλων εντός και εκτός επικράτειας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 35 Α') εφαρμόζονται και για τους Προέδρους και Αναπληρωτές Γενικούς Διευθυντές των Περιφερειακών Συστημάτων Υγείας (Πε.Σ.Υ.).

9. Στο άρθρο 11 του ν. 2889/2001 (ΦΕΚ 37 Α') προστίθεται παράγραφος 24, ως εξής:

«24. Συνιστάται πενταμελές Κεντρικό Συμβούλιο Επιλογής για την πλήρωση των κενών θέσεων του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ. του Ε.Κ.Α.Β., το οποίο συγκροτείται από:

1. Τον Πρόεδρο του Δ.Σ. του Ε.Κ.Α.Β., ως Πρόεδρο, αναπληρούμενο από τον Αντιπρόεδρο του Ε.Κ.Α.Β..

2. Τον Πρόεδρο του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ε.Κ.Α.Β., με αναπληρωτή του άλλο μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου.

3. Το Διευθυντή της Ιατρικής Υπηρεσίας του Ε.Κ.Α.Β. με αναπληρωτή του το Διευθυντή του Ε.Κ.Α.Β. Θεσσαλονίκης.

4. Έναν ιατρό με βαθμό Διευθυντή, με γνώση και εμπειρία στην επείγουσα ιατρική ή σε κλινική ειδικότητα σχετική προς το γνωστικό αντικείμενο της επείγουσας ιατρικής, που προτείνεται, μαζί με τον αναπληρωτή του, από το Κ.Ε.Σ.Υ..

5. Έναν ιατρό με βαθμό Διευθυντή, με γνώση και εμπειρία στην επείγουσα ιατρική ή σε κλινική ειδικότητα σχετική προς το γνωστικό αντικείμενο της επείγουσας ιατρικής, που προτείνεται, μαζί με τον αναπληρωτή του, από τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο.

Τα μέλη των περιπτώσεων 4 και 5 ορίζονται ως εισηγητές. Το Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και η θητεία του είναι τριετής. Το Συμβούλιο λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 9 αυτού του άρθρου και είναι αρμόδιο και για την αξιολόγηση των ιατρών κλάδου Ε.Σ.Υ. του Ε.Κ.Α.Β., όπου προβλέπεται από τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.»

10. Ειδικευμένοι ιατροί, Αναπληρωτές Διευθυντές και Επιμελητές Α', του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ., που υπηρετούν σε νοσοκομεία των Πε.Σ.Υ. και στα διασυνδεδεμένα με αυτά νοσοκομεία των παρ. 10 και 11 του άρθρου 13 του ν. 2889/2001, μπορεί να αποσπώνται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, κατόπιν αιτήσεώς τους και για τέσσερις (4) τουλάχιστον μήνες, σε νοσοκομεία νησιωτικών περιοχών. Οι ιατροί που αποσπώνται με τη διάταξη αυτή μπορούν να ζητήσουν να υπολογισθεί ο χρόνος της απόσπασης ως διπλάσιος χρόνος υπηρεσίας, σε κάθε περίπτωση κρίσης τους για μονιμοποίηση ή εξέλιξη. Κάθε τετράμηνο υπηρεσίας της παραπάνω απόσπασης προσοδεύεται κατά 5% τη συνολική βαθμολογία του ιατρού σε κάθε κρίση επιλογής για κατάληψη θέσης του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ..

Άρθρο 16 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην

Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.>>

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμεθα στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων».

Η Διάσκεψη έχει αποφασίσει να συζητηθεί το νομοσχέδιο αυτό με τη συνήθη διαδικασία σε τρεις συνεδριάσεις ή τέσσερις αν παραστεί ανάγκη. Αν δεν ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου απόψε, θα συνεχίσουμε αύριο. Επίσης, αύριο θα μπορούμε και στα άρθρα.

Στην περίπτωση που δεν ολοκληρωθεί, υπάρχει συμμετοχή μεγάλη ή τροπολογίες, θα αποφασίσουμε και για τέταρτη ενδεχομένως εμβόλιμη συνεδρίαση. Διότι την άλλη εβδομάδα ολοκληρώνουμε με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας για το καμποτάζ και η Σύνοδος τελειώνει στις 15 του μηνός, εκτός εάν επιθυμείτε να συνεχίσουμε και τη μεθεπομένη εβδομάδα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Για το νομοσχέδιο αυτό από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Θεόδωρος Αναγνωστόπουλος.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ευτύχιος Δαμιανάκης έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισάγεται σήμερα στην Ολομέλεια και συζητείται ένα εξόχως σημαντικό και κρίσιμο νομοσχέδιο, το νομοσχέδιο κατά του οικονομικού οργανωμένου εγκλήματος, αυτής της σύγχρονης μάστιγας της κοινωνίας που ανθεί ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια σε όλες τις χώρες και δυστυχώς και στον τόπο μας.

Δεν επιτρέπεται και δεν είναι ούτε κοινωνικά ούτε ηθικά ανεκτό -και είμαι βέβαιος ότι κανείς δεν το αποδέχεται- να πλουτίζουν ορισμένοι είτε υλοποιώντας συμβόλαια θανάτου είτε εκμεταλλευόμενοι ανθρώπους και μάλιστα γυναίκες και παιδιά ή αδύναμους μετανάστες ή εμπορευόμενοι ανθρώπινους ιστούς και όργανα ή να πλουτίζουν πουλώντας ναρκωτικά, όπλα, αρχαία αντικείμενα, ραδιενεργά υλικά και τόσα άλλα.

Απεναντίας, αποτελεί πρωταρχικό καθήκον για ένα σύγχρονο κράτος δικαίου να μην επιτρέπει σε οργανωμένους εγκληματίες τον παράνομο πλουτισμό τους και την απόκτηση ισχύος προερχομένης από την εμπορευματοποίηση των ατομικών δικαιωμάτων και την κυριαρχία στυγνών και απάνθρωπων κανόνων της αγοράς σε χώρους που το Σύνταγμα έχει επιφυλάξει στα δικαιώματα αυτά.

Αποτελεί, όμως, εξίσου πρωταρχικό καθήκον του κράτους δικαίου και η πάταξη της τρομοκρατίας, αυτής της μεγάλης μάστιγας της κοινωνίας, που συντράσσει τη χώρα μας από το 1974 μέχρι σήμερα και που πλήττει αμέσως και ευθέως το πολυτιμότερο αγαθό, την ανθρώπινη ζωή και διαταράσσει, όσο δεν αποκαλύπτεται, την κοινωνική συμβίωση, το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών και ασφαλώς πλήττει και τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας.

Η τρομοκρατία ως οργανωμένο έγκλημα ασφαλώς και υπάγεται στις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Στόχος του είναι η πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος, αλλά και της τρομοκρατίας ως οργανωμένου εγκλήματος και αυτή.

Μία άποψη που ακούστηκε κατά τη διάρκεια του διαλόγου που προηγήθηκε, αλλά και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στη Διαρκή Επιτροπή, ήταν εκείνη που θεωρεί ότι η υπάρχουσα ποινική μας νομοθεσία τόσο κατά το ουσιαστικό, όσο και κατά

το δικονομικό της μέρος είναι πλήρης και δεν απαιτούνται νέες ρυθμίσεις.

Η άποψη αυτή συνδυάστηκε με το πραγματικό γεγονός, ότι όλα αυτά τα χρόνια που δεν αποκαλύφθηκε κανένα σοβαρό οικονομικό οργανωμένο έγκλημα, καθώς και η τρομοκρατία, δεν έφταιξε η απουσία διατάξεων, αλλά η αναποτελεσματικότητα των διωκτικών αρχών. Αναποτελεσματικότητα προερχόμενη από λάθος δομές, από έλλειψη μέσων, από μονόπλευρους προσανατολισμούς και από τόσα άλλα σοβαρά που ακούστηκαν.

Αυτός ο ισχυρισμός, κύριοι συνάδελφοι, είναι πράγματι ισχυρός. Πλην, όμως, σε καμιά περίπτωση δεν αρκεί προκειμένου να εξαχθεί το εύκολο συμπέρασμα ότι δεν φταίνε οι νόμοι, φταίνε οι διωκτικές αρχές που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Επομένως μη νομοθετείτε.

Αυτό, όμως, είναι ένας απλοϊκός και μονοσήμαντος ισχυρισμός. Είναι μια ατομική κρίση που σίγουρα περικλείει υποκειμενισμό και βεβαίως δεν απαντά από μόνη της στην ανάγκη νομοθέτησης.

Γιατί πρέπει να νομοθετήσουμε; Αυτό είναι το πρώτο μεγάλο ερώτημα. Νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα στο ότι μία δημοκρατικά οργανωμένη πολιτεία, ένα σύγχρονο κράτος δικαίου δεν επιτρέπεται να μένει αδιάφορο μπροστά στην εκρηκτική αύξηση του οργανωμένου εγκλήματος.

Αμφιβάλλει κανείς, ότι κάθε χρόνο και περισσότερο εμφανίζονται και στη χώρα μας οργανωμένες εγκληματικές δραστηριότητες, απάνθρωπες και ευτελίζουσες τα ανθρώπινα δικαιώματα; Το ότι δεν χτυπήθηκε μέχρι σήμερα το οργανωμένο έγκλημα αλλά απεναντίας ανθεί και πολλαπλασιάζεται, δεν πρέπει να μας προβληματίσει όλους, μήπως είναι αναγκαία μία παρέμβαση στο θεσμικό μας πλαίσιο, έστω και για συμπλήρωση πραγματικών κενών στο ποινικό μας σύστημα που έχει ηλικία μισό αιώνα και που διαμορφώθηκε σε εποχές που το οργανωμένο έγκλημα ήταν εντελώς υποτυπώδες; Το ότι όλες οι χώρες της Ευρώπης η μία μετά την άλλη θεσπίζουν νέους κανόνες για το οργανωμένο έγκλημα, δεν μας προβληματίζει;

Το Δεκέμβριο του 2000, εκατόν είκοσι πέντε κράτη από όλες τις Ηπείρους υπό την αιγίδα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, υπέγραψαν στο Παλέρμο της Ιταλίας τη γνωστή διεθνή σύμβαση κατά του οργανωμένου εγκλήματος.

Άραγε η χώρα μας δεν έχει την αυτονομία υποχρέωση, τιμώντας την υπογραφή της στην παραπάνω διεθνή σύμβαση, να μεταφέρει στην εσωτερική έννομη της τάξη τους σχετικούς κανόνες; Το γεγονός ότι και στο περσινό συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου στην Κομοτηνή προτάθηκε ομόφωνα η ανάγκη λήψης νέων θεσμικών μέτρων για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, προτείνοντας μάλιστα και εξειδικευμένα μέτρα, δεν είναι ένα θέμα που πρέπει επίσης να μας προβληματίσει;

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι κανείς καλόπιστος δεν πρέπει να αμφισβητεί ότι υπάρχουν επαρκέστατοι λόγοι για μια παρέμβαση στο ποινικό μας σύστημα.

Άλλη άποψη που ακούγεται είναι εκείνη που ισχυρίζεται ότι νομοθετούμε σήμερα κατά του οργανωμένου εγκλήματος, υπακούοντας σε εξωεθνικά κέντρα και ιδίως στα κελεύσματα των ΗΠΑ. Αυτή είναι η άλλη εκδοχή, η εκδοχή των πιέσεων.

Μία τέτοια μονοσήμαντη ερμηνεία θα μπορούσα να έλεγα ότι είναι αυθαίρετη. Σεβόμενος, όμως, απολύτως εκείνους που τη διατύπωσαν, θα προσπαθήσω να την αποκρούσω επιχειρηματολογώντας. Είναι άραγε η χώρα μας μία μοναχική χώρα που ζει στον κόσμο της, που δεν μετέχει σε διεθνή φόρα που δεν έχει υπογράψει διεθνείς συνθήκες, που δεν έχει διεθνείς δεσμεύσεις και αντίστοιχα δικαιώματα και υποχρεώσεις από τη συμμετοχή της σ' αυτούς τους διεθνείς οργανισμούς; Η απελευθέρωση των αγορών, η ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων, υπηρεσιών, προσώπων και εμπορευμάτων, οι σύγχρονες ηλεκτρονικές τραπεζικές εργασίες και τόσα άλλα που αποτελούν κατά κοινή παραδοχή πρόσφορο έδαφος για την τέλεση οργανωμένων εγκληματικών πράξεων, δεν ισχύουν άραγε για τη χώρα μας;

Είναι δυνατόν το 2001 που η Ελλάδα μετέχει σε όλους ανεξαιρέτα τους διεθνείς οργανισμούς και συγχρόνως είναι πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε ό,τι αφορά τις συμβατικές μας υποχρεώσεις και δεσμεύσεις, να φθάσουμε άκριτα στο μονοσήμαντο επιχείρημα των ασφυκτικών δήθεν πιέσεων; Δηλαδή όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υιοθέτησαν στο ποινικό τους σύστημα και στο ποινικό τους οπλοστάσιο διατάξεις κατά του οργανωμένου εγκλήματος, υπέκυψαν σε υπερεθνικές πιέσεις; Δεν υιοθέτησαν άραγε τις σχετικές ρυθμίσεις και από την απόλυτη εθνική ανάγκη κάθε σύγχρονου κράτους δικαίου, να αντιμετωπίσει τη σοβαρότατη σύγχρονη απειλή, την απειλή του οργανωμένου εγκλήματος; Πολλώ μάλλον δεν είχαν αυτήν την υποχρέωση ως μέλη της διεθνούς κοινότητας και ως μέλη διεθνών οργανισμών να πατάξουν αυτό το σύγχρονο διεθνικό φαινόμενο;

Εγώ αυτής της μορφής το ρεύμα που δημιουργήθηκε και που αξιωματικά τοποθετεί την προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση ως αποτέλεσμα πιέσεων, αρνούμαι να το υιοθετήσω.

Αντιπαραθέτω, ως πειστικό, κατά την άποψή μου επιχείρημα, ότι το άμεσο διεθνές μας περιβάλλον, οι χώρες δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν είναι βεβαίως μόνο αυτές, υιοθέτησαν πολύ πρόσφατα στο ποινικό τους οπλοστάσιο σχετικές διατάξεις.

Κλείνοντας επ' αυτού, θα συνομολογήσω ότι πράγματι, υπάρχει ενδιαφέρον των ξένων για το αν και το πώς αντιμετωπίζουμε το οικονομικό και τρομοκρατικό οργανωμένο έγκλημα, θέμα το οποίο ασφαλώς ταλανίζει και εκείνους. Το να φτάνουμε, όμως, με τόση εικόλια στο συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να νομοθετούμε γιατί συμπίπτουμε με την άποψη των ξένων, γιατί υποκύπτουμε δήθεν στις αξιώσεις τους, είναι νομίζω μονοσήμαντη κρίση, είναι υποκειμενική κρίση.

Η συνεχής αναφορά στον αμερικανικό παράγοντα που διαβάζουμε και ακούμε, νομίζω ότι αδυνατίζει το διάλογο και δεν εισφέρει στην ουσιαστική αντιμετώπιση του πυρήνα του προβλήματος, λες και δεν έχουμε εμείς σ' αυτόν τον τόπο κανένα λόγο να ανησυχούμε για την τρομοκρατία και τις άλλες μορφές οργανωμένου εγκλήματος και συνεπώς να επιδιώκουμε την καταπολέμησή τους.

Μια τρίτη άποψη που ακούστηκε, κυρίως από τους συναδέλφους του Κ.Κ.Ε και του Συνασπισμού, αλλά και από πολλούς συναδέλφους μου στο ΠΑΣΟΚ και που κατά την άποψή μου είναι η σοβαρότερη, είναι εκείνη που ισχυρίζεται ότι με τις διατάξεις που εισάγονται όχι μόνο δεν θα αντιμετωπιστεί το οργανωμένο έγκλημα, αλλά αντίθετα, θα συμβεί το χειρότερο: Θα δημιουργηθεί το κατάλληλο πεδίο να απειληθούν οι ατομικές ελευθερίες και να προσβληθούν τα δικαιώματα των πολιτών.

Την αξιολογώ ως την κορυφαία προβληματική, γιατί πράγματι, όλοι έχουμε το ίδιο ισχυρό ενδιαφέρον να διαφυλάττουμε διαχρονικά τις αξίες και τις αρχές του δικαίου μας συστήματος, αναφορικά με τα ατομικά δικαιώματα, τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών, αλλά και τις παρεχόμενες δικονομικές εγγυήσεις.

Πάνω σ' αυτό το θέμα είδαν το φως της δημοσιότητας πολλά κείμενα εγκρίτων νομικών και απλών πολιτών. Αναπτύχθηκαν επίσης, πολλά σοβαρά επιχειρήματα και κατά τη συζήτηση στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, όπως «βάνουσα προσβολή του νομικού μας πολιτισμού, μέχρι που οδηγούμεθα σε ουσιαστικό περιορισμό των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών, λόγω της υψής των θεσπιζόμενων διατάξεων.

Συμφωνώ ότι για επιμέρους ζητήματα υπήρξαν αξιόλογες τοποθετήσεις από όλες τις πτέρυγες. Συγχρόνως, ακούστηκαν και μεγάλα λόγια για ανθρώπινα δικαιώματα και ατομικές ελευθερίες, χωρίς όμως, αυτοί που τα υποστήριξαν να μπουν στον κόπο να κάνουν τον αναγκαίο άμεσο συσχετισμό ή αναφορά με το σκληρό πυρήνα της προτεινόμενης ρύθμισης, που είναι η δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος κάθε μορφής.

Θα το διατυπώσω διακριτικά. Όταν μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα και ατομικές ελευθερίες απομονωμένα και είναι

αυτά και ο επιβαλλόμενος σεβασμός τους το κεντρικό μας θέμα, είναι βέβαιο ότι όλοι έχουμε την ίδια ευαισθησία και μπορούμε ασφαλώς να λέμε πολλά. Όταν, όμως, συζητάμε γι' αυτά σε άμεσο συσχετισμό με την προάσπιση ενός άλλου κοινωνικού αγαθού, όπως είναι η ασφάλεια των πολιτών από την οργανωμένη εγκληματική δράση, εκτιμώ ότι πολλά λόγια θα ήταν ίσως περιττά. Γιατί υπερβάλλοντας ορισμένοι, που θεωρούν, ανεπίτρεπτα, τους εαυτούς τους περισσότερο ενδιαφέροντος από τους άλλους, υποστηρίζουν και θέσεις που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος, λες και αυτός ο στόχος πρέπει να διαγραφεί από την πολιτική μιας δημοκρατικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την επαρκή κατά την προσωπική μου άποψη, τεκμηρίωση της ανάγκης νομοθέτησης κανόνων για την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος, που άλλωστε κατά το Σύνταγμά μας, τη σχετική πολιτική ευθύνη και νομοθετική πρωτοβουλία έχει η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Δικαιοσύνης, έχουμε νομίζω χρέος απέναντι στον τόπο να νομοθετήσουμε έτσι ώστε, αφ' ενός να διασφαλίσουμε το μείζον συνταγματικό έννομο αγαθό της ασφάλειας των πολιτών και αφ' ετέρου να αποφύγουμε να περιορίσουμε πέραν του απολύτως αναγκαίου ατομικά δικαιώματα και ατομικές ελευθερίες.

Αναμφίβολα πρόκειται για ιδιαίτερα δύσκολη, ευαίσθητη και σύνθετη νομοθετική ρύθμιση. Η μεγάλη δυσκολία έγκειται στο γεγονός που προαναφέρθηκε στην ανάγκη, δηλαδή, εξισορρόπησης, αφ' ενός του σεβασμού των συνταγματικών κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των πολιτών και αφ' ετέρου της ασφάλειας την οποία πρέπει να απολαμβάνουν οι πολίτες σε μία δημοκρατική κοινωνία η οποία τελικά ανάγεται επίσης και εξίσου σε ανθρώπινα δικαιώματα.

Όπου κρίνεται ότι το δικαίωμα των πολιτών για ασφάλεια προσβάλλεται βάνουσα με τις αξιόποινες πράξεις που τελούνται από τρομοκρατικές οργανώσεις και ότι δεν μπορεί να παρασχεθεί αποτελεσματική προστασία στους πολίτες, παρά μόνο μέσα από λελογισμένο περιορισμό των ατομικών ελευθεριών τους, θα πρέπει να προβλέπονται αυξημένες δικαστικές εγγυήσεις. Αυτή η δύσκολη πράγματι εξισορρόπηση προϋποθέτει εκ προοιμίου κάποιες κοινές παραδοχές.

Η πρώτη παραδοχή είναι ότι όλοι μας σε αυτήν την Αίθουσα ξεκινάμε από την ίδια αφετηρία ότι κοινός μας στόχος, κοινή μας θέση, κοινή μας βούληση είναι η απερίφραστη και καθολική αποδοκιμασία και καταδίκη της σύγχρονης μάστιγας της κοινωνίας, της οργανωμένης εγκληματικής δράσης κάθε μορφής.

Η δεύτερη παραδοχή είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, η καθολική δηλαδή σχεδόν απαίτηση της κοινωνίας σήμερα είναι να βρούμε τρόπους να καταπολεμήσουμε το οικονομικό οργανωμένο έγκλημα και την τρομοκρατία, που είναι επίσης οργανωμένο έγκλημα.

Η τρίτη σημαντική παραδοχή είναι ότι όλοι μας έχουμε ακριβώς τις ίδιες ευαισθησίες απέναντι στην ανάγκη σεβασμού μέσα από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, δέχομαι και σέβομαι την άποψη που ο καθένας υποστηρίζει για τον εαυτό του στο θέμα αυτό. Δεν δέχομαι, όμως, σε καμία περίπτωση να ισχυρίζεται κάποιος για τον εαυτό του ότι έχει μείζονες ανησυχίες από τους άλλους για ένα κορυφαίο θέμα, όπως αυτό του ενδεχόμενου περιορισμού ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών που πιθανόν να προκύψει εξαιτίας των νέων ρυθμίσεων.

Η τέταρτη παραδοχή είναι ότι η κοινωνία, κύριοι συνάδελφοι, περιμένει από όλους εμάς μία κοινή στάση, ένα μήνυμα συναντίληψης και συνευθύνης για τη αντιμετώπιση ενός υπαρκτού προβλήματος, αυτού του σοβαρότατου και άθλιου και νοσηρού κοινωνικού φαινομένου, που στοχεύει ευθέως και πλήττει βάνουσα την ανθρώπινη αξία, τα έννομα αγαθά της ζωής της προσωπικής ελευθερίας και της τιμής των ατόμων, γιατί αυτά τα στοιχεία συνθέτουν την ανθρώπινη αξία.

Η πέμπτη παραδοχή είναι και είμαι βέβαιος ότι συμφωνούμε

όλοι στην Αίθουσα αυτή, ότι από μόνη της η παρούσα ρύθμιση ασφαλώς και δεν είναι αρκετή να πλήξει την οργανωμένη εγκληματική δράση.

Με γνώμονα τις παραπάνω παραδοχές που ισχύουν για όλους μας θεωρώ ότι θα ήταν άδικο να καταλογίζουμε προθέσεις σε εκείνους, που άσκησαν μέχρι σήμερα ακόμα και δριμεία κριτική τις προτεινόμενες ρυθμίσεις. Το ίδιο θεωρώ ότι δεν θα πρέπει να καταλογίζουμε προθέσεις σε κανέναν από τους συναδέλφους που τοποθετήθηκαν εναντίον της ρύθμισης στη Διαρκή Επιτροπή ή θα τοποθετηθούν σήμερα αντίθετα στο νομοσχέδιο.

Για τους ίδιους όμως λόγους θεωρώ, ότι θα ήταν εξίσου άδικο να αποδίδονται με γενικούς αφορισμούς κακές προθέσεις στη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στον Υπουργό της Δικαιοσύνης, ότι δηλαδή με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου επιχειρούν να πλήξουν τα ατομικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών.

Το ότι η παρούσα ρύθμιση από μόνη της ασφαλώς και δεν φθάνει, το αποδεχόμαστε όλοι. Ασφαλώς και δεν είναι κανείς από εμάς ευτυχής για τα μέχρι σήμερα επιτεύγματα των δικωτικών αρχών της χώρας επιχειρήματα που ακούστηκαν της μορφής «συλλάβετε έστω ένα τρομοκράτη και μετά θα το αντιμετωπίσουμε» είναι δυστυχώς με βάση την εμπειρία από το 1974 μέχρι σήμερα, απόλυτα εύλογα επιχειρήματα.

Το μεγάλο ερώτημα γιατί δεν υπήρξε κανένα αποτέλεσμα μέχρι σήμερα μας κάνει όλους να ανησυχούμε το ίδιο. Και είναι και το καθολικό γιατί, της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτών.

Αυτό κύριοι συνάδελφοι, είναι το μεγάλο εύλογο ερώτημα και δημιουργεί σοβαρό και ουσιαστικό προβληματισμό και αντίστοιχη υποχρέωσή μας να πράξουμε ό,τι είναι δυνατόν να το αντιμετωπίσουμε. Δεν φθάνει να λέμε ότι φταίνε οι δικωτικές αρχές. Ρίχνουμε όλο το βάρος σε αυτές και παύουμε να νομοθετούμε.

Ένα σύγχρονο κράτος-δικαίου οφείλει να απαντά εμπράκτως και για το ένα και για το άλλο. Και για σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο και μέτρα για την καλύτερη αποτελεσματικότητα των δικωτικών αρχών θέλουμε. Στο υπαρκτό πρόβλημα της ανάγκης αναβάθμισης των υπηρεσιών των δικωτικών αρχών θα πρέπει σήμερα να απαντήσουμε, να συμβάλουμε όλοι, ώστε οι δικωτικές αρχές της χώρας να αποκτήσουν τα χαρακτηριστικά που απαιτεί ένα σύγχρονο κράτος δικαίου και σε ό,τι αφορά την ποιότητα και σε ό,τι αφορά την αποτελεσματικότητά του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε, κύριε Πρόεδρε, λίγα λεπτά ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Όχι, γιατί θα πρέπει να τηρούμε τους χρόνους. Γιατί αν κάνουμε αρχή από σας τώρα να παραβιάζουμε το χρόνο θα έχουμε μεγάλο πρόβλημα...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Ένα λεπτό μόνο θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς. Στο εικοστό πρώτο λεπτό θα τελειώσετε.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Γιατί κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, δεν θα πρέπει να παραγνωρίσετε αυτό το οποίο κατά κόρον ακούστηκε, ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα θα κληθούν να το εφαρμόσουν οι υπάρχουσες αρχές δίωξης με τις αδυναμίες που έχουν. Είναι δηλαδή υπαρκτός ο κίνδυνος αυθαίρετης και αυταρχικής εφαρμογής των σχετικών διατάξεων.

Θεωρώ κύριοι συνάδελφοι, ότι στην Ολομέλεια επιβάλλεται να ασχοληθούμε με την ουσία των ρυθμίσεων και να αντιπαρατεθούμε με επιχειρήματα στους πραγματικούς λόγους πρόβλεψης των ρυθμίσεων.

Η πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης στηρίζεται σε ορισμένες βασικές αρχές. Δυστυχώς δεν έχω το χρόνο να το αναλύσω.

Κλείνοντας οφείλω να επαναλάβω ότι εδώ σήμερα συζητάμε ένα πολύ σοβαρό θέμα. Οι προτεινόμενες διατάξεις είναι σημαντικές και θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν επιδέχονται

υπεραπλουστεύσεις.

Εισηγούμενος το παρόν νομοσχέδιο το πράττω διότι θεωρώ ότι λαμβάνει υπόψη το συμφέρον της ολότητας το οποίο επιβάλλει στάθμιση των συμφερόντων και αξιών που απαντούν σε μια δημοκρατική κοινωνία και που συχνά αντιπαλεύονται μεταξύ τους, μια δημοκρατική κοινωνία που έχει υπέρτατο χρέος να θεσπίζει νόμους κατά συγκερασμό των απόψεων με ευαισθησία και πολιτικό θάρρος. Εξίσου, όμως, έχει και το χρέος να αγρυπνά για την αποτροπή καταχρήσεων στην εφαρμογή των νόμων που θεσπίζει. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο έτερος εκ Χανίων ορμώμενος συνάδελφος κ. Μαρκογιαννάκης εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Είμαστε και άλλοι Χανιώτες εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ασφαλώς είναι και άλλοι Χανιώτες εδώ. Είναι και ο Πρόεδρος εδώ, υπάρχει ισχυρή παρουσία...

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Θα κατηγορηθείτε ως φιλοκρητικός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είναι και τόσο κακό, τόσο εγκληματικό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κάποτε όταν ήμουν πιο μελαχρινός οι ψηφοφόροι της Β' Αθηνών νόμιζαν ότι είμαι Κρητικός, μια και εκεί έχει πολλούς Λευκαδίτες και απευθυνόμουν στους Κρήτες.

Ορίστε, κύριε Μαρκογιαννάκη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αναμφισβήτητο ότι τις τελευταίες δεκαετίες και προπάντων τα τελευταία χρόνια το οργανωμένο έγκλημα παρουσιάζει στη χώρα μας μια εκρηκτική ποσοτική αύξηση αλλά και «ποιοτική» αναβάθμιση. Δυστυχώς, όμως, η προσπάθεια πάταξής του δεν είναι ανάλογη.

Τα βήματα της πολιτείας από πλευράς κυρίως νομοθετικής θωράκισης χαρακτηρίζονται από διστακτικότητα, από ατολμία, από αναποφασιστικότητα και αναποτελεσματικότητα. Και ενώ αυτή ήταν η μέχρι τώρα τακτική της οργανωμένης κοινωνίας ως προς τη συνήθη οργανωμένη εγκληματική δραστηριότητα και την ποικιλόμορφη δράση των κακοποιών με ελάχιστα αποτελέσματα, για την ειδικότερη, κυριότερη και παλαιότερη θα μπορούσαμε να πούμε μορφή της την τρομοκρατία, συνολικά η πολιτική που ακολουθήθηκε ήταν απόλυτα αποτυχημένη.

Οι τρομοκράτες δρουν ανενόχλητοι και ατιμώρητοι περισσότερο από είκοσι πέντε χρόνια σκορπώντας το θάνατο, τον τρόμο και εκθέτοντας τη χώρα μας διεθνώς.

Ανεξάρτητα από τα ελατήρια, τη μυστικότητα της δράσης, την τελειότητα της οργάνωσης και τα μέσα που χρησιμοποιούν οι τρομοκράτες, η αλήθεια είναι ότι μέγα μέρος της ευθύνης βαρύνει την πολιτεία. Και όταν λέμε πολιτεία εννοούμε τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που είχαν κατά κύριο λόγο την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου τα τελευταία είκοσι χρόνια.

Κατ' αρχάς με την πολιτική που ακολουθήθηκε στην Ελληνική Αστυνομία, επήλθε τέτοια αποδιοργάνωση που δεν θα ήταν δυνατόν, προπάντων στον τομέα της τρομοκρατίας, να υπάρξει αποτέλεσμα. Αναποτελεσματικότητα φυσικά υπήρξε και στην προσπάθεια πάταξης της εγκληματικότητας εν γένει με αποτέλεσμα αυτή η τρομακτική αύξηση που βλέπουμε τελευταία στο έγκλημα. Κομματισμός, αναξιοκρατία, συνεχείς αλλαγές ρόλων και πόστων, πεπαλαιωμένη και ανεπαρκής υλικοτεχνική υποδομή, ανύπαρκτη εκπαίδευση, διαφθορά είναι μερικές από τις χιλιοειπωμένες μάταια αιτίες και επισημάνσεις μας που οδήγησαν στην αδυναμία την Ελληνική Αστυνομία να πληροί το καθήκον της όπως πρέπει.

Οφείλουμε να επισημάνουμε στο σημείο αυτό, ότι όσο αναγκαία ήταν η νομοθετική πρωτοβουλία που συζητάμε, άλλο τόσο επιβεβλημένο είναι να υπάρξουν δικωτικές αρχές ικανές και αποτελεσματικές που να εμπνέουν εμπιστοσύνη στον πολίτη. Επιπλέον ταχεία απονομή της δικαιοσύνης και σφραγιστικό σύστημα που να συμβάλει στην ανιεγκληματική πολιτική απαλλαγμένο από υπερβολικές εκπτώσεις στις ποινές

και αρκετές διευκολύνσεις απόδρασης.

Προπάντων, όμως, ειδικότερα όσον αφορά την τρομοκρατία, η πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ υπήρξε διαχρονικά όχι μόνο αναποτελεσματική, αλλά και εν πολλοίς ακατανόητη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική θωράκιση των διωκτικών και δικαστικών αρχών στην προσπάθεια πάταξης του οργανωμένου εγκλήματος γενικά, είναι πολλαπλώς αναγκαία. Κατ' αρχάς τις εξοπλίζει με σαφώς αποτελεσματικότερες δικονομικές δυνατότητες. Διαφωνούμε με εκείνους που υποστηρίζουν ότι η υπάρχουσα νομοθεσία είναι πλήρης και ως εκ τούτου οι μηχανισμοί πρόληψης και καταστολής δεν έχουν ανάγκη από νέους νόμους. Οι οργανωμένοι εγκληματίες, τρομοκράτες, είναι αδίστακτοι. Διαθέτουν χρήμα, επιρροές, τα πλέον σύγχρονα μέσα από άποψη τεχνολογίας και κινούνται στο σκοτάδι. Οι μηχανισμοί κατά του εγκλήματος υστερούν. Είναι ανάγκη να τους ενισχύσουμε με επιπλέον δυνατότητες, ούτως ώστε να μπορούν να χρησιμοποιούν χωρίς κίνδυνο τις πλέον σύγχρονες μεθόδους, τις οποίες άλλωστε οι κακοποιοί έχουν αφειδώς στη διάθεσή τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει κίνδυνος ενδεχόμενης κατάχρησης. Όμως, εκτός από τις ασφαλιστικές δικλείδες που μπορεί να υπάρχουν στο νόμο, υπάρχει και δικαιοσύνη την οποία οφείλουμε να εμπιστευόμαστε, όπως υπάρχει και η Βουλή που μπορεί ανά πάσα στιγμή να πάρει διορθωτικές πρωτοβουλίες. Περαιτέρω, όμως, αποτελεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και μία πανηγυρικά εκδηλούμενη αποφασιστικότητα της κοινότητας να αντιπαρατεθεί με την επιβολή της νομιμότητας. Οι διαταγμοί, η αναβλητικότητα, η ατολμία, είναι η καταλληλότερη τροφή για τη γιγάντωση και αποθράσυνση των πάσης φύσεως εγκληματικών και τρομοκρατικών οργανώσεων. Ελέγχονται οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ότι επέλεξαν στον τομέα αυτό τουλάχιστον επιπόλαια τακτική.

Το 1978 και το 1990 οι τότε κυβερνητικές πλειοψηφίες της Νέας Δημοκρατίας πήραν πρωτοβουλίες και ψηφίστηκαν οι νόμοι 774 και 1916 αντίστοιχα. Η τρομοκρατία ειδικά τότε ευρίσκειτο σε έξαρση και ο στόχος των νόμων αυτών ήταν κυρίως η πάταξη αυτού του φαινομένου. Λυσσώδης από το ΠΑΣΟΚ και από τα κόμματα της Αριστεράς πολεμήθηκαν εντός και εκτός Βουλής τα νομοσχέδια και εν συνεχεία οι νόμοι που ψηφίστηκαν. Είναι απίστευτης σφοδρότητας και συκοφαντικής επιχειρηματολογίας οι φιλιππικοί που απηγγέλησαν τότε στη Βουλή. Μέχρι και χιτλερικής έμπνευσης χαρακτηρίστηκαν τα νομοσχέδια από τον εισηγητή της Μειοψηφίας. Και όταν το ΠΑΣΟΚ έγινε κυβερνητική πλειοψηφία το 1981 και το 1993, έσπευσε διθυραμβικά και με συνοπτικές διαδικασίες να καταργήσει τους σχετικούς νόμους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο αναμφισβήτητα κινείται προς την ορθή κατεύθυνση, γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία, συνεπής προς την ανυποχώρητη θέση της ότι γενικά το οργανωμένο έγκλημα και η ειδικότερη μορφή του, η τρομοκρατία, πρέπει να πληθθύνει αμείλικτα, το στηρίζει.

Πριν μπω όμως στην ουσία του νομοσχεδίου, θα ήθελα να κάνω μερικές γενικές, χρήσιμες παρατηρήσεις:

Πρώτον, το νομοσχέδιο δεν το φέρνετε, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, στη Βουλή οικεία βουλήσει. Προσπάθησε προηγουμένως ο εισηγητής της Πλειοψηφίας να υποστηρίξει και να θεμελιώσει το αντίθετο, όμως, η πραγματικότητα δεν είναι αυτή. Διάχυτη είναι η εντύπωση ότι πιεστήκατε ασφυκτικά από παράγοντες του εξωτερικού, κυρίως από τους εκ δυσμών, ομογάλακτους μεταξύ τους δύο συμμάχους μας. Γνωστές άλλωστε είναι και οι συμφωνίες που έχουν υπογραφεί, αλλά και οι κατ' ιδίαν συναντήσεις του Υπουργού Δημόσιας Τάξης με αρμόδιους παράγοντες των χωρών αυτών στα πλαίσια της συνεργασίας για την πάταξη της τρομοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ : Δεν θα έπρεπε να είναι εδώ σε αυτήν τη συζήτηση ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης;

Αταξία, κύριε Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Δεύτερον, υπήρξαν όπως κατά κόρον έχει γραφτεί και λεχθεί, διαφωνίες στους κόλπους

της Κυβέρνησης. Ο μεν Υπουργός Δημόσιας Τάξης πίεζε προς την κατεύθυνση της επιτάχυνσης της κατάθεσης του νομοσχεδίου και μάλιστα επί το αυστηρότερον, ο δε Υπουργός Δικαιοσύνης ανθίστατο πεισματικά και σθεναρά και γι' αυτό το λόγο ο «τοκετός» υπήρξε επώδυνος και καθυστερημένος.

Μάλιστα, όπως είπα και στην επιτροπή, το τεχθέν από τις επεμβάσεις και παρεμβάσεις είχε υποστεί βλάβη στο οπτικό του σύστημα, με αποτέλεσμα να αλληθωρίζει και να αφήνει εκτός οπτικής γωνίας την τρομοκρατία. Βέβαια κατά τη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή κάπως διορθώθηκαν τα πράγματα. Περιμέναμε από τον κύριο Υπουργό της Δικαιοσύνης και άλλα βήματα, όπως έχει υποσχεθεί.

Τρίτον, η δομή του νομοσχεδίου, το περιεχόμενο της εισηγητικής έκθεσης, αλλά και η φρασεολογία που μέχρι τώρα χρησιμοποιήσε ο Υπουργός Δικαιοσύνης δείχνει σαν να διακατέχεται η Κυβέρνηση από ενοχές, σαν να ντρέπεται που πήρε αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Γνωρίζετε καλύτερα από κάθε άλλον, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, και το παρασκήνιο που προηγήθηκε και τους στόχους του νομοσχεδίου. Στόχος κυρίως είναι η τρομοκρατία. Όχι μόνο δεν το διατρανώνετε αυτό, αλλά μας μιλήσατε στη Διαρκή Επιτροπή για οράματα των τρομοκρατών και θελήσατε να περάσετε επεικέστερες διατάξεις γι' αυτούς. Βέβαια στη συνέχεια τα διευκρίνισατε, τα μαζέψατε και είπατε ότι εννοούσατε τα απελευθερωτικά κινήματα και τις αντιστασιακές οργανώσεις κατά απολυταρχικών καθεστώτων.

Λες και στην Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, από το 1974 και εντεύθεν έχουμε τέτοιου είδους οργανώσεις. Λες και έχουμε στην Ελλάδα απελευθερωτικά κινήματα ή αντιστασιακές οργανώσεις κατά των απολυταρχικών κυβερνήσεων. Αυτά θα μπορούσατε να τα πείτε πριν από το 1974 και όχι το 2001 .

Έτσι μάλιστα βρήκαν την ευκαιρία και ορισμένοι εκπρόσωποι φορέων, οι οποίοι ήρθαν στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης για να μας διαφωτίσουν και έφτασαν στο σημείο να πουν, ότι πρέπει να εξαιρεθεί ρητά η τρομοκρατία από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου με σημαιοφόρο την κα Μαραγκοπούλου, η οποία μας είπε : «Ξέρετε η ΕΟΚΑ και η Φιλική Εταιρεία θα υπάγονταν σε αυτές τις διατάξεις», λες και μιλάμε για τέτοια πράγματα το 2001.

Προπαντός όμως με την ευκαιρία της συζήτησης του υπό ψηψιση νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναδεικνύεται για άλλη μια φορά η χαώδης διαφορά μεταξύ της Νέας Δημοκρατίας και το ΠΑΣΟΚ σε ό,τι αφορά την πολιτική συνέπεια. Στο συγκεκριμένο θέμα που συζητάμε η Νέα Δημοκρατία για άλλη μια φορά εμφανίζεται απόλυτα συνεπής. Αυτά που υποστήριξε το 1978 και το 1990 τα υποστηρίζει και σήμερα. Τότε υποστηρίξαμε ότι είναι απόλυτη ανάγκη, είναι χρέος τιμής του πολιτικού κόσμου να πατάξουμε το οργανωμένο έγκλημα, την τρομοκρατία και να ψηφισθεί ένας ειδικός νόμος που να διευκολύνει τα πράγματα. Τα ίδια λέμε και σήμερα.

Μάλιστα προ μηνών είχαμε επιδώσει στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και εγγράφως τις θέσεις μας. Με ικανοποίηση δε βλέπουμε ότι οι πλείστες από αυτές υιοθετούνται. Θα έπρεπε να είναι σήμερα εδώ ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης. Κυρίως αυτός θα έπρεπε να είναι εδώ, διότι αυτός είναι εκείνος που έκανε τις διαπραγματεύσεις στο εξωτερικό. Αυτός είναι εκείνος ο οποίος μετέφερε τα κελεύσματα. Αυτός είναι εκείνος ο οποίος κυριολεκτικά είναι ο πρωταγωνιστής αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ : Να το θέσετε ως όρο να μιλήσει στην Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Τι κατάσταση είναι αυτή, κύριε Κεδικόγλου; Σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, Βουλευτής είμαι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ. Μπορείτε έτσι χωρίς να ζητήσετε το λόγο να μιλάτε;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν μπορεί να τα λέει αυτά ο κύριος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ

δεν έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι στο χέρι της Νέας Δημοκρατίας να πει ότι πρέπει να είναι ο Υπουργός στην Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συνεχίστε, κύριε Μαρκογιαννάκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κατά την πρόσφατη επίσκεψη του Υπουργού Δημόσιας Τάξης στο γραφείο του, τον ενεθάρρυνε προκειμένου να προχωρήσει η Κυβέρνηση στην κατάθεση του σχετικού νομοσχεδίου, που φυσικά η Νέα Δημοκρατία θα στήριζε. Αυτό είναι η συνέπεια, κύριοι συνάδελφοι. Όχι να αλλάζουμε ως χαμαιλέοντες από τη μια στιγμή στην άλλη. Αλλά και η μέχρι τώρα στάση της Νέας Δημοκρατίας στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης ήταν εποικοδομητική και καρποφόρα καθ' ην στιγμή ο Υπουργός Δικαιοσύνης αμήχανος παρακολούθησε την από κεκτημένη ταχύτητα σφοδρή κριτική ορισμένων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ.

Θα ήθελα περαιτέρω εξαιρώντας την απόλυτη θέση και απόφαση της Νέας Δημοκρατίας προκειμένου να παταχθεί η τρομοκρατία να τονίσω, ότι ουδέποτε Βουλευτής ή στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας δικαιολόγησε ή στάθηκε αλληλέγγυος σε τρομοκράτη όποιοι και αν ήταν οι στόχοι του. Σας θυμίζω, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πως Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και άλλα στελέχη σας συμπαραστάθηκαν σε επώνυμο κατασκευαστή βομβών, ο οποίος είχε ακρωτηριαστεί επιδιδόμενος στο ευαγές έργο του. Σας θυμίζω δηλώσεις Υπουργών της Κυβέρνησής σας οι οποίοι παραπονέθηκαν ότι εκπαρθυρώθηκαν όταν όπως ισχυρίστηκαν πλησίαζαν στην εξάρθρωση της τρομοκρατίας.

Φοβάμαι και τώρα την ασυνέπεια των χαμαιλεοντισμό και τον κομματικό καιροσκοπισμό του ΠΑΣΟΚ. Δεν αποκλείω καθόλου να δούμε το ΠΑΣΟΚ μετά από λίγο που θα είναι αντιπολίτευση να ζητάει την κατάργηση του νόμου που θα ψηφιστεί σε λίγο. Στο μόνο που είναι συνεπείς, είναι στην ασυνέπιά του.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Με συγχωρείτε. Τον Καράγιωργα εννοούσατε, κύριε συνάδελφε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Όχι, εννοούσα το Μαζοκόπο. Σε αυτόν συμπαρασταθήκατε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Τσούζουν αυτά, αλλά πρέπει να λεχθούν. Πρέπει να ακουστούν, διότι ο ελληνικός λαός πρέπει να γνωρίζει ποιος έχει συνέπεια εδώ μέσα και ποιος λειτουργεί καιροσκοπικά.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: (Ομιλεί μη ακουόμενος)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Δεν σας αρέσουν αυτά, γιατί τσούζουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, κύριε Κουλούρη. Δεν έχετε το λόγο. Κύριε Μαρκογιαννάκη, αποφεύγετε τέτοιες εκφράσεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Πρόκειται περί σαδομαζοχιστικού παραληρήματος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Δεν μπορώ να σας ανταγωνιστώ, κύριε Πάγκαλε. Λυπάμαι πάρα πολύ για λογαριασμό σας. Δεν μπορώ να σας συναγωνιστώ με τίποτα. Ο σαδομαζοχισμός είναι χαρακτηριστικό δικό σας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Το ότι τσούζουν να τα λέτε σε αυτούς που κάνετε παρέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Πάγκαλε, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ο σαδομαζοχισμός είναι χαρακτηριστικό της προσωπικότητάς σας. Το γνωρίζετε και σας και το κόμμα σας. Απαντώ σ' αυτό που είπατε.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Να εκφράσει τις απόψεις του και όχι να υβρίζει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σας παρακαλώ, κύριε Κουλούρη. Να εκφράσετε αντίλογο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Δεν σας αρέσει η αλήθεια. Δεν πρέπει να τα θυμηθεί αυτά ο ελληνικός λαός;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Έρχομαι τώρα σε ορισμένες βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Λογοκρισία σ' αυτό το Βήμα δεν μπορείτε να επιβάλετε με τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε συνάδελφε, δεν προσπαθεί κανένας να σας επιβάλει λογοκρισία. Το ίδιο δυστυχώς κάνετε και σας με διακοπές όταν είσθε σε εκείνα τα έδρανα. Λυπάμαι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι συνάδελφοι από κάτω προσπαθούν να μη με αφήσουν να κάνω τη δουλειά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ουδείς προσπαθεί να σας επιβάλει λογοκρισία. Υπάρχει το Προεδρείο και ο Κανονισμός που σας προστατεύει. Σας θυμίζω όμως και την αντίστοιχη δική σας στάση και συμπεριφορά όταν κάθεστε στα έδρανα. Τα βάζετε, όμως, πάλι όλοι με το Προεδρείο. Παρακαλώ τους κυρίους συναδέλφους να μη μιλούν χωρίς να έχουν το λόγο.

Συνεχίστε, κύριε Μαρκογιαννάκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Επανερχομαι, λοιπόν, σε βασικές διατάξεις του νομοσχεδίου.

Η τροποποίηση του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα σύσταση-συμμορία είναι επιβεβλημένη. Άλλωστε και στους δύο καταργηθέντες νόμους 794 και 1916 προεβλέπετο σχετική τροποποίηση. Ο Ποινικός Κώδικας του 1950 προέβλεπε κυρώσεις κατά των ενωμένων σε εγκληματικές ομάδες για διάπραξη κακουργημάτων ή πλημμελημάτων πολιτών. Τότε, όμως, ούτε οργανωμένο έγκλημα υπήρχε ούτε τρομοκρατία με τη σημερινή της μορφή.

Τα τωρινά δεδομένα επιβάλλουν διαφορετική ποινική αντιμετώπιση που επιχειρείται ορθώς με το νομοσχέδιο. Η εξάρθρωση οργανώσεων και συμμοριών που προβλέπονται από το άρθρο 187 δεν είναι ευχερής υπόθεση. Γι' αυτό είναι επιβεβλημένο να δοθούν κίνητρα σε αυτούς που συμμετέχουν σε εγκληματικές δραστηριότητες τις οποίες σκοπεύει να πατάξει το υπό ψήφιση νομοσχέδιο προκειμένου να βοηθήσουν στην εξάρθρωση των οργανώσεων.

Εκτιμώμε ότι τα κίνητρα πρέπει να είναι θαρραλέα. Η αναγνώριση μόνο ενός ελαφρυντικού στην περίπτωση που έχει διαπραχθεί κάποιο από τα ειδικότερα εγκλήματα που αναφέρεται στο άρθρο 187 λειτουργεί αποτρεπτικά. Ένα ισχυρότατο κίνητρο θα ήταν η δυνατότητα του δικαστηρίου εκτιμώντας τις περιστάσεις να φτάσει μέχρι και την πλήρη απαλλαγή των δραστών από την ποινή ή να δώσει αναστολή εκτελέσεως της ποινής όποια κι αν είναι αυτή.

Ορθή είναι και η θεσμοθετούμενη αρμοδιότητα των τριμελών εφετείων κακουργημάτων για την εκδίκαση των υπό του άρθρου 187 προβλεπόμενων κακουργημάτων και των συναφών εγκλημάτων. Η άποψη ότι τα μεικτά ορκωτά δικαστήρια είναι καταλληλότερα εκτιμούμε ότι δεν είναι ορθή. Χωρίς να θέλουμε να μειώσουμε το θεσμό των ενόρκων οφείλουμε να τονίσουμε ότι κατά την εκτίμησή μας σε εγκλήματα με την ιδιαιτερότητα του ενδεχομένου να επιχειρηθεί κατατρομοκράτηση του δικαστή καταλληλότερος είναι να δικάσει ο τακτικός δικαστής. Είναι σαφώς εμπειρότερος και κατά τεκμήριο εκφοβίζεται δυσκολότερα.

Στην κατ' άρθρον συζήτηση θα έχουμε την ευκαιρία να αναλύσουμε τα πλεονεκτήματα της λύσης που δίνεται. Οφείλουμε να τονίσουμε, όμως, ότι η μέχρι τώρα υπαγωγή αρκετών κακουργημάτων στην αρμοδιότητα των τριμελών εφετείων ουδόλως έβλαψαν. Τουναντίον και την ταχύτητα και την ουσία της απονομής της δικαιοσύνης ωφέλησε. Συνδυαζόμενη η ρύθμιση με τη θεσμοθετούμενη περφόρα της κυρίας ανάκρισης με την αμετάκλητη παραπομπή δια της εκδόσεως βουλεύματος σε πρώτο και τελευταίο βαθμό του συμβουλίου εφετών αλλά και τη μυστικότητα της ψήφου των δικαστών, που πρέπει να επεκταθεί κατά την εκτίμησή μας σε όλα τα δικαστήρια, δημιουργείται ένα πλέγμα διατάξεων ανεπηρέαστης και ταχείας απονομής της δικαιοσύνης.

Οι ειδικότερες ανακριτικές πράξεις που προβλέπονται στο

άρθρο 5 του νομοσχεδίου και η δυνατότητα ανάλυσης και εξέτασης του DNA κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Φοβούμαστε, όμως, ότι η παραπομπή σε άλλους ειδικούς νόμους θα δημιουργήσει πολύ μεγάλα προβλήματα στην εφαρμογή του νόμου. Οι ειδικοί νόμοι που προβλέπονται αυτές τις ανακριτικές πράξεις έχουν εκδοθεί κατά καιρούς προς υποβολή της λύσης συγκεκριμένων προβλημάτων και η διατύπωση και η στόχευση είναι προσαρμοσμένες προς κατευθύνσεις (ίσως παραπλήσιες όχι όμως όμοιες με τις ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου. Γι' αυτό υποστηρίζουμε ότι και τώρα ακόμα ο Υπουργός Δικαιοσύνης αναλυτικά και περιεκτικά να περιλάβει στο νόμο αυτό που θέλει και όχι να παραπέμψει σε άλλους νόμους. Αναγνωρίζουμε τη δυσχέρεια που προκύπτει στη διατύπωση της θεσμοθετούμενης προστασίας των μαρτύρων σε δίκες οργανωμένου εγκλήματος. Αν όμως η αποκάλυψη του ονόματος του μάρτυρα εναπόκειται στη βούληση του κατηγορουμένου είναι δεδομένο και εύλογο ότι όλοι οι κατηγορούμενοι θα επιθυμούν να μάθουν ποιος είναι εκείνος που τους κατηγορεί. Ποιος όμως μάρτυρας θα αισθάνεται ασφαλής όσο κι αν υπάρχει προς τούτο βούληση της πολιτείας, όταν γνωρίζει ότι έτσι κι αλλιώς θα αποκαλυφθεί; Ορθότερο θα ήταν αν η αποκάλυψη γινόταν μόνο αν συναινούσε ο μάρτυρας και εφόσον ηρηνεύει, κύριε Υπουργέ, η κατάθεσή του να είναι μειωμένη αποδεικτικής αξίας και μόνο συνδυαζόμενη με άλλα αποδεικτικά στοιχεία να μπορεί να συμβάλλει στην καταδίκη κάποιου.

Αντίθετους μας βρίσκει το άρθρο 11 που προστέθηκε την τελευταία στιγμή. Επιλεκτικά και «διοικητικά» ανατίθεται η ευθύνη και η εποπτεία του προανακριτικού έργου στις υποθέσεις ναρκωτικών επιλεκτικά στις γενικές αστυνομικές διευθύνσεις Αττικής και Πειραιά στον εισαγγελέα εφετών. Έτσι διασπάται το ενιαίο και επιτυχές της ρύθμισης που καθιερώνεται στα άρθρα 31 και 35 που θέλουν την ευθύνη σε όλη τη χώρα να την έχει ο εισαγγελέας πρωτοδικών και ο εισαγγελέας εφετών να ασκεί ανωτάτη γενική εποπτεία. Περαιτέρω δε δίνει λαβή για βάσιμες υπόνοιες ότι αυτό γίνεται για συγκεκριμένους μη αρεστούς στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης εισαγγελικούς λειτουργούς και έτσι η Νέα Δημοκρατία είναι υποχρεωμένη να δηλώσει εκ των προτέρων ότι αυτή τη διάταξη δεν θα την ψηφίσει.

Κύριοι συνάδελφοι, το έγκλημα δεν έχει χρώμα. Είναι υπόθεση ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας. Η τρομοκρατία μπορεί να έχει προτιμήσεις για θύματα συγκεκριμένης πολιτικής πεποίθησης πλην όμως προσβάλλει όλους τους Έλληνες πλήττει τη δημοκρατία και το κύρος της.

Αναγνωρίζουμε σε όσους έχουν εκφράσει επιφυλάξεις το έντιμο των προθέσεών τους. Πιστεύουμε όμως ότι η ομόφωνη αποδοχή της αρχής του νομοσχεδίου θα ήταν η καλύτερη απάντηση στους εγκληματίες. Καλούμε μάλιστα και όλους εκείνους που διαμορφώνουν την κοινή γνώμη να αποφεύγουν ειρωνικούς και ελάχιστο κολακευτικούς χαρακτηρισμούς. Παραδείγματος χάρι έχουμε τώρα μια συγχροδία ονομασίας του νόμου αυτού ως τρομονόμου όπως και παλαιότερα τους άλλους νόμους που τους χαρακτήριζαν τρομονόμους.

Καλύτερα θα ήταν να υπήρχε μία προσεκτικότερη ονοματολογία και έτσι ο λαός να πείθεται και να πιστεύει ότι αυτό που γίνεται σήμερα είναι μία σοβαρή προσπάθεια αντιμετώπισης του εγκλήματος και όχι επιβολή κρατικής τρομοκρατίας.

Στην κατ' άρθρο συζήτηση θα κάνουμε τις προτάσεις μας και τις υποδείξεις μας. Η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει το νομοσχέδιο επί της αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζεται ως ειδική αγορήτρια για το νομοσχέδιο η κα Λιάνα Κανέλλη, η οποία έχει και το λόγο. Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα είναι πάρα πολύ δύσκολο στο τέλος αυτών των συνεδριάσεων να ακουστούν φράσεις όπως

«κατά πλειοψηφία» και να έχει αφαιρεθεί η αμιγής πολιτική-ατομική ευθύνη κάθε Βουλευτή, που θα συναινέσει στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου ή που θα το απορρίψει.

Και αν ακόμα δεν είναι ορατό στον πολύ κόσμο, με ένα φανερά υποβαθμισμένο από πλευράς Κυβέρνησης τρόπο συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου, ευθέως ανάλογο της συζήτησης που έχει γίνει για το Σύνταγμα, δυστυχώς η ιστορία και η εμπειρία σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα δείξει την τραγωδία που συνεπάγεται η ψήφιση αυτού του νομοθετήματος.

Είναι πολύς ο λόγος που έχει γίνει για τον κύκλο της Μεταπολίτευσης, το τέλος του κύκλου αυτού και το άνοιγμα στον 21ο αιώνα. Αυτό το νομοσχέδιο, όμως, δεν ήρθε ούτε εκ παρθενογενέσεως ούτε εκ θείας επιφοιτήσεως ούτε καν εκ μόνον εξωτερικών πιέσεων. Είναι το κορυφαίο, η ναυαρχίδα, σε μια σειρά από κατασταλτικά μέτρα, με τα οποία πρέπει να τεθεί οριστικά ο λαός και εδώ, όπως συμβαίνει και αλλού, σε δήθεν πολιτισμένες μετεξελίξεις στην Ευρώπη και στην Αμερική, στη γωνία. Και με αυτό το νομοσχέδιο επιτυγχάνεται.

Και επιτυγχάνεται με τη μέθοδο της εμφάνισής του ως αναγκαίου, για να συμβαδίσουμε με άλλες χώρες προηγμένες. Βεβαίως! Να συμβαδίσουμε με την Αγγλία και την αντιτρομοκρατική της νομοθεσία, η οποία τη φέρνει ολοένα και κοντύτερα στα λευκά κελιά της Τουρκίας, σε μια αναγνωρισμένου τύπου σύγχρονη δημοκρατία, που αρχίζει σιγά-σιγά να πληροί τις προϋποθέσεις, όπως συμβαίνει με το τουρκικό καθεστώς και όπως ακούμε εκ στόματος μελών της Κυβέρνησης για την πορεία της δημοκρατίας στην Τουρκία.

Δεν εκπλήσσει κανέναν, που έχει παρακολουθήσει, ότι επιστρατεύτηκε ιδιώνυμο εναντίον των μαθητών στις καταλήψεις. Γιατί να εκπλαγεί κάποιος; Για τις πιέσεις που ασκούνται; Δεν εκπλήσσει κάποιος, όταν έχουν προηγηθεί απέραντα αγροτοδικεία στη χώρα, απέραντες συκοφαντήσεις των αγροτικών αγώνων, κατασχέσεις τρακτέρ, υπόμνηση των χρεών των αγροτών, εκβιασμοί σε προσωπικό επίπεδο, κατάσχεση των μοναδικών υλικών που είχαν για να ζήσουν, επειδή διαμαρτύρονταν. Τι έλειπε; Το οργανωμένο έγκλημα!

Να προστατεύσουμε την κοινωνία δια της καθερίξεως μέχρι δέκα ετών –κατά το άρθρο 1- για όποιον συγκαταστήσει ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα. Να προστατεύσουμε ποιον; Το κοινό από το δουλεμπόριο.

Ανοιξτε, αγαπητοί συνάδελφοι, τις μικρές αγγελίες των εφημερίδων. Νόμιμες εταιρείες παρέχουν μέχρι και Αγγλίδες φτηνού μεροκάματου, που τις κουβαλάνε από την Αγγλία, για να μπορέσει η ελληνική κοινωνία να περνάει καλά! Ανοιξτε τις εφημερίδες να δείτε ότι έχουμε νομιμοποιήσει ήδη το δουλεμπόριο και ό,τι προσπορίζει όφελος και κέρδος στον εμπνευστή του, επιβραβεύεται ως σύγχρονη επιχειρηματική δράση. Αυτούς θα πατάξουμε; Δια της συστάσεως και συμμορίας;

Όχι, δεν πείστηκε η Κυβέρνηση! Δεν πείστηκε, ει μη μόνον από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία αριθμεί πολλά θύματα της τρομοκρατίας. Πείστηκε για να μετατρέψει το νόμο σε αυστηρότερο. Όχι, δεν πείστηκε! Δεν πείστηκε καθόλου! Ζητούσαμε ως Βουλευτές να μάθουμε τι μνημόνιο υπέγραψε με την κα Ρίνο στις Ηνωμένες Πολιτείες ο κ. Χρυσοχοϊδης. Ουδέποτε το πληροφορηθήκαμε. Όπως και δεν θα πληροφορηθούμε εδώ ποτέ τον ένοχο –ποτέ! -, ούτε θα συλλάβουμε τον παραμικρό τρομοκράτη!

Θα πληροφορούμεθα ένα τελικό αποτέλεσμα και ενδεχομένως δι' αυτού να διευκολύνεται και ο πραγματικός τρομοκράτης, γιατί θα έχουμε παλιά, πασιγνωστα όπλα, «Όμως κινδυνεύει το σύνολο της κοινωνίας, να μετατραπεί η Ελλάδα σε μια χώρα οιονεί υπόπτων.

Και όταν θα μας ρωτήσει ως νομοθέτες αύριο το πρωί ο καλός οικογενειάρχης «άμα μείνω ήσυχος στο σπίτι μου με τα δύο μου τα παιδιά και πηγαίνω βουβός στη δουλειά μου, κινδυνεύω;», θα του απαντήσουμε «όχι» ελαφρά τη καρδιά. Όχι υπό προϋποθέσεις, δεν θα του έχουμε πει ότι ενδεχομένως αν θελήσει να διαμαρτυρηθεί αυτός για κάποιο συνδικαλιστικό του ή άλλο δικαίωμα, για να μη μπλέξει στην Ελλάδα του «ου

μπλέξεις», στην Ελλάδα που δεν μπόρεσε ποτέ να βρει ποτέ ποιο από τα κρατικά όπλα κτύπησε τον Πρέκα, στην Ελλάδα που δεν βρήκαμε ποτέ προς τα πού απευθυνόταν μια βόμβα, στην Ελλάδα που σήμερα βγήκε η έκθεση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, που λέει ότι έχουμε τη βαρβαρότερη των αστυνομιών σε ολόκληρη την πολιτισμένη Ευρώπη, θα χειριστούμε σα να πρόκειται για δακτυλικά αποτυπώματα το DNA.

Είναι το DNA για το οποίο δεν υπάρχουν ούτε καν επιστημονικές έγκυρες πληροφορίες για την επικινδυνότητα της χρήσης του. Βεβαίως τις έχουν. Τις έχει η ΣΕΝΕΚΑ, τις έχουν οι μεγάλες εταιρείες, αυτές που προσπορίζονται για τον εαυτό τους όφελος και κέρδη. Είναι αυτές που αγοράζουν το DNA από τα φυτά στην Ινδία. Είναι αυτές που κάνουν πειράματα σε χτυπημένους λαούς από τις πλημμύρες. Αυτές το ξέρουν να το χειρίζονται το DNA και το έχουν κατοχυρώσει και ως γονιδίωμα.

Και εμείς θα τα εναποθέσουμε αυτά στον αστυνομικό της γειτονιάς μας, εφοδιασμένο με τη σύγχρονη τεχνολογία; Από ποιον αλήθεια; Μήπως από τους επόπτες που εποπτεύουν και βοηθούν και ως FBI και ως SCOTLAND YARD τις έρευνες εναντίον των συμφερόντων τους όχι από το 1974 και μετά, αλλά περίπου από την καταβολή του σύγχρονου ελληνικού κράτους;

Αυτοί δεν βρήκαν ποτέ τίποτα. Και αυτοί σήμερα σταματούν την εκτέλεση του βομβιστή της Οκλαχόμα, χάρη στο γεγονός ότι δεν δόθηκαν όλα τα στοιχεία από την οργάνωση στους δικηγόρους του δηλωμένου εγκληματία. Και εμείς τι θα δεχόμαστε; Δύο ή τρία άτομα δεμένα πακέτο με προανακριτικό υλικό, για το οποίο ουδείς θα είναι σε θέση, γιατί δεν θα του έχει απαγγελθεί κατηγορία, αγαπητοί συνάδελφοι, και θα είναι μόνο ύποπτος, να πάει με βούλευμα σε τριμελές δικαστήριο από εφέτες αποκλειστικώς αποτελούμενο.

Είναι τόσο κακή η μετάφραση από το αγγλικό και λίγο από το γερμανικό κείμενο, που το καθαυτό ειλικρινά υπεράνω επιστημονικής κριτικής. Και δεν είναι τυχαίο ότι το σύνολο του επιστημονικού κόσμου, το σύνολο των δικηγορικών συλλόγων της χώρας με γενικές συνελεύσεις, σωματεία, οργανώσεις, επιστήμονες, καθηγητές, μέλη της επιτροπής βιοηθικής, μέλη της επιτροπής συντάξεως του παρόντος νομοσχεδίου βγήκαν από τα ρούχα τους και βγήκαν εν τέλει και στους δρόμους.

Τι έπαθαν όλοι αυτοί; Είναι λάτρεις των τρομοκρατών; Θέλουν ντε και καλά να μην πιαστούν οι τρομοκράτες ή έχουν συστήσει συμμορία υπεράσπισης των τρομοκρατών, όπως πολιτικά υπονοεί η εξήγηση της ανάγκης και της παρουσίας ενός τέτοιου νομοσχεδίου;

Για να τα δούμε τα άρθρα σιγά σιγά. Ποιος θα προστατευθεί από το άρθρο 1 με δέκα χρόνια κάθειρξη; Δεν αρκεί ο Ποινικός μας Κώδικας; Όχι, στη νέα τάξη πραγμάτων δεν αρκεί. Η Κυβέρνηση δεν πιέστηκε. Οικειοθελώς προωθεί την εξομάλισή της με τις άλλες παρόμοιες δυνάμεις. Θα μας προστατέψει από τις συμμορίες, οι οποίες θα κουβαλούν χημικές ή πυρηνικές ακτινοβολίες. Μα, είναι η ίδια η Κυβέρνηση η οποία λέει ότι δεν βλέπουν οι βόμβες.

Είναι σαν και αυτές που έπεσαν στο Κόσοβο. Φυσικό είναι να το χρειάζεται αυτό. Αν δεν ελέγχει η ίδια τις βόμβες που ρίχνει μαζί με τους συμμάχους της, αν δεν είναι σε θέση να κάνει εκστρατεία και να λέει ότι είναι λιγότερο επιβλαβείς αυτές οι βόμβες του νετρονίου από δύο τσιγάρα, αν δεν μπορεί να το ελέγξει αυτό και να εισπράξει το όφελος ως μια μικρή καλή ιμπεριαλιστική δύναμη στην περιοχή της, γιατί θα το αφήσει σε άλλους;

Ποιος θα μπορέσει να πλουτίσει; Βεβαίως έτσι είναι. Και αν έχετε την παραμικρή αμφιβολία για τον πολιτικό προσανατολισμό του κέρδους κοιτάξετε το άρθρο 8 και θα δείτε ότι για τις εταιρείες -στο άρθρο 8 και σας καλώ να το διαβάσετε- οι οποίες είτε εν γνώσει τους είτε εξ αμελείας στηρίζουν τρομοκράτες ή οργανώσεις ή οργανωμένο έγκλημα, υπάρχει τέτοιος σεβασμός, φίλτατοι συνάδελφοι για τις εταιρείες, ώστε θα λαμβάνεται υπόψη η οικονομική τους επιφάνεια, ο πρότερος έντιμος βίος των εταιρειών.

Τίποτα απ' αυτά δεν θα ισχύει για τον Έλληνα πολίτη, έναν

Έλληνα πολίτη ο οποίος βρίσκεται μπροστά σε εκσυγχρονισμένες μεθόδους τρομοκρατών, εκσυγχρονισμένες μεθόδους βομβαρδισμών, εκσυγχρονισμένες μεθόδους διαρθρωτικών αλλαγών, αλλά ο ίδιος μένει στάσιμος και ανίκανος. Ανίκανος γιατί; Δεν θα μπορεί να πάει στο δικαστήριο, το βλέπουμε ήδη. Ως πολιτικός ενάγων; Πού θα βρει τα λεφτά σήμερα ένας απλός πολίτης; Πού θα βρει τα λεφτά να πάει στα δικαστήρια; Το ξέρουμε από την πράξη. Είναι πολύ ακριβό πράγμα σήμερα η δικαιοσύνη και χρονοβόρο και δραχμοβόρο. Πάει ο πολιτικός ενάγων πολίτης από τα δικαστήρια. Πώς θα πάει; Θα πάει ως ένορκος; Μα, δεν είναι δυνατόν. Το νομοσχέδιο λέει εδώ ότι οι δικαστές -που δεν φοβούνται και ας έχουν τρία θύματα, δύο νεκρούς και έναν πυροβολημένο στα πόδια από την «17 Νοέμβρη»- δεν θα φοβηθούν, γιατί είναι πειραμαμένοι και είναι εφέτες. Αυτοί δεν θα φοβηθούν γιατί δεν φοβήθηκαν ποτέ. Θα υπάρξουν δικαστές που θα σηκώσουν το ανάστημα, αλλά θα είναι αυτοί που θα πουν ότι αυτός ο νόμος είναι στη ρίζα του αντισυνταγματικός, παρά το καινούριο Σύνταγμα και αυτούς θα κληθεί ο κόσμος να πάει να τους στηρίξει. Ο κόσμος θα χρειαστεί να στηρίξει αυτούς τους λίγους δικαστές που θα σηκώσουν το κεφάλι και θα πουν ότι δεν εφαρμόζουν αυτόν το νόμο.

Δεν μπορεί να πάει, λοιπόν, ως πολιτικός ενάγων στα δικαστήρια, είναι πολύ ακριβό, είναι για άλλη τάξη, είναι γι' αυτούς που έχουν τα δικαστήρια για να πληρώσουν ακριβούς δικηγόρους να μπορέσουν να πάνε. Θα πάει ως ένορκος; Όχι δεν θα πάει ο Έλληνας πολίτης ως ένορκος, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να πάει ως ένορκος. Είναι ανίκανος, είναι ανόητος, είναι ανεκπαιδευτος. Είναι υπέρ των τρομοκρατών, θα τους αθώώσει! Ενώ οι δικαστές δεν θα τους αθώωσουν. Οι ένορκοι φταίνε που δεν πιάστηκε κανένας μέχρι σήμερα! Οι ένορκοι!

Προσκομίσαμε ενώπιον των Μεικτών Ορκωτών όλους τους τρομοκράτες που πιάσαμε. Και τι κακό! Οι τέσσερις ένορκοι ήταν που τους αθώωσαν και οι τρεις δικαστές που τους καταδίκασαν. Και αυτό φταίει που δεν πιάστηκε ο εγκέφαλος της «17 Νοέμβρη», της «1ης Μάη», της «18ης Οκτώβρη». Αυτός φταίει, ο λαός! Δεν θα πάει ούτε ως ένορκος. Ως τι θα πάει; Ως κατηγορούμενος. Είναι το μόνο που του επιτρέπει αυτό το νομοσχέδιο, να πάει ως κατηγορούμενος, γιατί έσπρωξε στη διαδίκηση. Γιατί θα είναι αντιμετώπος με -ακούστε μετατροπή της ελληνικής κοινωνίας- πήραμε το νόμο για τις εσωτερικές υποθέσεις της Αστυνομίας και την πάταξη της διαφθοράς, πήραμε το νόμο αυτό και κάναμε όλη την ελληνική κοινωνία μια Αστυνομία και όλο το σύστημα του Ποινικού μας Δικαίου διά της μετατροπής του Ποινικού μας Δικαίου σε ειδικούς ποινικούς νόμους -τους πήραμε και τους βάλαμε μέσα- δια της μετατροπής πλημμελημάτων σε κακουργήματα, διά της καταργήσεως των βαθμών με τους οποίους μπορεί να αμυνθεί κάποιος πριν φθάσει στο ακροατήριο και μετατρέψαμε όλη τη χώρα σε μια Αστυνομία και μάλιστα διεφθαρμένη και βάλαμε το νόμο αυτό να λέει «εγώ ειμί το αφεντικό της πάταξης της διαφθοράς». Κυνηγώντας, λοιπόν, το κοινό ποινικό έγκλημα θα έχω ανακριτική διεύθυνση, θα βάζω έναν ωραίο ρουφιάνο -με συγχωρείτε για την έκφραση στο Κοινοβούλιο- χαφιέ, θέλετε, κουκουλοφόρο, θέλετε, σε μια φοιτητική οργάνωση. Σύσταση και συμμορία! Θα λέει και στα παιδιά πάμε να σπρώξουμε, θα μαζεύει όλο το προανακριτικό υλικό, σύσταση και συμμορία.

Μην πάτε μακριά, προχθές συνέβη στο κέντρο της Αθήνας. Σύσταση και συμμορία ήταν η κατηγορία για τα έξι παιδιά και βεβαίως έκαναν και τα ίδια τα παιδιά καταγγελία εναντίον των αστυνομικών και τους παρέπεμψαν με μήνυση. Δεν βρέθηκε ούτε ένας στη δουλειά του ή στο γραφείο του από τους αστυνομικούς. Βρέθηκαν όλοι μετά την παρέλευση του αυτοφώρου.

Με αυτά τα δύο μέτρα και με αυτά τα δύο σταθμά θα πάμε. Και θα έχουμε το DNA να περιφέρεται, να αποθηκεύεται στο Στρασβούργο, να καταστρέφεται κάτω από προϋποθέσεις, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Μου θυμίζει τις συζητήσεις που γίνονταν κάποτε για τη μαζική καταστροφή των μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικών στη Χαλυβουργική, όπου

φώναζε κατά καιρούς -ειδικά στον καιρό της χούντας συνέβαινε αυτό- φωνάζανε και τις κάμερες -τότε ήταν ένα δύο μαυρόασπρα τα κανάλια- να βλέπουν τον καπνό. Και επειδή έβλεπε τον καπνό, έπρεπε να πιστέψει ότι καταστράφηκε και η ποσότητα των ναρκωτικών. Και το αστείο τότε ήταν ότι δεν μαστούρωσε η περιοχή, αλλά δεν κήκε η ποσότητα.

Πώς θα ξέρουμε τι καταστράφηκε; Εδώ δεν ξέρουν οι ίδιοι που το χειρίζονται το DNA. Θα τους υποχρεώνουμε όμως.

Έτσι, λοιπόν, θα γίνεται σιγά σιγά σε μια διαδήλωση, σε μια μαζική εκδήλωση, σε ένα σωματείο που δεν μας αρέσει, σε μια οργάνωση και δεν είναι ανάγκη να είναι η Φιλική Εταιρεία. Για να προκύψει καινούργια Φιλική Εταιρεία, θα πρέπει να προκύψει καινούργια καταπιεστική αυτοκρατορία. Ή μήπως έχει προκύψει;

Μήπως αυτό το νομοσχέδιο είναι και προληπτικό; Μήπως το φτιάχνουμε και το κατασκευάζουμε γιατί μας είναι απολύτως απαραίτητο; Πώς θα κυβερνήσουμε; Έρχεται αντίδραση. Δεν έρχεται αντίδραση; Έρχεται αντίδραση για το ασφαλιστικό, έρχεται αντίδραση για τον εκπαιδευτικό νόμο. Αύριο το πρωί θα έλθει αντίδραση για κάποιον άλλο νόμο. Πώς θα περιορίσουμε την αντίδραση; Πρέπει κάθε πολίτης να τρομοκρατηθεί, κάθε οικογενειάρχης να κοιτάζει τη δουλίτσα του, να δέχεται αυτό που θα του πουν, να κάτσει σπíti του μην μπλέξει. «Αν μπλέξεις με αυτούς, πώς θα τα βγάλεις πέρα;», θα σκεφθεί ο πολίτης. Γι' αυτό τον λέει ο λαός «τρομονόμο». Για κανέναν άλλο λόγο. Γιατί ξέρεi ότι δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μια ανώνυμη κατάθεση.

Κανέναν εξ ημών, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί. Δεν μπορεί, θα την έχουν πάρει με βίντεο. Και ας λέει το νομοσχέδιο ότι θα πας στο δικαστήριο, θα πάρεις και ένα δικαστικό, θα πάρεις και το συνήγορό σου να πας να κάνεις κατάθεση στο σπíti. Θα το έχει σκάσει. Το έσκασε το πουλάκι, έφυγε στο εξωτερικό.

Θα διαβαστεί η κατάθεση. Δεν θα επηρεαστούν; Μα, δεν θα υπάρχουν ένορκοι να επηρεαστούν. Μη σας νοιάζει. Οι δικαστές θα κρίνουν. Θα κρίνουν μόνο οι τρεις δικαστές και μετά πέντε στο δεύτερο βαθμό από πληθώρα προϋποθέσεων.

«Θέλουμε να προασπίσουμε τις γυναίκες». Το ακούσαμε και στην επιτροπή, όταν ακούγαμε τους φορείς. Γι' αυτό βάλαμε λοιπόν, δυο νομοσχέδια. Ένα για τους μετανάστες και ένα αυτό.

Το μεν νομοσχέδιο για τους μετανάστες, οι Έλληνες πολίτες είναι υποχρεωμένοι να καταγγέλλουν τους παράνομους μετανάστες. Σ' αυτό το νομοσχέδιο οι μετανάστες είναι υποχρεωμένοι να καταγγέλλουν τους Έλληνες, κοινώς τα αφεντικά τους, αυτά από τα οποία εξαρτώνται, αν θέλουν σε περίπτωση διώξης, να μπορούν να τη βγάλουν καθαροί και με την άδεια της αστυνομίας. Απόλυτη ισορροπία.

Ξέρετε ποια τύχη θα έχει ο ελληνικός λαός από τις δυνάμεις που υπαγόρευαν αυτό το νομοσχέδιο; Σε αυτές συγκαταλέγεται η ελληνική Κυβέρνηση και δυστυχώς υπερθεματίζει η Νέα Δημοκρατία που έχει και πολλά θύματα. Θα έχει την τύχη του UCK. Στην αρχή θα είναι οργάνωση για τα ναρκωτικά. Μετά θα γίνεται απελευθερωτικός στρατός, μετά θα γίνεται αντάρτικος στρατός, μετά θα ξαναγίνεται συμμορία. Θα χρησιμοποιηθεί για άσκηση πίεσης.

Και είναι απορίας άξιον πως Βουλευτές, ειδικά του ΠΑΣΟΚ, που έχουν ζήσει στο πετσί τους και διώξεις με αναγκαστικούς νόμους που τους βρήκε έτοιμους η χούντα και διωγμούς και φυγή στο εξωτερικό και ΠΑΚ και συκοφαντίες, δεν κατανοούν ότι με αυτό το νομοσχέδιο, οποιαδήποτε ξένη πατροναριστική δύναμη που κατέχει την τεχνολογία να ελέγξει, όχι μόνο κυβερνήσεις, όχι μόνο μπανανίες σαν τη United Fruit στη Νότια Αμερική σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μπορεί να αποσταθεροποιεί τη χώρα όποτε της αρέσει. Θα παρέχει στις ελληνικές αρχές, με τις οποίες συνεργάζεται ως ευρωαστυνομία, ως EUROPOL, ως NATO, ως σύμφωνο σταθερότητας στα Βαλκάνια, ως σύμμαχος, συνταίρος στον Εύξεινο, στην περιοχή, στο Ιόνιο, όλες εκείνες τις απαραίτητες πληροφορίες που να λένε ότι ο κ. Παπούλιας είναι τρομοκράτης -με συγχωρείτε για τη χρησιμοποίηση- ο κ. Μιχαολιάκος το ίδιο, η κα Παπαρήγα το ίδιο, ο κ. Μπένος το ίδιο και να αποσταθεροποιεί κόμματα,

ενώσεις, συνδικάτα, οποιονδήποτε είναι ενοχλητικός και μη αρεστός.

Με αυτήν τη διαδικασία και με αυτό το νομοσχέδιο, με σύγχρονη τεχνολογία και σύγχρονες ανάγκες οδεύουμε σε κατασκευή ενόχων, όπου χολιγουντιανές ταινίες παρουσίας των πιέσεων και της εσωτερικής διαφθοράς στην αμερικανική δικαιοσύνη, στο αμερικανικό σύστημα, θα ωχριούν. Και εκεί εν πάση περιπτώσει κράτησαν και τους ενόρκους, όπως τους κράτησαν. Έχουν το δικό τους σύστημα.

Μην ξεχνάτε ότι δεν ζούμε σε μια χώρα που ανοίγει τα αρχεία των μυστικών της υπηρεσιών ή της CIA τριάντα και πενήντα χρόνια μετά. Δεν ανήκουμε σε μια χώρα που ενεργεί, όπως το foreign office. Ανήκουμε σε μια χώρα που είχε τον 509 και με τον 509 δίκαιζε σε πολιτικά δικαστήρια μετά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Πότε έγινε ο 509;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ανήκουμε σε μια χώρα που είχε αναγκαστικούς νόμους και τους χρησιμοποίησε. Ανήκουμε σε μια χώρα που ξεκίνησε να πατάξει επί Βενιζέλου τη ζωοκλοπή και έφτιαξε υπηρεσίες και επιτροπές εκποτίσεων, για να δούμε τη μετεξέλιξη του θεσμού στις γνωστές μετεξελίξεις που τις έζησε.

Με πληγές στο σώμα του λαού, με την εμπειρία ενός εμφυλίου, πέσαμε σε μια κακή πολιτική μετάφραση που μετατρέπει το Ποινικό μας Δίκαιο, ένα δίκαιο για το οποίο θα μπορούσαμε να υπερηφανευόμαστε. Όχι για την αποτελεσματικότητα των αρχών μας, όχι για την πολιτική βούληση της σύλληψης της τρομοκρατίας.

Δεν μπορείς να συλλάβεις τρομοκράτες αν δεν έχεις αναλάβει την ευθύνη να αναγνωρίσεις τον εγκέφαλο και την κατευθυντήρια γραμμή, αν δεν έχεις κοστολογήσει ποιοι έχουν όφελος από την εμφάνιση της τρομοκρατίας, ποιοι κερδίζουν και τι κερδίζουν. Σε κανένα φόνο, πέρα από την «17 Νοέμβρη», οποιαδήποτε άλλης οργάνωσης δεν άνοιξε μία σοβαρή πολιτική συζήτηση, ποιος κράτησε το πιστόλι. Όχι ποιος ήταν ο πληρωμένος φονιάς του δρόμου, αλλά ποιος είχε κάτι να ωφεληθεί από αυτό.

Αλλά ζούμε στη χώρα που μετά το βρώμικο '89, μετά τη σύλληψη του Κοσκωτά, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ζούμε στο σωφρονιστικό σύστημα που ανέθεσε στον Κοσκωτά τα λογιστικά της φυλακής Κορυδαλλού! Με αυτό το σωφρονιστικό σύστημα, με αυτή την ποινική σκέψη μετατρέπουμε το Ποινικό μας Δίκαιο σε Πολιτικό Ποινικό Δίκαιο. Αυτό οψέποτε συνέβη δεν τίναξε απλώς πολιτικά δικαιώματα στον αέρα, υπονόμωσε τη δημοκρατία από το βάθρο της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σε ένα λεπτό να κλείσετε, κυρία συνάδελφε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και σας καλούμε όλους με το χέρι στην καρδιά να μη μετατραπούμε σε νομοθετικούς ναρκωθέντες και βομβιστές πολλών αγώνων, πολλών δρόμων και κυρίως πολλών απειλών που μας περιμένουν, γιατί αν έχουμε εμείς μόνοι μας υπονομεύσει τη δυνατότητα να αμυνθεί η δημοκρατία συρρικνούμενη προς προστασία συνολικότερων αγαθών, να θυμόμαστε ότι, όταν καλούμε τους ανθρώπους να πολεμήσουν για τούτη την πατρίδα, τους καλούμε έναν-έναν και περιμένουμε από έναν-έναν απαραίτητο ηρωισμό για να μην πέσει η πατρίδα.

Αν, λοιπόν, τους καλέσουμε να πατάξουν την τρομοκρατία, δεν θα το κάνουμε ρουφιανοποιώντας τους μισούς εναντίον των άλλων μισών. Θα το κάνουμε μόνο αν είναι σε θέση να ξέρουν ότι ως κατηγορούμενοι έχουν τα ίδια δικαιώματα και όχι ως ύποπτοι να είναι όλοι εν δυνάμει ένοχοι μέχρις ότου βουλευτεί το μεγάλο αφεντικό. Καταψηφίστε το για να μη ντρεπόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Φώτης Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ομόθυμη καταδίκη της τρομοκρατίας, του ελληνικού λαού

καταγγελία για την τρομοκρατία και καταδίκη, δεν σημαίνει ότι μπορεί να αναιρεί το δικαίωμα να καταγράφει κανείς την υποχώρηση του δικαϊκού μας συστήματος στο όνομα της αντιτρομοκρατικής δράσης.

Και έχω τη βεβαιότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι διολισθαίνουμε, με αντιτρομοκρατική παραμυθία βεβαίως, στην ακύρωση δικαϊκών αξιών και αρχών. Περί αυτού πρόκειται. Τέτοιες είναι οι διατάξεις του νομοσχεδίου. Είναι αναρτητικές του δικαϊκού μας πολιτισμού, είτε ομολογείται από την Κυβέρνηση και εν προκειμένω από τον παρόντα Υπουργό Δικαιοσύνης, είτε δεν ομολογείται.

Θέλω να πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε πως καμία διάταξη του ουσιαστικού Ποινικού Δικαίου ή του Δικονομικού Ποινικού Δικαίου δεν στάθηκε εμπόδιο για τη σύλληψη του όποιου τρομοκράτη και για την παρουσία του εν συνεχεία, μετά τη σύλληψη, στο δικαστήριο. Εκείνο το οποίο αποτελεί την αιτία της μη αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, δεν είναι το δικαϊκό μας σύστημα, αλλά είναι η αναποτελεσματικότητα των δικαστικών αρχών, είναι οι μονοσήμαντες έρευνές τους, είναι η υπάρχουσα δομή την οποία έχουν και η οποία συγκεκριμένα τους προσανατολίζει, ακριβέστερα τους αποπροσανατολίζει.

Θα συμφωνήσετε επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πρέπει να δεχθούμε τη διαρκή και συστηματική αιτίαση, ιδιαίτερα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής αλλά και της Αγγλίας, ότι αυτή η χώρα είναι ο παράδεισος της τρομοκρατίας. Βεβαίως, είχαμε τρομοκρατικές πράξεις που μάτωσαν την ψυχή του ελληνικού λαού και όλων μας, αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν να δεχθούμε ότι η Ελλάδα είναι ο παράδεισος της τρομοκρατίας, όπως θέλουν συστηματικά και επίμονα να θεωρούν τη χώρα μας ιδιαίτερα οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Αγγλία, όταν μάλιστα στην καρδιά του Λονδίνου, αλλά και στην καρδιά της Νέας Υόρκης και της Ουάσιγκτον καταγράφονται συστηματικότερα τρομοκρατικές ενέργειες και πράξεις.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι αυτοί είναι εκείνοι οι οποίοι πίεσαν την Κυβέρνηση και συνεπεία αυτών των πιέσεων και βεβαίως της μειωμένης αντοχής της Κυβερνήσεως έχουμε σήμερα αυτό εδώ το νομοσχέδιο.

Ο κύριος Υπουργός στη διάρκεια των εργασιών της Διαρκούς Επιτροπής μας μίλησε για τη σύμβαση του Παλέρμω, την οποία υπέγραψε. Από τότε, όμως, κύριε Υπουργέ, η υπογραφή του Υπουργού σε μία σύμβαση, χωρίς αυτή να έχει κυρωθεί από τη χώρα μας αποτελεί δικαιολογητικό λόγο να φέρνεται ένα νομοσχέδιο στο όνομα της Συνθήκης του Παλέρμω, πολύ δε περισσότερο όταν οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου υπερακοντίζουν τις ρυθμίσεις της συμβάσεως του Παλέρμω.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι ικανό το ποινικό μας σύστημα να αντιμετωπίσει και το οργανωμένο έγκλημα, αλλά και την τρομοκρατία. Και βεβαίως ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση επέλεξαν γι' αυτό το νομοσχέδιο τον αισχυντηλό τίτλο «για την προστασία του πολίτη από πράξεις του οργανωμένου εγκλήματος». Ενώ η αναφορά γίνεται βεβαίως και στην τρομοκρατία. Να βγει, όμως, η Κυβέρνηση και ευθέως να το ομολογήσει και την ομολογία αυτή να την επιγράψει εν αρχή του νομοσχεδίου. Γιατί κρύβεστε, κύριε Υπουργέ, πίσω από το δάχτυλό σας και δεν λέτε ευθέως ότι αυτή η νομοθετική αλλαγή, η οποία –επαναλαμβάνω– αποτελεί τραγική υποχώρηση του δικαίου μας, γίνεται για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας;

Ακούστηκε λίγο πριν: σας εμπόδισε κανένας νόμος, κύριε Υπουργέ, να αντιμετωπίσετε την πορνεία; Σας εμπόδισε κανένας νόμος –νόμο έχουμε– να αντιμετωπίσετε το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος; Σας εμπόδισε κανένας νόμος –ονομάστε τον σας παρακαλώ– να αντιμετωπίσετε τη λαθρεμπορία; Προφανώς όχι, κύριοι συνάδελφοι. Η αιτία βρίσκεται αλλού και όχι στην κείμενη νομοθεσία, την οποία θέλει να αλλάξει ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση, διότι –λέει– παρήλθαν πενήντα χρόνια από τη θεσμοθέτηση των διατάξεων του Ποινικού Δικαίου. Και απευθυνόμενος, όχι τώρα σε σας, κύριε Υπουργέ, αλλά στους αγαπητούς συναδέλφους

του ΠΑΣΟΚ, ερωτώ: Κύριοι συνάδελφοι, τι άλλαξε από το 1990 μέχρι το 2001, έτσι ώστε πολλοί από σας με την ψήφο τους να θέλουν να υπάρξει αυτός ο νόμος, όταν μάλιστα το νομοθέτημα της Νέας Δημοκρατίας –ο λόγος για να είναι αποτελεσματικός οφείλει να είναι και εύλικρινής– ήταν ηπιότερων ρυθμίσεων σε σχέση με αυτό το νομοθέτημα. Τι άλλαξε; Προδήλως εκείνο το οποίο άλλαξε είναι η αντοχή της Κυβέρνησης στις πιέσεις και εκείνο επίσης που άλλαξε είναι η πλεύση της αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες.

Νομίζω ότι η ψήφος του κάθε Βουλευτή στην παρούσα διαδικασία συζήτησης αυτού του νομοσχεδίου έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι δεν πρόκειται για ένα τυχαίο νομοθέτημα, κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για ένα νομοθέτημα απειλητικό των ατομικών ελευθεριών, αλλά και των κοινωνικών δικαιωμάτων. Διακεκριμένοι καθηγητές του Ποινικού Δικαίου απεχώρησαν από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή. Η Ένωση Ελλήνων Ποινολόγων κατέγραψε με έντονο τρόπο την αντίθεσή της γι' αυτό το νομοσχέδιο, οι Δικηγορικοί Σύλλογοι και αρμόδιοι άλλοι επιστημονικοί φορείς. Κατά συνέπεια, πού βασίζετε την επιλογή σας αυτή, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης; Επικαλείσθε κάποιες μεμονωμένες απόψεις προκειμένου να δικαιολογήσετε αυτήν την απαράδεκτη νομοθετική τροποποίηση που εισάγεται στον κορμό του Ποινικού Δικαίου.

Κύριοι συνάδελφοι, ο καθηγητής Μανωλεδάκης όταν απεχώρησε από την επιτροπή προειδοποίησε με λόγο δημόσιο: «Όλοι οι πολίτες μπορούν κάτω από κάποιες συγκυρίες να γίνουν δυνάμει ύποπτοι και να υποστούν τις συνέπειες των ανελεύθερων ρυθμίσεων του σχεδίου αυτού αν γίνει νόμος του κράτους», που όπως φοβούμαι, θα γίνει με τη συνευθύνη και των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Κύριοι συνάδελφοι, καθιερώνεται η ανακριτική διείσδυση, πράγμα που σημαίνει ότι παρέχεται η δυνατότητα ενίσχυσης του αυταρχισμού. Βεβαίως, τόσο για την ανακριτική διείσδυση όσο και για την ηλεκτρονική παρακολούθηση επικαλείται η Κυβέρνηση, ο Υπουργός Δικαιοσύνης όπως τον ακούσαμε στη Διαρκή Επιτροπή, την εγγύηση δήθεν του δικαστικού συμβουλίου που θα αποφαίνεται για την ηλεκτρονική παρακολούθηση με σχετικό βούλευμα.

Ερωτώ όμως επαίοντες και μη επαίοντες: Ποιος εισάγει το αντιστάθμισμα των σοβαρών ενδείξεων στο δικαστικό συμβούλιο έτσι ώστε να πείθονται οι δικαστές ότι συντρέχει λόγος ηλεκτρονικής παρακολούθησης; Προφανέστατα οι δικαστικές αρχές. Πρόδηλα οι αστυνομικοί. Δεν έχει δυνατότητα άλλου ελέγχου το δικαστικό συμβούλιο παρά μόνο να ακούει τον πειστικό λόγο των αστυνομικών, οι οποίοι θα λένε: «Δώστε μας τη δυνατότητα του ηλεκτρονικού ελέγχου, διότι εδώ έχουμε σοβαρότατες ενδείξεις ενοχής του Α', του Β', του Γ' πολίτη.» Έτσι όμως, δυνάμει ύποπτοι, με σοβαρές ενδείξεις, οι οποίες θα αναδεικνύονται σοβαρές από τους αστυνομικούς, μπορούν να καταστούν όλοι οι πολίτες.

Κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο καθιερώνεται ο λεγόμενος θεσμός των μέτρων επεικείας για εκείνους οι οποίοι καταδίδουν πράξεις αναγόμενες στην εγκληματική συμπεριφορά της συμμορίας. Έχουμε ουσιαστικά μια διεύρυνση της αρχής της διαπραγμάτευσης –όπως λέμε– στο χώρο του Ποινικού Δικαίου. Με άλλα λόγια–και ο λόγος που διατυπώνω δεν είναι λόγος σημερινός, είναι λόγος και παλαιότερος– καθιερώνεται έτσι η δυνατότητα να δημιουργούνται ύποπτοι, να προκαλείται ο χαφιεδισμός, να αλληλοεξοντώνονται οι πολίτες, να υποχωρούν οι πολίτες σε κάποιες πιέσεις, για να δικαιολογήσουν τις δικές τους παραβατικές συμπεριφορές, καταδίδοντας και ονομάζοντας ως ύποπτους κάποιους άλλους.

Είναι επικίνδυνα πράγματα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, που θα λειτουργήσουν με την επικινδυνότητά τους, ανεξάρτητα από τις επιλογές της οποίας Κυβέρνησης, της οποίας πολιτικής ηγεσίας βρίσκεται στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Έχουν το δικό τους αντικειμενικό αρνητικό βάρος και αυτό θα είναι εκείνο που θα παρασύρει τα πράγματα προς μία κατεύθυνση απειλής

των ατομικών ελευθεριών των πολιτών και προς την κατεύθυνση δημιουργίας υπόπτων στο όνομα ποικιλώνυμων σκοπιμοτήτων που θα αναδεικνύονται οι σκοπιμότητες όχι μόνο από την οποιαδήποτε πολιτική ηγεσία, που μπορεί και αυτό να συμβεί, αλλά από τις ίδιες τις δικωτικές αρχές με τον εγγενή αυταρχισμό τους.

Ανωνυμία μαρτύρων, κύριοι συνάδελφοι. Υπάρχει διάταξη στο νομοσχέδιο σύμφωνα με την οποία μπορεί ο μάρτυς να καταθέτει ανωνύμως, να καταθέτει με ηλεκτρονικό τρόπο, να μην είναι ορατός στη διαδικασία του ακροατηρίου. Και βεβαίως, να αποκαλύπτονται, είτε τελικά ο κύριος Υπουργός, τα στοιχεία του, εφόσον ο διάδικος το ζητήσει. Τι γίνεται όμως, κύριοι συνάδελφοι, με τη μαρτυρική ανώνυμη κατάθεση στην προδικασία; Τι γίνεται, δηλαδή, με τις καταθέσεις των ανωνύμων μαρτύρων στο στάδιο της ανακρίσεως, όταν αυτές οι καταθέσεις είναι εκείνες που διαμορφώνουν το μέγεθος, αλλά και το βάθος της ποινικής δικογραφίας, με άλλα λόγια είναι αυτές που ανοίγουν το δρόμο για να καταστεί κάποιος ένοχος;

Θα μου πείτε, όταν θα έλθει ο μάρτυρας στο ακροατήριο, εκεί θα είναι δυνατή η αποκάλυψη του ονόματός του και των στοιχείων του. Λάθος. Δεν είναι απόλυτος ο συλλογισμός αυτός, γιατί είναι δυνατόν ο μάρτυρας να μην εμφανιστεί ποτέ στο ακροατήριο, είτε γιατί εξαφανίστηκε είτε γιατί τον εξαφάνισαν είτε γιατί έφυγε από τη ζωή είτε -θεωρητικά- επειδή κάποιος επέλεξε να φύγει από τη ζωή. Αυτές οι μαρτυρικές καταθέσεις θα υπάρχουν στον όγκο της ποινικής δικογραφίας και θα παρακολουθούν την ενοχή του όποιου κατηγορούμενου.

Δεν έχει επομένως σημασία το γεγονός ότι παρέχεται η δυνατότητα αποκάλυψης των στοιχείων του μάρτυρα στη διαδικασία, αφού, όπως προείπα, είναι δυνατό να μη συντελεστεί το γεγονός αυτό, δηλαδή μάρτυρες που καταθέτουν ενοχοποιητικά για κάποιον πολίτη, να μην εμφανιστούν ποτέ στη κύρια διαδικασία του ακροατηρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το περίφημο DNA -βεβαίως δεν πρωτοτυπεί το νομοσχέδιο- αναφέρεται και σε άλλες διατάξεις άλλου νόμου, αλλά και εδώ τα πράγματα δεν είναι καλά. Όταν δεν προβλέπεται με έναν εξειδικευμένο τρόπο τι θα γίνει για την καταστροφή του DNA, μέσα από ποιες διαδικασίες, με ποιες εγγυήσεις και κυρίως με ποιες εγγυήσεις ότι το καταστρεφόμενο DNA είναι του συγκεκριμένου πολίτη ή κάποιου άλλου, αυτό το γενετικό υλικό. Πολύ περισσότερο δε, κύριοι συνάδελφοι, καθίσταται εξαιρετικά αρνητική η διάταξη, αφού παρέχεται η δυνατότητα να διατηρείται, να μην καταστρέφεται το γενετικό υλικό εάν και εφόσον κρίνεται ότι ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος ελέγχεται ή και κατηγορείται για άλλες πράξεις. Να λοιπόν, η δημιουργία της τράπεζας γενετικού υλικού ή τράπεζα πληροφοριών DNA, με άλλο τρόπο, με ποιο σύγχρονο τρόπο η καταγραφή και το φακέλωμα των πολιτών και μάλιστα με τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω ακούσει τον αντίλογο, αλλά δεν έχω πειστεί. Το νομοσχέδιο καταργεί το θεσμό των ενόρκων για τις πράξεις που προβλέπονται στο συγκεκριμένο νομοθέτημα και θέλει οι σχετικές πράξεις να κρίνονται από το αμιγές τριμελές εφετείο κακουρηγημάτων. Έχει ακουστεί η άποψη ότι οι ένορκοι είναι ευάλωτοι. Ότι οι ένορκοι φοβούνται, ότι οι ένορκοι είναι περισσότερο δεκτικοί πιέσεων. Δεν συμεριζόμαστε την άποψη αυτή. Δεν συμεριζόμαστε την άποψη ότι οι πολίτες είναι μειωμένης ηθικής αντιστάσεως έναντι των επαγγελματιών δικαστών. Δεν έχω επιλέξει ποτέ τον αφοριστικό ρόλο, ούτε την υπερβολή. Αλλά η απουσία ενόρκων από τη σύνθεση δικαστηρίων που θα κρίνουν τέτοιες υποθέσεις, νομίζω ότι οδηγεί χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε στη δημιουργία ειδικών δικαστηρίων ασφαλείας που θα κρίνουν τέτοιες περιπτώσεις. Ποια νομική συνείδηση ή συνείδηση ενεργού πολίτη μπορεί να αποδέχεται μία τέτοια ρύθμιση, όταν -και δεν το επικαλούμαι ως παράδειγμα, ως συγκριτικό στοιχείο- οι ίδιοι οι Αμερικανοί θέλουν να κρίνονται αυτές οι υποθέσεις της τρομοκρατίας από αμιγή λαϊκά δικαστήρια, μόνο από ενόρκους. Δεν μπορώ να αντιληφθώ αυτήν την καχυποψία της Κυβέρνησης έναντι των λαϊκών δικαστών, όταν αποτελεί

κοινή θέση και κοινή παραδοχή ότι η συνεργασία και η σύνθεση επαγγελματιών δικαστών και λαϊκών δικαστών είναι ό,τι καλύτερο, ό,τι προσφορότερο για μία ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης και για μια δίκαιη δίκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην κατ' άρθρον συζήτηση θα μπορούσε κανείς να πει πολλά. Επιτρέψτε μου όμως πριν κατεβώ από το Βήμα να θέσω στην κρίση σας την αοριστία της διάταξης του άρθρου 1. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, λέει το άρθρο 1 του συζητούμενου νομοσχεδίου, τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα, οργάνωση και επιδιώκει την διάπραξη περισσότερων κακουρηγημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 207, 208 κλπ. Δεν σας καλώ να συμφωνήσουμε, διότι θα χρειαστούμε πάρα πολύ καιρό, τι θα πει ότι εντάσσεται σε δομημένη και με διαρκή δράση οργάνωση; Να, η αοριστία της έκφρασης. Αλλά δεν σας καλώ να συζητήσουμε αυτό. Σας καλώ να αρνηθείτε τη διατύπωση, ότι τιμωρείται με τη συγκεκριμένη ποινή όποιος μετέχει σε μία τέτοια ομάδα και επιδιώκει τη διάπραξη.

Η έννοια της επιδίωξης, κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί την ενδιάθετη στάση του καθενός; Και αν αποτελεί την ενδιάθετη στάση, ποιος είναι εκείνος ο οποίος θα το κρίνει; Θα το κρίνει η ανακριτική διεύθυνση; Θα το κρίνει το Συμβούλιο Εφετών, θα το κρίνει ο αστυνομικός; Όποιος και αν το κρίνει, αν παραμείνει η διάταξη της επιδίωξης διάπραξης περισσότερων εγκλημάτων από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1, φοβάμαι ότι η οποιαδήποτε και ο οποιοσδήποτε είναι δύναμις ύποπτος, διότι θα κρίνεται αυθαίρετα ότι μπορεί να επιδιώκει, ότι θέλει να επιδιώκει διάπραξη κακουρηγημάτων.

Μα, είναι δυνατόν να συζητάμε στο έτος 2001, όπου εγείρεται διαρκώς το αίτημα για μια δίκαιη δίκη, για προστασία των ατομικών ελευθεριών και των ατομικών δικαιωμάτων, για τέτοιες διατυπώσεις που αποτελούν εκδήλωση αυταρχισμού του δικαίου και οπισθοχώρηση πίσω και από πενήντα χρόνια, κύριε Υπουργέ, στα οποία αναφερθήκατε οριοθετώντας την αφετηρία των διατάξεων του Ποινικού μας Δικαίου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κριτική θα μπορούσε να είναι ατέλειωτη στο σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε σήμερα.

Ο συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου έχοντας τη βεβαιότητα και την πολιτική εκτίμηση ότι δεν πρέπει να συμπράξει μετέχοντας έστω στη διαδικασία για τη θεσμοθέτηση αυτού του νόμου, θα αποχωρήσει από τις εργασίες της Βουλής. Και θα αποχωρήσει με απόλυτο σεβασμό στο Κοινοβούλιο, αλλά με απόλυτο σεβασμό και στην άποψή του, ότι υπάρχουν στιγμές που τα ζητήματα γίνονται κορυφαία. Και σε τέτοια κορυφαία ζητήματα πρέπει ο καθένας να αναζητεί τον κορυφαίο τρόπο εκδήλωσης της αντίθεσής του. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα διπλωματικά θεωρεία η Πρόεδρος και μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας Φιλίας Ισπανίας-Ελλάδος του Ισπανικού Κοινοβουλίου, οι οποίοι πραγματοποιούν επίσημη επίσκεψη στη χώρα μας. Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση εκπροσωπούμενη από τον ομιλούντα και έχοντας ενιαία γραμμή χωρίς καμιά διαφωνία, ούτε μεταξύ του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του Υπουργού Δικαιοσύνης, σε καμιά φάση της διαδικασίας, εισάγει ενώπιόν σας το συζητούμενο νομοσχέδιο, στόχος του οποίου είναι αυτό που ο ίδιος ο τίτλος του, χωρίς κανένα εξωραϊσμό, αλλά κυριολεκτώντας, προβάλλει, να προστατεύσει τον πολίτη από τη σύγχρονη μάλιστα του οργανωμένου εγκλήματος.

Το έγκλημα είναι γνωστό ότι έχει εξελιχθεί σε επιχειρηματική ή και επαγγελματική δραστηριότητα. Ο εγκληματίας έχει γίνει ως ένα μεγάλο βαθμό επαγγελματίας με οργανωμένη υποδομή, που πολλές φορές ανάγει σε επιστήμη την προσπάθεια να διαφύγει από το νόμο και από τις νόμιμες αρχές, τις αρχές που

εκπροσωπούν τη νομιμότητα και να μπορεί ανενόχλητα να εκμεταλλεύεται συνανθρώπους μας και να πλήττει τα πολυτιμότερα αγαθά τους ακόμη και τη ζωή τους προς ίδιον όφελος.

Το οργανωμένο έγκλημα υπονομεύει περαιτέρω την κοινωνική συμβίωση, διότι διαβρώνει τους θεσμούς, τους θεσμούς του κράτους δικαίου. Δημιουργεί ανασφάλεια, δυσπιστία, αμφιβολία στον πολίτη για το αν ισχύει η έννομη τάξη, ιδίως όταν οι δράστες διαφεύγουν την τιμωρία.

Γι' αυτό είναι πρωταρχικό καθήκον για ένα κράτος δικαίου να χτυπήσει την οργανωμένη εγκληματικότητα στη σύγχρονη αναπτυγμένη μορφή της και ασφαλώς αυτός είναι ο βασικός στόχος του νομοσχεδίου.

Δεν αρνούμαι ότι έχουμε σε μεγάλο βαθμό ικανοποιητική ποινική νομοθεσία, που όμως έχει ήδη κατά βάση μια ηλικία μισού αιώνα. Δηλαδή διαμορφώθηκε σε εποχή που το οργανωμένο έγκλημα ήταν υποτυπώδες. Η μόνη διάταξη που περιέχει ο ισχύων Ποινικός Κώδικας για το οργανωμένο έγκλημα είναι η γνωστή διάταξη του άρθρου 187 που τροποποιείται με το άρθρο 1 του νομοσχεδίου «Σύσταση και συμμορία». Είχε και αυτήν την πολύ κακότεχνη ορολογία. Και δεν νομίζω ότι υπάρχει σοβαρός ποινολόγος, ούτε και μεταξύ των παραιτηθέντων ή διαφωνούντων ή ασκούντων σήμερα κριτική που να μην αποδέχεται ότι η ρύθμιση του άρθρου αυτού είναι απηρχαιωμένη και απαιτεί βελτίωση.

Αυτά και μόνο έπρεπε να προβληματίσει εκείνους που ασκούν εύκολη κριτική ως προς το αν υπάρχει κάποιο κενό ή κάποια ανάγκη για μεταρρύθμιση του θεσμικού μας πλαισίου, κριτική που μερικές φορές γίνεται με αρκετή δόση λαϊκισμού ή με καθήλωση σε άλλες εποχές που αποτελούν παρελθόν.

Βεβαίως η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος είναι και θέμα των δυνάμεων δίωξης του εγκλήματος που πρέπει να ενισχύονται και να βελτιώνονται ολοένα και περισσότερο. Και αυτό γίνεται. Το ένα όμως δεν αποκλείει το άλλο. Ας μην ξεχνούμε την προληπτική και παιδευτική λειτουργία που έχει η ποινική νομοθεσία. Το θεσμικό πλαίσιο έχει και προληπτική λειτουργία. Ή μήπως δεν μας απασχολεί –να το πω και αυτό– καθόλου η αποτυχία μας να αντιμετωπίσουμε τη 17^η Νοέμβρη; Μήπως νομίζουν κάποιοι ότι έχουν βρει ποιοι είναι από πίσω ή έχουν βρει την εξήγηση της αποτυχίας; Γιατί δεν διερωτώμεθα γιατί όλα τα προηγμένα ευρωπαϊκά κράτη προχωρούν τα τελευταία χρόνια για να αντιμετωπίσουν αυτήν τη μάστιγα του οργανωμένου εγκλήματος σε θέσπιση νέων κανόνων δικαίου; Έχουν τάχα λιγότερη ευαισθησία από μας τους Έλληνες στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Γιατί η διεθνής κοινότητα στο Παλέρμο το Δεκέμβρη του 2000 υπέγραψε τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών, εκατόν είκοσι πέντε κράτη, για την αντιμετώπιση της οργανωμένης εγκληματικότητας;

Και όσα ακούστηκαν, ότι δήθεν δικηγορικοί σύλλογοι, ποινολόγοι, συνταγματολόγοι νομικοί κλπ. όλοι διαφωνούν, είναι όλα ανακριβή. Μπορώ να σας δείξω στο φάκελό μου γνώμες δικηγορικών συλλόγων που λένουν ότι το νομοσχέδιο είναι στη σωστή κατεύθυνση ή που προτείνουν κάποιες βελτιώσεις, ή εκφράζουν την ικανοποίησή τους για βελτιώσεις που έγιναν. Μπορώ να σας πω πολύ περισσότερους ποινολόγους και συνταγματολόγους που είναι σύμφωνοι. Διαβάστε δε και την έκθεση της Επισημοτικής Επιτροπής της Βουλής που μοιράστηκε σήμερα για να δείτε. Απλώς κάποιοι άλλοι είναι ομιλητικότεροι και κινητικότεροι, και δημιουργούν την εντύπωση ότι εκφράζουν την πλειοψηφία των επιστημόνων, που είναι ανακριβές.

Μείζον θέμα για τη δίωξη της εγκληματικότητας είναι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συλλογή του αποδεικτικού υλικού. Επιδόθηκε με μεγάλη ευκολία αν είχαμε συλλάβει κάποιον οργανωμένο εγκληματία ή τρομοκράτη, υπάρχει ο ποινικός νόμος να τον δικάσουμε. Ασφαλώς. Αλλά πώς θα τον συλλάβουμε; Το αποδεικτικό υλικό. Αυτό είναι ένα μεγάλο πρόβλημα της ποινικής νομοθεσίας. Πώς το υποβαθμίζουμε ή το αγνοούμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ : Αυτό θα το πετύχετε τώρα με το νομοσχέδιο αυτό;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης) : Σε όλο τον κόσμο αρχίζουν ολοένα και περισσότερο να χρησιμοποιούν τις δυνατότητες που προσφέρει η νέα τεχνολογία για την εξιχνίαση του οργανωμένου εγκλήματος και τον εντοπισμό των δράστών. Αυτήν την τεχνολογία, σημειώστε, τη χρησιμοποιούν ήδη οι οργανωμένοι εγκληματίες. Και εμείς οι εκπρόσωποι της νομιμότητας θα παραιτηθούμε από αυτήν τη δυνατότητα! Αν είναι δυνατόν να το υποστηρίξει κανείς αυτό. Παράδειγμα αυτό που ειπώθηκε, η ανάλυση του DNA. Τα παλιά δακτυλικά αποτυπώματα είναι αναποτελεσματικά. Υπάρχει το αντίδοτο. Ποιος δράστης δεν φροντίζει να μην αφήσει δακτυλικά αποτυπώματα. Θα παραιτηθούμε από ένα μέσο με το οποίο μπορούμε να ανεύρουμε το δολοφόνο, το βιαστή, να ανεύρουμε το ληστή; Θα παραιτηθούμε εκ των προτέρων;

Βέβαια λέγεται ότι έστω να το χρησιμοποιήσουμε, αλλά μόνο με τη συναίνεση του ενδιαφερομένου, του προσώπου κατά του οποίου υπάρχουν οι ενδείξεις.

Διευκρινίζω ότι το νομοσχέδιο προβλέπει την υποχρεωτικότητα της δόσης του γενετικού υλικού, αλλά όχι το εξαναγκαστό. Αυτό είναι κάτι άλλο αν πρόκειται να ασκηθεί βία πάνω στο σώμα. Αυτό προσκρούει στην σχετική παράγραφο του άρθρου 5 του Συντάγματος. Άλλο η υποχρέωση και άλλο ο εξαναγκασμός, αγαπητέ κύριε Αρσένη.

Ήδη όμως από το 1992 το Συμβούλιο της Ευρώπης, γνωστό για την ευαισθησία του για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εξέδωσε μία σύσταση και με τη σύσταση αυτή προέβλεψε τη δυνατότητα, η εξέταση του DNA –τότε είχε προκύψει το θέμα– μπορεί να γίνεται και χωρίς τη συναίνεση, αρκεί να εφαρμόζεται η αρχή της αναλογικότητας. Δηλαδή όταν υπάρχει πολύ μεγάλη ανάγκη και με τη μικρότερη δυνατή προσβολή της προσωπικότητας. Συνταγματικά δικαστήρια άλλων χωρών έκριναν ότι υπό ορισμένες εγγυήσεις και εξασφάλιση ότι δεν θα γίνει χρήση του γενετικού υλικού για άλλους σκοπούς, μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο. Δηλαδή δεν θίγεται ο πυρήνας της προσωπικότητας με τη λήψη του γενετικού αυτού υλικού χωρίς τη συναίνεση.

Και βέβαια έχουμε και τη γνωμοδότηση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων από την οποία ζητήσαμε να τοποθετηθεί, η οποία συμφωνεί υπό ορισμένους όρους και εγγυήσεις που υιοθετήσαμε. Ας σημειωθεί –γιατί πολλές φορές αποσιωπούμε, δε λέω σκόπιμα, αλλά αποσκοπούμε ή ξεχνάμε– τι ισχύει σήμερα. Νομίζουμε ότι πολλά πράγματα είναι καινούρια. Και είναι λάθος. Ή για τους μη νομικούς βεβαίως είναι φυσιολογικό να μην ξέρουν την ισχύουσα ποινική δικονομία.

Και σήμερα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ισχύουσα ποινική δικονομία επιτρέπει υποχρεωτικές εξετάσεις π.χ. τη λήψη αίματος, την επιτρέπει. Γιατί αποσιωπάται αυτή η δυνατότητα; Χωρίς κατάργηση του τεκμηρίου της αθωότητας.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, προβλέπει πολλαπλές εγγυήσεις, ανάμεσά τους την παρουσία δικηγόρου, τεχνικού συμβούλου, επανάληψη της ανάλυσης εάν την αμφισβητεί ο κατηγορούμενος και βεβαίως καταστροφή του γενετικού υλικού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Μη λέτε ανακριβείς. Γιατί είναι υπέρτερο το αγαθό προστασίας της ζωής. Γι' αυτό είναι υποχρεωτική η λήψη αίματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ. Εάν θέλετε διακοπή, πρέπει να συναινέσει ο Υπουργός.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εσείς που ξέρετε, σας παραπέμπω στην ποινική δικονομία και μη με διαφεύδετε διότι το ξέρω και εγώ καλά. Είναι δυνατή η υποχρέωση κάποιου να δώσει το αίμα του. Δεν θα γίνει εξαναγκασμός πάνω στο σώμα. Είθε ποινολόγος και νομίζω ότι οφείλετε να το ξέρετε. Και παρακαλώ μη με διακόψετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Υποτίθεται ότι αποχωρήσατε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και δεν προβλέπεται πουθενά στο νομοσχέδιο στο άρθρο 5 για το DNA

δημιουργία αρχείου ή δημιουργία τράπεζας DNA. Αντιθέτως προβλέπεται η καταστροφή. Να διαβάζουμε πρώτα τι ρύθμιση έχουμε στο νομοσχέδιο και μετά να κάνουμε κριτική. Όχι εκ των προτέρων κριτική.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Διαβάστε το.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Λοιπόν, λέγεται ότι διευρύνεται υπερβολικά ο κύκλος των προσώπων κατά των οποίων μπορεί να διαταχθούν οι ανακριτικές πράξεις. Και αυτό είναι ανακριβές. Πρώτα πρώτα πρέπει να έχουμε σαν βασική προϋπόθεση σοβαρές ενδείξεις ότι τελείται κακούργημα. Ποιος θα διατάξει; Το δικαστικό συμβούλιο. Ακούσαμε τη δυσπιστία έναντι των τριών δικαστών, όχι του εισαγγελέα ούτε του αστυνομικού. Το δικαστικό συμβούλιο. Πείτε μας σεις, ποιος θέλετε να αποφασίζει, να διατάσσει την ανακριτική πράξη; Θέλετε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου; Να προβλέψουμε, τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Θέλετε ο Υπουργός; Σημειώστε ότι στην Αγγλία προβλέπεται ο Υπουργός Εσωτερικών ότι θα δίδει τελικά την έγκριση. Και όταν εγώ ρώτησα το συνάδελφό μου σε ένα συμβούλιο στις Βρυξέλλες, μα υπάρχει εμπιστοσύνη στον πολιτικό, μου είπαν πολύ περισσότερη εμπιστοσύνη απ' ότι στο δικαστή διότι ο Υπουργός θα δώσει λόγο στο λαό. Και αν έχει κάνει κακή χρήση αυτής της εξουσίας θα είναι υπόλογος. Εν πάση περιπτώσει στην Ελλάδα όπως καταλαβαίνετε δεν θα μπορούσε να προβλεφθεί κάποια τέτοια ρύθμιση. Εμείς κρίναμε ότι τις μεγαλύτερες εγγυήσεις αμεροληψίας και αντικειμενικότητας τις έχουν τρεις δικαστές. Εάν εσείς νομίζετε ότι κάποιο άλλο όργανο θα έπρεπε να εγκρίνει αυτές τις ανακριτικές πράξεις, θα το σκεφθούμε. Εκτός αν θέλετε να μη γίνονται καθόλου αυτές οι ανακριτικές πράξεις και να μην είναι δυνατή η εξιχνίαση κανενός κακούργηματος.

Γίνεται επίσης μία παρεξήγηση, ότι δήθεν μεταπίπτουμε από το Ποινικό Δίκαιο του κατηγορούμενου στο Ποινικό Δίκαιο του υπόπτου και ο οποιοσδήποτε μπορεί να γίνεται ξαφνικά ύποπτος χωρίς να έχει την ιδιότητα του κατηγορουμένου. Λάθος και ανακριβές. Διότι ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας στο άρθρο 72 προβλέπει ότι την ιδιότητα του κατηγορουμένου δεν την έχει αυτός μόνο κατά του οποίου ασκείται τυπικά από τον εισαγγελέα ποινική δίωξη. Την έχει και εκείνος ο οποίος αναφέρεται και στο οποιοδήποτε στάδιο της προανάκρισης ότι σε βάρος του υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις. Διευρύνει την έννοια του κατηγορουμένου το άρθρο 72 και την ουσιαστικοποιεί. Γιατί; Για να δώσει σ' αυτόν τον κατηγορούμενο κατά του οποίου δεν έχει ασκηθεί τυπικά ποινική δίωξη, να δώσει τα δικαιώματα ακριβώς του κατηγορουμένου. Γιατί το αποσιωπούμε αυτό, ότι ο οποιοσδήποτε κατά του οποίου υπάρχουν ενδείξεις στο στάδιο της προανάκρισης και πολλές φορές γίνεται ποινική δίωξη απ' αγνώστου; Σ' αυτή την περίπτωση όποιος αναφέρεται στην έκθεση, σε διάφορα έγγραφα της δικογραφίας ως βαρυνόμενος με ενδείξεις, αποκτά την ιδιότητα του κατηγορουμένου. Το μόνο που κάνουμε εμείς εδώ είναι να εφαρμόζουμε και σε μία νέα μορφή βαριάς εγκληματικότητας σε βαθμό κακούργηματος αυτό που είναι το λεγόμενο οργανωμένο έγκλημα, αυτά τα οποία ισχύουν για άλλα βαριά εγκλήματα, ως προς τις ανακριτικές πράξεις.

Και κατά τρίτον –σημειώστε και εδώ ανακρίβεια- ακόμα και εάν δεν έχει την ιδιότητα του κατηγορουμένου κανείς, γνωρίζετε ότι προβλέπεται ρητά η Ποινική Δικονομία ανακριτικές πράξεις ακόμα και σωματική έρευνα σε τρίτο; Διαβάστε το άρθρο 257 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που ομιλεί για σωματική έρευνα σε βάρος τρίτου. Και μάλιστα η προϋπόθεση είναι απλώς να υπάρχει σοβαρή υπόνοια ή απόλυτη ανάγκη. Σε οποιονδήποτε τρίτο.

Έχουμε μία άλλη ρύθμιση χρήσιμη ακριβώς για να συλλεγούν αποδείξεις για την εξιχνίαση σοβαρών εγκλημάτων, τα λεγόμενα ευεργετικά μέτρα -τα ονομάζουμε «μέτρα επείκειας» στο άρθρο 2- υπέρ εκείνων οι οποίοι ενέχονται, είναι μέλη εγκληματικών οργανώσεων αλλά μετανοούν και θέλουν να συνεργασθούν με το κράτος και με τη νομιμότητα. Και τι λέμε; Ότι μπορεί να απαλλαγούν ή αν έχουν τελέσει ήδη έγκλημα

–προβλέπει η δεύτερη παράγραφος του οικείου άρθρου- να υποστούν ελαττωμένη ποινή. Εδώ ακούσαμε την κριτική η οποία με έπεισε, ότι πρέπει και σε αυτές τις περιπτώσεις να φθάνουμε αν όχι ως την πλήρη απαλλαγή, αλλά ως την τιμώρηση με αναστολή, έστω και αν έχει τελέσει ο μετανωών κάποιο αδίκημα. Γιατί; Διότι εάν πρόκειται για μία ιδιαίτερος επικίνδυνη οργάνωση και η συμβολή στην εξάρθρωσή της του περί ου πρόκειται είναι μεγάλη, συγκρίνουμε τα αγαθά. Εάν είναι πολύ υπέρτερα τα αγαθά τα οποία διαφυλάσσουμε, όταν πρόκειται αυτή η εγκληματική οργάνωση να τελέσει πολλαπλάσιους φόνους από το μικρότερο έγκλημα το οποίο έχει τελέσει ο μετανωών, κάνουμε τη σύγκριση και ωφελούμε την ολότητα και την κοινωνία να επιτρέψουμε σε αυτόν να μην υποστεί τις ποινικές συνέπειες προκειμένου να συνεργαστεί με το κράτος, με τη νομιμότητα για να εξαρθρωθεί αυτή η εγκληματική οργάνωση. Και είναι μία ρύθμιση η οποία έχει εφαρμοστεί σε άλλα κράτη. Στην Ιταλία παραδείγματος χάρη, χάρη σε αυτήν τη ρύθμιση και χάρη στις καταθέσεις και στις πληροφορίες που έδωσαν οι πρώην μαφιόζοι, εξαρθρώθηκε σε μεγάλο βαθμό η ιταλική μαφία. Θα παραιτηθούμε από αυτήν τη δυνατότητα;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΜΗ: Εξαρθρώθηκε η μαφία;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σε μεγάλο βαθμό, ναι.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ - ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Μαφία; Όχι βέβαια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το Κ.Κ.Ε. ήταν υπέρ.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τα αρμόδια δικαστήρια για να δικάζουν την οργανωμένη εγκληματικότητα. Εμείς θέλουμε τους τακτικούς δικαστές, τους εφέτες. Δεν νομίζω ότι η διαφορετική γνώμη –σεβαστή βέβαια- που ήθελε να διατηρήσουμε την αρμοδιότητα των μεικτών ορκωτών δικαστηρίων, μπορεί να επικαλεστεί εδώ προσβολή ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Προς Θεού! Το να λέμε ότι δικάζουν τακτικοί δικαστές κάποια εγκλήματα, αυτό σημαίνει προσβολή ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Δεν έχουμε, δηλαδή, εμπιστοσύνη στους τακτικούς δικαστές; Εγώ αρνούμαι να δεχθώ ότι η δικαιοσύνη μας καθοδηγείται. Και εν πάση περιπτώσει, δεν υπονοούμε τους θεσμό των ορκωτών δικαστηρίων.

Θα μπορούσα να σας διαβάσω με ταχύτητα πόσα εγκλήματα παραμένουν –κακούργηματα βέβαια- στην αρμοδιότητα των μεικτών ορκωτών δικαστηρίων. Εσχάτη προδοσία, προδοσία της χώρας, βασανιστήρια, εμπρησμοί, πρόκληση ναυαγίου και άλλα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα όπως λέγονται, ανθρωποκτονία, παιδοκτονία, σωματικές βλάβες, βιασμός, αποπλάνηση παιδιών κλπ. Και σε ειδικούς ποινικούς νόμους σε βαθμό κακούργηματος βέβαια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί εξαιρείτε τους ενόρκους;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ο λόγος έχει εξηγηθεί πολλές φορές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να το εξηγήσετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαρίστως, κύριε Χαραλαμπόπουλε, να το δικαιολογήσω. Το έχω πει πολλές φορές. Ο χρόνος δεν επαρκεί. Θα παρακαλέσω την κυρία Πρόεδρο να μου δώσει μερικά λεπτά ακόμη.

Ο οργανωμένος εγκληματίας, επειδή ακριβώς είναι οργανωμένος, συνηθίζει να τρομοκρατεί, να κατατρομοκρατεί. Οργανώνεται και για την περίπτωση που ενδεχομένως θα συλληφθεί, πώς θα κατορθώσει είτε να απαλλαγεί είτε να τύχει της καλύτερης δυνατής μεταχείρισης. Άρα, μέσα στο επάγγελμά του, εάν θέλετε –κάτι που δεν ισχύει για τον ατομικό εγκληματία- είναι να κατατρομοκρατήσει τους δικαστές. Αυτό είναι βέβαιο. Το ξέρουμε και από την πράξη. Και λογικά, όμως, αν το σκεφθούμε, είναι μέσα στα σχέδια του οργανωμένου εγκληματία. Το θέμα είναι ποιος ανθίσταται περισσότερο.

Εγώ δεν κάνω σύγκριση μεταξύ λαϊκού δικαστή και τακτικού δικαστή. Κάνω σύγκριση μεταξύ άπειρου και έμπειρου δικιάζοντος. Ακόμη και ένα νεαρό πρωτοδική δεν θα τον θεωρούσα κατάλληλο να δικάσει τέτοια εγκλήματα. Θέλω έναν έμπειρο δικαστή ο οποίος έχει καταστήσει έργο ζωής, έχει τάξει

σκοπό της ζωής του να τέμνει το δίκαιο και έχει αποκτήσει εμπειρία. Αυτό κάνει. Μετά από είκοσι χρόνια, ή μετά από δεκαπέντε χρόνια έχει εξοικειωθεί με αυτό και έχει κατά μέσο όρο περισσότερες αντιστάσεις. Όχι ότι δεν είναι άνθρωπος και ο δικαστής. Έχει, όμως, περισσότερες αντιστάσεις. Αυτός είναι ο βασικός λόγος.

Δεν θα πω για την ανάγκη λήψης μέτρων προστασίας των μαρτύρων. Και εκεί για λόγους κατατρομοκράτησης γίνεται. Επίσης, δεν θα πω για την ανάγκη να επιταχυνθεί η διαδικασία. Προβλέπουμε στο άρθρο 7, ότι στο στάδιο της προδικασίας θα εκδικάζονται οι υποθέσεις σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από το Συμβούλιο Εφετών και σ' αυτό μας έπεισε μεταξύ άλλων και ο κ. Μανωλεδάκης ο αγαπητός συνάδελφος από τη Θεσσαλονίκη που τον επικαλεστήκατε. Γιατί δεν τον ακούτε και σε αυτό το οποίο έχει γράψει; Σας το διαβάζω: «Για τη συντόμηση της διαδικασίας προτείνω να υιοθετηθεί και να γενικευθεί μάλιστα και πέραν του οργανωμένου εγκλήματος η κίνηση των υποθέσεων αποκλειστικά από το Συμβούλιο Εφετών σε πρώτο και τελευταίο βαθμό εφόσον η ποινική δίωξη ασκείται για κακούργημα».

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αυτή ήταν η μόνη φράση που δεχθήκατε από τον Μανωλεδάκη.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν είναι η μόνη. Και για το 187 έχει προτείνει τροποποίηση, σας τα έχω πει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, συνεχίστε την αγόρευσή σας. Αν απαντάτε, θα δέχσθε και διακοπές.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ ειδικότερα στην τρομοκρατική εγκληματική οργάνωση, γιατί επικριθήκαμε από αυτήν την πλευρά για ατολμία, δειλία κλπ.

Δεν προσέξατε, κύριοι συνάδελφοι, ότι τολμήσαμε να απαλείψουμε από τα εννοιολογικά στοιχεία της εγκληματικής οργάνωσης στο άρθρο 187 αυτό το οποίο προβλέπει η σύμβαση του Παλέρμο, γιατί το πιστεύαμε. Τι προβλέπει; «Εγκληματική οργάνωση είναι αυτή η οποία έχει μια δομή, διαρκή δράση κλπ και επιδιώκει οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος». Θα αφήναμε απ' έξω την τρομοκρατία, με αυτό το τελευταίο χαρακτηριστικό. Η Σύμβαση του Παλέρμο αφήνει στους εθνικούς νομοθέτες αν θέλουν να το ποινικοποιήσουν ή όχι. Τι να ποινικοποιήσουν; Τη συμμετοχή στην εγκληματική οργάνωση. Γιατί η τέλεση των κακούργημάτων που επιδιώκει η εγκληματική οργάνωση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, θα παρακαλούσα με την άδεια του Σώματος να μου δίνετε πέντε λεπτά ακόμα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Τριάντα λεπτά είναι συνολικά.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πράγματι, μου είπε ο Πρόεδρος κ. Γείτονας να μου δώσει τριάντα λεπτά. Εγώ ήλπιζα ότι θα τελειώσω στα είκοσι λεπτά, αλλά δεν μπορώ, γι' αυτό παρακαλώ να μου δοθεί και ο υπόλοιπος χρόνος, αφού τον δικαιούμαι. Ευχαριστώ πολύ.

Φυσικά η τέλεση των κακούργημάτων τιμωρείται από τον ισχύοντα Ποινικό Κώδικα. Αν μία εγκληματική οργάνωση τελέσει ανθρωποκτονία ή ληστεία, αυτά δεν έχουν ανάγκη νέας ρύθμισης γιατί εμπίπτουν στον Ποινικό Κώδικα. Αυτό το οποίο γίνεται είναι η φιλοσοφία του πρώτου άρθρου του νομοσχεδίου που τροποποιεί το 187. Είναι η αυστηρή ποινικοποίηση της συμμετοχής στην εγκληματική οργάνωση, πριν από την τέλεση του εγκλήματος. Αυτό πράγματι το ποινικοποιούμε με αυστηρότητα, διότι το σημερινό 187 προέβλεπε κυρώσεις «χάδι» θα έλεγα. Αυτό, λοιπόν, εμείς το προβλέπουμε για κάθε εγκληματική οργάνωση ανεξάρτητα από κίνητρα και από σκοπούς. Άρα, είτε επιδιώκουν οικονομικό όφελος, είτε επιδιώκουν οποιοδήποτε άλλο σκοπό. Επομένως, εδώ εμπίπτει και η τρομοκρατική εγκληματική οργάνωση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Και πολιτικά;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Φυσικά μένουν απέξω από την έννοια αυτής της εγκληματικής

οργάνωσης δραστηριότητες πολιτών, απεργίες συνδικάτων –ακούστηκαν τέτοια πράγματα– αν επιδιώκουν και πετυχαίνουν φθορά ξένης ιδιοκτησίας ή διακοπή λειτουργίας των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς. Αυτό είναι αυτονόητο. Εδώ το πολύ να τιμωρείται το τετελεσμένο έγκλημα, η φθορά ξένης ιδιοκτησίας, η παρακώλυση συγκοινωνιών εάν βέβαια οι εισαγγελικές αρχές δεν δείξουν κάποια ανοχή. Είναι γνωστό ότι δείχνουν ανοχή πολλές φορές και καλά κάνουν για λόγους κοινωνικής ηρεμίας. Οι προπαρασκευαστικές πράξεις όμως ασφαλώς δεν τιμωρούνται γι' αυτές τις περιπτώσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όταν δικάζονταν τα παιδιά προχθές...

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πρέπει να είναι εγκληματική οργάνωση που επιδιώκει την τέλεση κακούργηματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, συνηθίζω να μη δίνετε απαντήσεις, διότι έτσι θα δέχσθε συνεχώς διακοπές.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εν πάση περιπτώσει, ακούστηκαν γνώμες και στην κοινοβουλευτική επιτροπή και από τους εκτός Κοινοβουλίου επικριτές και από τους παραιτηθέντες. Ο βασικός λόγος για την παραίτηση μελών, ήταν ότι δεν ήθελαν να περιλάβουμε την τρομοκρατία, δεν ήθελαν να ρυθμιστεί το θέμα της τρομοκρατίας ή το πολύ-πολύ με χωριστό νόμο. Εμείς την συμπεριλάβαμε και βεβαίως δεν χρειαζόταν και δεν θέλαμε να πούμε τη λέξη «τρομοκρατία» διότι ο ορισμός της τρομοκρατίας μάλλον είναι δύσκολος.

Ξέρετε πόσο έχει κακοποιηθεί αυτή η λέξη από διάφορες πλευρές. Επίσης έχουν συμπεριλάβει στην τρομοκρατία και απειλευθροτικά κινήματα κλπ. Δεν χρειάζονται όμως αυτό. Ποινικοποιούμε την εγκληματική τρομοκρατική οργάνωση, διότι θέλουμε να πατάξουμε το έγκλημα άρα και την τρομοκρατία που επιδιώκει να τελεί κακούργηματα στη βάση του, δηλαδή μέσα στην εγκληματική οργάνωση. Αυτό είναι το νόημα του άρθρου 187.

Αναγνωρίζουμε απλώς –και χαίρομαι που η κα Μπακογιάννη είναι εδώ γιατί θέλω να διευκρινίσω κάτι που παρεξηγήθηκε γιατί πολλές φορές προσηλωνόμαστε σε λέξεις και χάνουμε το νόημα και την ουσία– ότι άλλος είναι ο τύπος του οικονομικού οργανωμένου εγκλήματος και άλλος ο τύπος του τρομοκρατικού οργανωμένου εγκλήματος. Είναι κοινός τόπος ότι δεν είναι όλα το ίδιο. Έχει σημασία ποιοι είναι οι στόχοι. Βεβαίως μπορεί να υπάρχουν και ιδεολόγοι οι οποίοι τελούν εγκλήματα. Θα τιμωρηθούν για το τετελεσμένο έγκλημα, θα τιμωρηθούν και για τη συμμετοχή τους στην εγκληματική οργάνωση, αλλά μπορεί να έχουν διαφορετική ποινική μεταχείριση σε ορισμένα θέματα που θα σας πω ποια είναι. Δεν είναι καθόλου ασυμβίβαστες οι έννοιες του φανατικού ιδεολόγου και του εγκληματία. Σας είπα σαν παράδειγμα στη Διαρκή Επιτροπή για τους φονταμενταλιστές Αιγυπτίους που σκοτώνουν τουρίστες για τους λόγους που ξέρουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό δάσκατε στους σπουδαστές;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας παρακαλώ.

Είναι ξεκάθαρο ότι θέλουμε να κτυπηθεί το οργανωμένο έγκλημα και το οικονομικό και το τρομοκρατικό. Που υπάρχει η διαφοροποίηση σε επιμέρους θέματα ως προς την ποινική μεταχείριση; Θα σας παραπέμψω στην παράγραφο 4 του άρθρου 187. Είναι ένα σημείο όπου πράγματι διαφοροποιούμεθα από το ν. 1916/90 που είχε ψηφίσει τότε η Βουλή με πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Σημειώνω ότι ο νόμος του 1990 προέβλεπε και κάποιες κυρώσεις σε βάρος Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Χάρηκα πάρα πολύ που ακούστηκε στην Αίθουσα αυτή από συντάκτες και εμπνευστές εκείνου του νόμου ότι ήταν λάθος αυτό. Είναι προς τιμήν τους που αναγνώρισαν ότι ήταν λάθος. Αλλά προέβλεπε και κάτι άλλο εκείνος ο νόμος, ότι τιμωρείται και η υποστήριξη και η διευκόλυνση με διάφορους τρόπους της τρομοκρατικής εγκληματικής οργάνωσης. Προκαλούσε έτσι αθέλητα πιστεύω, τον κίνδυνο διώξεως του επαναστατικού φρονήματος. Αυτό εμείς το αποτρέπουμε. Τι λέμε; Ότι η απλή ψυχική συνέργια στα

μέλη που μετέχουν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τι θα πει ψυχική συνέργεια;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είναι η υποστήριξη. Είναι οι γνωστοί συμπαθούντες, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αυτοί ούτως ή άλλως δεν έχουν καμία ευθύνη.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι. Με την απλή συνέργεια σύμφωνα με το άρθρο 47 του Ποινικού Κώδικα, μπορούσαν και αυτοί να έχουν ποινική ευθύνη. Εν πάση περιπτώσει ο ν. 1916 προέβλεπε για την υποστήριξη ή τη διευκόλυνση. Είχε ένα ειδικό άρθρο για την υποστήριξη και ένα άλλο άρθρο για τη διευκόλυνση. Εμείς αυτό το αποποινικοποιούμε αλλά μόνο για την ψυχική συνέργεια και υποστήριξη της τρομοκρατικής εγκληματικής οργάνωσης, δηλαδή της οργάνωσης εκείνης η οποία δεν επιδιώκει οικονομικό όφελος.

Κύριοι Βουλευτές, δεν είχαμε κανένα λόγο να αποποινικοποιήσουμε αυτήν την ψυχική συνέργεια και στο οικονομικό οργανωμένο έγκλημα. Αυτή είναι η διαφορά.

Η συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή ήταν χρήσιμη για μένα. Άκουσα πολλές παρατηρήσεις απ' όλες τις πλευρές. Έχουμε καταλήξει σε ορισμένες βελτιώσεις. Θα σας τις δώσω στη συζήτηση κατ' άρθρον.

Να σας πω ότι εκτός από την τροποποίηση του άρθρου 2 παράγραφος 2 για τη δυνατότητα απαλλαγής των μεταναστών ή επιβολής ποινής με αναστολή, επίσης προβλέπουμε τροποποίηση του άρθρου 187 παράγραφος 3 όσον αφορά τη συμμορία που επιδιώκει πλημμελήματα. Θα περιορίσουμε μόνο το αξιόποιο σ' αυτήν τη διάταξη στα πλημμελήματα με τα οποία επιδιώκεται οικονομικό όφελος ή και στα πλημμελήματα κατά της ζωής, σωματικής ακεραιότητας και γενετήσιας ελευθερίας. Αυτό το είχε προτείνει ο κ. Σκυλλάκος. Με χαρά άκουσα που συμφώνησαν και ορισμένοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Είναι προς τιμήν τους. Αλλά πρωτίστως και το ΠΑΣΟΚ συμφωνεί και υπερθεματίζει για να αποτραπεί έτσι και η παραμικρή πιθανότητα να διωχθούν συνδικαλιστικές ή πολιτικές δραστηριότητες.

Θα καταλήξω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λέγοντας ότι από άλλους ακούω ότι το νομοσχέδιο είναι πολύ σκληρό, καταπιεστικό και από άλλους ότι είναι άνευρο, μαλακό κλπ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Για την προστασία των μαρτύρων να μας πείτε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα τα πούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση, γιατί τελειώνει και το καινούριο δεκάλεπτο, που μου έδωσε η κυρία Πρόεδρος.

Κατανώ επίσης το φόβο για κινδύνους από αυθαίρετη και αυταρχική εφαρμογή του νόμου, εάν και όταν ψηφιστεί. Ασφαλώς τέτοιους κινδύνους δεν μπορούμε εκ των προτέρων να τους αποκλείσουμε, αλλά δεν πρέπει να υπερβάλουμε λόγω των βιωμάτων μας από το παρελθόν. Οι περίοδοι του αστυνομικού κράτους ή του δικτατορικού καθεστώτος παρήλθαν. Δεν έχουμε πια αυταρχικό κράτος. Σήμερα ζούμε σε περίοδο δημοκρατικής λειτουργίας των θεσμών που παρά τις αδυναμίες της δημοκρατίας μας, παρέχουν πάντως δυνατότητες ελέγχου της Αστυνομίας, δυνατότητες δικαστικής ή άλλης άμυνας του πολίτη απέναντι στις τυχόν κρατικές αυθαιρεσίες.

Δεν μπορούμε βεβαίως να αρνηθούμε ότι μπορεί μεμονωμένα να συμβαίνουν και σήμερα αυθαιρεσίες και καταχρήσεις από κατώτερα, για παράδειγμα, αστυνομικά όργανα. Γι' αυτό πρέπει να αγρυπνούμε, για να αποτρέψουμε κακή εφαρμογή των νόμων και καταχρήσεις. Αυτή είναι η λύση. Λύση δεν είναι να σταματήσουμε να νομοθετούμε από το φόβο της κακής εφαρμογής.

Μόνο όποιος εθελουφλεί, δεν βλέπει ότι συχνά υψηλές αξίες και πολύτιμα αγαθά του ανθρώπου βρίσκονται σε σύγκρουση μεταξύ τους και τότε το δίκαιο οφείλει να τα σταθμίσει και να βρει τρόπο συγκερασμού τους, ώστε να μη θυσιάζεται τελείως το ένα προς αποκλειστικό όφελος του άλλου. Αυτό είναι το λάθος πολλών επικριτών μας, οι οποίοι βλέπουν μόνο τη μία

πλευρά. Είναι αντιφατικό, αλλά θα έλεγα και εγωϊστικό να αξιώνουμε ασφάλεια στην κοινωνία για την προστασία των αγαθών μας και συγχρόνως να μην ανεχόμαστε κανέναν έλεγχο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κανένας δεν έχει πει τέτοιο πράγμα, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μα δεν αναφέρομαι σε σας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Από πού το βγάλατε;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το έχω ακούσει από πολλούς. Δεν δέχονται κανέναν έλεγχο, δεν δέχονται περιορισμούς των ελευθεριών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μην κάνετε διάλογο από το Βήμα, γιατί δεν θα τελειώσετε στην ώρα σας.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μια ώριμη κοινωνία πρέπει να ξέρει πού θα περιορίζει τις ελευθερίες.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είμαστε υπέρ του περιορισμού.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είπα στην κοινοβουλευτική επιτροπή και επιτρέψτε μου να το επαναλάβω -δεν βλάπτει η επανάληψη- τη σοφή εκείνη ρήση, που μας έρχεται από τη Γαλλική Επανάσταση: «Πολλές φορές, ιδίως στις σχέσεις μεταξύ ισχυρού και αδύναμου, είναι ο νόμος που ελευθερώνει, ενώ οι ελευθερίες καταπιέζουν». Χρειαζόμαστε νόμους. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε απεριόριστες ελευθερίες. Νομίζω ότι το νομοσχέδιο θεσπίζει χρήσιμους νέους κανόνες για την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος, και του οικονομικού και του τρομοκρατικού, και συγχρόνως εναρμονίζεται πλήρως με τις αρχές του κράτους δικαίου. Λαμβάνει υπόψη το συμφέρον της ολότητας, που επιβάλλει στάθμιση και συγκερασμό των συγκρουόμενων συμφερόντων και αξιών.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζητούμε την υπερψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου ορισμένες αρχικές παρατηρήσεις ως σχόλιο στα όσα είπε ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης.

Είπε ότι «δεν πρέπει να υπερβάλουμε λόγω των βιωμάτων μας». Όποιος θέλει, μπορεί τα βιώματά του να τα βάζει και να τα βγάζει από το μπαούλο, κατά το δοκούν. Τα βιώματα όμως της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής ιστορίας έχουν διαποτίσει την κοινωνία αυτού του τόπου. Πορεύονται παράλληλα μετά πρακτικές αυταρχισμού και παραβίασης, εντός των τειχών των κρατικών μηχανισμών, των ατομικών, των ανθρωπίνων, των κοινωνικών και των πολιτικών δικαιωμάτων.

Δεν ανησυχούμε, λοιπόν, στο όνομα των βιωμάτων μας, επειδή διακατεχόμαστε από κάποιον αταβισμό. Αυτές οι παρελθοντολογίες ανήκουν σε άλλους, όταν τις επικαλούνται όποτε τους βολεύει. Ανησυχούμε στο όνομα του ότι, με πολύ μεγάλη ευκολία, γίνονται αβαρίες σε βασικές αρχές του δικαίου μας συστήματος, σε αρχές οι οποίες είναι περιεχόμενο του πολιτισμού μας, ολόκληρου του ευρωπαϊκού πολιτισμού, σε βασικές αρχές, οι οποίες είναι συνυφασμένες με τον αγώνα της κοινωνίας για τη διεύρυνση των εγγυήσεων προστασίας και ελευθερίας.

Δικαίωμα σας, κύριε Υπουργέ, να βγάξετε όποτε θέλετε στο προσκήνιο αυτές τις αρχές και όποτε θέλετε να τις κρύβετε πίσω από την κουρτίνα. Όμως, κύριε Υπουργέ, οι βασικές αρχές δεν είναι μόνον η μη δήλωση θρησκευάτος στην ταυτότητα, για την οποία πράγματι υποστηρίξατε τη σωστή άποψη, στο όνομα των κατακτήσεων του δικαιοκρατού πολιτισμού. Βασικές αρχές είναι και αυτά που παραβιάζετε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Η επιλεκτική χρήση, λοιπόν, των βασικών αρχών

του δικαίου είναι που ανησυχεί την ελληνική κοινωνία.

Και κάτι ακόμα πολύ συγκεκριμένο: Λέτε, «θα πρέπει να πάψουμε να νομοθετούμε από το φόβο της κακής εφαρμογής;» Ποιος σας είπε αυτό το πράγμα; Να μην κάνετε κακούς νόμους, σας λέει ο πολίτης. Να μη φτιάχνετε προκλητικούς νόμους στο όνομα της σκοπιμότητας. Όχι να πάψετε να νομοθετείτε. Να μη φτιάχνετε στραβούς νόμους. Να μην προωθείτε διαβλητούς νόμους. Να μην επινοείτε νόμους, καθ' υπαγόρευση, για να καλύψετε σκοπιμότητες. Αυτές είναι οι βασικές παρατηρήσεις που θα ήθελα να κάνω.

Και εδώ, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, επιτρέψτε μου να σας πω, ότι αν ίσχυε αυτός ο νόμος, με βάση την εισήγηση του αγορητή της Νέας Δημοκρατίας, θα έπρεπε πολλοί από δω να είναι κατηγορούμενοι αν όχι καταδικασμένοι, διότι πήγαν ως μάρτυρες σε δίκες συνήθως υπόπτων ή διότι πήγαν ως συνήγοροι σε δίκες για να υπερασπιστούν πολίτες που αθώωθηκαν. Ακόμη και δικαστές θα ήταν κατηγορούμενοι, διότι αθώωσαν αδικώς κατηγορηθέντες. Και πολλοί άλλοι θα ήταν κατηγορούμενοι ως συμπαθούντες.

Ο κύριος Υπουργός είπε ότι η Κυβέρνηση με πλήρη ενότητα χωρίς καμία διαφοροποίηση μεταξύ Υπουργών, εισηγείται το νόμο. Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, στο όνομα των βιωμάτων σας των εμπειριών σας, της ευαισθησίας σας, των αρχών σας, για τις οποίες έχετε πάει στα δικαστήρια, στις φυλακές και στα πεζοδρόμια και σε όλα τα κοινωνικά πεδία των αγώνων, μην ψηφίσετε αυτόν το νόμο. Μη δώσετε τη συναίνεσή σας. Δεν χρειάζεται να επικαλεστώ τίποτε άλλο, εκτός από την εισήγηση του αγορητή της Νέας Δημοκρατίας.

Τι σας είπε; Είπε όλα εκείνα, τα οποία λέγονται από τα διεθνή χαλκεία, για να εμφανίσουν την ελληνική πολιτεία ως πολιτεία τρομοκρατών. Είπε ότι ουσιαστικά υποθάλπετε από αδράνεια ή από υστεροβουλία αυτήν τη κατάσταση. Είναι αυτό που ονόμασε ψυχική συνέργεια –είναι κακός όρος- ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Είναι οι συμπαθούντες, οι παλιοί συνοδοιπόροι. Είναι εκείνοι οι οποίοι είτε αδρανούν είτε δεν ενσωματώνονται σε οποιουδήποτε μηχανισμούς μιας τυφλής καταστολής.

Θα έλεγα λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι ακούγοντας τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ξέρετε ποια εφαρμογή θα τύχει αυτός ο νόμος. Αύριο θα τρέχετε πάλι στα δικαστήρια, ως μάρτυρες όταν θα φτιάχνονται διάφορες σκόπιμες διώξεις. Το λέω αυτό γιατί όταν ο Χάινριχ Μπελ έγραψε την «Χαμένη Τιμή της Καταρίνα Μπλουμ» έγινε μπεστ σέλερ και κινηματογραφική ταινία που όλοι έτρεχαν να τη δουν λέγοντας πως στο όνομα καταστολής της τρομοκρατίας, οι καταχρήσεις και οι παραβιάσεις των δικαιωμάτων οδηγούν σ' αυτήν τη νέα βαρβαρότητα. Πριν από λίγο καιρό προβλήθηκε στις ελληνικές αίθουσες η ταινία «Τράφικ» με πρωταγωνιστές οι οποίοι εξασφάλιζαν και εμπορική επιτυχία. Εκεί, κατά το σενάριο, αυτή η τυφλή αποθέωση των άλλοθι μιας καταστολής χωρίς όρια, οδήγησε τον αρχιδικαστή - πρωταγωνιστή να πει, τελικά, βγαίνοντας έξω απ' αυτήν την τυφλή λογική, ότι «ο πόλεμος, η πανστρατιά θα μας οδηγήσουν στο να πολεμούμε ακόμη και με μέλη της οικογένειάς μας». Και οδηγήθηκε σε μια άλλη φιλοσοφία και διαφορετικού τύπου θεώρηση έναντι τέτοιων φαινομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκυρία στην οποία κατατίθεται και προωθείται αυτό το σχέδιο νόμου, γεννά σοβαρούς προβληματισμούς, για τις κοινωνικές και πολιτικές σκοπιμότητες, που υπηρετεί. Ζούμε σε μια περίοδο, κατά την οποία, περιορίζεται το κοινωνικό κράτος και σχετικοποιούνται τα κοινωνικά δικαιώματα, στο όνομα της παγκοσμιοποίησης της αγοράς, στο όνομα ενός ανταγωνισμού χωρίς υγιές πλαίσιο, χωρίς δημοκρατικές πολιτικές παρεμβάσεις, που ως μοναδικό και κεντρικό στόχο έχει την κερδοφορία. Η αλλοίωση του κοινωνικού κράτους υπό την επίκληση της παγκόσμιας αγοράς, είναι αλλοίωση του δημοκρατικού μέλλοντός μας και αλλοίωση του πολιτισμού μας σήμερα. Δεν είναι διεκπεραίωση νομοθετημάτων. Ας πάμε πίσω από τη νομοτεχνική αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων. Ζούμε επίσης σε μια περίοδο, όπου υπάρχει έντονη διακινδύνευση συλλογικών και πολιτικών δικαιωμάτων. Τόσο στους εθνικούς όσο και στους

υπερεθνικούς μηχανισμούς ασκεί μια γοητεία και μια πίεση η ανάγκη προσαρμογής των κοινωνιών σε αυτά τα μοντέλα νεοφιλελεύθερης κρατικής οργάνωσης, της νέας τάξης πραγμάτων. Η συρρίκνωση, η διακινδύνευση των πολιτικών συλλογικών δικαιωμάτων όπως λόγου χάριν για τις δημόσιες συναθροίσεις ή τις διαδηλώσεις, αποτελεί αναδίπλωση για τον πολιτισμό μας και υπονόμηση για τις δημοκρατικές εξελίξεις. Κοινωνικό κράτος και κράτος δικαίου, είναι κατακτήσεις του πολιτισμού και σήμερα ακρωτηριάζονται και υπονομεύονται.

Ζούμε επίσης σε μια περίοδο περιορισμού των εγγυήσεων προστασίας στο όνομα της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, όπου στις έννοιες αυτές σαφέστατα εμπεριέχονται και συμπεριφορές συλλογικής πολιτικής αμφισβήτησης της νεοφιλελεύθερης νέας τάξης πραγμάτων.

Και για να μιλήσουμε στη γλώσσα που συνεννούμαστε, στο όνομα της δημοκρατίας δεν εξαπολύονται πολιτικές κατηγορίες σε βάρος της Ελλάδας; Στο όνομα της αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας δεν ασκείται πολιτική πίεση στην Ελλάδα; Δεν χρησιμοποιείται ως όχημα για εισαγόμενη πολιτική κρίση; Εσείς την υφίστασθε ως Κυβέρνηση, αλλά τα σπασμένα, θα τα πληρώσει η κοινωνία.

Και κάτι ακόμη. Είμαι υποχρεωμένος να πω ότι η τρομοκρατία στην Ελλάδα σε σχέση με άλλες χώρες, είναι περιθωριακό φαινόμενο. Το πρόβλημα της «17 Νοέμβρη» σκοπύμω χρησιμοποιείται από τις ΗΠΑ, για να εμφανίζεται η Ελλάδα, ως χώρα εγκληματική και υπό το κράτος τρομοκρατών. Είναι ευθύνη των μηχανισμών του κράτους, το ότι δεν έχει εξαρθρωθεί η εγκληματική δραστηριότητα. Το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο είναι επαρκές. Και δεν είναι δυνατόν να διατυπώνονται απόψεις, ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις ή η ελληνική δικαιοσύνη δεν θέλουν να αντιμετωπίσουν αυτό το φαινόμενο. Η ελληνική κοινωνία έχει ομόθυμη στάση και είναι ομόφωνη η στάση όλων των πολιτικών δυνάμεων εναντίον της τρομοκρατίας που χρησιμοποιείται σαν μέσο για την άσκηση πολιτικής.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Επίσης η πραγματικότητα είναι ότι το οικονομικό οργανωμένο έγκλημα στην Ελλάδα εμφανίζει έξαρση, ακριβώς γιατί η διάβρωση, τα κυκλώματα και η διαφθορά, έχουν εγκατασταθεί εντός των τειχών του κράτους και επιβάλλουν εγκληματική διαχείριση σε κρίσιμους τομείς δημοσίου συμφέροντος και σε βάρος ευπαθών κοινωνικών ομάδων. Εγκληματική διαχείριση, που έχει μετατρέψει το οργανωμένο έγκλημα σε επιχειρηματική κερδοφόρα δράση. Αυτό είναι άλλο πρόβλημα. Να προστατευθούν βεβαίως οι κρίσιμοι τομείς. Σας είπε ο κ. Κουβέλης: τι σας εμπόδισε για την οργανωμένη εμπορία ναρκωτικών, για την οργανωμένη εκμετάλλευση γυναικών και παιδιών, για την οργανωμένη εκμετάλλευση οικονομικών προσφύγων, για το οργανωμένο εξπλιμω χρήματος, τι σας εμπόδισε, ως Κυβέρνηση επί τόσα χρόνια, να έχετε εξασφαλίσει αποτελεσματικότερους μηχανισμούς;

Και κάτι ακόμα. Δεν μπορεί με αυτόν τον τρόπο σε κρίσιμα ζητήματα να παρατηρείται μια ανακολούθια από πλευράς πολιτικής φιλοσοφίας και πολιτικής αρχής, σαν αυτή που εμφανίζει σήμερα η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ.

Μεγαλώνει το έλλειμμα αξιοπιστίας πια στο δημόσιο βίο της χώρας και αυτός ο δημόσιος βίος είναι νοσηρός και όχι υγιής. Στις 27.11.1990, όταν ήρθε προς ψήφιση ο ηπιότερος νόμος, τον οποίο πρότεινε τότε η Νέα Δημοκρατία, η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και ο Συνασπισμός αρνήθηκαν να ψηφίσουν αυτό το νόμο, διότι εξετίμησαν ότι αποτελεί «πρόπλασμα ενός νέου 509». Και ο νόμος αυτός στην πράξη αποδείχθηκε ότι δεν ήταν με θέση να προσφέρει τίποτε περισσότερο, παρά μονάχα να κινήσει «τους γκαζάκηδες», «τα κλεφτρόνια των Εξαρχείων» και να καλύπτει όλες εκείνες τις νοσηρές δραστηριότητες οι οποίες τότε κυριάρχησαν στο δημόσιο βίο της χώρας, με τους «συνήθεις υπόπτους».

Δεν μιλάω αφηρημένα. Με εκείνο το νόμο έγινε επιδρομή ένα πρωί σε σπίτια ανύποπτων πολιτών, παραγόντων του δημόσιου βίου με ιστορία και με συμβολή στη διαμόρφωση των εξελίξεων της χώρας, για να συλληφθούν, διότι κάποιοι επώνυμοι είχαν

δώσει διαβλητές και πληρωμένες πληροφορίες. Και τότε ο εισαγγελέας Τσεβάς είπε «τι να κάνω» και πήγαν στα σπίτια, του Κώστα του Φιλίνη, της αείμνηστης της Κεφαλά, της δημοσιογράφου, για να συλλάβουν ανύποπτους πολίτες. Άλλοι πολίτες διώχθηκαν με κατηγορίες αστήρικτες, μόνο και μόνο διότι κάποιος, εντός των αρμόδιων υπηρεσιών της τότε Αστυνομίας διακινούσαν κονδύλια για πληροφοριοδότες. Οδηγήθηκαν άνθρωποι σε διώξεις και δίκες που αν δεν βρίσκόντουσαν οι γονναίοι δικαστές να τους αθώωσουν, σήμερα θα σάπιζαν στις φυλακές.

Αυτή ήταν, λοιπόν, η στάση και του ΠΑΣΟΚ τότε. Στάση την οποία εξέφραζε στις 12.12.90 ο κ. Βενιζέλος αρθρογραφώντας στα «ΝΕΑ» διερωτώμενος «μήπως οδηγούμαστε προς μια καθολική κοινωνία υπόπτων με την εφαρμογή αυτού του νόμου»; Και πράγματι οδηγήθηκε τότε σε τέτοιες καταστάσεις. Και οι συνήγοροι θεωρήθηκαν επικίνδυνοι και οι μάρτυρες θεωρήθηκαν επικίνδυνοι και οι συγγενείς που εξασφάλιζαν συμπάρσταση θεωρήθηκαν ενεχόμενοι και όλοι αντιμετώπιζαν την υποψία του συμπαθούντος, μέχρι του σημείου να έρθει στη Βουλή και ειδική νομοθετική ρύθμιση που να απαγορεύει σε βουλευτή - δικηγόρο την υπεράσπιση, όποιου αντιμετωπίζει κατηγορία για τρομοκρατία. Βέβαια αθώωθηκαν οι αθώοι πολίτες, στη συνέχεια, γιατί όλος αυτός ο ορυμαγδός των διώξεων, απεδείχθη ότι ήταν άχρηστο που εξυπηρετούσαν συγκεκριμένες πολιτικές σκοπιμότητες δημιουργίας κλίματος.

Εκπλησσομαι, σήμερα, απ' αυτήν τη συναίνεση που διαπιστώνεται σε ένα νόμο, ο οποίος είναι νόμος σκοπιμότητας, είναι νόμος που παραβιάζει και ακρωτηριάζει βασικές αρχές του Δικαίου. Σήμερα, λοιπόν, βαδίζει χέρι χέρι το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία με τη Νέα Δημοκρατία, μάλιστα, να λειοδορεί το ΠΑΣΟΚ, να το συκοφαντεί και η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ απλώς να σκουπίζεται. Αυτά που ειπώθηκαν προηγουμένως είναι βαρύνοντα. Χρειάζεται να τα γράψουν η «ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ ΠΟΣΤ» και τα άλλα χαλκεία;

Θα έλεγα, τέλος, ότι η εσωτερική λογική και η δυναμική εφαρμογής αυτού του σχεδίου ως νόμου, αλλοιώνει τον πυρήνα του δικαίου μας συστήματος. Κύριε Υπουργέ, όσα επιχειρήματα εν αμαρτία και να αναζητήσετε, δεν πρόκειται να συγκαλύψετε την πραγματικότητα. Παραβιάζονται βασικά ατομικά δικαιώματα προστασίας της ανθρωπίνης ύπαρξης, της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, του δικαιώματος για δίκαιη δίκη, του δικαιώματος στο τεκμήριο αθωότητας, του δικαιώματος για δικαστική ακρόαση.

Και πάλι δεν μιλώ αφηρημένα. Όταν πίεζαν δυο αμερικανικές κυβερνήσεις για να εκδοθεί ο Ρασίντ, και ο κ. Μητσότακης ως Πρωθυπουργός δεν τον εξέδωσε και απεφάσισε να γίνει η δίκη του στην τακτική δικαιοσύνη ήρθαν οι Αμερικανοί εισαγγελείς, για να καταθέσουν οι προστατευόμενοι μάρτυρες μας μέσα από ένα κουβούκλιο, το οποίο εγκατέστησαν στην αίθουσα του πενταμελούς εφετείου. Ήθελαν ο βασικός μάρτυρας κατηγορίας κατά την αμερικανική νομοθεσία, να καταθέσει χωρίς να τον βλέπει κανείς. Και όταν υπήρξε ένσταση από πλευράς υπερασπίσεως, για παραβίαση βασικών κανόνων του δικαιώματος της ακρόασης, προς τιμήν τους οι Έλληνες δικαστές απομάκρυναν το κουβούκλιο και ανάγκασαν το μάρτυρα να καταθέσει πρόσωπο με πρόσωπο.

Εσείς πάτε πίσω και από τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων. Θέλετε και από τον μάρτυρα, εκτός εάν το ζητήσει στην ακροαματική διαδικασία ο κατηγορούμενος. Και μέχρι τότε; Θα γίνονται οι έφοδοι σαν εκείνες που έκανε ο κ. Τσεβάς. Τα ξέρετε αυτά και τα ξέρουν και οι σύμβουλοί σας. Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου τα γνωρίζει, γιατί ήταν σκηνές που ντρόπιαν τότε την πολιτική και τη δικαιοσύνη της χώρας μας.

Με αυτήν τη συγκεκριμένη νομοθεσία ενισχύεται η δημιουργία ενός πλέγματος παραβάσεων με τη σωρευτική πρόβλεψη και την αδιάκριτη εφαρμογή περιοριστικών μέτρων για το απόρρητο των επικοινωνιών. Τι μπορεί να περιοριστεί, ποιες συλλογικές έρευνες μπορούν να γίνουν, πόσο αφινδιαστικά μπορούν να δράσουν οι πάντες έναντι πάντων,

είναι στη διακριτική ευχέρεια του δικαστικού μηχανισμού.

Τέλος, αντιστρέφεται η ποινική απαξία του κρατικού υποκινητή αξιολογίων πράξεων με την πρόβλεψη συγκαλυμμένης δράσης κρατικών οργάνων. Μη λέτε τώρα για τους σοβαρούς νομικούς. Ο πρωτοετής φοιτητής της Νομικής μαθαίνει ότι ο agent provocateur δεν μπορεί να νομιμοποιήσει παράνομη κρατική δράση. Και θα ακούσω από καθηγητή πανεπιστημίου ότι δεν είναι σοβαρά αυτά τα επιχειρήματα; Στις στοιχειώδεις αρχές του Ποινικού Δικαίου ο αείμνηστος Χωραφάς edίδασκε ότι είναι η βρωμερότερη πράξη ενός κράτους, όταν υιοθετεί τη μεθοδολογία του agent provocateur, για να υποκινήσει, να παρακινήσει ή να εγκλωβίσει πολίτες -ενδεχομένως- ανύποπτους σε αξιόποινη συμπεριφορά.

Όστε, λοιπόν, απλώς οι ομιλητικοί ποινικολόγοι σας ενοχλούν; Ο Μανωλεδάκης, ο Μπέης, ο Αργυρόπουλος είναι ομιλητικοί; Ο Παρασκευόπουλος, οι δικηγόροι σύλλογοι Αθήνας και Θεσσαλονίκης, ο Αναγνωστόπουλος, ο Παπαχαράλαμπος, ο Μανιτάκης, ο Σωτηρέλης είναι ομιλητικοί και εσείς είστε ο σωπηλός, που τους αφορίζετε έτσι και τους μηδενίζετε, διότι θέλουν να υπερασπιστούν εκείνα που αποτελούν περιεχόμενο της ζωής τους; Αφιέρωσαν τη ζωή τους στη διδασκαλία των βασικών αρχών του Δικαίου στο ιερό σανίδι της Υπεράσπισης. Σήμερα καμία αβάρια δεν δέχονται στη συνείδησή τους και στις αρχές τους.

Θα υιοθετήσει, λοιπόν, η Ελληνική Δημοκρατία του 21ου αιώνα τη νομιμοποίηση του agent provocateur; Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μην το επιτρέψετε!

Όπως επίσης, μην επιτρέψετε την κατάργηση του δικαστηρίου των ενόρκων. Γιατί τότε πράγματι εγκαθιδρύονται ιδιότυπα «δικαστήρια ασφαλείας». Η οποιαδήποτε εχθρική εκτελεστική εξουσία και η τακτική δικαστική εξουσία θα μπορεί να οδηγεί κατηγορούμενους, για πολιτικά αδικήματα, χωρίς καμία εγγύηση. Το άρθρο 97 του Συντάγματος, που ψηφίσαμε προβάλλει προστασία του πολίτη και από την εχθρική εκτελεστική εξουσία και από την εχθρική τακτική δικαστική εξουσία. Γιατί εκεί έχουν αξία οι εγγυήσεις αυτές.

Με την κατάργηση των ενόρκων ανοίγει άλλος δρόμος. Όπως επίσης και με την αναγκαστική εισαγωγή της λήψης και ανάλυσης του DNA, με την οποία ο ύποπτος μετατρέπεται σε ταπεινωμένο πολίτη, αντικείμενο έρευνας, περιεχόμενο ενός γενετικού φακέλου, χωρίς καμία εγγύηση από το άρθρο 2 του Συντάγματος για αξιοπρεπή μεταχείριση και μη χρήση των ατομικών του δεδομένων. Τα δεδομένα αυτά δεν καταστρέφονται! Διατηρούνται, εάν κριθεί σκόπιμο! Και δεν χρησιμοποιούνται μόνο για μία πράξη, αλλά συνεκτιμώνται και για άλλες πράξεις. Να, ο γενετικός φάκελος! Και είναι άλλο το δακτυλικό αποτύπωμα, γιατί το δακτυλικό αποτύπωμα δείχνει ταυτότητα. Το DNA δείχνει πολύ περισσότερα πράγματα και το ξέρετε πολύ καλά.

Τέλος, παραβιάζεται συστηματικά η αρχή της αναλογικότητας μεταξύ ποινής και του κινδύνου από τη σύσταση της εγκληματικής ένωσης, αλλά και μεταξύ προπαρασκευαστικού μη τιμωρητού σταδίου και συγκεκριμένων τιμωρητών ενεργειών. Η αρχή της νομιμότητας των ποινών και η απαγόρευση προληπτικής μετάθεσης του αξιοποίνου στις προπαρασκευαστικές πράξεις, που δεν είναι τιμωρητές, παραβιάζεται. Αυτά συντελούνται με το νομοσχέδιο!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος εξήγησε τη θέση αρχής, από την οποία εμείς αντιμετωπίζουμε αυτό το νομοθέτημα.

Καμία αβάρια δεν μπορεί να νομιμοποιήσει η Βουλή σε βάρος βασικών αρχών του κράτους δικαίου. Ο νόμος αυτός με έμπνευση και ευθέως παραβιάζει βασικές εγγυήσεις ακόμη και του Συντάγματος, που ψηφίστηκε προχθές.

Για λόγους αρχής, λοιπόν, εδώ δεν υπάρχουν διαδικαστικές διεκπεραιώσεις. Δεν συμμετέχουμε σ' αυτήν τη διαδικασία και θέλουμε πραγματικά να αναλογιστείτε πού θα οδηγήσει η εφαρμογή αυτού του νόμου, ιδιαίτερα δε να προβληματιστεί η κυβερνητική πλειοψηφία. Γιατί αυτός ο νόμος είναι που τελικά ακυρώνει το κράτος δικαίου. Και με ένα κράτος δικαίου ακυρωμένο και με ένα κοινωνικό κράτος ακρωτηριασμένο, η

κοινωνία του 21ου αιώνα θα είναι μία δύσμορφη, μια αδιέξοδη, μια ασφικτική κοινωνία, μια προβληματική κοινωνία.

Εμείς, λοιπόν, απέχουμε από την κατ' άρθρο συζήτηση για λόγους αρχής, εξηγώντας ότι υποστηρίζουμε αυτά που αποτελούν περιεχόμενο και του Συντάγματος που ψηφίσαμε προχθές, αλλά και των δημοκρατικών και κοινωνικών αγώνων και των κατακτήσεων του πολιτισμού μας.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, μια λέξη θα ήθελα να πω μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, δεν αφήνετε να μιλήσουν και οι άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω μία λέξη μόνο για ενημέρωση του Σώματος. Τον «agent provocateur» τον έχουμε αποκλείσει ρητά από τη σχετική ρύθμιση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Τι λέτε, κύριε Υπουργέ!

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν το πρόσεξε προφανώς ο κ. Κωνσταντόπουλος. Ρητά τον έχουμε αποκλείσει.

Τα είπα αυτά για να έχει σωστή ενημέρωση το Σώμα και για να μη δημιουργούμε εντυπώσεις που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Είναι ανακριβές αυτό το οποίο είπατε. Δεν το είχατε προσέξει, κύριε Κωνσταντόπουλε.

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν οι Βουλευτές του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω πως μπορεί να αμφισβητήσει κανείς ότι σήμερα η μεγαλύτερη απειλή και για το κοινωνικό σύνολο και για την ίδια τη δημοκρατία, στις δημοκρατικά οργανωμένες κοινωνίες, -δεν μιλά και δεν αναφέρομαι προφανώς σε δικτατορικά καθεστώτα- είναι το οργανωμένο έγκλημα. Το οργανωμένο έγκλημα διαφοροποιείται -και το ξέρετε όλοι- από το έγκλημα που γνωρίσαμε και με το οποίο, αν θέλετε, συμβιώσαμε όλα τα χρόνια και σ' αυτόν τον τόπο και διεθνώς.

Ο κοινός εγκληματίας έχει μία συμπεριφορά η οποία είναι αντικοινωνική, η οποία δημιουργεί απαξία, αλλά, αν θέλετε, η αντιμετώπισή του σκοπεύει στο να μην πολλαπλασιαστούν τα ίδια φαινόμενα, οι ίδιες συμπεριφορές. Στην περίπτωση του οργανωμένου εγκλήματος έχουμε πλέον εγκληματίες, οι οποίοι πλήττουν το κοινωνικό σύνολο, όπως είπα προηγουμένως, πλήττουν την ίδια τη δημοκρατία.

Στόχος τους δεν είναι μόνον η διάπραξη της εγκληματικής πράξης. Στόχος τους είναι να πληγεί ο κοινωνικός ιστός. Στόχος τους είναι, ιδίως στην τρομοκρατία, για την οποία θα μιλήσω στη συνέχεια περισσότερο, να πληγεί η ίδια η δημοκρατία, να ανατραπεί η ίδια η δημοκρατία.

Παρουσιάστηκε εδώ το φαινόμενο -και μην το υποτιμάτε, ιδίως όσοι βλέπετε αυτό το νομοσχέδιο με ένα μάτι ιδιαίτερα επιφυλακτικό- το οποίο δεν μπορούμε να το παραβλέψουμε: Ότι το οργανωμένο έγκλημα έχει αποκτήσει διεθνώς και στρατιωτικό μανδύα. Μην υποτιμάτε το γεγονός ότι σήμερα ο UCK αποτελεί -και αυτό νομίζω ότι είναι μία παγκόσμια πρώτη, τουλάχιστον σ' αυτήν την έκταση- ένα στρατό, ο οποίος υπό στρατιωτικό μανδύα περιβάλλει το οργανωμένο έγκλημα.

Και αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει ο πολλαπλασιασμός τέτοιων φαινομένων, ιδίως μάλιστα για την Ελλάδα, όπου τα Βαλκάνια είναι ακριβώς η γειτονιά μας. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε το οργανωμένο έγκλημα και πρέπει να έχουμε το θάρρος να το προδούμε. Ιδίως πρέπει να αντιμετωπίσουμε την τρομοκρατία, γιατί, τονίζω για πολλοστή φορά, ότι η τρομοκρατία είναι η μορφή εκείνη της εγκληματικότητας που έχει ως σκοπό να χτυπήσει το κοινωνικό σύνολο, αλλά και την ίδια τη δημοκρατία.

Πρέπει δε να σημειώσω το εξής προς όλους εκείνους, οι οποίοι εκφράζουν πολλές επιφυλάξεις σχετικά με τον τρόπο της νομοθετικής αντιμετώπισης του φαινομένου της τρομοκρατίας.

Κανενός είδους ιδεολογική τοποθέτηση, καμιά ιδεολογική στόχευση, καμιά ιδεολογία στην ουσία της δεν μπορεί να δικαιολογήσει την τρομοκρατία. Και μιλά για τα δημοκρατικά οργανωμένα καθεστώτα. Μην μπλέκουμε σε αυτήν την Αίθουσα τα πράγματα. Είναι άλλο το ζήτημα ανθρώπων που αγωνίζονται σε δικτατορικά καθεστώτα για την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Είναι άλλο το ζήτημα εκείνων που αγωνίζονται για την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του ανθρώπου και άλλο το ζήτημα να βρίσκεσαι σε δημοκρατικό καθεστώς και στο όνομα, δήθεν, της δημοκρατίας και της αξίας του ανθρώπου να χρησιμοποιείς μεθόδους που πλήττουν τον άνθρωπο, πλήττουν το κοινωνικό σύνολο, πλήττουν την ίδια τη δημοκρατία. Στην ουσία η τρομοκρατία και όταν ακόμη χρησιμοποιεί ιδεολογικά προσχήματα, δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να εκμεταλλεύεται την ουσία, την ευαισθησία της δημοκρατίας, να εκμεταλλεύεται τον ίδιο τον άνθρωπο, την ίδια την ευαισθησία του κοινωνικού συνόλου, προκειμένου να επιτύχει άνομους στόχους.

Κανενός είδους, λοιπόν, ιδεολογία δεν είναι δυνατόν να καθαγιάσει οιασδήποτε μορφής τρομοκρατία. Διαφορετικά θα επιβεβαιώναμε τη ρήση του Νικολό Μακιαβέλι «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Και σε καμιά δημοκρατία, νομίζω, δεν ταίριαζει κάτι τέτοιο.

Από την άποψη, λοιπόν, αυτή έχουμε χρέος ως Πολιτεία, ως δημοκρατικά οργανωμένη κοινωνία, να καταπολεμήσουμε το οργανωμένο έγκλημα και ιδίως την τρομοκρατία και να έχουμε το θάρρος να το κάνουμε και να το πούμε. Και είναι νομίζω -όπως και θα καταλήξω άλλωστε με αυτό- χρέος του πολιτικού κόσμου να δείξει ενότητα μπροστά σε αυτό το φαινόμενο, ενότητα μπροστά στην ανάγκη να χτυπηθεί η τρομοκρατία. Για να πάρουν το μήνυμα και οι τρομοκράτες ότι ο πολιτικός κόσμος, στο σύνολό του, είναι αποφασισμένος να χτυπήσει την τρομοκρατία.

Το ζήτημα είναι: Χρειάζεται ένας νόμος για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας στον Τόπο μας; Θα σας πω απεριφράστως «ναι». Αλλά θα σας πω επίσης ότι κανένας νόμος δεν αποτελεί πανάκεια. Υπάρχει θεσμικό κενό στον Τόπο μας. Αλλά και αν καλυφθεί αυτό το θεσμικό κενό, το ίδιο από μόνο του δεν μπορεί να οδηγήσει στην αποτελεσματική αντιμετώπιση της τρομοκρατίας.

Πρώτα-πρώτα το ότι υπάρχει θεσμικό κενό δεν νομίζω ότι μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας. Το θεσμικό αυτό κενό αποδεικνύεται από το ότι υπάρχει πρόβλημα σε ό,τι αφορά -σας φέρνω ορισμένα πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα- τον τρόπο με τον οποίο δικάζονται σήμερα οι πράξεις αυτές από τα δικαστήρια. Χρειάζεται να υπάρξει ειδική νομοθετική πρόβλεψη για τη σύνθεση των δικαστηρίων εκείνων τα οποία έχουν αρμοδιότητα για την αντιμετώπιση και την εκδίκαση του οργανωμένου εγκλήματος και πολύ περισσότερο της τρομοκρατίας. Είναι ανάγκη να προστατεύσουμε το δικαστή, ο οποίος δικάζει τέτοιες υποθέσεις. Είναι ανάγκη να προστατεύσουμε το μάρτυρα, όταν δικάζονται τέτοιες υποθέσεις. Γιατί ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η τρομοκρατία πρωτίστως τρομοκρατεί εκείνους που επιχειρούν να την καταπολεμήσουν.

Επομένως υπάρχει θεσμικό κενό και αυτό το θεσμικό κενό πρέπει να καλυφθεί. Τονίζω όμως ότι σε καμία περίπτωση δεν πιστεύω και δεν πιστεύουμε ως Νέα Δημοκρατία ότι η κάλυψη αυτού του θεσμικού κενού από μόνη της μπορεί να οδηγήσει στη πλήρη αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Χρειάζεται και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Και αναφέρομαι εδώ στην Κυβέρνηση.

Είναι γνωστό ότι ο λόγος για τον οποίο ανθεί -όπου ανθεί- η τρομοκρατία κατά κύριο λόγο είναι το γεγονός ότι η πρόληψη δεν είναι πάντοτε εφικτή και αυτό οφείλεται στην αστυνόμευση. Πρέπει να ξέρετε -και έχει αποδειχθεί στην ελληνική πραγματικότητα- ότι η δυνατότητα της τέλεσης του εγκλήματος ευχερώς, αλλά και η δυνατότητα διαφυγής που αποδεικνύεται ιδιαίτερος ευχερής στον Τόπο μας, είναι εκείνη που έχει δώσει τις δυνατότητες στην τρομοκρατία να υπάρχει ακόμα σε μια Χώρα που λογικά από την ιδιοσυγκρασία, τη φύση και την

ιστορία της, τρομοκρατία δεν έπρεπε να υπάρχει.

Αρα, λοιπόν, όλα αυτά τα μέτρα που θα ληφθούν από πλευράς πολιτείας αν δεν συμπληρωθούν από τη σωστή αστυνόμευση –και όταν λέμε αστυνόμευση δεν εννοούμε την παρακολούθηση του πολίτη, δεν εννοούμε την παρακολούθηση εκείνη που θίγει τα δικαιώματα του πολίτη, μιλάμε για την αστυνόμευση που προστατεύει τον πολίτη, μιλάμε για την αστυνόμευση που αποτρέπει και τον εγκληματία και τον τρομοκράτη, που ξέρει ο τρομοκράτης ότι δεν είναι εύκολη η διαφυγή του- αν αυτά δεν συμπληρωθούν, τότε ό,τι και αν κάνουμε εδώ είναι μάταιο.

Αρα πρέπει να είναι ένας συνδυασμός θεσμικών μέτρων από τη μια πλευρά και από την άλλη σωστής αστυνομείας, αν θέλουμε πραγματικά να πατάξουμε την τρομοκρατία.

Και ύστερα, κύριε Υπουργέ, υπάρχει και κάτι άλλο. Αυτό είναι το γεγονός ότι η ανάγκη να χτυπήσουμε το οργανωμένο έγκλημα και την τρομοκρατία πηγάζει από την ίδια την ουσία και την ίδια την ευαισθησία της ελληνικής κοινωνίας. Δεν οφείλεται στο ότι μας επιβάλλεται έξωθεν. Δεν οφείλεται στο ότι εκπληρώνουμε διεθνή υποχρέωση. Μπορεί να υπάρχουν διεθνείς υποχρεώσεις –και καλώς υπάρχουν- αλλά αν δεν υπήρχαν –ας το είπα και στην επιτροπή- τότε δεν θα χτυπούσαμε την τρομοκρατία; Δεν θα καταπολέμοιναμε την τρομοκρατία; Δεν θα παίρναμε αυτά τα μέτρα;

Και μόνο το γεγονός ότι στην εισηγητική έκθεση αναγράφεται πως ψηφίζουμε αυτόν το νόμο επειδή εκτελούμε υποχρέωση στο πλαίσιο του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, στο πλαίσιο των σχεδίων κοινής δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο του Παλέρμω, και μόνο τούτο δείχνει ότι δεν έχουμε τόσο τη βούληση να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα αυτό, απλώς σερνόμαστε πίσω από τα γεγονότα και πίσω από διεθνείς υποχρεώσεις.

Για μας τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Για μας υπάρχει θέμα τρομοκρατίας. Υπάρχει θέμα υπεράσπισης της δημοκρατίας. Υπάρχει κενό και πρέπει να καλυφθεί, πέρα και έξω από οιαδήποτε, μα οιαδήποτε διεθνή υποχρέωση. Και ό,τι ψηφίζουμε εδώ το κάνουμε εν ονόματι και για λογαριασμό του Ελληνικού Λαού, γι' αυτό που ο Ελληνικός Λαός έχει ανάγκη και όχι επειδή υπάρχουν αυτές οι διεθνείς υποχρεώσεις.

Είπα επιπλέον ότι πράγματι υπάρχει κενό και πρέπει να καλυφθεί. Άκουσα εδώ –και ομολογώ ότι έτεινα ευήκοον ους- ότι μπορεί ο νόμος αυτός, όπως ψηφίζεται, με τα κενά τα οποία ενδεχομένως έχει και τα οποία νομίζω ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης εδώ πρέπει να τα συζητήσουμε, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να αποβεί σε βάρος της δημοκρατίας, σε βάρος των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Πρώτα- πρώτα θέλω να πω ότι όποτε υπήρξαν παρεκβάσεις σ' αυτόν τον Τόπο, υπήρξαν και χωρίς να έχουμε τέτοιου είδους νόμους. Και αν υπάρχουν οι παρεκβάσεις αυτές δεν οφείλεται στο ότι ο νόμος είναι στρεβλός. Είναι στο γεγονός κατά κύριο λόγο ότι εφαρμόζεται κατά τρόπο στρεβλό ο νόμος.

Και το ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς που έχετε όποιες αντιρρήσεις για το νόμο αυτό, είναι το εξής: Έχουμε το φόβο ότι μπορεί να υπάρξει στρεβλή εφαρμογή αυτής της νομοθεσίας; Η απάντηση είναι, καλύτερα να μην ψηφίσουμε το νόμο; Ή μήπως θα πρέπει να δούμε ότι όπου και όταν υπάρχει ο κίνδυνος αυτής της στρέβλωσης, όπου υπάρχει αυτός ο κίνδυνος κατάχρησης θεσμών, κατάχρησης δικαιωμάτων, κατάχρησης αρμοδιοτήτων πρέπει να βελτιώσουμε εκείνες τις εξουσίες που προβαίνουν σε τέτοιες καταχρήσεις και ιδίως την εκτελεστική και επιπλέον και τη δικαστική;

Άκουσα και πάλι ότι είναι θέμα νόμου. Μα και σήμερα, αναφέρθηκαν παραδείγματα προηγουμένως ότι υπήρξαν στο παρελθόν στρεβλώσεις χωρίς να υπάρχει το αντίστοιχο νομοθετικό πλαίσιο. Πού οφειλόταν αυτό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δίλημμα είναι απλό. Επειδή υπάρχει ο φόβος, εξαιτίας της κακής λειτουργίας των δύο άλλων εξουσιών δηλαδή της δικαστικής και της εκτελεστικής παραδείγματος χάριν, ο νόμος αυτός να χρησιμοποιηθεί εναντίον των πολιτών, καλύτερα να μην ψηφίσουμε κανέναν

νόμο, καλύτερα να αφήσουμε τα πράγματα όπως έχουν, καλύτερα να αφήσουμε την τρομοκρατία να ενεργεί ανενόχλητα; Εκεί λοιπόν είναι η ουσία;

Αν πράγματι υπάρχουν τέτοιες στρεβλώσεις, εδώ είμαστε. Η Κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της, η Βουλή να αναλάβει τις ευθύνες της, όπου υπάρχουν αυτές οι στρεβλώσεις να τις καταδικάσουμε και να τις αποτρέψουμε. Αλλά είναι δυνατόν εν ονόματι αυτού του φόβου να αφήσουμε τα κενά να υπάρχουν, να πλανώνται;

Ποιο μήνυμα δίνουμε στους τρομοκράτες και ό,τι κρύβεται πίσω τους; Ποιο είναι το μήνυμα που δίνουμε; Μία κοινωνία και μια πολιτεία που φοβάται; Φοβάται να πει ακόμα και τη λέξη «τρομοκρατία» μέσα σε ένα νομοσχέδιο;

Είναι εικόνα Κοινοβουλίου αυτή; Δηλαδή να μην ψηφίσουμε τίποτα, να μην πάρουμε κανένα μέτρο από το φόβο ότι μπορεί να χρησιμοποιηθούν κατά των ελευθέρων πολιτών; Τότε αλίμονο στη δημοκρατία μας.

Για ποια δημοκρατία μιλάμε; Αν έχουμε τέτοιους φόβους, αν έχουμε τέτοιες επιφυλάξεις, τότε πάσχει η ίδια η ποιότητα της δημοκρατίας μας. Δεν το καταλαβαίνουμε αυτό;

Από την άποψη, λοιπόν, αυτή τονίζω απλά ότι υπάρχει νομοθετικό κενό. Πρέπει να καλύψουμε αυτό το κενό. Βεβαίως όπως ήδη είπα η συμπλήρωσή του γενικότερα δεν είναι πανάκεια.

Πρέπει να συμπληρωθεί επίσης με τα θέματα αστυνομείας, τα οποία είναι σημαντικά. Πρέπει εμείς ως Βουλή να περιφρουρήσουμε την ορθή εφαρμογή των σχετικών αυτών διατάξεων. Πρέπει να μην αφήσουμε να χρησιμοποιηθούν οι διατάξεις αυτές εναντίον των πολιτών, εναντίον των ελευθεριών.

Αλλά πρέπει να χρησιμοποιηθούν όλες αυτές οι διατάξεις κατά του οργανωμένου εγκλήματος, κατά των τρομοκρατών. Και πρέπει να βγει το μήνυμα από αυτήν τη Βουλή ότι ο πολιτικός κόσμος είναι εδώ, ενωμένος, με ομόνοια, για να χτυπήσει την τρομοκρατία. Και πολύ περισσότερο για να δώσει το μήνυμα ότι η τρομοκρατία είναι κάτι το οποίο πρέπει να εξαλειφθεί από αυτόν τον τόπο και εν ονόματι της δημοκρατίας και εν ονόματι της ιστορίας μας.

Θα έλθω σε κάποια ειδικότερα θέματα που θα τα συζητήσουμε επί των άρθρων, αλλά δεν άκουσα τον κύριο Υπουργό να δεσμεύεται. Είπε ορισμένα αόριστα πράγματα και νομίζω ότι στο σημείο αυτό πρέπει να αναμένουμε να δούμε τι θα πει στη συζήτηση επί των άρθρων.

Πρώτα-πρώτα υπάρχει το θέμα της συνέργειας, το οποίο πρέπει να το δούμε. Το είχαμε πει και στην επιτροπή: Πώς τιμωρούνται οι συνεργοί;

Άκουσα προηγουμένως τον Πρόεδρο του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου να αποδίδει στον κ. Μαρκογιαννάκη λόγια που δεν είπε. Ουδέποτε ο κ. Μαρκογιαννάκης και η Νέα Δημοκρατία μίλησαν γι' αυτά τα οποία τους καταλογίστηκαν προηγουμένως. Αλίμονό μας και αλίμονο στο νομικό και δημοκρατικό μας πολιτισμό αν θα υπήρχε κόμμα σε αυτήν τη Βουλή και πολύ περισσότερο η Νέα Δημοκρατία, που θα μπορούσε να πει ότι είναι δυνατόν να θεωρηθούν συνεργοί, είναι δυνατόν να θεωρηθούν ως άνθρωποι που πρέπει να τιμωρηθούν, εκείνοι παραδείγματος χάριν, οι οποίοι προσέρχονται ως συνήγοροι ή ως μάρτυρες υπεράσπισης εκείνων οι οποίοι άγονται ενώπιον δικαστηρίων, ακόμα και για θέματα τρομοκρατίας. Όσο υπάρχει δίκη και όσο κατά τη διάρκεια της δίκης διαμορφώνεται η όλη ακροαματική διαδικασία, κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα να προσέλθει ως μάρτυρας υπεράσπισης. Αλίμονο αν φθάναμε στο σημείο να ποινικοποιήσουμε αυτήν τη διαδικασία και αυτήν τη συμπεριφορά. Νομίζω ότι όλοι έχουμε τη στοιχειώδη νομική κατάρτιση να καταλάβουμε τι σημαίνει συνέργεια.

Αυτό που τονίσαμε στον κύριο Υπουργό και που κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης δεν μπορεί να αμφισβητήσει, είναι ότι δεν είναι δυνατόν να μείνει αιμώρητος εκείνος που εν γνώσει του νοικιάζει π.χ. τη γιάφκα για να χρησιμοποιηθεί αυτή η γιάφκα, προκειμένου να γίνονται μυστικές συνάξεις για θέματα τρομοκρατίας. Γι' αυτές τις

περιπτώσεις μιλάμε. Μην ηγηγούμε σε άλλα πράγματα.

Το τονίζω ότι όποτε συνέβησαν στο παρελθόν παρεκβάσεις, όποτε συνέβησαν στο παρελθόν διώξεις ή απειλές διώξεων κατά αθώων προσώπων, αυτό δεν οφειλόταν τόσο πολύ στις υφιστάμενες διατάξεις, ή και καθόλου στις υφιστάμενες διατάξεις. Οφειλόταν στη νοοτροπία εκείνων που εφήρμοζαν τις διατάξεις. Αυτή πρέπει να αλλάξουμε. Αλλά όχι επειδή δεν μπορούμε ή δεν θέλουμε να την αλλάξουμε αυτή, θα πρέπει να υπάρχει το απόλυτο κενό και να δείχνουμε γενικότερα προς τους τρομοκράτες ότι φοβόμαστε να πούμε το όνομά μας, γιατί η δημοκρατία δεν έχει στερήσει στον τόπο μας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Τι είναι η τρομοκρατία;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα σας πω, κυρία Παπαρήγα, μας και μου το ζητήσατε προηγουμένως.

Η κα Παπαρήγα έθεσε ένα μεγάλο ζήτημα. Διεθνώς ξέρετε ότι στη βιβλιογραφία ο ορισμός του εγκλήματος της τρομοκρατίας, δηλαδή αντικειμενική υπόσταση, για να το πω νομικά, του εγκλήματος της τρομοκρατίας πράγματι δεν υπάρχει.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Τότε γιατί μιλάμε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν υπάρχει κώδικας ο οποίος να λέει ότι η τρομοκρατία είναι «αυτό». Παντού όμως η τρομοκρατία ως έγκλημα οριοθετείται μέσω του οργανωμένου εγκλήματος και με βάση το στόχο και τις μεθόδους που χρησιμοποιούν οι τρομοκράτες, έτσι ώστε να μπορέσει ο δικαστής κάθε φορά, όταν συντελείται η αντικειμενική υπόσταση να την εντάξει μέσα σε έναν κανόνα δικαίου.

Αλλά θα πω και πάλι στην κα Παπαρήγα αλλά και σε όλους εκείνους που θεωρούν ότι η μη ύπαρξη ειδικού ορισμού για την τρομοκρατία δεν μας επιτρέπει να επιβάλλουμε ποινές για τέλεση εγκλημάτων που είναι τρομοκρατία, το εξής:

Το ζήτημα είναι να ορίσουμε την τρομοκρατία επακριβώς ή από τη μία πλευρά να προσδιορίσουμε τις διατάξεις εκείνες που θα οδηγήσουν τους τρομοκράτες στο εδώλιο και από την άλλη να επιβληθούν οι ποινές που πρέπει; Δηλαδή τι συζητάμε αυτήν τη στιγμή; Αν αύριο το πρωί αποκαλύπτονταν –που μακάρι να γινόταν– εκείνοι που κρύβονται πίσω από τη 17 Νοέμβρη, τι θα λέγαμε στην περίπτωση αυτή; Ότι θέλουμε ειδικότερη διάταξη που να λέει ότι η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος είναι «αυτή» για να τους δικάσουμε; Σε αυτές τις διατάξεις, που υπάγονται εδώ σ' αυτό το νομοσχέδιο, δεν υπάρχει η απαιτούμενη ακρίβεια, το ορισμένο του κανόνα δικαίου, για να πούμε ότι συμπεριλαμβάνει και την τρομοκρατία;

Δεν φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις διατάξεις του νόμου. Φοβάμαι εκείνους που τις εφαρμόζουν. Αλλά εν ονόματι αυτού δεν μπορώ να πω ότι δεν χρειάζεται νόμος. Είμαστε εδώ, ως Βουλή, ως Πολιτεία, για να βελτιώσουμε εκείνους που εφαρμόζουν τους νόμους. Γιατί, διαφορετικά, αν ήταν έτσι ούτε θα βελτιώναμε αυτούς που τους εφαρμόζουν και τα νομοθετικά κενά θα υπήρχαν. Είναι ένας πολιτικός μηδενισμός, τον οποίον εμείς αρνούμεθα να δεχθούμε. Εμείς ως παράταξη αναλαμβάνουμε αυτήν την ευθύνη. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη και το θεσμικό κενό να καλυφθεί και να προσπαθήσουμε, τώρα ως Αντιπολίτευση και αύριο ως κυβέρνηση, να οδηγήσουμε τις δύο άλλες εξουσίες, έτσι ώστε να μην δημιουργήσουν και τις παρεκβάσεις εκείνες που θα διαμορφώσουν απειλές για τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Οι επί μέρους παρατηρήσεις είναι το θέμα της συνέργειας, το θέμα της προστασίας των μαρτύρων, το μεγάλο ζήτημα, κύριε Υπουργέ –και πρέπει να τη δούμε αυτήν τη διάταξη– της περίπτωσης κατά την οποία όταν καταγγέλλει κάτι ένας αλλοδαπός, στην ουσία δεν μπορεί να απελαθεί. Εκεί πρέπει να δούμε τη συντόμηση των διαδικασιών. Διότι αλλιώς κινδυνεύουμε να δημιουργήσουμε στρατιές καταγγελλόντων μόνο και μόνο για να παραμένουν στην Ελλάδα. Να οι παρεκβάσεις που πρέπει να διορθώσουμε μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο.

Τελειώνω λέγοντάς σας το εξής: Σας το διευκρίνισα και πάλι, είναι μια έκκληση την οποία κάνουμε από πλευράς Νέας

Δημοκρατίας προς όλους. Δεν αγνοούμε τους κινδύνους που συνεπάγεται κάθε νομοθέτημα αυτού του είδους για τις ελευθερίες των πολιτών. Δεν αγνοούμε όμως και κάτι άλλο. Ότι δεν μπορεί να είμαστε τόσο έμφοβοι σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της δημοκρατίας μας, ώστε να θεωρούμε ότι επειδή οι αρχές που εφαρμόζουν τους νόμους είναι ανίκανες, καλύτερα να μη ληφθεί κανένα μέτρο, καλύτερα να βασιλεύει η τρομοκρατία. Αυτό το πράγμα είναι το κυριότερο κίνητρο για τους τρομοκράτες. Οι τρομοκράτες ξέρετε ποιο κίνητρο έχουν; Να τρομοκρατήσουν την κοινωνία. Να τρομοκρατήσουν την πολιτεία, να τρομοκρατήσουν τον πολίτη. Όσοι απ' αυτούς μας ακούν –και να είσθε βέβαιοι ότι μας ακούν– και ακούν μέσα σε αυτήν τη Βουλή να λέγεται πως ό,τι και αν θεσπισθεί στην ουσία δεν αφορά τους τρομοκράτες, αλλά αφορά εκείνους που είναι ελεύθεροι πολίτες, τότε πρέπει να ξέρετε ότι οι τρομοκράτες μειδιούν. Μειδιούν απέναντι σε πολιτείες οι οποίες δεν έχουν το θάρρος να τους αντιμετωπίσουν. Ακόμη και αν έχετε αμφιβολίες για την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα αυτού του νομοσχεδίου δείτε το σαν ένα είδος προειδοποίησης, σαν ένα είδος μηνύματος προς τους τρομοκράτες, ότι όλος ο πολιτικός κόσμος τους καταδικάζει. Και τους καταδικάζει παίρνοντας το ρίσκο, αυτά τα οποία θεσιζονται να μπορούν...

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μα ότι τους καταδικάζουμε, είναι αυτονόητο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ, κύριε Ιωαννίδη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παυλόπουλε, ολοκληρώστε παρακαλώ, διότι πέρασε ο χρόνος σας και είναι τριάντα δύο συνάδελφοι ακόμη γραμμένοι για να μιλήσουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε, να ολοκληρώσω.

Κύριε Ιωαννίδη, εάν έχετε σκοπό να μην ψηφίσετε το νομοσχέδιο, αυτό αφορά εσάς. Εγώ απευθύνθηκα σε εκείνους οι οποίοι θεωρούν ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν πρέπει να ψηφιστεί, διότι οι διατάξεις του μπορούν να χρησιμοποιηθούν εναντίον των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των ελευθεριών του. Και τους λέω ότι εδώ είμαστε, για να μπορέσουμε να οδηγήσουμε προς άλλη κατεύθυνση τέτοιου είδους ενδεχόμενα. Εδώ είμαστε, για να πούμε ότι το μήνυμα που στέλνουμε είναι ομόθυμο μήνυμα προς τους τρομοκράτες, ότι η ελληνική πολιτεία δεν ανέχεται ούτε αυτούς ούτε τη λογική τους. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο έρχεται για συζήτηση, κατά τη γνώμη μας αποτελεί έγκλημα και μάλιστα οργανωμένο, σε βάρος των ατομικών ελευθεριών και των πολιτικών δικαιωμάτων, σε βάρος της Δημοκρατίας και του νομικού μας πολιτισμού. Οι ηθικοί αυτουργοί σ' αυτό το έγκλημα είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες και ορισμένοι «σύμμαχοι».

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εσείς θα το χρεωθείτε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι ο αυτουργός και η Νέα Δημοκρατία ο άμεσος συνεργός αυτού του εγκλήματος.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσω ότι πέρα από τις πολιτικές ευθύνες της Κυβέρνησης και της Νέας Δημοκρατίας υπάρχουν και οι προσωπικές ευθύνες του κάθε Βουλευτή και απευθύνομαι ιδιαίτερα στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι παλιότερα είχαν αντιταχθεί σε ανάλογα νομοσχέδια. Και θα γράψει η ιστορία για το ποιοι ήταν αυτοί, όπως είναι καταγεγραμμένο και σε άλλα νομοθετήματα και ποιοι ήταν οι συντάκτες και πώς τοποθετήθηκαν. Θα καταγραφεί και στα επόμενα χρόνια και θα ξέρουμε ποιοι έχουν τις προσωπικές ευθύνες.

Μπήκε το ζήτημα εάν είναι καθ' υπόδειξη, εάν είναι αμερικάνικης έμπνευσης. Βεβαίως. Τώρα, για να συζητάμε σοβαρά, εάν ανατρέξουμε από τη δολοφονία του Σόντερς μέχρι

σήμερα, στο τι λένε οι Αμερικανοί αξιωματούχοι όταν συναντούν οποιονδήποτε Έλληνα της Κυβέρνησης, ή τον Πρόεδρο της Βουλής ή άλλους, θα δούμε ότι ζητούν συλλήψεις και καταδίκες. Ζητούν τέτοιους νόμους. Όχι μόνο αυτό αλλά και μία σειρά άλλους, οι οποίοι ο ένας θα συμπληρώνει τον άλλον.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν ζητούν ενόχους, ζητούν συλλήψεις.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Συλλήψεις και καταδίκες.

Η έννοια της τρομοκρατίας και η ερμηνεία της χρησιμοποιείται από τις Ηνωμένες Πολιτείες, από τους Εγγλέζους και από άλλες ευρωπαϊκές χώρες ως λάστιχο ανάλογα με τα συμφέροντά τους. Εντάσσονται σε μία σειρά χωρών, τρομοκράτες, εντάσσονται κινήματα, εντάσσονται οργανώσεις και το λάστιχο αυτό μπορεί να αγκαλιάσει κάθε μορφή αντίστασης σε εθνικό ή σε ευρύτερο επίπεδο. Αυτή είναι η ουσία. Εγώ απλώς θα σημειώσω τις δηλώσεις –το είπα και στην επιτροπή- του Κλίντον, όταν αναβλήθηκε για μία εβδομάδα το ταξίδι του στην Ελλάδα. Ο πλανητάρχης είπε: «Δεν εκπλήττομαι για το ότι στην Ελλάδα υπάρχουν αντιδράσεις, διότι στην Ελλάδα υπάρχουν αρκετοί, έχουν κάποια δύναμη οι αναρχικοί, οι τρομοκράτες και οι κομμουνιστές». Αυτή ήταν η δήλωση του κ. Κλίντον. Βλέπετε λοιπόν πώς συνδέεται το ένα με το άλλο. Πώς δεν είπα και για κάποιους του ΠΑΣΟΚ που στο παρελθόν έχουν κατηγορηθεί για σχέσεις με την τρομοκρατία.

Ακριβώς λοιπόν, όταν ξέρουμε πολύ καλά πού στοχεύουν αυτές οι χώρες, ιδιαίτερα οι Ηνωμένες Πολιτείες, καταλαβαίνουμε για ποιο λόγο έρχεται αυτό το νομοσχέδιο σήμερα από την Κυβέρνηση. Θεωρούμε ότι η «τρομοκρατία» αποτελεί το όχημα για την επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων, για επεμβάσεις οπουδήποτε στη γη, μαζί με την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είναι δύο οι δικαιολογίες: Τα ανθρώπινα δικαιώματα και όπου δεν χωράει η δήθεν παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πάμε στην τρομοκρατία. Έτσι επεμβαίνουν παντού. Και, δεύτερον, για τη θωράκιση του συστήματος του εσωτερικού της κάθε χώρας.

Πράγματι σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προχωρούν σε τέτοιες νομοθεσίες. Εκείνο που ίσχυε μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κάτω από τον απόηχο του αντιφασιστικού αγώνα και την ύπαρξη της Σοβιετικής Ένωσης και των άλλων σοσιαλιστικών χωρών, που δημιουργήθηκε ένα δίκαιο και ένας νομικός πολιτισμός –να το πω έτσι- πιο ανθρωπιστικός από ό,τι στο αγγλοσαξωνικό σύστημα, παραχωρεί τη θέση του σε τέτοιου είδους νομοθετήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Και το χρειάζονται και οι κυβερνήσεις των άλλων ευρωπαϊκών χωρών και η Κυβέρνηση για τους εσωτερικούς λόγους απέναντι στον «εχθρό» λαό! Δεν είναι δηλαδή μόνο η κρατική τρομοκρατία των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ευρωστρατός, στρατός του ΝΑΤΟ κλπ., είναι κυρίως για τη χρήση στο εσωτερικό. Δεν αρκεί ένας τέτοιος νόμος. Έχουμε ένα ολόκληρο νομοθετικό πλαίσιο και συμφωνίες και συμβάσεις και άλλα μέτρα που δημιουργούν αυτό το αυταρχικό καθεστώς.

Να θυμίσω μόνο ό,τι έχει σχέση με τις ΗΠΑ. Δικαστική συνδρομή από τις ΗΠΑ. Στην έρευνα των εγκλημάτων και στην ανάκριση θα μπαίνουν και οι Αμερικάνοι, ακόμα και όταν ο ελληνικός νόμος δεν συμφωνεί με τον αμερικανικό. Το ψήφισαμε σε αυτήν τη Βουλή, το ψήφισε και το ΠΑΣΟΚ.

Δεύτερον, η αντιτρομοκρατική συμφωνία ανάμεσα στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και το αντίστοιχο τμήμα των ΗΠΑ. Η παρεξήγηση συμφωνία θα συζητηθεί αύριο για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας στον Εύξεινο Πόντο και φυσικά με την Τουρκία. Νομιμοποιούμε τα «λευκά κελιά». Αύριο θα γίνει συζήτηση και θα ψηφιστεί αυτή η σύμβαση με το ΠΑΣΟΚ. Είναι γενικότερο το ζήτημα.

Έρχομαι στα ειδικότερα. Μηχανισμός καταστολής. Δεν μας φτάνουν οι χωροφύλακες, οι αστυνομικοί, κάναμε και τους συνοριοφύλακες και τους ειδικούς φρουρούς. Πολλαπλασιάζονται ποσοτικά και ποιοτικά οι μισθοφόροι. Αυξάνει η καταστολή. Χίλια άτομα χρειάζονται περίπου για τις νέες τεχνολογίες. Να πάρουμε έστω χίλιους επαγγελματίες, αλλά

όχι εικοσιπέντε χιλιάδες (25.000). Κατά του «εχθρού» λαού, κατά αυτών που διαμαρτύρονται για το ασφαλιστικό σήμερα και για σοβαρότερα ζητήματα αύριο! Έπειτα ο νόμος για τις διαδηλώσεις, που τον διοχέτευσε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης στη δημοσιότητα. Θα απαγορεύει ουσιαστικά τη διαδήλωση ή την προσέγγιση σε κρίσιμα σημεία, όπως τα Υπουργεία, η Αμερικανική Πρεσβεία κλπ.

Ήδη άρχισε να εφαρμόζεται ο μελλοντικός νόμος για τις διαδηλώσεις στη Βασιλίση Σοφίας, που απαγορεύεται η προσπέλαση του δρόμου από τους διαδηλωτές.

Υπάρχει το επιχείρημα ότι με αυτό το θέμα θα αντιμετωπιστεί το οργανωμένο έγκλημα και η τρομοκρατία, η οποία τρομοκρατία. Για να δούμε το θέμα. Οι ποινολόγοι στις αιτιάσεις τους λένε –και είναι σωστό- ότι το κοινό οργανωμένο έγκλημα στηρίζεται στον κρατικό μηχανισμό. Πρέπει να έχει «πλάτες» το οργανωμένο έγκλημα για να σταθεί.

Αυτοί που διατηρούν τον κρατικό μηχανισμό που στηρίζει το οικονομικό οργανωμένο έγκλημα, αυτοί που δεν προχωρούν σε εξυγίανση του κρατικού μηχανισμού, που αφήνουν φαινόμενα διαφθοράς και στον κρατικό μηχανισμό και στην Αστυνομία, λένε «χρειαζόμαστε τέτοιο νομοθέτημα». Παραπέρα, οι κυβερνήσεις όλων των τελευταίων χρόνων που δημιουργούν τη φτώχεια, την πείνα, τη δυστυχία και αυξάνεται η εγκληματικότητα, αυτοί που καλλιεργούν πρότυπα του ατομισμού, το βολέματος, του να πατάμε σε πτώματα για να πετύχουμε και που αυξάνουν την εγκληματικότητα λένε «χρειαζόμαστε τέτοιο νομοθέτημα». Αυτές οι κυβερνήσεις σαν την ελληνική ανέχονται να γίνεται το εμπόριο όπλων και ναρκωτικών από τον U.C.K. και κάνουμε «πλάτες» σε τέτοιου είδους οργανώσεις. Λέτε ότι θέλουμε λοιπόν να αντιμετωπίσουμε το οργανωμένο έγκλημα; Πρόσχημα είναι.

Αν θέλατε, θα είχε αντιμετωπιστεί το οργανωμένο έγκλημα και με την ισχύουσα νομοθεσία, πολύ περισσότερο είναι πρόσχημα η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Ποια τρομοκρατία, στην Ελλάδα; Είκοσι πέντε χρόνια δεν μπορούμε να τους βρούμε. Και το μικρό παιδί αν ρωτήσεις θα πει ότι πίσω από την «17 Νοέμβρη» βρίσκονται οι μυστικές υπηρεσίες. Δεν το λέμε μόνο εμείς. Στην αρμόδια επιτροπή ακούσατε συγκεκριμένους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, πρώην Υπουργό Δημόσιας Τάξης, να λέει ποιοι βρίσκονται πίσω από τη λεγόμενη τρομοκρατία στην Ελλάδα.

Είναι προσχηματική, πρόσχημα όλα αυτά που λέγονται. Θέλετε να αλυσοδέσετε τον ελληνικό λαό, όχι μόνο για σήμερα, αλλά και για αύριο, γιατί περιμένετε κοινωνικές αντιδράσεις. Περιμένουν και στην Ευρώπη κοινωνικές αντιδράσεις. Αυτό στοχεύει ο τρομονόμος.

Εμείς θεωρούμε ότι πρόκειται για σαφή υποχώρηση από το νομικό πολιτισμό. Και στο Σύνταγμα παλιότερα και στο ποινικό σύστημά μας και στη ποινική δικονομία το πολιτικό έγκλημα αντιμετωπιζόταν εντελώς διαφορετικά απ' ό,τι το κοινό έγκλημα. Εδώ βλέπουμε μια ισοπέδωση. Και για το πετύχετε αυτό βγαίνετε και πέρα από τη Σύμβαση του Πατέρμο. Η Σύμβαση του Πατέρμο του ΟΗΕ μιλάει για το διεθνικό έγκλημα, το οργανωμένο έγκλημα, αλλά που θα αποφέρει κάποιο κέρδος οικονομικό και αυτό γιατί έγινε πολλή συζήτηση και αντέδρασαν μια σειρά από χώρες στο να συμπεριληφθεί είτε η τρομοκρατία είτε το πολιτικό έγκλημα. Εσείς προχωράτε πέρα από το Πατέρμο.

Τώρα για το αν υπάρχει δυνατότητα στις σημερινές εποχές να γίνει κατάχρηση των νόμων ή να ερμηνευθεί από τους εισαγγελέεις και τους αστυνομικούς έτσι ή αλλιώς αυτός ο νόμος, εγώ θα αναφέρω δύο ιστορικά παραδείγματα που αφορούν και το κόμμα μας αλλά και άλλους δημοκράτες που διώχθηκαν. Υπήρχε παλαιότερα η ζωκλοπή και σαν ποινή μέσα στις ποινές ήταν και η εκτόπιση. Χρησιμοποιήθηκε η εκτόπιση ενάντια στους πολιτικούς αντιπάλους. Επίσης υπήρξε ο νόμος 509 για την εσχάτη προδοσία που χρησιμοποιήθηκε και σε βάρος του κόμματός μας, των κομμουνιστών γενικότερα, αλλά και σε βάρος μιας σειράς δημοκρατών ιδιαίτερα στη διάρκεια της χούντας.

Από τον κύριο Υπουργό μπαίνει το εξής ζήτημα, ότι προέχει

η ασφάλεια και πρέπει να περιοριστούν ορισμένες ατομικές ελευθερίες και εγγυήσεις. Εγώ θα σας απαντήσω με αυτά που λέει ο κ. Μανωλιδάκης, ποινικόλογος, γνωστός καθηγητής του πανεπιστημίου. Ασφάλεια σε μια κοινωνία-φυλακή χωρίς ατομικά δικαιώματα και εγγυήσεις για τους πολίτες, δεν έχει καμία αξία και όλων των νομικών και των συλλόγων κλπ, που από την πλευρά του ποινικού δικαίου και του νομικού εξετάζουν, λένε τα ίδια πράγματα, ίδια αντίληψη υπάρχει.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Υπήρχε διάταξη περί σύστασης και συμμορίας που ήταν αρκετή να αντιμετωπίζετε ό,τι θέλετε να αντιμετωπίσετε. Τι κάνετε τώρα; Τώρα λέτε ότι αν μια ομάδα δομημένη με διαρκή δράση –που παραδέχεστε και σεις ότι είναι αόριστη αυτή η έκφραση- τα άτομα που θα αποτελούν αυτήν την ομάδα, αν καθίσουν και κουβεντιάσουν και πουν ότι θα κάνουμε το τάδε αδίκημα ή το τάδε κακούργημα ή και πλημμέλημα –και θα δούμε τις τροπολογίες παραπέρα- διώκεται γιατί το σκέφθηκε, γιατί το συζήτησε. Διώκεται, λοιπόν, όχι η εγκληματική πράξη αλλά η σκέψη, η πρόθεση, διώκεται το φρόνημα.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Προπαρασκευαστική πράξη.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Χωρίς να υπάρξει πράξη.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα φέρω συγκεκριμένα παραδείγματα για να δείτε πού μπορεί να μας οδηγήσει αυτό. Χωρίς να υπάρχει πράξη επιβάλλετε βαρύτερες ποινές, ποινές καθειρέξεως και όχι μόνο αυτό, αλλά βάζετε αυστηρότερες ποινές όταν σ' αυτήν την αόριστη ομάδα τη δομημένη κλπ., πέρα από την ομάδα αυτή και τα μέλη της, πρόσωπα τα οποία ενώθηκαν με την ομάδα, δεν αποτελούν μέλη της ομάδας, αλλά έχουν μια χαλαρή σύνδεση με την ομάδα αυτή, θα μπορούν να κάνουν αορίστως διάφορα κακούργηματα και πλημμέληματα. Λέτε ότι το αφαιρείτε αυτό, αλλά θα δούμε τι αφαιρείτε και αν κάνετε καμία τροποποίηση στο ζήτημα αυτό. Τι αποτέλεσμα θα έχει αυτό; Θα φέρω το παράδειγμα που έφερα στην επιτροπή. Ένας αγροτικός σύλλογος αποφασίζει κατάληψη των σιδηροδρομικών γραμμών αυτόν το μήνα και τον άλλο μήνα κατάληψη της εθνικής οδού εάν δεν λυθούν τα αγροτικά προβλήματα για τα οποία παλεύει. Το διοικητικό συμβούλιο, το οποίο σταθερά χρησιμοποιεί τέτοιες μορφές πάλης, αποτελεί κατά το νόμο δομημένη, οργανωμένη ομάδα, αποτελεί τρομοκρατική ομάδα ή του οργανωμένου εγκλήματος και επειδή τόλμησε και είπε στη γενική συνέλευση ότι θα χρησιμοποιήσουμε αυτήν τη μορφή πάλης και τα χίλια άτομα αυτά τα πρόσωπα ενώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 με την ομάδα αυτή και επισύρονται μια σειρά ποινές βαρύτερες και για τα πέντε μέλη του διοικητικού συμβουλίου και για τα χίλια άτομα της γενικής συνέλευσης για διατάραξη των κοινωνικών στις αερομεταφορές, στους σιδηροδρόμους και στα πλοία.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας είπα ότι θα το βελτιώσουμε αυτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα το βελτιώσετε, αλλά δεν θα το αλλάξετε. Το κρατάτε για να χτυπήσετε τη μορφή πάλης αυτήν. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Οι ναυτεργάτες όταν κάνουν απεργία, περιφρουρώντας την απεργία μπαίνουν μπροστά στα πλοία...

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μου επιτρέπετε μία ερώτηση;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ναι, πέστε μου.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αν πιάναμε ένα μέλος της «17 Νοέμβρη» και ήξερε όλους τους σχεδιασμούς για τους είκοσι πέντε φόνους που έχουν γίνει και δεν αποδεικνυόταν η συμμετοχή του στις συγκεκριμένες δολοφονίες, θα τον τιμωρούσατε;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ναι. Σας είπα ότι εμείς τιμωρούμε την προπαρασκευαστική πράξη της συμμετοχής, της οργάνωσης, με δομή και κατανομή εργασίας. Αυτό τιμωρείται και στην εσχάτη προδοσία. Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι το μέλος της «17 Νοέμβρη», που θα το συλλαμβάναμε και θα αποδεικνυόταν ότι ήταν μέλος αυτής της

εγκληματικής οργάνωσης, έστω και αν δεν αποδεικνυόταν η συμμετοχή του σε συγκεκριμένη δολοφονία, θα το τιμωρούσαμε.

Εσείς δεν θα το τιμωρούσατε; Απαντήστε μου ευθέως.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς είμαστε στη «17 Νοέμβρη». Και μάλιστα η σύνδεση που γίνεται της τρομοκρατίας με την Αριστερά γενικά, πλήττει και το δικό μας κόμμα. Τα έχουμε πει αυτά και στην επιτροπή.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα το τιμωρούσατε;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Βεβαίως και θα το τιμωρούσαμε. Αλλά αρκεί η ισχύουσα νομοθεσία; Δεν χρειάζεται τέτοια νομοθεσία, για να δέσουμε το λαϊκό κίνημα χειροπόδαρα, να τους τυλίξουμε σε μια κόλλα χαρτί.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Άρα, τιμωρείτε την προπαρασκευαστική πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Οι ναυτεργάτες, λοιπόν, όταν απεργούν, περιφρουρούν την απεργία τους. Και ο τρόπος περιφρούρησης είναι να μπαίνουν μπροστά στο πλοίο, να διαταράσσουν τη συγκοινωνία διά του πλοίου, να πιάνονται από τον κάβο και να μην αφήνουν το πλοίο να φύγει. Επειδή όμως αποτελούν συνδικάτο, θα είναι τρομοκράτες. Θα είναι οργανωμένη ομάδα. Πολύ περισσότερο για τις πολιτικές συγκεντρώσεις και τα πολιτικά κόμματα, που αυτό μπορεί να επεκταθεί σε πολιτικές κινήσεις, σε πολιτικές ομάδες. Και από τη στιγμή που θα μπορούίτε να χρησιμοποιείτε υποχρεωτικά τον έλεγχο του DNA σε κάθε ύποπτο, από τη στιγμή που θα μπορούίτε να χρησιμοποιείτε ηλεκτρονική παρακολούθηση, καταγραφή της δραστηριότητας με ήχο και εικόνα, με άρση του απορρήτου και με καταγραφή και σύνδεση και των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, από τη στιγμή λοιπόν που θα μπορούίτε να πάτε σε κάθε ύποπτο και όχι μόνο στον κατηγορούμενο, τα συνδικάτα και μια σειρά από πολιτικές ομάδες ή κόμματα, τα οποία θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι η ηγεσία του συνδικάτου ή του σωματείου ή της ομάδας της πολιτικής έχει την πρόθεση –αυτά λέει ο προβοκάτορας που έχει μπει μέσα– να κάνει κάποιο έγκλημα, θα επεκτείνεται αυτό σε χιλιάδες ανθρώπους.

Υπάρχει δυνατότητα να νομιμοποιήσετε την παρακολούθηση, το παραπέρα φακέλωμα. Θα νομιμοποιήσετε το φακέλωμα. Και όλα αυτά από εξαίρεση που ήταν στο νόμο, γίνονται κανόνες εδώ.

Έρχομαι τώρα σύντομα σε ορισμένες πλευρές που ακούστηκαν.

Εσείς επιθεσμοθετείτε και επιβραβεύετε το χαφιετισμό. Όποιος θέλει για να γλιτώσει, να κάνει κάποια καταγγελία να συμμετάσχει στην κατασκευή κατηγορίας εις βάρος άλλων, θα το κάνει. Μπορεί να εκβιαστούν από την Αστυνομία και από διάφορους μηχανισμούς και κοινοί εγκληματίες του κοινού ποινικού νόμου, για να φορτώσουν ευθύνες και σε πολιτικά πρόσωπα και σε μαχητές του συνδικαλιστικού και του κοινωνικού αγώνα στη χώρα μας.

Νομιμοποιείτε επίσης τον προβοκάτορα. Και δεν το απαγορεύετε ρητώς. Επιτρέπετε να μπει ο αστυνομικός μέσα σε μια ομάδα, για να εξακριβώσει, λέτε, τα στοιχεία.

Και ποιος θα διακρίνει αν απλώς έμεινε στην εξακρίβωση ή δεν προέτρεπε την ομάδα να αρχίσουν να συζητάνε για εγκλήματα; Θα φαίνεται μόνο από το τι δηλώνει ο ίδιος ο προβοκάτορας και θα κατασκευάζονται κατηγορίες. Με ανώνυμους μάρτυρες θα κατασκευάζονται κατηγορίες πολύ περισσότερο που δεν θα είναι υποχρεωμένοι εκ των πραγμάτων υπάρχουν οδοί διαφυγής- να έρθουν στο δικαστήριο. Έτσι θα διευκολύνεται η κατασκευή ενόχων, έτσι θα διευκολύνεται η ποινικοποίηση της πολιτικής, συνδικαλιστικής και γενικότερα της λαϊκής δράσης.

Με το DNA θα ήθελα να προσθέσω ότι προσβάλλεται και η ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Υπάρχει το άρθρο 2 του Συντάγματος και υπάρχει και ζήτημα συνταγματικότητας. Είναι αντίθετο και με τις διεθνείς συμβάσεις. Αναιρούνται βασικές δικονομικές

εγγυήσεις. Δεν θα μπορεί κάποιου που η δικογραφία πήγε στο δικαστικό συμβούλιο να κάνει έφεση κατά της απόφασης του δικαστικού συμβουλίου, να γίνει αναίρεση στον Άρειο Πάγο. Και το κυριότερο αφαιρείτε τους λαϊκούς δικαστές. Οτιδήποτε λαϊκό σας φοβίζει, γιατί στις μέχρι τώρα υποθέσεις αντίσταση δεν προέβησαν οι δικαστές, αλλά οι ένορκοι. Και εφόσον οι Αμερικάνοι θέλουν συλλήψεις και καταδίκες, πετάτε τους ενόρκους απέξω. Την ίδια στιγμή στις ΗΠΑ τα δικαστήρια είναι αποκλειστικά από ενόρκους. Και να θυμίσω λίγο, για να καταγραφεί στα Πρακτικά, ότι πριν από τη δικτατορία είχαμε και εμείς το θεσμό των δικαστηρίων αμιγώς από ενόρκους. Ήρθε η χούντα και τα έκανε μεϊκτά ορκωτά τα δικαστήρια. Δεν τόλμησε όμως η χούντα να καταργήσει εντελώς τους ενόρκους. Και εσείς τώρα κάνετε κανόνα στις βαριές περιπτώσεις να δικάζουν μόνο δικαστές. Οι δικαστές δεν ενδιαφέρονται για το μέλλον τους; Θέλουν να πάνε κόντρα στην εξουσία; Θα πάνε κόντρα στην κοινή γνώμη που με διάφορα δημοσιεύματα οδηγούν ότι αυτός είναι οπωσδήποτε ένοχος; Τολμάνε οι δικαστές να πάνε ενάντια στους Αμερικάνους; Πιο εύκολα ή χάριν, οι περισσότεροι, της εξέλιξής τους, της προαγωγής τους να φθάσουν στο Άρειο Πάγο, είναι πιο δεκτικοί πιέσεων από την κρατική εξουσία.

Ανατρέπετε τη λογική που είχαμε καθιερώσει στους ενόρκους. Σε τελευταία ανάλυση καταργείται το κράτος δικαίου όσο είχε απομείνει και δημιουργείται ένα κράτος ευρύτερης και βαθύτερης καταστολής. Αυτή είναι η ουσία του νομοσχεδίου.

Εμείς κάναμε προσπάθεια και στην επιτροπή να διορθώσουμε ορισμένα πράγματα, αλλά ουσιαστικές διορθώσεις δεν μπορούν να γίνουν. Τον πυρήνα τον κρατάτε και γι' αυτό εμείς στη συζήτηση επί των άρθρων δεν θα μείνουμε. Θα μιλήσει και η γενική μας γραμματέας και θα αποχωρήσουμε και σαν ένδειξη διαμαρτυρίας, αλλά και γιατί δεν έχουμε να προσφέρουμε κάτι επιπλέον σε ένα τέτοιο τερατογόνημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ακριβάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο από την ημέρα της εξαγγελίας και μόνο για την κατάρτισή του προκάλεσε τη διατύπωση αντιθέτων απόψεων, αντιθέτων απόψεων όσον αφορά την αναγκαιότητά του, έγιναν συζητήσεις επί συζητήσεων κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή που είχε ορίσει ο κύριος Υπουργός, αλλά παραιτήσεις και αποχωρήσεις μελών από την επιτροπή επεξεργασίας του σχεδίου νόμου.

Η παρουσίασή του στην κοινή γνώμη δημιούργησε ποικίλες αντιδράσεις και το σχέδιο νόμου εβλήθη από δύο αντίθετες μεταξύ τους πλευρές. Η μία πλευρά εξαρχής υπεστήριξε ότι απαιτούνται σκληρότερες διατάξεις για την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος, επιτρεπομένης σε κάποιο βαθμό της παραβίασης των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών. Η άλλη πλευρά υπεστήριξε το μεν ότι οι κείμενες διατάξεις του ποινικού νόμου είναι επαρκείς για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, το δε ότι ορισμένες από τις προτεινόμενες διατάξεις του νομοσχεδίου παραβιάζουν τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών. Μετά το δημόσιο διάλογο ο οποίος διεξήχθη, θα έλεγα με ιδιαίτερη ένταση, το νομοσχέδιο με πρωτοβουλία του Υπουργού βελτιώθηκε σαφέστατα, αφού ελήφθησαν από αυτόν υπόψη τα συμπεράσματα αυτού του δημόσιου διαλόγου. Στη διάρκεια των τεσσάρων συνεδριάσεων στη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης είχαμε περίπου την ίδια εικόνα, την εικόνα της άσκησης πίεσης των δύο αντιθέτων πλευρών να οδηγήσουν τη συζήτηση και τις αλλαγές επί των διατάξεων του νομοσχεδίου πλησιέστερα προς τη μια ή στην άλλη πλευρά. Σε πολλές από τις διατάξεις του νομοσχεδίου διευτυώθησαν τελείως αντίθετες απόψεις. Ο συγκερασμός αυτών των αντιθέτων απόψεων ήταν αδύνατος. Θεωρώ ότι και σήμερα που άρχισε η συζήτηση στην Ολομέλεια, παρά τις αλλαγές που έγιναν στην επιτροπή, συνεχίζεται η αντιπαράθεση απόψεων από τις ίδιες σχεδόν θέσεις και βεβαίως δεν έχουμε καμία αλλαγή στο προηγούμενο

σκηικό που σας περιέγραψα.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πέραν πάσης αμφιβολίας ότι το οργανωμένο έγκλημα σε όλον τον κόσμο αλλά και στην Ελλάδα εξαπλώνεται με γοργούς ρυθμούς και τείνει να περιορίσει, θα έλεγα σημαντικά, τις μεμονωμένες ανοργάνωτες παραδοσιακές θα έλεγα εγκληματικές δραστηριότητες. Η οργανωμένη εγκληματικότητα σε συνδυασμό με την τεχνολογική εξέλιξη την οποία κατά κόρον χρησιμοποιεί πλέον, αποτελεί μεγίστη απειλή κατά της κοινωνίας μας. Η πολιτεία, το οργανωμένο κράτος, δεν μπορεί να μείνει απαθής μπροστά σ' αυτό το εξαιρετικά δυσάρεστο γεγονός. Πρέπει να λάβει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την αντιμετώπιση του φαινομένου. Και ένα εκ των μέτρων, ίσως το σημαντικότερο, είναι η θέσπιση κανόνων προσαρμοσμένων στη σημερινή πραγματικότητα. Δηλαδή προσαρμοσμένων στα σημερινά χαρακτηριστικά της εγκληματικής δραστηριότητας. Αυτό κατά την άποψή μου κάνει και το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα.

Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ δεδομένο βεβαίως ότι είμαστε όλοι υπέρ της πάταξης του οργανωμένου εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένης σ' αυτό και της τρομοκρατίας. Οι κατά καιρούς δημόσιες δηλώσεις αποδοκιμασίας και αποτροπιασμού επ' ευκαιρία εγκληματικών πράξεων, ασφαλώς είναι ειλικρινείς και αποδεικνύουν την ομοψυχία με την οποία ο πολιτικός κόσμος αντιμετώπιζει το πρόβλημα. Θεωρώ όμως και δεδομένο ότι η συντριπτική πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου είναι το ίδιο ευαίσθητη σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθερίας των πολιτών. Ουδείς μπορεί, νομίζω, να ισχυρίζεται ότι είναι περισσότερο ευαίσθητος του άλλου. Οι προσωπικές εμπειρίες όλων μας και οι γενικές εμπειρίες του λαού μας, που δεν είναι άλλωστε και πολύ μακρινές, δεν επιτρέπουν επιπόλαιη και ελαφρά τη καρδία αντιμετώπιση του μεγάλου θέματος των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Κύριοι συνάδελφοι, τα κεντρικά ερωτήματα που προέκυψαν από τη δημόσια συζήτηση του νομοσχεδίου και που πρέπει να απαντηθούν είναι δύο κατά την άποψή μου. Το πρώτον οι υφιστάμενες ποινικές διατάξεις και γενικά το υπάρχον νομοθετικό καθεστώς, επαρκεί για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος με τα σημερινά χαρακτηριστικά του;

Και το δεύτερο: Οι προτεινόμενες, με το νομοσχέδιο, ποινικές και δικονομικές ποινικές διατάξεις παραβιάζουν ή όχι βασικές αρχές των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών;

Στο πρώτο ερώτημα υποστηρίζω με παρρησία την άποψη ότι οι κείμενες διατάξεις είναι ανεπαρκείς να αντιμετωπίσουν τις εξελιγμένες πλέον μορφές του επιστημονικά και επιχειρηματικά οργανωμένου εγκλήματος.

Με το υφιστάμενο νομοθετικό καθεστώς μπορεί επαρκώς να αντιμετωπίζεται η εγκληματική δραστηριότητα του μεμονωμένου δράστου που δρα με τους γνωστούς παραδοσιακούς τρόπους. Για το οργανωμένο, όμως, έγκλημα που αποτελεί και την κύρια απειλή κατά της κοινωνίας, είναι μάλλον επιδερμική ή, θα έλεγα, αναχρονιστική η πρόβλεψη του ποινικού μας δικαίου.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 1 του νομοσχεδίου που αντικαθιστά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα είναι η βασική διάταξη του νομοσχεδίου. Η πρόβλεψη σε αυτήν τη διάταξη αυστηρής τιμωρίας για τη συγκρότηση ή συμμετοχή σε οργάνωση για τη διάπραξη κακουργημάτων που μέχρι σήμερα ελλείπει από το ισχύον δίκαιο, διότι οι διατάξεις περί συμμετοχής δεν καλύπτουν ακριβώς το θέμα, αποτελεί μια σαφή και ευθεία νομοθετική ρύθμιση κατά των εγκληματικών οργάνωσεων.

Βεβαίως, προς αποφυγή προανακριτικών, ανακριτικών ή και δικαστικών ακροτήτων, σαφώς προσδιορίζονται τα στοιχεία για τον σύμφωνο με το νόμο χαρακτηρισμό της εγκληματικής οργάνωσης. Είναι απαραίτητο να έχει συγκεκριμένη δομή αλλά και διαρκή δράση και να επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων του ενός κακουργημάτων.

Αναφέρθηκα επιγραμματικά στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου για να καταδείξω ότι πράγματι υπάρχουν βασικές ατέλειες στο υφιστάμενο νομικό καθεστώς το οποίο χρειάζεται τις αναγκαίες συμπληρώσεις για να καλυφθεί η προσπάθεια της αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος.

Αυτή η ατέλεια απεκαλύφθη πριν από λίγο όταν ομιλούσε ο κ.

Σκυλλάκος, που τον ρώτησε ο κύριος Υπουργός, πρέπει να τιμωρηθεί το μέλος -λέω της «17 Νοέμβρη»- οποιασδήποτε οργάνωσης εγκληματικής -δεν χρειάζεται να είναι τρομοκρατική- το οποίο δεν έλαβε μέρος στις πράξεις αλλά συμμετέχει διαρκώς και αενάως σε μια συγκροτημένη οργάνωση με διαρκή δράση; Και απάντησε ο κ. Σκυλλάκος, ναι, πρέπει να τιμωρηθεί. Αλλά υπάρχει κενό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Χωρίς να γίνει πράξη δεν μπορεί να τιμωρηθεί κανείς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Αυτό λέω. Ναι, κύριε Σκυλλάκο. Και, όμως, υπάρχει κενό στη νομοθεσία που το μέλος ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τιμωρείται η πρόθεση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Και εδώ θα μου επιτρέψετε, κυρία Παπαρήγα, να σας πω ότι δεν τιμωρείται το φρόνημα. Δεν ξέρω αν είστε νομικός. Δεν είστε. Δεν τιμωρείται ούτε η πρόθεση ούτε το φρόνημα. Η πράξη της συμμετοχής.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Δεν μας ενδιαφέρει το φρόνημα της «17 Νοέμβρη».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Δεν μιλάω για την «17 Νοέμβρη». Εγώ μιλάω για το οργανωμένο έγκλημα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Τι είναι το οργανωμένο έγκλημα; Η μαφία;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Η πράξη της συμμετοχής σε μια ομάδα, στη μαφία, δεν πρέπει να τιμωρείται; Αυτό είναι το ερώτημα. Και όμως υπάρχει κενό στη νομοθεσία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Αυτό συζητάμε εδώ; Αν πρέπει να τιμωρείται η μαφία;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, προχωρώ.

Βεβαίως, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, δεν ισχυρίζομαι ότι μόνο με τη θέσπιση των διατάξεων που προβλέπονται στο νομοσχέδιο θα υπάρξει αποτελεσματική αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Θα ήμουν εξαιρετικά αισιόδοξος αν υποστήριζα αυτήν την άποψη. Ασφαλώς για να υπάρξει συγκεκριμένο δραστικό αποτέλεσμα από τις αναγκαίες ρυθμίσεις που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, θα πρέπει σωρευτικά να συντρέξουν και άλλες προϋποθέσεις.

Ενδεικτικά αναφέρω την έντονη δραστηριοποίηση των δικωτικών αρχών βασισμένη σε συγκροτημένη προσπάθεια επιστημονικά υποστηριζόμενη, τη δίκαιη μεν, αλλά και ανεπηρέαστη από εξωγενείς παράγοντες, δικαστική αντιμετώπιση των δραστών οργανωμένων εγκληματικών δραστηριοτήτων. Και τέλος, η συνεργασία και συνδρομή των πολιτών είναι και αυτή απαραίτητη για την καταπολέμηση του φαινομένου.

Και έρχομαι στο δεύτερο κεντρικό ερώτημα, στο κατά πόσον με τις συγκεκριμένες διατάξεις του νομοσχεδίου παραβιάζονται βασικές αρχές των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών που πρέπει να απολάβουν οι πολίτες.

Κύριοι συνάδελφοι, κάθε ποινικός νόμος θεωρητικά, από τη φύση του, εμπεριέχει περιορισμούς στην ελευθερία του πολίτη. Ο κάθε νόμος. Η απαγόρευση της στάθμευσης, η απαγόρευση της υπερβολικής ταχύτητας, σημαίνουν περιορισμό κάποιας ελευθερίας του πολίτη θεωρητικά, όμως δεν μπορεί να υπάρξει ελεύθερη και ευνομούμενη χώρα χωρίς ποινικούς κανόνες που προβλέπουν και ποινικούς κολασμούς.

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι περισσότεροι εκ των ποινικών κανόνων δεν είναι διαχρονικοί και δεν μένουν αναλλοίωτοι. Οι διαρκώς εξελισσόμενες συνθήκες της κοινωνίας επιβάλλουν και την αλλαγή και την τροποποίηση και τη θέσπιση νέων ποινικών κανόνων. Αυτό σε μια ελεύθερη και δημοκρατική χώρα γίνεται πάντα με γνώμονα τη διασφάλιση της ελεύθερης, ασφαλούς και ειρηνικής διαβίωσης των πολιτών.

Μετά από αυτά, αβίαστα, νομίζω, προκύπτει ότι προκειμένου να διαφυλαχθούν ύψιστα αγαθά του κοινωνικού συνόλου, αλλά και βασικά ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες των πολιτών, είναι νοητός και επιτρεπτός ο διά νόμων περιορισμός

επουσιωδών δικαιωμάτων, που περισσότερο θεωρητική αξία έχουν.

Στην προκειμένη περίπτωση και με τις διατάξεις του νομοσχεδίου θεωρώ ότι δεν παραβιάζονται βασικές αρχές των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών. Αλλωστε και από τους υποστηρικτές, θα μου επιτρέψετε να πω, της αντίθετης άποψης δεν υποστηρίχθηκε κάτι συγκεκριμένο. Απλώς υπάρχει μια γενική, νεφελώδης ένσταση χωρίς να προσδιορίζεται...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ, όταν μιλήσετε, θα σας ακούσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Μη διαστρεβλώνετε τα πράγματα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Ποιος διαστρεβλώνει, αφήστε το τώρα.

Το άρθρο 5 του νομοσχεδίου που αναφέρεται στο DNA εβλήθη με ιδιαίτερη οξύτητα. Η επιχειρηματολογία κατ' αυτού είναι γνωστή και δεν χρειάζεται να την επαναλάβω. Η χρησιμοποίηση όμως του DNA δεν προβλέπεται μόνο για την απόδειξη της τυχόν ενοχής του κατηγορουμένου, αλλά και για την απόδειξη της αθωότητας κάποιου κατηγορουμένου. Αυτός ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα και η πολιτεία έχει υποχρέωση να του διασφαλίσει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει κάθε μέσον για να αποδείξει την αθωότητά του. Ας σκεφθούμε και την περίπτωση κάποιου αθώου, που καταδικάζεται σε πολυετή κάθειρξη μη έχοντας τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει το DNA, που θα ήταν ίσως γι' αυτόν μια καταλυτική απόδειξη της αθωότητός του.

Αυτά πέραν του γεγονότος ότι προβλέπονται στο άρθρο 5 όλες οι αναγκαίες δικαστικές εγγυήσεις για τη χρησιμοποίηση του DNA.

Θα ήθελα επίσης να αναφερθώ επιγραμματικά και στις δικονομικές διατάξεις του νομοσχεδίου λέγοντας ότι αυτές υπάρχουν στο ισχύον δίκαιο σήμερα και απλώς επαναλαμβάνονται. Επομένως η όποια κριτική επί του θέματος των δικονομικών διατάξεων θα έλεγα ότι δεν είναι επίκαιρη.

Βεβαίως υπάρχουν μεμονωμένα θέματα όπως η κατάργηση του Μεικτού Ορκωτού για τα αδικήματα που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, το αμετάκλητο του μοναδικού βουλευτή του Συμβουλίου Εφετών και το ανώνυμο του μάρτυρα. Γι' αυτά τα θέματα υπάρχει σοβαρός αντίλογος, όμως δεν μπορούμε να ισχυρισθούμε ότι με τις προτεινόμενες διατάξεις παραβιάζονται βασικές αρχές των ατομικών δικαιωμάτων. Πάντως και σε αυτά τα θέματα, κατά την άποψή μου, υπάρχουν ενδιάμεσες λύσεις, που μπορούν να συγκεκριάσουν τις απόψεις, τις οποίες θα έχω την τιμή να τις εκθέσω στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Κύριοι συνάδελφοι, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας δηλώθηκε ότι θα ψηφίσει το νομοσχέδιο και ασκήθηκε μια κάποια κριτική για το ότι εμείς, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, καταργήσαμε το 1993 το ν. 1916 της Νέας Δημοκρατίας και σήμερα φέρουμε προς ψήφιση ένα ανάλογο νομοσχέδιο.

Στην κριτική αυτή θα ήθελα περιφραστικά να απαντήσω ότι ο καταργηθείς ν. 1916 ήταν τελείως διάφορος από το σημερινό νομοσχέδιο.

Το νομοθέτημα εκείνο ήταν προσαρμοσμένο στην αντιμετώπιση των τρομοκρατικών οργάνωσεων και μόνο, ενώ το συζητούμενο νομοσχέδιο έχει αντικείμενο την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος και δη του οικονομικού οργανωμένου εγκλήματος, χωρίς να αποκλείει βεβαίως και την αντιμετώπιση της εγκληματικής τρομοκρατικής δράσης.

Θα ήθελα επίσης να πω ότι με το ν. 1916 διευρύνετο υπερβολικά το αξιόποινο, αυτά που αναφέρατε προηγουμένως περί συμπαθούντων, περί ψυχικής συνέργειας δηλαδή, τα οποία στο νομοσχέδιο αυτό σήμερα δεν υπάρχουν.

Θα πρέπει επίσης να αναφέρω και τον περιορισμό της ελευθεροτυπίας από τις παντοειδείς απαγορεύσεις του ν. 1916.

Κύριοι συνάδελφοι, έγινε κριτική και από την άλλη πλευρά, από τους αγορητές του Συνασπισμού και του Κομμουνιστικού Κόμματος. Άκουσα με προσοχή τον κ. Κωνσταντόπουλο αρχικά, ο οποίος μίλησε για κάποια θέματα και είχε κάποιες ενστάσεις τις οποίες διέτύπωσα και δεν αφορούν το νομοσχέδιο. Μίλησε για τον *argent provocateur*, ο οποίος απαγορεύεται από το

νομοσχέδιο. Δεν προβλέπεται «νομιμοποίηση» του argent provocateur. Μίλησε επίσης για το δικαίωμα της ακρόασης, τούτέστιν –το λέω για τους μη νομικούς- για το ότι υπάρχει μόνο ένα βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών, το οποίο είναι και αμετάκλητο. Το πρώτον σήμερα στο ελληνικό Ποινικό Δίκαιο προτείνεται τέτοια ρύθμιση; Και για τους εμπόρους ναρκωτικών δεν έχουμε ένα και μόνο βούλευμα και είναι αμετάκλητο; Για τους καταχραστές του δημοσίου δεν έχουμε ένα βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών που και αυτό είναι αμετάκλητο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Δι' απευθείας κλήσεως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Και δι' απευθείας κλήσεως ακόμη. Γιατί τότε σήμερα διαμαρτύρεται ο κ. Κωνσταντόπουλος για το δικαίωμα της ακρόασης; Και ο έμπορος ναρκωτικών και ο καταχραστής του δημοσίου έχουν τα ίδια δικαιώματα, το δικαίωμα της ακρόασης τούτέστιν, το οποίο τους έλειπε και δεν λείπει με το σημερινό νομοσχέδιο.

Επίσης αυτό που μου προξενεί εντύπωση και το λέω και για τα δύο κόμματα της ήσσονος Αντιπολίτευσης είναι το γεγονός ότι μίλησαν αποκλειστικά για την τρομοκρατία. Από τα τριάντα οκτώ αδικήματα που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του προτεινόμενου νομοσχεδίου, το οποίο αντικαθιστά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, τρία ή τέσσερα μόνο μπορούν να αφορούν την τρομοκρατία. Δηλαδή η κατάχρηση σε ασέλγεια, η αποπλάνηση παιδιών, η δουλεμπόρια, μπορούν να έχουν ποτέ καμιά σχέση με την τρομοκρατία; Πιστεύω πως όχι. Η ερώτησή μου είναι απλή. Ας εξαιρέσουμε λοιπόν υποθετικά αυτά τα τρία- τέσσερα άρθρα που μπορεί να έχουν σχέση με την τρομοκρατία. Για τα άλλα, τα υπόλοιπα τριάντα πέντε αδικήματα που αφορούν οργανωμένο έγκλημα, ποια είναι η θέση σας; Ποια είναι η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος; Ποια είναι η θέση του Συνασπισμού; Πρέπει να τιμωρείται με αυτές τις ποινές το οργανωμένο έγκλημα που κάνει το δουλεμπόριο ή όλα αυτά τα αδικήματα; Επ' αυτών δεν ακούστηκε καμιά κουβέντα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Το δουλεμπόριο δεν τιμωρείται;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Πείτε μας τη θέση σας για να την ξέρουμε. Άλλο το δουλεμπόριο και άλλο όταν αυτό το δουλεμπόριο το κάνει μια οργανωμένη εγκληματική οργάνωση με διαρκή δράση, με δομή και σειρά κακουργημάτων. Είναι τελείως διαφορετικό το ένα με το άλλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Πώς το κάνει; Διαφορετικά;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ: Βεβαίως το κάνει διαφορετικά. Βεβαίως η μαφία δρα διαφορετικά απ' ό,τι δρα ένας μεμονωμένος δρόστης. Γι' αυτό το οργανωμένο έγκλημα έρχεται το σημερινό νομοσχέδιο και εσείς το περιορίσατε αποκλειστικά και μόνο στην τρομοκρατία. Τίποτα άλλο δεν σας ενδιέφερε.

Πιστεύω λοιπόν ότι υπάρχει απειλή κατά της κοινωνίας μας από το οργανωμένο έγκλημα. Είναι μια απειλή που μέρα με την ημέρα μεγαλώνει. Υπάρχει ανάγκη αποτελεσματικής αντιμετώπισής της. Δεν νομίζω ότι μπορούμε να έχουμε διαταγμούς. Βέβαια είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει να διαφυλαχθούν τα βασικά ατομικά δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών. Θεωρώ ότι το νομοσχέδιο ισορροπεί με επιτυχία ανάμεσα στις δύο ακραία εκφρασθείσες αντίθετες απόψεις. Γι' αυτό και νομίζω ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού θα το αποδεχθεί. Ελπίζω ότι αφού ψηφιστεί και γίνει νόμος του κράτους, θα συμβάλει αποφασιστικά στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Το ένα άρθρο μας το είπατε. Το άλλο ποιο είναι;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΚΡΙΒΑΚΗΣ : Τα είπα και τα δύο, κύριε Μαρκογιαννάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κα Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.) : Ευτυχώς εγώ δεν είμαι νομικός και γι' αυτό δεν θα μιλήσω νομικά. Πάντως, κατά τη γνώμη μου, το πρόβλημα δεν είναι νομικό. Βέβαια έχει νομικές πλευρές. Εδώ γίνεται μια συνειδητή εξαπάτηση. Βάζω το θέμα

της εξαπάτησης από την πολιτική του πλευρά. Έρχεται ένα σχέδιο νόμου που μπερδεύει το οργανωμένο έγκλημα τύπου μαφίας ή εταιρείας οργανωμένων δολοφόνων ή εταιρείας δουλεμπορίου ή διακίνησης ναρκωτικών με την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Το οργανωμένο έγκλημα έχει πολυκλαδική δραστηριότητα και είναι μια κερδοφόρα επιχείρηση με κοινωνικά και πολιτικά αίτια.

Υπάρχει ακόμα και το κοινό έγκλημα, που και αυτό στερεί ζωές και έχει αυξηθεί. Αυτό έχει ακόμα πιο βαθιές κοινωνικές αιτίες.

Υπάρχει και το φαινόμενο της τρομοκρατίας που είναι ένα εντελώς διαφορετικό πράγμα, έστω και αν η «τρομοκρατία» στηρίζεται και χρησιμοποιεί το οργανωμένο έγκλημα. Υπάρχουν διασυνδέσεις. Αυτά είναι εντελώς διαφορετικά πράγματα.

Και θεωρώ εντελώς απαξιωτικό για τη συζήτηση που κάνουμε το να μας ρωτάτε αν είμαστε υπέρ αυτών που κάνουν ένα οργανωμένο έγκλημα. Το οργανωμένο έγκλημα από τις αρχές του αιώνα είναι στενά συνδεδεμένο με το κράτος με την κρατική εξουσία και με την πολιτική εξουσία. Είναι συνδεδεμένο με ευυπόληπτους πολίτες και επιχειρηματίες που μπορεί να τους χαιρετάμε σε δεξιώσεις και να λέμε «τι καλός κύριος» ή «τι καλή εταιρεία που έχει» διότι υπάρχουν και οι εταιρείες -βιτρίνες που πίσω έχουν το οργανωμένο έγκλημα. Είναι σύνθετο και γι' αυτό δεν είναι εύκολο να αποκαλυφθεί. Μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο μέσα από τη διαμάχη για την αρχηγία, μέσα από αντιζηλίες, από αντιθέσεις κλπ.

Πάντως δεν μπορεί να αποκαλυφθεί από τον απλό πολίτη που θα πάει να κάνει κάποια καταγγελία. Ο απλός πολίτης δεν μπορεί να δει το οργανωμένο έγκλημα. Το οργανωμένο έγκλημα διεισδύει σε πολιτικούς χώρους. Βέβαια δεν ταυτίζω το οργανωμένο έγκλημα με τα κόμματα. Όλοι έχουμε ένα υλικό μπροστά μας από σχετικές ταινίες και βιβλία που έχουν κυκλοφορήσει.

Αυτό το πράγμα το αποδεικνύει. Εταιρείες του οργανωμένου εγκλήματος που είναι στο χρηματιστήριο κλπ. Δεν είναι εύκολο να αποκαλυφθούν αυτά. Η γνώμη μας είναι οι πιο βαριές ποινές, γιατί εδώ δεν πρόκειται για κοινό έγκλημα, παράδειγμα για έναν άνθρωπο που σκοτώνει από αντιζηλία, από φοβία, από μίσος και γενικά οι γνωστές συνέπειες μιας κοινωνίας όπου η σήψη και η διαφθορά έχουν προχωρήσει.

Εδώ δεν έχουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, παρά το γεγονός ότι ασχολείται φαινομενικά με το οργανωμένο έγκλημα. Το θεωρώ προσβλητικό για όλα τα κόμματα να αναρωτιόμαστε για το αν είμαστε υπέρ του να τιμωρείται το οργανωμένο έγκλημα. Όσοι ξέρουν και συμμετέχουν, έστω και στα «ψίχουλα» του οργανωμένου εγκλήματος και δίνουν νομική ή άλλη στήριξη και αυτοί με διαβαθμίσεις, πρέπει να τιμωρηθούν. Εδώ πρόκειται για συμμορίες, που όμως στην κορυφή βρίσκονται και ευυπόληπτοι πολίτες. Οι συμμορίες του οργανωμένου εγκλήματος έχουν χρησιμοποιηθεί από τη CIA και άλλες υπηρεσίες και έχουν κυκλοφορήσει βιβλία πρώην πρακτόρων. Η CIA παραδείγματος χάρη, η Μοσάντ, δεν μπορούν να κάνουν όλες τις «βρόμικες» δουλειές εκθέτοντας πολιτικούς παράγοντες ή πράκτορες που έχουν έναν ουσιαστικό ρόλο και λόγο στην επεξεργασία πολιτικών. Θα στηριχθούν στους ψυχρούς εγκληματίες ή στις συμμορίες και γι' αυτό σε ορισμένες περιπτώσεις δεν μπορεί να βρεθεί νόημα για τα πολιτικά κίνητρα μιας δολοφονίας.

Βέβαια εγώ δεν θα ψάξω να βρω πού πρωτοχρησιμοποιήθηκε η λέξη τρομοκρατία. Έχει αποδειχθεί ότι κάπου βρίσκουν μία λέξη που κάτι λέει και αυτός που την ανέφερε πιθανόν να την είπε τυχαία. Πάντως εδώ και δέκα -δεκαπέντε χρόνια έχουμε επίσημες τοποθετήσεις που μιλάνε για «χώρες τρομοκράτες», «κράτη τρομοκράτες», όλους όσους έρχονται σε αντίθεση με συμφέροντα κυρίως των Η.Π.Α., αλλά και άλλων χωρών.

Η «17 Νοέμβρη» και άλλες παρόμοιες οργανώσεις είναι κατασκευάσματα τα τελευταία χρόνια των μυστικών υπηρεσιών. Αν δείτε μάλιστα και τα θύματα, δεν είναι τυχαία. Από τα θύματα όμως δεν μπορείς να καταλάβεις το στόχο, όπως Μάλιος, Μπάμπαλης, Γουέλς, επιχειρηματίες κλπ., ακριβώς για να δημιουργηθεί η εντύπωση είναι από «αριστερά», έχει

ιδεολογικά κίνητρα. Τώρα αν κάποιος μεταξύ τους «βγάξει ο ένας το μάτι του άλλου» και βγάζουν εκτός μερικούς ανεπιθύμητους, εγώ δεν αποκλείω να έρθει η στιγμή που η «17 Νοέμβρη» να αποκαλυφθεί. Μπορεί να αποκαλυφθούν οι τελευταίοι τροχοί της άμαξας, γιατί θέλουν να ξεμπερδέψουν με αυτήν την οργάνωση και θέλουν να φτιάξουν κάποια άλλη. Δεν διστάζουν να σκοτώνονται και μεταξύ τους.

Επομένως το θέμα των κατασκευασμάτων των μυστικών υπηρεσιών είναι καθαρά για πολιτικούς λόγους, για να δημιουργούν ένα πλαίσιο, που να επιτρέπει τον αυταρχισμό και την καταστολή, το «διαίρει και βασίλευε».

Υπάρχει και μία άλλη πλευρά, που είναι το «ψητό» του νόμου. Αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση: Δεν μπορούμε να κάνουμε διαχωρισμό στο πώς μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το εμπόριο ναρκωτικών, που και αυτό είναι συνδεδεμένο με πολιτικούς διαύλους, παράδειγμα ο U.C.K., όπως ειπώθηκε εδώ. Αυτόν, γιατί θα τον δικάσουμε; Για διακίνηση ναρκωτικών ή για πολιτικά εγκλήματα; Σήμερα πάντως ο U.C.K. παίζει πολιτικό ρόλο. Και μιλά για τους ηγέτες και όχι για τον απλό κόσμο. Τι πρέπει να κάνεις γι' αυτούς που «έστησαν» τον U.C.K.; Ακόμα τι μπορείς να κάνεις γι' αυτούς που χρησιμοποίησαν τους εμπόρους ναρκωτικών για να τους δώσουν πολιτικό ρόλο και manúα;

Ο Φάτι τι είναι; Έμπορος ναρκωτικών που παίζει πολιτικό ρόλο; Πώς θα τον δικάσεις; Ξαν οργανωμένο έγκλημα; Έχει την πλευρά αυτή, αλλά αναπτύσσεται και πολιτικός ρόλος. Νομίζω ότι το ψητό της ιστορίας είναι εδώ. Λέει ότι οι προστατευόμενες ρυθμίσεις επεκτάθηκαν και σε κάθε είδους οργανωμένη εγκληματικότητα, εγκληματικότητα δηλαδή προερχόμενη από εγκληματικές οργανώσεις με όποιο όνομα και αν είναι αυτές γνωστές και ανεξάρτητα από τους ποικίλους στόχους που μπορεί να προωθούν. Κοινωνική απαξία έχουν οι εγκληματικές τους πράξεις όχι κατά ανάγκη οι στόχοι.

Σας άκουσα να λέτε ότι διαχωρίζετε την εγκληματικότητα που έχει οικονομικούς στόχους, το παραδάκι, το κέρδος, τη ληστεία κλπ. από αυτούς που εγκληματούν, που είναι κακό, αλλά, εν πάση περιπτώσει, είναι ιδεολόγοι. Κατά τη γνώμη μου κύριε Υπουργέ, δεν κάνετε γκάφα όταν το είπατε. Δεν ήταν γκάφα αυτό που είπατε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):
Ασφαλώς δεν ήταν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Αυτό είναι το σοβαρό. Όλοι μας κάνουμε γκάφες. Φυσικό είναι ένας άνθρωπος που μιλάει καθημερινά και όσο πιο πολύ μιλάμε κινδυνεύουμε και στα κανάλια και από εδώ και από εκεί να κάνουμε γκάφες.

Κύριε Υπουργέ, δεν κάνετε γκάφα. Έτυχε να δω την ομιλία και δεν είχα προλάβει να διαβάσω αναλυτικά το νόμο. Αυτό είναι το πρόβλημα. Φτιάχνετε ένα νόμο όπου υπάρχουν δυσδιάκριτα όρια ανάμεσα στο οργανωμένο έγκλημα, αυτό που όλοι θέλουμε να παταχθεί, ανάμεσα στο ρόλο και τη διαπλοκή του οργανωμένου εγκλήματος με την κρατική εξουσία και ιδιαίτερα των χωρών εκείνων που είναι πολιτικά παγκόσμιοι τρομοκράτες αλλά θέλουν και τους μηχανισμούς με –να το πούμε καθαρά– την πολιτική δράση η οποία ανάμεσα στα άλλα έχει και όπλο την ατομική τρομοκρατία για τις δολοφονίες, αλλά μέσα στα όπλα της είναι να απαντήσει στη βία. Διότι κανένα λαϊκό κίνημα ούτε εθνικοαπελευθερωτικό δεν ξεκίνησε χρησιμοποιώντας τη βία. Απάντησε στη βία. Και δεν είναι μόνο τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα είναι και τα κινήματα, σε χώρες που δεν είναι αποικίες και που αντιμετωπίζουν τη βία, τα γκλοπ, τα DNA, την παρακολούθηση κλπ. Αυτό είναι το πρόβλημα.

Η πορεία, η κατάληψη, αυτά όλα συγχέονται. Διότι μία κατάληψη και ένα κλείσιμο δρόμου έχει συνέπειες για τους επιχειρηματίες κυρίως. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί έγκλημα για οικονομικούς στόχους ή που έχει οικονομικές συνέπειες. Οι Παλαιστίνιοι, παραδείγματος χάριν, οι οποίοι απαντούν και με βίαιες πράξεις ανεξάρτητα εάν συμφωνούμε εμείς με όλες αυτές, παραδείγματος χάριν η ατομική τρομοκρατία, είναι καταδικασμένη υπόθεση. Επιτρέπει την αξιοποίηση από

προβοκάτορες. Εμείς είμαστε υπέρ της οργανωμένης μαζικής πάλης με όλες τις μορφές και που ταυτόχρονα παίρνει τα μέτρα περιφρούρησης και δεν δίνει τροφή στους προβοκάτορες. Οι Παλαιστίνιοι χρησιμοποιούν και τέτοια μέσα. Τα χρησιμοποιούν προβοκάτορες; Μπορεί. Δεν μπορούμε να το αποκλείσουμε. Από την άλλη μεριά μπορεί να είναι και σε ορισμένους λαούς κάποιες συνήθειες σαν ορισμένες μορφές πάλης, δεν θα συμφωνείς, δεν θα τις ποινικοποιήσεις όταν ο ισραηλινός στρατός είναι στρατός κατοχής;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, μην κάνετε θόρυβο. Έχει δίκιο η κα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Όταν έχεις μία υπόκρουση από κάτω δυσκολεύεσαι και μάλιστα όταν δεν μιλάω από γραπτό.

Είναι ένα θέμα και το κίνημα πρέπει να παίρνει μέτρα περιφρούρησης και από τις προβοκάτσιες.

Θα σας πω ένα πράγμα, κύριε Υπουργέ, γιατί έγινε μία συζήτηση με αφορμή τον ερχομό του Κλίντον στην Ελλάδα και τις λαϊκές αντιδράσεις που υπήρχαν. Υπήρχε τότε μία περιβάλλουσα πολιτική προπαγάνδα, η οποία προετοίμαζε γι' αυτό. Και ο ερχομός του Κλίντον στην Ελλάδα ήταν και η πίεση που βεβαίως ασμένως δεχθήκατε γι' αυτόν το νόμο.

Εκεί μπήκε ένα ζήτημα και εδώ ταιριάζει το «εγκληματικές οργανώσεις». Υπάρχουν κόμματα και οργανώσεις, τα οποία βεβαίως δεν χρησιμοποιούν την ατομική τρομοκρατία, δεν δολοφονούν τους αντίπαλους, διότι πέρα από την ανθρωπιστική πλευρά δεν υπάρχει και κανένα νόημα σε αυτό. Τι θα γίνει δηλαδή αν δολοφονήσεις έναν αντίπαλο; Θα βγουν άλλοι διακόσιοι. Δεν είναι εκεί το ζήτημα. Η ατομική τρομοκρατία είχε ένα ρομαντισμό στις αρχές του αιώνα. Για το κομμουνιστικό κίνημα είναι καταδικασμένη από τις αρχές του αιώνα. Όταν έγινε αυτό και καλοπροαίρετα από κάποιους, χρησιμοποιήθηκε εναντίον του Κομμουνιστικού Κόμματος και κινήματος.

Άρχισε, όμως, μία φιλολογία η οποία λανθάνει μέσα εδώ, για τις ενέργειες καταλήψεων, διαδηλώσεων ή προσπάθεια να αντιμετωπίσεις μία απαγορευμένη διαδήλωση. Γιατί; Απαγορεύεται δηλαδή αυτό; Θα δεχθεί το κίνημα την απαγόρευση των διαδηλώσεων; Είναι άλλο πράγμα το πώς θα χρησιμοποιήσει αυτό το όπλο, πώς δεν θα επιτρέψει προβοκάτσιες, πώς θα αποκλείσει τους προβοκάτορες να σπάνε βιτρίνες κλπ. Αυτό όντως είναι ένα ζήτημα.

Υπήρχε όμως και η άποψη ότι υπάρχουν κόμματα και οργανώσεις τα οποία δεν είναι βέβαια τρομοκράτες, αλλά με τις δυναμικές μορφές πάλης επιτρέπουν να διεισδύσουν τρομοκράτες ή ανοίγουν την όρεξη στους τρομοκράτες. Αυτό δεν μας βγάζει σε καμία άκρη. Και ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, τι σημαίνει.

Επομένως θα μπορούσε κανείς να συζητήσει ένα σχέδιο νόμου για το οργανωμένο έγκλημα, ας πούμε τη σύγχρονη μαφία, και αν θέλετε προσδιορίζοντα και τις πιο κρίσιμες εκδοχές του: εμπόριο λευκής σαρκός, δουλεμπόριο, εμπόριο ναρκωτικών, ξέπλυμα χρημάτων και με μεγαλύτερη αυστηρότητα. Γιατί εδώ βεβαίως όλοι αισθανόμαστε ανασφαλείς.

Να τα συζητήσουμε λοιπόν και αυτά και σε ποιο βαθμό η Βουλή θα έπρεπε να διαμορφώσει ένα πλαίσιο αντιμετώπισης. Αυτό βεβαίως να το συζητούσαμε. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κόμμα και Βουλευτής που να αρνηθεί να το συζητήσει αυτό και μέσα στη Βουλή. Δεν ξέρω βέβαια μέχρι ποια όρια, γιατί μπορεί να χρειάζονταν έγκριτοι νομικοί, να αξιοποιηθεί η πείρα άλλων χωρών, όλα αυτά τα πράγματα.

Εδώ όμως τα σύνορα μεταξύ της ποινικοποίησης της πολιτικής δράσης ταυτισμένης με το οργανωμένο έγκλημα είναι ασαφή και αυτό είναι επικίνδυνο. Δεν είναι ποσοτικό το ζήτημα. Λίγα πράγματα λέγονται γι' αυτό. Αρκεί όμως και μόνο αυτό που είπατε, ότι δηλαδή οι άνθρωποι αυτοί έχουν αγαθούς σκοπούς –να λύσουν τα προβλήματα των εργαζομένων– τα

κόμματα όμως αυτά και αυτές οι οργανώσεις με τη δράση τους δίνουν τροφή ή ανοίγουν το δρόμο στο οργανωμένο έγκλημα. Εκεί είναι τα συγκεχυμένα όρια.

Και δεν θα δεχθούμε το διαχωρισμό που έγινε εδώ, που δεν υπάρχει βέβαια μέσα στο σχέδιο νόμου, αλλά η φιλολογία που αναπτύσσεται εδώ είναι πιο ουσιαστική από αυτό που λέει ο νόμος. Στο κάτω-κάτω τι χρειαζόμαστε; Εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα; Δικτατορία έχουμε; Η πολιτική δράση των λαών δηλαδή είναι αναγνωρισμένη μόνο όταν υπάρχει στρατός κατοχής ή όταν υπάρχει δικτατορία; Δεν υπάρχουν και άλλες μορφές δικτατορίας;

Δεν ζούμε βέβαια στην Αίγυπτο ούτε στο Αλγέρι. Και εκεί, όμως, αυτά που έχουν δεν είναι θρησκευτικά κινήματα, είναι πολιτικά κινήματα, είναι άλλο πράγμα. Εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν ορισμένες ιδιομορφίες στο Αλγέρι ή -αν θέλετε- και στην Παλαιστίνη. Εκεί τα πράγματα θα αντιμετωπιζόνταν με ένα διαφορετικό τρόπο και όχι με ποινικοποίηση, που λειτουργεί υπέρ του στρατού κατοχής των Ισραηλινών.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ στην Ελλάδα όσο θα ανεβαίνει το κίνημα τόσο η κρατική καταστολή και η βία κατά των αγωνιζόμενων θα μεγαλώνει. Και αυτό το έχει δείξει η ιστορία.

Πρέπει δηλαδή να έχουμε έναν Παπαδόπουλο για να αναγνωριστεί το δικαίωμα της πολιτικής δράσης ή της «απειθαρχίας» απέναντι σε νόμους; Επειδή εδώ θεωρείται ότι σήμερα έχουμε δημοκρατία, δεν αναγνωρίζεται; Εμείς το έχουμε δηλώσει.

Όταν λέμε ότι δεν θα πειθαρχούμε σε νόμους, αυτό πρέπει να γίνει με όρους κινήματος και με την απόφαση των εργαζομένων και με ό,τι θυσιές επιβάλλεται αυτό. Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την ατομική τρομοκρατία. Αλλά αύριο θα ειπωθεί ότι ναι, έτσι όπως είναι ο νόμος ξέρετε ότι αυτή η δράση επιτρέπει στους τρομοκράτες να διεισδύουν, αυτό που κάνουν με το ΠΑΣΟΚ. Έγινε -λέει- το ΠΑΚ, άρα μέσα στο ΠΑΚ μπήκε η τρομοκρατία. Αυτά θα τα έκαναν οι Αμερικανοί.

Επομένως τα πράγματα είναι πάρα πολύ σοβαρά και η πολιτική δράση δεν μπορεί να ποινικοποιείται, ούτε η απεργία ούτε η διαδήλωση. Ξαναλέω είναι άλλο πράγμα ότι το ίδιο το κίνημα πρέπει να περιφρουρείται και όσες μαζικές κινητοποιήσεις να υπάρχουν και εκατομμύρια άνθρωποι να υπάρχουν στο δρόμο, ούτε βιτρίνα σπάει ούτε τίποτα γίνεται. Οι προβοκάτορες μπαίνουν ακριβώς για να δημιουργήσουν αυτή την εντύπωση, αλλά δεν μπορεί να μη γίνονται απεργίες και διαδηλώσεις για να μην μπουν οι προβοκάτορες. Θα υπάρχει περιφρούρηση.

Και όταν εμείς -και το ξέρετε πάρα πολύ καλά- σαν κόμμα, βάλαμε ανοιχτά το θέμα ότι τις κινητοποιήσεις πρέπει το ίδιο το μαζικό κίνημα να τις περιφρουρεί -και το λέμε ανοιχτά αυτό το πράγμα, πρέπει να τις περιφρουρεί και την ποιότητά τους και τη μη αξιοποίησή τους από όποιους έχουν άλλους σκοπούς- ακούγαμε ότι ήμασταν η ΚΝΑΤ και ότι περιορίζουμε την ελευθερία δράσης. Ποιων; Των προβοκατόρων. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι, εν πάση περιπτώσει, έγινε κατανοητό τα τελευταία χρόνια και έχουμε πολυτεχνείο χωρίς συνέπειες. Τουλάχιστον, όσο για μας είμαστε ένα κόμμα που ξέρουμε τι σημασία έχει η μαζική, οργανωμένη, περιφρουρημένη από τα σχέδια αντιπάλων και μυστικών υπηρεσιών δράση, αλλά δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι ο πολιτικός αγώνας θα μπει μέσα σε προκαθορισμένα όρια, όταν είναι μαζικός, πολιτικός αγώνας.

Επομένως αυτά που λέτε εγκληματικές ενέργειες ή είναι έγκλημα κάτι ή δεν είναι. Δεν μπορεί να είναι εγκληματική ενέργεια με καλούς στόχους. Το έγκλημα δεν έχει καλό στόχο. Εδώ να το κλείσουμε. Δεν μπορεί δηλαδή εγώ να έχω ιδεολογικούς στόχους και να κάνω εγκλήματα, να σκοτώνω τον άλλο στο δρόμο, να πηγαίνω να σκοτώσω τον Υπουργό, γιατί έχω καλούς στόχους. Με αυτήν τη φράση που λέτε «εγκληματικές ενέργειες που γίνονται όμως με καλούς σκοπούς», εδώ επιτρέπεται να συκοφαντούνται μαζικές οργανώσεις, κινήματα, κόμματα.

Και ένα τελευταίο. Πολλές φορές όταν θέτουμε αυτό το ζήτημα, μας λένε ότι το Κ.Κ.Ε. έχει μανία καταδιώξεως. Σας λέμε πάρα πολύ λογικά ότι δεν αναφερόμαστε στο κόμμα και

ούτε έχουμε μανία καταδιώξεως. Όποιος έχει μανία καταδιώξεως, κλείνεται. Εμείς ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι όσο δυναμώνει το κίνημα θα πέσουν λυτοί και δεμένοι και απέξω και από μέσα να το σπάσουν. Και φυσικά όσο το κίνημα ανεβαίνει, αυτοί οι νόμοι θα αχρηστεύονται. Αλλά είναι υποκριτικό -και εδώ βέβαια και η Νέα Δημοκρατία παίζει το παιχνίδι της καλά- να χρησιμοποιείται το οργανωμένο έγκλημα, αυτό που όλοι καταλαβαίνουμε ως οργανωμένο έγκλημα, σαν πρόσχημα για να μετατρέψουμε την πολιτική πάλη στην πορεία -δεν ξέρω πώς ακριβώς θα γίνει- σε κοινό έγκλημα. Η πολιτική πάλη δεν είναι κοινό έγκλημα. Η πολιτική πάλη σημαίνει ότι μπορώ να διαφωνώ και όταν ζούμε μία περίοδο που η κρατική βία και η καταστολή είναι στο έπακρο και τέλος, -για να μην επεκτείνωμαι παραπέρα- όταν λέμε ότι όλα αυτά είναι για την ασφάλεια του πολίτη. Ο Μπλερ δίνει στη Μεγάλη Βρετανία τη μάχη για την ασφάλεια του πολίτη από το οργανωμένο έγκλημα, από το κοινό έγκλημα, από τα ναρκωτικά. Ο Μπους δίνει τη μάχη αυτή, ο Κλίντον, όλοι για την ασφάλεια του πολίτη και παγκόσμια οι λαοί είναι εντελώς ανασφαλείς.

Και δεν είναι μόνο το οργανωμένο έγκλημα που αντιμετωπίζουν, που και αυτό οπωσδήποτε είναι ένας παράγοντας, αλλά αντιμετωπίζουν πάρα πολλά πράγματα, που τουλάχιστον και από τους δύο Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος που μίλησαν, αναφέρθηκε. Είναι τα καθημερινά προβλήματα, είναι ο πόλεμος, είναι η αβεβαιότητα για το μέλλον και το οργανωμένο έγκλημα, που, το ξαναλέω, το οργανωμένο έγκλημα έχει διασυνδέσεις με την πολιτική εξουσία και με τους κρατικούς μηχανισμούς και με τους παρακρατικούς, χωρίς -για να μην παρεξηγηώμαστε- να ταυτίζουμε ούτε κόμματα, ούτε όλους τους πολιτικούς με τους οποίους διαφωνούμε με το οργανωμένο έγκλημα. Για να το ξαναπώ και εμείς μπορεί να λέμε καλημέρα στις δεξιώσεις σε κάποιους, που να είναι μέσα στο οργανωμένο έγκλημα. Αυτά είναι πάρα πολύ δύσκολα για να βγάλει άκρη.

Επομένως να συζητήσουμε για το οργανωμένο έγκλημα, για το κοινό έγκλημα στις σημερινές συνθήκες και για τις ποινές, αλλά αυτό δεν έχει καμία σχέση με αυτό που πολιτικά ονομάζεται «τρομοκρατία».

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι συνάδελφοι, είναι παρήγορο ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποφάσισε επιτέλους να αποδοκιμάσει επίσημα και την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα με τον πιο σαφή και απερίφραστο τρόπο, που είναι βέβαια η ψήφιση μιας ειδικής νομοθεσίας που θα διευκολύνει τις δικωτικές αρχές και θα τιμωρεί ανάλογα αυτές τις εγκληματικές δραστηριότητες.

Χρειάστηκε όμως δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, να θρηνησουμε πολλά θύματα, να εκτεθούμε ανεπανόρθωτα και στην ελληνική αλλά κυρίως στη διεθνή κοινή γνώμη και να κινδυνεύσει το κύρος της χώρας μας ακόμη και κατά τη διεκδίκηση των Ολυμπιακών Αγώνων, έτσι ώστε να αποφασίσει επιτέλους η Κυβέρνηση όχι να κάνει κάτι πρωτότυπο, κάτι ρηξικέλευθο, αλλά απλά να ευθυγραμμιστεί με τις ρυθμίσεις, που εδώ και χρόνια τα ευρωπαϊκά κράτη έχουν υιοθετήσει. Και βεβαίως έχουν εξαρθρώσει την τρομοκρατία παντελώς, αυτήν την τρομοκρατία που επιχωριάζει ακόμη δυστυχώς στην Ελλάδα, και έχουν σημειώσει και σημαντικές προόδους στη δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος.

Δεν ξέρω τι συνέβη, κύριοι συνάδελφοι, και ξαφνικά από κει που βρισκόμασταν σε ένα ΠΑΣΟΚ το οποίο εκραύγαζε δήθεν, για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, που ισχυριζόταν μετά πάθους ότι αρκεί η νομοθεσία την οποία έχουμε για να καταπολεμήσουμε και την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα, από εκεί που επιστράτευε φοβίες του παρελθόντος για να δικαιολογήσει αυτήν την ατομία, δεν ξέρω τι συνέβη και ξαφνικά γύρισε η πλάκα. Γύρισε ο δίσκος από την άλλη πλευρά.

Βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, και μια φορά γύρισε το ΠΑΣΟΚ την πλάκα από τη σωστή πλευρά, διότι τελευταία

διαπιστώνουμε συνεχώς τέτοιου είδους αλλαγές μοτίβου και αλλαγές των τραγουδιών, αλλά αυτήν τη φορά τουλάχιστον γύρισε η πλάκα από τη σωστή πλευρά.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάθε νομοθεσία που αυστηροποιεί τις διατάξεις της για τη δίωξη των εγκλημάτων, ταυτόχρονα επεμβαίνει στο χώρο των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Χωρίς δυστυχώς περιορισμούς των ατομικών ελευθεριών δεν είναι δυνατόν να καταπολεμηθεί το σύγχρονο οργανωμένο έγκλημα, ένα έγκλημα που αξιοποιεί στο έπακρο την τεχνολογία, που αξιοποιεί την πρόοδο της επικοινωνίας και που χρησιμοποιεί όλες τις σύγχρονες μεθόδους της επιχειρηματικής δράσης. Χωρίς περιορισμό ατομικών ελευθεριών δεν γίνεται καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος.

Αυτό ακριβώς είναι το τίμημα που πληρώνει η δημοκρατία. Αυτή είναι η τραγική αντινομία της δημοκρατίας, καθώς για να αυτοπροστατευθεί είναι υποχρεωμένη να αυτοπεριοριστεί. Το λέω ιδιαίτερα αυτό για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, γιατί η τρομοκρατία αποβλέπει κυρίως, αν όχι αποκλειστικά, σε τούτο: να αποσταθεροποιήσει τη δημοκρατία, να αποσταθεροποιήσει τους μηχανισμούς του κράτους, να δημιουργήσει αίσθημα ανασφάλειας στους πολίτες και μέσω αυτής της κατάστασης να περάσει ενδεχομένως ιδεολογίες και προοπτικές που δεν συμβιβάζονται πάντως με τους μηχανισμούς της δημοκρατίας.

Υπάρχουν ωστόσο, κύριοι συνάδελφοι, μηχανισμοί και ασφαλιστικές δικλίδες και υπάρχουν και οι προϋποθέσεις για να περιφρουρηθούν τα ατομικά δικαιώματα, που περιορίζονται δραστηρικά. Ακόμα και με την ψήφιση ενός αυστηρού κατασταλτικού νόμου υπάρχουν οι μηχανισμοί και τα μέσα για να διασφαλιστούν τα ατομικά δικαιώματα.

Η πρώτη και κύρια προϋπόθεση, για να είναι ακίνδυνη μια τέτοια νομοθεσία, είναι απλώς να λειτουργεί το κράτος δικαίου, που σημαίνει τι; Να υπόκεινται στο δημοκρατικό έλεγχο όλες οι υπηρεσίες και οι μηχανισμοί του κράτους και ιδίως οι δικαστικές αρχές. Γι' αυτό και δεν μπορώ να συμμεριστώ τους φόβους που εξέφρασαν μερικοί συνάδελφοι στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής, αλλά και την βασική τοποθέτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος για τα ατομικά δικαιώματα και τις υποψίες του για τη λειτουργία αδήλων και αγνώστων μυστικών δυνάμεων που υπαγορεύουν τις κινήσεις των δικαστικών αρχών ή που επηρεάζουν τους μηχανισμούς του κράτους και δρουν μέσω του κράτους. Δεν μπορώ να δεχτώ αυτούς τους φόβους και τους ισχυρισμούς, γιατί απλώς αυτά δεν σημαίνουν τίποτε άλλο από το ότι αμφισβητούμε στη χώρα μας τη λειτουργία του κράτους δικαίου.

Δυστυχώς υπήρξαν και εξακολουθούν εν μέρει να υποστηρίζονται τέτοιου είδους απόψεις ακόμα και από το κυβερνών κόμμα. Και δεν αντιλαμβάνομαι αυτήν τη λογική, η οποία ακριβώς στο αντίθετο θα έπρεπε να είχε οδηγήσει, δηλαδή να ψηφίσουμε ένα νόμο δραστητικό κατά του οργανωμένου εγκλήματος, ιδίως για την περίπτωση που το οργανωμένο έγκλημα έχει τις διαπλοκές του μέσα στο ίδιο το κράτος και στις κρατικές υπηρεσίες. Αν θέλουμε να έχουμε κράτος δικαίου, πρέπει να έχουμε το θάρρος και αυτή ακόμη την περίπτωση να την αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά.

Και η άλλη βασική προϋπόθεση, ένας τέτοιος νόμος να μην προσβάλλει το κράτος δικαίου και τη δημοκρατία, είναι απλώς να είναι ειλικρινής και να δίνει στον πολίτη τα απαραίτητα όπλα αμύνης.

Έρχομαι, λοιπόν, στο παρόν νομοσχέδιο. Είμαι και εγώ μεταξύ εκείνων, όπως η Νέα Δημοκρατία το δήλωσε, που ψηφίζει αυτό το προτεινόμενο νομοσχέδιο πρώτα απ' όλα λόγω πολιτικής συνέπειας, κύριοι συνάδελφοι, γιατί η παράταξη μας υπήρξε ανέκαθεν συνεπής και προσαρμοσμένη σε όλες τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας. Είναι η παράταξη η οποία θεμελίωσε το νεότερο κράτος δικαίου στην Ελλάδα και είναι η παράταξη που με το Σύνταγμα του 1975 και με τον τρόπο που διακυβέρνησε την Ελλάδα μετά τη δικτατορία καθιέρωσε τους δημοκρατικούς θεσμούς. Επομένως είναι η παράταξη που δεν μπορεί παρά να ευθυγραμμιστεί με μία πρόταση και με μία

πορεία που λέει ότι ψηφίζουμε έναν αυστηρό νόμο για την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα, γιατί θέλουμε να προστατεύσουμε τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου.

Ωστόσο, το νομοσχέδιο δεν παρουσιάζει σε όλες τις διατάξεις του την απαραίτητη σαφήνεια που χρειάζεται για να προασπίζει τα ατομικά δικαιώματα και κυρίως δεν περιέχει καθαρές και σαφείς διατυπώσεις ως προς το τι πρόκειται να εφαρμοσθεί, ιδίως σε ό,τι αφορά το δικονομικό μέρος.

Βέβαια η διάταξη του άρθρου 187, όπως διαμορφώθηκε τελικά, είναι ικανοποιητική. Με την ευκαιρία αυτή, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω ακούγοντας τις παρατηρήσεις του κ. Κουβέλη –καίτοι αποχώρησαν– μήπως θα έπρεπε τη λέξη «και», την οποία έχετε στον ορισμό της εγκληματικής οργάνωσης, να την κάνετε «που»;

Δηλαδή εκεί που λέει «Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα άτομα και επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακούργηματων ...» μήπως έπρεπε να πείτε «που επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακούργηματων...»;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Η ομάδα ή το μέλος;

Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Η ομάδα.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το μέλος.

Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Σκεφθείτε το λιγάκι, κύριε Υπουργέ. Ο δόλος του μέλους θα συνίσταται στο να συμμετέχει σε μία οργάνωση εν γνώσει του ότι η οργάνωση επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων εγκλημάτων. Δηλαδή να αρκεί για την τιμωρία του και μόνη η γνώση ότι συμμετέχει σε μία οργανωμένη ομάδα, που η ομάδα επιδιώκει την τέλεση ανθρωποκτονιών, βιασμών κλπ.

Δεν χρειάζεται δηλαδή η απόδειξη ότι και ο ίδιος επιδιώκει την τέλεση αυτών των εγκλημάτων. Διότι τότε βάζετε περισσότερους περιορισμούς και θα πέσετε και στη μομφή, που σας είπε ο κ. Κουβέλης, ότι δώκετε το φρόνημα. Εδώ σας αρκεί απλώς ένας δόλος διπλός του δράστη, αν βάλετε το «που», εν γνώσει του δηλαδή να μετέχει σε δομημένη και διαρκή οργάνωση και να γνωρίζει ότι η ομάδα επιδιώκει αυτήν τη δραστηριότητα χωρίς να χρειάζεται να συμμερίζεται και ο ίδιος, να επιδιώκει δηλαδή τη δράση. Αυτόν θα τον τιμωρήσετε επιπλέον αν έχει συμμετάσχει και στα εγκλήματα. Αλλά για να τιμωρηθεί με το άρθρο 187, αρκεί ότι γνωρίζει τους σκοπούς της οργάνωσης. Είναι πολύ πιο αποτελεσματική και πολύ πιο δίκαιη η ρύθμιση που σας λέω.

Η τελευταία μου παρατήρηση, γιατί θα κάνω τις περισσότερες στα άρθρα...

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θέλετε μια απάντηση τώρα σ' αυτό;

ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ – ΨΑΡΟΥΔΑ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν ξέρω, μήπως καταναλίσκουμε το χρόνο. Μου τη δίνετε στη συζήτηση των άρθρων.

Όπως είχα πει και στην επιτροπή, δεν συμφωνώ με την αθρόα παραπομπή στους νόμους, που προβλέπουν τις ανακριτικές πράξεις χωρίς εξειδίκευσή τους. Φοβούμαι ότι στην πράξη θα υπάρξουν δυσχέρειες και ασάφειες, οι οποίες θα επιλύονται κατά περίπτωση χωρίς την ύπαρξη νομοθετικού κειμένου και εκεί, πέραν των άλλων, φοβούμαι μήπως δημιουργηθεί και κίνδυνος παραβίασης ατομικών δικαιωμάτων.

Συνολικά όμως, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί για τους λόγους που εξέθεσα στην αρχή και θα ήθελα να χαιρετώ το ότι το ΠΑΣΟΚ γύρισε την πλάκα προς τη σωστή πλευρά. Μακάρι πάντα να γυρίζει την πλάκα προς τη σωστή πλευρά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα δώσω το λόγο στο συνάδελφο κ. Λαμπρόπουλο και ακολουθούν οι κύριοι Καμνένος, Τσεκούρας, Τσίμας, Βαλυράκης, Γκούσκος, η κα Παπακώστα και ο κ. Τσιπλάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Μέχρι τι ώρα θα πάει η

συνεδρίαση, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Αυτοί που είπα τουλάχιστον, θα μιλήσουν οπωσδήποτε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Θα προλάβουμε να μιλήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ναι, οπωσδήποτε. Μη φύγετε, γι' αυτό και σας το ανακοινώνω.

Ορίστε, κύριε Λαμπρόπουλε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο, που συζητάμε σήμερα, έρχεται κατά βάση να συμβάλει ώστε να δοθούν λύσεις στο μεγάλο πρόβλημα της τρομοκρατίας, που αντιμετωπίζει η χώρα μας. Άσχετα αν υπάρχουν και αρκετές άλλες διατάξεις, η βάση και η βούληση ήταν και είναι η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας. Δεν τολμά βεβαίως η Κυβέρνηση να το πει.

Βεβαίως έρχεται κατόπιν της διεθνούς πίεσης για καταπολέμηση της τρομοκρατίας αλλά και για τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων, για την ασφάλεια των οποίων πολλές φορές η χώρα μας έχει γίνει στόχος ύπουλων επιθέσεων.

Δεν τολμά όμως η Κυβέρνηση, επαναλαμβάνω και πάλι, να πει τα πράγματα με το όνομά τους, ούτε να εκφράσει με σθένος τους όποιους σκοπούς της και να πάρει τις σωστές αποφάσεις.

Ερώτημα: Θέλει να πατάξει την τρομοκρατία; Θέλει να τη χαϊδέψει, θέλει να της εξασφαλίσει επιείκεια; Μάλλον λίγο απ' όλα επιδιώκει, μεσοβέζικα, δειλά.

Κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα είναι μία. Σήμερα η τρομοκρατία είναι από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας και τούτο διότι δημιουργεί ανασφάλεια στους Έλληνες πολίτες, στον επιχειρηματικό κόσμο, στον πολιτικό, το δικαστικό, το διπλωματικό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Είναι αποτρεπτικός παράγοντας για τους ξένους επενδυτές, τον τουρισμό μας και απειλεί για το 2004. Είναι παράγοντας αποσταθεροποιητικός και επικίνδυνος για τις διεθνείς σχέσεις της χώρας μας. Άρα η τρομοκρατία για εμάς είναι τούτη τη στιγμή σοβαρό πρόβλημα και σαν τέτοιο πρέπει να την αντιμετωπίσουμε όλοι οι Έλληνες και όλος ο πολιτικός κόσμος. Προέχει λοιπόν η πάταξη αυτού του φαινομένου και η ικανοποίηση του δημοσίου αλλά και ατομικού συμφέροντος της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Σε ένα κράτος σαν το δικό μας, που η δημοκρατία μας έχει εδραιωθεί από το 1974 και μετά σε στερεή βάση...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ο κύριος Υπουργός πού είναι, κυρία Πρόεδρε; Μπορεί να μιλά ο κύριος συνάδελφος και να μην υπάρχει Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Καμμένε, χρειαζόταν για κάποιον ειδικό λόγο να βγει έξω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Η Κυβέρνηση έχει τόσους Υπουργούς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εάν θέλετε, μπορούμε να διακόψουμε τη συνεδρίαση μέχρις ότου επανέλθει ο κύριος Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ μπορώ να συνεχίσω, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μπορείτε να συνεχίσετε κύριε συνάδελφε, εκτός αν θέλετε να είναι παρών ο κύριος Υπουργός, οπότε να διακόψουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να είναι παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ωραία, διακόπτουμε για λίγα λεπτά, κύριοι συνάδελφοι.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίαση.

Ορίστε, επανήλθε ο κύριος Υπουργός και συνεχίζουμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τι συμβαίνει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα θέλαμε να μας ακούσετε, κύριε Υπουργέ.

Σε ένα κράτος, λοιπόν, σαν το δικό μας, που η δημοκρατία μας έχει εδραιωθεί από το 1974 και μετά σε στερεή βάση και κανένα ατομικό δικαίωμα του Έλληνα δεν παραβιάζεται, είναι παράλογο να ακούγονται σήμερα υπερβολές για πιθανή καταπάτηση ατομικών ελευθεριών μ' αυτό το νομοσχέδιο. Και μάλιστα απ' αυτούς που η ιδεολογία τους δεν έχει δείξει σεβασμό στα ατομικά δικαιώματα.

Ναι, στις απεριόριστες ελευθερίες. Πιο πολύ να όμως και στην προστασία των δικαιωμάτων του λαού μας για ασφάλεια και προοδό, που λίγοι διεστραμμένοι δεν σέβονται και σκοτώνουν.

Δεν είδαμε άλλα ευρωπαϊκά κράτη με τι αποφασιστικότητα εξόντωσαν την τρομοκρατία, όπως η Γερμανία, η Ιταλία, η Γαλλία και ησύχασαν; Μπορεί να κατηγορήσει κανείς σήμερα τις χώρες αυτές για έλλειμμα δημοκρατίας και προστασίας των ατομικών ελευθεριών;

Η Νέα Δημοκρατία είναι η παράταξη που κατά κύριο λόγο έχει πληρώσει με ανθρώπους της, με αίμα, τη δράση της τρομοκρατίας στη χώρα μας. Η αλήθεια είναι αυτή. Κανένας από τα θύματα δεν ανήκει στο χώρο της ευρύτερης Αριστεράς. Δείξαμε πάντοτε θέληση και αποφασιστικότητα να πατάξουμε τη τρομοκρατία. Εξ ου και η στήριξη και σήμερα ακόμη που ο ίδιος ο Πρόεδρος του κόμματός μας έδωσε και δίνει στον Υπουργό Δημοσίας Τάξεως.

Το 1978 που η Νέα Δημοκρατία ήταν κυβέρνηση ψήφισε νόμο κατά της τρομοκρατίας με σφοδρή αντίδραση τότε του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή. Όταν το 1981 ήρθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία κατήργησε αυτόν το νόμο χωρίς να ψηφίσει κάποιον άλλο. Στη συνέχεια, όταν το 1990 η Νέα Δημοκρατία ξαναέγινε κυβέρνηση ψήφισε το ν. 1916/90 και πάλι με σφοδρή αντίδραση τότε του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, για να τον καταργήσει και αυτόν το νόμο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που προέκυψε μετά τις εκλογές του 1993. Και δεν είναι μόνο αυτό. Εγώ ως πολίτης δεν ξεχνώ τη συμπαράσταση που έδειχναν δικηγόροι και Βουλευτές ακόμη του κυβερνώντος κόμματος και της ευρύτερης Αριστεράς σε υπόδικους για θέματα τρομοκρατίας κατά καιρούς κρατούμενους στον Κορυδαλλό, όπως το Μαζοκόπο, που αποδεδειγμένα συνελήφθη με εκρηκτικά, αλλά και για πολλούς άλλους. Αυτή η ανοχή πρέπει να τελειώσει σήμερα, αφού όλοι συμφωνούμε πως η πάταξη της τρομοκρατίας είναι το ζητούμενο.

Δεν μπορείτε, κύριε Υπουργέ να διατυπώνετε απόψεις σαν αυτές που διατυπώσατε στην Επιτροπή της Βουλής και τις επιβεβαιώσατε και απόψε, για επεικότερη αντιμετώπιση των τρομοκρατών, έναντι αυτών που οργανώνουν οικονομικά εγκλήματα.

Ακούστε, κύριοι, να τα ακούσει και ο ελληνικός λαός, τι είπε ο Υπουργός της Δικαιοσύνης στην επιτροπή. Είπε πως η απλή ενέργεια, που είναι συγκρότηση ή ενεργός συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, όσον αφορά τις τρομοκρατικές οργανώσεις, δεν πρέπει να ποινικοποιηθεί. Και συνέχισε: «Αναφέρομαι απλώς σε επεικότερη μεταχείριση της τρομοκρατικής εγκληματικής οργάνωσης, σε σύγκριση με την κερδοσκοπική εγκληματική οργάνωση. Έχουν ιδιαίτερη σημασία τα κίνητρα. Άλλο πράγμα είναι να κερδοσκοπεί ο δολεμπόρος και άλλο είναι να επιχειρεί κάποιος ως όραμα να αλλάξει την κοινωνία». Όραμα οι τρομοκράτες κατά τον κύριο Υπουργό!

ΕΥΓΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Δεν είναι έτσι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Και συνεχίζει: «Αυτή είναι η άποψή μας για την ηπιότερη μεταχείριση της εγκληματικής οργάνωσης που δεν επιδιώκει άλλο οικονομικό όφελος». Και δυστυχώς συνέχισε: «Κύριοι συνάδελφοι, δεν έχετε ακούσει για κάποιον πολιτικό εγκληματία ο οποίος έχει κάποιες καλές ή κακές ιδέες, αλλά που οραματίζεται κάτι»; Για ποια οράματα των τρομοκρατών μιλάτε; Για ποιες καλές ιδέες των εγκληματιών που αφαιρούν ζωές και που πρέπει να τύχουν επιείκειας; Για ποιο λόγο; Αν ήσασταν Υπουργός οποιας άλλης Ευρωπαϊκής Κυβέρνησης θα είχατε φύγει νύχτα. Στο ΠΑΣΟΚ μόνο συμβαίνουν αυτά.

Για μας σε τέτοια εγκλήματα δεν πρέπει να υπάρχει επιείκεια.

Ούτε στις ποινές. Δεν είναι δυνατόν κάποιος που δικάζεται σε είκοσι (20) χρόνια κάθειρξη και στην ουσία να κρατείται στις φυλακές μόνο επτά (7) χρόνια, προσφέροντας εργασία μέσα στις φυλακές. Δεν είναι δυνατόν να περιμένουμε αποτελέσματα απ' αυτό το νομοσχέδιο όταν στη δικαστική έρευνα του υπόπτου δεν μπορεί να γίνει ούτε ηχοληψία ούτε να πάρουμε εικόνες στην οικία του. Εκεί όμως είναι οι γιάφκες, όλα εκεί μέσα γίνονται. Δεν γίνονται στους δρόμους.

Είμαστε υπέρ της εξέτασης του DNA, γιατί έτσι θα υπάρχει ένα ακόμα μέσο διερεύνησης του υπόπτου για αποκάλυψη του δράστη. Είμαστε υπέρ της μη συμμετοχής ενόρκων στις υποθέσεις που αφορούν την τρομοκρατία. Δεν είναι παράλογο να εμπιστευόμαστε περισσότερο τους ενόρκους που δεν έχουν σχέση με νομικά απ' αυτούς που είναι επαγγελματίες δικαστές; Πώς αισθάνονται αυτοί οι δικαστές που δικάζουν, που έχουν χρόνια εμπειρία, που έχουν δώσει όρκο να κάνουν αυτό στη ζωή τους, να τους λέμε εμείς σήμερα ότι δεν τους θέλουμε να δικάσουν, αλλά εμπιστευόμαστε τους ενόρκους που τυχαίνει μια μέρα να κληρωθούν για να δικάσουν; Με τι προσόντα να δικάσουν;

Είναι τυχαίο ότι τελευταία όλοι οι κατηγορούμενοι για τρομοκρατικές πράξεις, όπως ο Λεσπέρουλου, που φυγοδικούσε τόσα χρόνια, αθώωθηκε με «4» προς «3», δηλαδή με τις ψήφους των ενόρκων που πιθανόν να είχαν δεχθεί και απειλητικά τηλεφωνήματα ή δεν ξέρω τι άλλο;

Κύριε Υπουργέ, ελπίζω να μη σκεφθείτε ότι –κάτι τέτοιο είπε ο κ. Ακριβάκης- αφού η Νέα Δημοκρατία θέλει ένα πιο αποτελεσματικό νομοσχέδιο, η Αριστερά καθόλου, άρα εσείς βρίσκεστε στη μέση. Όχι. Αυτά δεν μπαίνουν στη ζυγαριά. Το μόνο που μπαίνει είναι η πάταξη της μαστίγας της τρομοκρατίας, που απειλεί και εξοργίζει σύσσωμο τον ελληνικό λαό κάθε φορά που χτυπάει άνανδρα ανυποψίαστους, απροστάτευτους και άοπλους πολίτες.

Συνειδητοποιείστε την κρισιμότητα της κατάστασης και νομοθετείστε ανάλογα. Κανένας αθώος και νόμιμος πολίτης δεν έχει να φοβηθεί το παραμικρό. Ούτε Τουρκία είμαστε εδώ ούτε εκτροπή θα έχουμε ποτέ στο μέλλον. Δεν έχουμε λοιπόν να φοβηθούμε τίποτα. Δεν περιμένουμε ότι με την ψήφιση αυτού του νόμου θα λυθεί το πρόβλημα. Χρειάζεται να γίνουν πολλά, όπως κατά κύριο λόγο είναι η οργάνωση και η σωστή εκπαίδευση των υπηρεσιών δίωξης.

Αφού όμως όλοι –και είμαι βέβαιος γι' αυτό- σήμερα συμφωνούμε στην πάταξη της τρομοκρατίας, όλοι πρέπει να συμφωνήσουμε σε ένα νόμο που θα θωρακίσει το κράτος μας, που θα βάλει τέλος σ' αυτό που τραυματίζει τη δημοκρατία μας. Οι ασφαλιστικές δικλείδες για το απαραβίαστο των ατομικών δικαιωμάτων των πολιτών υπάρχουν και είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες.

Ας εκφράσουμε λοιπόν την πολιτική βούληση και ας προχωρήσουμε με αποφασιστικότητα. Μπορούμε πρέπει να το κάνουμε εδώ και τώρα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ.

Παναγιώτης Καμμένος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέθανε η γηραιά Κατσούλη στο Γαλαξίδι, στην προσωπική μου πατρίδα, διότι εδέχθη να κάνει δύο διαφορετικές θεραπείες για δύο διαφορετικές διαγνώσεις δύο διαφορετικών γιαιτρών, ενός που ήταν της ναυτιλιακής εταιρείας, που ο σύζυγός της εργαζόταν και ενός άλλου, του τοπικού αγροτικού ιατρού. Κάτι τέτοιο συμβαίνει και με αυτό το νομοσχέδιο. Ο κύριος Υπουργός προσπαθεί να συμπεριλάβει σ' αυτό το νομοσχέδιο το οργανωμένο έγκλημα και την τρομοκρατία. Από τη μια μεριά φέρνει μια διεθνή σύμβαση, τη Σύμβαση του Παλέρμω, την οποία αντί να τη φέρει προς επικύρωση στη Βουλή των Ελλήνων από τη στιγμή που τη δέχεται για να αντιμετωπίσουμε το οργανωμένο έγκλημα, δεν τη φέρνει. Και από την άλλη μεριά προσπαθεί με οποιοδήποτε τρόπο να φέρει ένα νομοσχέδιο κατά της τρομοκρατίας, χωρίς όμως να κατονομάσει την ίδια τρομοκρατία και χωρίς να αντιμετωπίζει την τρομοκρατία όπως αντιμετωπίστηκε σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Έχουμε παραδείγματα στην Ιταλία με τον περίφημο νόμο Ρεάλε, έχουμε παραδείγματα στη Γερμανία, όπου αποφασίσθηκε η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας μετά την απαγωγή και τη δολοφονία του βιομηχάνου Σλάγιερ, όπου το σύνολο της Βουλής στη Γερμανία σε μια νύκτα μέσα με συμφωνία των συνδικάτων ψήφισε αντιτρομοκρατικό νόμο και οι τρομοκρατικές οργανώσεις εξαρθρώθηκαν εντός λίγων μηνών. Έχουμε τη διεθνή εμπειρία της Ελβετίας, έχουμε τη διεθνή εμπειρία στο Ηνωμένο Βασίλειο. Τίποτα απ' όλα αυτά δεν έγιναν. Τίποτε δεν αναφέρεται για συγκεκριμένες τρομοκρατικές πράξεις οι οποίες έχουν ομολογηθεί σε διεθνές επίπεδο. Όπως έχουν καταγγείλει και οι πρώην Υπουργοί Δημοσίας Τάξεως, ο κ. Σήφης Βαλυράκης και ο κ. Στέλιος Παπαθεμελής για την ομάδα Κάρλος όπου τέσσερις Έλληνες συμμετοχοί επώνυμοι και συγκεκριμένοι έχουν κατονομαστεί από συγκατηγορούμενούς τους στην ομοσπονδιακή εισαγγελία της Ελβετίας την Κάρλα ντελ Πόντε και όπου ομολογεί ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος, σε ερώτησή μου το 1995 και δεν έχει ζητηθεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης ούτε δίωξη. Νομοθετούμε λοιπόν κατά της τρομοκρατίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είναι στην ανάκριση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Σε καμία ανάκριση δεν είναι. Υπάρχει ομολογία του ζεύγους Ντε Μαρτσέλου στην Κάρλα ντελ Πόντε και υπάρχει και έγγραφο το οποίο θα καταθέσω στη Βουλή της Ελβετίας εισαγγελώς η οποία αναφέρεται στην ελληνική δικαιοσύνη και η ελληνική δικαιοσύνη τίποτε δεν πράττει. Και γι' αυτό κατηγορούμεθα.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εμείς δεν επεμβαίνουμε στη δικαιοσύνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Να επέμβετε. Όπως αντιμετωπίστηκε η ομάδα Κάρλος στην Ιταλία, στη Γερμανία, στη Γαλλία, στη Ρουμανία και στην Ουγγαρία έτσι βέβαια θα έπρεπε να έχει πράξει και η Ελλάδα. Αντί να έχετε κάνει όλα αυτά φέρνετε μια αιτιολογική έκθεση, η οποία είναι απολογητική έκθεση προς την τρομοκρατία ουσιαστικά. Και λέτε ότι δεν θέλετε να πλήξετε το επαναστατικό φρόνημα, φέρνοντας μια νομοθεσία κατά της τρομοκρατίας, που μόνο κατά της τρομοκρατίας δεν είναι.

Διακόψατε προηγουμένως τον κ. Σκυλλάκο και του είπατε τι θα γινόταν αν συλλαμβάναμε τη 17^η Νοέμβρη.

Κύριε Υπουργέ, με το νομοσχέδιο το οποίο φέρνετε στη Βουλή όχι απλώς δεν θα δικαζόταν εκείνοι, οι οποίοι έχουν την ευθύνη και εκείνοι είναι οι πρωταίτιοι και οι κατασκευαστές της οργάνωσης, παρά μόνο οι εκτελεστές ούτε εκείνοι οι οποίοι είναι ηθικοί αυτουργοί. Και επειδή θέλετε να σας θυμίσω όχι λόγια της δικής μας παρατάξεως, αλλά του Ανδρέα Παπανδρέου σας διαβάω, λοιπόν, την ανακοίνωση του Ανδρέα Παπανδρέου για εκείνους που λέτε εσείς ότι είχαν όραμα στις 8.4.1986 που λέει: «Θα πρέπει να ξέρω ότι η Κυβέρνησή μας θα κάνει καθετί το δυνατό ώστε να βρει και να οδηγήσει στη δικαιοσύνη τόσο τους ψυχρούς εκτελεστές-όργανα όσο και τους δήθεν πνευματικούς άνδρες που είναι ιδεολογικά τοποθετημένοι οι οποίοι στήνουν αυτά τα εγκλήματα ενάντια στο λαό μας».

Αυτή είναι, λοιπόν, η δική σας ευθύνη να νομοθετήσετε όχι μόνο κατά των εκτελεστών, αλλά και κατά των ιδεολογικών ταγών. Μπορεί να είναι άλλοι απ' αυτούς που τότε ανέφερε ο Ανδρέας Παπανδρέου ή που άφησε να διαρρεύσουν αλλά υπάρχουν ιδεολογικοί ταγοί και εκείνοι πρέπει να συμπεριληφθούν στο νομοσχέδιό σας. Τους δικάζετε με δέκα χρόνια φυλακή, με δέκα χρόνια κάθειρξη που σημαίνει ότι σε τρία χρόνια εάν συλλάβετε, όπως είπατε στον κ. Σκυλλάκο, τη «17η Νοέμβρη» αυτοί θα είναι ελεύθεροι. Δεν συμπεριλαμβάνετε όλες εκείνες τις διατάξεις, οι οποίες είναι σε όλα τα νομοσχέδια του κόσμου και σε δικό μας νομοσχέδιο υπήρχαν. Και σας τα είπαμε αυτά στην επιτροπή.

Δηλαδή θα πρέπει να συμπεριλάβετε τον αρχηγό, τους ηθικούς αυτουργούς, τους ιδρυτές των συνιδρυτών οργανώσεως, εκείνους που είναι οι συγγραφείς των προκηρύξεων και όλα αυτά τα στελέχη που συγκροτούν την πολιτική δράση της

τρομοκρατικής οργανώσεως.

Απαλλάσσετε μεγάλες τρομοκρατικές οργανώσεις, οι οποίες δεν έχουν διαρκή δράση και δεν δέχεστε να απαλείψετε τις λέξεις «διαρκή δράση».

Θα σας θυμίσω ότι η «αντικρατική πάλη» είχε μόνο ένα θύμα. Οργανώσεις υπήρχαν που άλλαζαν ονόματα. Και διά του λόγου το αληθές θα σας διαβάσω την ανακοίνωση του Ε.Λ.Α.: «Η Οργάνωση πήρε το όνομα «Χρήστος Κασσίμης» μετά από το θάνατο του τελευταίου –μέχρι το βράδυ της Τετάρτης ονομαζόταν «Ομάδα για την αλληλεγγύη». Με αλλαγή, λοιπόν, ονομάτων ουσιαστικά αποποινοικοποιείτε το 80% των τρομοκρατικών οργανώσεων. Τέτοιοι είναι ο νόμος τον οποίο φέρνετε.

Δεν θα προχωρήσω σε αυτά τα οποία είπατε, στη διαδικασία της επιτροπής για δήθεν ιδεολογικά κίνητρα και για οράματα. Θα πάτε να πείτε στα παιδιά των θυμάτων, στη μάνα του Αξαρλιάν, στα παιδιά της Ντόρας Μπακογιάννη, στη σύζυγο του Θεοφανόπουλου ότι δήθεν οι εκτελεστές του πατέρα, του αδελφού, του παιδιού ήταν εκτελεστές με ιδεολογικά κίνητρα; Αυτή είναι η νομοθεσία που κάνετε εναντίον της τρομοκρατίας;

Φέρνετε βέβαια κάποιες διατάξεις που είναι απαραίτητες, η εξέταση του DNA, η διαδικασία των μαρτύρων, που έχετε υποχρέωση, κύριε Υπουργέ, να απαλλάσσετε, όπως γίνεται σε όλες τις ευρωπαϊκές νομοθεσίες, εκείνους οι οποίοι θα ομολογήσουν για να τους δοθεί κίνητρο και για να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την τρομοκρατία, πράγμα που δεν το κάνατε μέχρι σήμερα.

Θα πρέπει να προστατεύονται οι οικογένειες των μαρτύρων, για τις οποίες δεν υπάρχει καμία πρόνοια. Θα πρέπει να δοθούν τέτοια κίνητρα, ώστε η τρομοκρατία να αντιμετωπιστεί μέσα σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα.

Η ελληνική δικαιοσύνη έχει κατά καιρούς συλλάβει και έχει δικάσει τρομοκράτες και τους έχει απαλλάξει. Και πρέπει να αποφασίσουμε όλοι μαζί εδώ στο Κοινοβούλιο ότι θα πρέπει να γίνουμε ένα σώμα για να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, ερχόμαστε σε κάποιες διατάξεις, τις οποίες βάζετε και είναι απόλυτα σκοτεινές. Και οι δικοί σας κακόβουλοι κριτές θα μπορούσαν να τις εξετάσουν με ιδιαίτερη προσοχή. Έρχεστε και φέρνετε μία διάταξη μέσα στην επιτροπή στο άρθρο 8 παράγραφος 3, που ουσιαστικά λέτε ότι «για τη συσσωρευτική ή διαζευκτική ποινή των κυρώσεων προβλέπεται στις προηγούμενες παραγράφους και για την επιμέτρηση των κυρώσεων λαμβάνονται υπόψη ιδίως η βαρύτητα της παράβασης και της υπαιτιότητας, η οικονομική επιφάνεια του νομικού προσώπου της επιχείρησης και οι περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης».

Τι σημαίνει αυτό; Θα μπορούσαν να σας πουν οι επικριτές σας ότι επειδή αυτή τη στιγμή στον Εισαγγελέα κ. Παπαγγελόπουλο εξετάζεται ξέπλυμα χρήματος του επιχειρηματία Σωκράτη Κόκκαλη, εσείς ως συνήγορός του στην υπόθεση των ψηφιακών παροχών, την οποία καταθέτω στη Βουλή σήμερα –και αν δεν απαλείψετε το άρθρο 8 παράγραφος 3, εγώ σας δηλώνω ότι δεν θα ψηφίσω το νομοσχέδιο– δηλαδή καταθέτω την απολογία του Σωκράτη Κόκκαλη, όπου λέτε ...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Ποιος το λέει αυτό; Ο Υπουργός; **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ:** Όχι, είναι η απολογία του κ. Σωκράτη Κόκκαλη με ημερομηνία 22.1.1992, όπου λέει ότι: «Επιφυλάσσομαι να προσκομίσω και προσκομίζω γνωμοδότηση του καθηγητή κ. Μιχάλη Σταθόπουλου για το θέμα της προσδόσεως της ενδοποιότητας των συμβάσεων της 7160 και 7230 ανεξάρτητα από την εγγύηση που παρέσχε η σουηδική εταιρεία ERICSSON».

Ήταν ο κ. Σωκράτης Κόκκαλης και υπήρχε εγγύηση τετρακοσίων εκατομμυρίων (400.000.000) δραχμών και απαγόρευση εξόδου από τη χώρα. Και εσείς, κύριε Υπουργέ, δώσατε γνωμάτευση επί μισθό και σήμερα που είστε Υπουργός Δικαιοσύνης και ο άνθρωπος αυτός είναι κατηγορούμενος και εξετάζεται η συμμετοχή του σε ξέπλυμα χρήματος και των εταιρειών του, φέρνετε τέτοια φωτογραφική διάταξη στο άρθρο 8 παράγραφος 3, που ουσιαστικά τον διευκολύνετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Καμμένος

καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Παρακαλώ να μου δώσετε το λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Ελπίζω να μην είναι έτσι και να το απαλείψετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Αν μου κρατηθεί ο χρόνος, δεν έχω αντίρρηση, κυρία Πρόεδρε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Παρακαλώ να είστε πιο προσεκτικός, κύριε Καμμένε, όταν μιλάτε για φωτογραφικές διατάξεις.

Στην κοινοβουλευτική επιτροπή ακούστηκε ότι έπρεπε να πούμε κριτήρια για το πώς θα γίνει η επιμέτρηση των διοικητικών κυρώσεων για τα νομικά πρόσωπα. Εσείς το ζητήσατε και ο καθένας το ζητά. Μεταξύ των άλλων κριτηρίων βεβαίως είναι και η οικονομική επιφάνεια.

Είναι τόσο καθαρό τόσο αδιάβλητο και εσείς με φαντασιώσεις προφανώς το συνδέετε δεν ξέρω με ποια γνωμοδότηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, τελειώστε με δύο λόγια. Άλλωστε έχετε την άνεση να μιλήσετε όποτε θέλετε.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν μπορεί να λέει αυτά τα πράγματα και να δημιουργεί εντυπώσεις απαράδεκτες ο κ. Καμμένος. Όχι, κύριε Καμμένε δεν σας το επιτρέπω αυτό. Το ότι στις δεκαετίες της θητείας μου ως καθηγητή της Νομικής έχω δώσει πολλές γνωμοδοτήσεις, είναι σωστό. Βεβαίως έχω δώσει πολλές γνωμοδοτήσεις. Μπορεί κάποιες από αυτές να αφορούσαν επιχειρήσεις των οποιωνδήποτε φορέων και επιχειρηματιών.

Θα παρακαλέσω να μη συνεχίσετε να δημιουργείτε αυτές τις εντυπώσεις διότι θα το αποδώσω σε κακή πίστη κύριε Καμμένο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Για να μη συμβεί αυτό, κύριε Υπουργέ, καλόν είναι να αποσύρете το άρθρο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εκείνο που θα πρέπει να μας εξηγήσετε είναι εάν η έκφραση οποιασδήποτε νομικής μου γνώμης είχε καμία ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, δεν θα γίνει αντικείμενο συζητήσεως στη Βουλή τι είπατε το 1992 σε κάποια γνωμοδότησή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Η παράγραφος 3 του σχετικού άρθρου, κύριε Υπουργέ, είναι φωτογραφική διάταξη για να απαλλαγεί ο κ. Κόκκαλης από τη δίωξη που έχει για ξέπλυμα χρήματος και θα πρέπει να την αποσύρете.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τι να αποσύρω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Την παράγραφο 3 του άρθρου 8.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, δεν έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το επιχειρήματός σας, κύριε συνάδελφε, είναι τουλάχιστον αστείο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Αστείο είναι εξωκοινοβουλευτικός Υπουργός να φέρνει τέτοιου είδους διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Καμμένε, σας παρακαλώ, συνεχίστε και περιοριστείτε στο θέμα σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα παρακαλέσω να κρατήσετε το χρόνο της διακοπής.

Κύριε Υπουργέ, εμείς θα θέλαμε να ψηφίσουμε νομοσχέδιο για την πάταξη της τρομοκρατίας, αλλά αυτό το νομοσχέδιο μόνο την τρομοκρατία δεν αντιμετωπίζει ούτε δε και το οργανωμένο έγκλημα. Παράδειγμα είναι ότι με το που δημοσιεύτηκε το εν λόγω νομοσχέδιο ο κατηγορούμενος για συμμετοχή σε παράνομες και εγκληματικές οργανώσεις Κράμπης, βρίσκεται στο Λονδίνο και ακυρώνει την έκδοσή του στην Ελλάδα με ποιο πρόσχημα; Με το πρόσχημα ότι ζητάει πολιτικό άσυλο. Δηλαδή τι συμβαίνει; Ο Κράμπης επωφελούμενος τις διατάξεις που

φέρνεται και λέγοντας ότι όσοι έχουν ιδεολογικούς λόγους θα πρέπει να κρίνονται με ιδιαίτερα προσεκτικά κριτήρια, προσπαθεί να εκμεταλλευθεί αυτό το γεγονός διότι γνωρίζει το νόμο –και κακώς το γνωρίζει– ζητώντας πολιτικό άσυλο. Προβάλλει το επιχείρημα ότι έπραξε το έγκλημα διότι είχε αν θέλετε πολιτική άποψη. Είναι ξεκάθαρη η αίτηση. Αν τη θέλετε την έχω μαζί μου και μπορώ να την καταθέσω. Την κατέθεσε στα αγγλικά δικαστήρια και ζητάει πολιτικό άσυλο διότι διώκεται πολιτικά. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να επιδιώκει ελαφρυντικά, διότι μιλάει για οράματα κλπ. Αυτό είναι το νομοσχέδιο που φέρνεται προς ψήφιση στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ να υπάρξει κάποια ανοχή, διότι είχα διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, με συγχωρείτε, αλλά σας κράτησα όλο το χρόνο σας. Σε μισό λεπτό παρακαλώ να τελειώσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, θα σας διαβάσω κείμενα της 17 Νοέμβρη για να διαπιστώσετε ότι δεν πρέπει να ισχυρισθούμε αυτό το οποίο εσείς ισχυρίζεστε ότι, δηλαδή, υπάρχει ιδεολογία και πρέπει να κρίνονται πολύ ελαφρότερα.

Λέγει λοιπόν η 17 Νοέμβρη στα κείμενά της, «Η έντονη δράση όχι μόνο είναι θεμιτή και νόμιμη, αλλά είναι και η μόνη ηθική πολιτική δράση που μας επιτρέπει αυτό το ανθρωποκτόνο και βάρβαρο καθεστώς. Δεν είναι τρομοκρατία, αλλά μόνη μορφή κοινωνικής αντίστασης...»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Καμμένε, σας παρακαλώ τελειώσατε. Δεν είναι ανάγκη να δώσουμε στη «17 Νοέμβρη» «βήμα» από το Βήμα της Βουλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : ...στα καθεστάτα κοινοβουλευτικού και κοινωνικού εκφασισμού. Η «17 Ν» δεν αγωνίζεται ενάντια στη δημοκρατία, αλλά ενάντια στη συγκεκριμένη μορφή της, τον κοινοβουλευτικό εκφασισμό προς τον οποίο οδηγείται η Ελλάδα μέσα από την ΕΟΚ. Αγωνίζεται για μια διαφορετική και άλλοι τύπου δημοκρατία».

Αυτούς δικαιολογείτε κύριε Υπουργέ με αυτό το νομοσχέδιο και σας ζητώ να καταδικάσετε την τρομοκρατία και να φέρετε ένα νόμο κατά της τρομοκρατίας και να μην περιλαμβάνετε και το οργανωμένο έγκλημα, που εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τσεκούρας έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ : Κυρία Πρόεδρε, είμαι ένα άτομο που θα είχε να πει πολλά επί του συζητούμενου νομοσχεδίου. Λόγω όμως του δεκαλέπτου θα περιοριστώ σε λίγες σκέψεις, οι οποίες εδράζονται κατά το μάλλον ή ήττον σε προσωπικά βιώματα χωρίς βέβαια τούτο να σημαίνει ότι τα προσωπικά βιώματα ενός ή και μερικών ανθρώπων μπορούν ή πιο πολύ ακόμη πρέπει να αποτελέσουν και το μέτρο διαμόρφωσης και λήψης των αποφάσεων. Μπορούν όμως και πρέπει όταν πρόκειται περί κοινωνικών βιωμάτων.

Ο προβληματισμός μου αφορά στο σκέλος του νόμου που αναφέρεται στην «τρομοκρατία», καθότι σε σχέση με το οργανωμένο έγκλημα, ιδιαίτερα με τα εγκλήματα των πραγματικών εμπόρων: -ναρκωτικών, όπλων, ανθρωπίνων οργάνων, «λευκής ή καλύτερα ανθρώπινης σαρκός», παιδιών, παιδεραστίας και άλλα παρόμοια- τάσσομαι ανεπιφύλακτα υπέρ των αυστηρότατων ποινών χωρίς δικαίωμα εξαγοράς ή μείωσης της ποινής ούτε άδειας από τις φυλακές και βέβαια υπέρ της δήμευσης κάθε περιουσιακού στοιχείου (μαζί με την ενδεχόμενη υπεραξία του, που στο μεταξύ προέκυψε), που προήλθε από τις εγκληματικές αυτές πράξεις, με τη βοήθεια δε των δημευθέντων περιουσιακών στοιχείων να αποζημιώνεται γενναία το κάθε αντίστοιχο θύμα αυτών των εγκλημάτων.

Ως προς την «τρομοκρατία», κύριε Υπουργέ, το ερώτημά μου είναι, πώς ορίζεται η τρομοκρατία. Διάβασα τον ορισμό. Έχω μπροστά μου άλλους τέσσερις ορισμούς από το λεξικό του Μπαμπινιώτη. Να μην τους αναφέρω εδώ, γιατί μπορεί ο καθένας να ανατρέξει σ' αυτό το λεξικό.

Σε σχέση με τον ορισμό προκύπτουν ορισμένα επιπλέον ερωτήματα. Το άτομο που αντιστέκεται σ' ένα δικτατορικό ή quasi δικτατορικό καθεστώς ή μάχεται ακόμη και ενόπλιως εναντίον αυτού, είναι τρομοκράτης; Οπότε οι αρχές της δικής μας δημοκρατικής πολιτείας θα απορρίψουν την ενδεχόμενη αίτηση ασύλου του και θα τον εκδώσουν στη χώρα προέλευσής του; Ή ο βομβαρδισμός ενός κράτους, ενός λαού, έστω προς όφελος μιας μειονότητας, από στρατιωτικές δυνάμεις άλλου ή άλλων κρατών, χωρίς να έχει κηρυχθεί μεταξύ τους πόλεμος, θα χαρακτηριστεί «ανθρωπιστικός πόλεμος» ή τρομοκρατία; Η επί πολλά έτη παρακολούθηση της ζωής ενός πολίτη, καθώς και των τηλεφωνικών του συνδιαλέξεων, από όργανα των μυστικών υπηρεσιών του κράτους του δικού μας ή και ξένων, διότι αυτά τα όργανα έκριναν χωρίς το ελάχιστο αποδεικτικό στοιχείο ότι ο συγκεκριμένος πολίτης είναι ύποπτος «παράνομων, δηλαδή τρομοκρατικών» πράξεων, πώς πρέπει να χαρακτηριστεί;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες, Έλληνες και ξένοι, που διαμένουν εντός της ελληνικής επικράτειας, δεν απολαμβάνουν το αγαθό της ασφάλειας λιγότερο απ' ό,τι οι πολίτες άλλων πολύ καλύτερα ημών οργανωμένων χωρών. Ως εκ τούτου είναι τουλάχιστον σκόπιμη υπερβολή να χαρακτηριστεί η Ελλάδα ως χώρα της οποίας οι πολίτες –μόνιμοι ή επισκέπτες– ζουν, εργάζονται και κινούνται υπό την απειλή και τον φόβο τρομοκρατικών οργανώσεων.

Γι' αυτό η όποια νομοθεσία έπρεπε, πρέπει να είναι, όπως εισαγωγικά επεσήμανα, αυστηρότατη για το εκτεταμένο βαρύ έγκλημα που συντελείται κάθε μέρα σε βάρος της υγείας και της ίδιας της ζωής των νέων κυρίως ανθρώπων με τη διακίνηση των ναρκωτικών ουσιών και άλλα παρόμοια.

Το νομοθέτημα, όμως, για την «τρομοκρατία», η οποία βέβαια ούτε δικαιούται, ούτε νομιμοποιείται να αφαιρεί το αγαθό της ζωής, το νομοθέτημα, λοιπόν, αυτό θα ταλαιπωρήσει και ίσως θα ζημιώσει αθώους πολίτες εξαιτίας της επιπολαιότητας, της κουλοτούρας και της ανασφάλειας των δικωτικών αρχών, ίσως και μερικών πολιτικών, οι οποίες δικωτικές αρχές ως υποκείμενες ή και ως θύματα του ενστίκτου και της προαισθήσεως, των προλήψεων και των προκαταλήψεων, των συναισθηματικών διαθέσεων και των σκοπιμοτήτων, που δεν είναι άμοιρες και των ταπεινών συμφερόντων, συχνά καταλήγουν σε συμπεράσματα, που ενέχουν το λογικό σφάλμα: Post hoc, ergo propter hoc, δηλαδή στο σφάλμα της παραδοχής ότι εκείνο που ακολουθεί έχει οπωσδήποτε ως αίτιο εκείνο που προηγείται. Με άλλα λόγια: ο μάγος νομίζει πως μόνο όταν φορέσει την πράσινη στολή του θα ανθίσουν τα δένδρα την άνοιξη...

Η υποκειμενική, όμως, φύση των στοιχείων τούτων, υπάρχει από οποιαδήποτε σκοπιά κι αν θεωρήσουμε την «αντικειμενική» πραγματικότητα. Πόσοι επιστήμονες με διαφορετικές κοσμοθεωρίες έχουν διαφορετική αντίληψη για τα ίδια γεγονότα;

Τούτο σημαίνει περαιτέρω ότι ούτε οι νόμοι των πιθανοτήτων αποτελούν ικανή βάση για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, γιατί αυτοί εύκολα οδηγούν στην ενοχοποίηση αθών πολιτών.

Παραδείγματος χάρη, φράσεις κειμένων της επαναστατικής οργάνωσης «17^η Νοέμβρη» μοιάζουν με φράσεις κειμένων ιδεολογικοπολιτικού περιεχομένου του καθηγητή κ. Τσεκούρα, άρα, ο κ. Τσεκούρας είναι ο εγκέφαλος της «17^{ης} Νοέμβρη»!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ).

Έχω την άποψη ότι δεν πάσχουμε από έλλειψη ικανού και ικανοποιητικού νομοθετικού οπλοστασίου, αλλά από έλλειψη έξυπνων και διεισδυτικών εγκεφάλων, από έλλειψη καλής οργάνωσης και συστηματικού τρόπου δουλειάς. Χρειάζεται η χρησιμοποίηση περισσότερης φαιάς ουσίας για μια εξαντλητική αποδεικτική αναζήτηση. Αλλιώς θα ταλαιπωρούνται πολίτες, οι οποίοι θα εμφανίζονται από το πνεύμα της Αντιγόνης και όχι της Ισμήνης, θα διατυπώνουν δηλαδή σκέψεις ή απόψεις αντιεξουσιαστικού, ανατρεπτικού ή και επαναστατικού περιεχομένου. Ο υποκειμενικός και πρόχειρος τρόπος λειτουργίας των δικωτικών αρχών μαζί με τις σκοπιμότητες

ξένων υπηρεσιών, που έχουν πάντοτε ένα ιδεολογικοπολιτικό υπόβαθρο, αυτούς θα υποπεύεται κατ' αρχήν, η δε προσοχή τους μαζί με την ενέργειά τους θα εστιάζονται σε αυτούς και από τις γραμμές αυτών των κατασκευαζομένων υπόπτων θα προκύπτουν και οι ένοχοι.

Ξεκινώ από την παραδοχή ότι ως πολιτικά όντα ενεργούμε περισσότερο με βάση τη λογική και λιγότερο με βάση το θυμικό. 'Αρα μπορούμε –όπως άλλωστε επιβάλλεται- να τοποθετούμε τον εαυτό μας τόσο στη θέση εκείνων που υπήρξαν οι ίδιοι ή προσφιλή τους πρόσωπα θύματα τρομοκρατικών πράξεων όσο όμως και στη θέση αυτών που επιτόλαια και αδικώς ταλαιπωρήθηκαν, διασύρθηκαν, υπέφεραν από την καταχρηστική χρήση του ισχύοντος νομικού πλαισίου ή καλύτερα της εξουσίας εκ μέρους των οργάνων της εκτελεστικής κυρίως εξουσίας, αλλά και της δικαστικής κατ' επέκταση. 'Ορα τον εισαγγελέα εφετών Τσεβά, ο οποίος στις 7.2.90 μου «αφιέρωσε» τον όχι ευκαταφρόνητο χρόνο των τριών περιπού ωρών...

Ας σημειωθεί ότι και για τις καθημερινές μου κινήσεις έπρεπε να λαμβάνω στοιχειώδη μέτρα ασφαλείας πιο πολύ βέβαια όταν προσερχόμουν στο και απερχόμουν από το κτίριο της Σωκράτους 65, όπου ήταν η έδρα του εισαγγελέα εφετών Τσεβά, όχι βέβαια γιατί διέτρεχα κίνδυνο από την επαναστατική οργάνωση «17 Νοέμβρη» –αφού ήμουν, υπετίθετο, ο εγκέφαλός της- αλλά από άτομα ευρισκόμενα από την πλευρά των θυμάτων της οργάνωσης, αφού οι επικηρύξεις συνοδεύονταν με υψηλότερες χρηματικές αμοιβές. Και τούτη η ταλαιπωρία μου ξεκίνησε από της επιστροφής μου στην Ελλάδα, αμέσως με την Μεταπολίτευση, προφανώς διότι υπήρξε, μαζί με χιλιάδες άλλους Έλληνες και μη, αντίθετος προς το στρατοκρατικό καθεστώς της πατρίδας μας, το οποίο όπως θα ενθυμείσθε και ο τότε Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κωνσταντίνος Καραμανλής χαρακτηρίζει «τυραννικό καθεστώς», σίγουρα και με την αρχαιοελληνική σημασία του όρου.

'Ετσι, η προϊσταμένη πολιτική ηγεσία των εκτελεστικών οργάνων τόσο επί Νέας Δημοκρατίας, άρα επικρατούντος του δημοκρατικού πολιτεύματος, όσο και επί ΠΑΣΟΚ, δηλαδή επί δημοκρατικού και σοσιαλιστικού πολιτεύματος έδωσε εντολή να με παρακολουθούν. Μέχρι και σωματική έρευνα είχε παραγγελθεί μία φορά στις 6.6.77 στο αεροδρόμιο του Ελληνικού και την άλλη στις 14.8.77 στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας, γιατί λείει εισάγω όπλα και οργάνων αντάρτικο πόλης και αργότερα πάλι μετά την «προαγωγή μου» σε εγκέφαλο της επαναστατικής οργάνωσης «17 Νοέμβρη».

Όταν αστυνομικές, μυστικές ή αντιτρομοκρατικές υπηρεσίες μπόρεσαν και μπορούν εν μέσω της καλύτερα ποτέ λειτουργήσασας δημοκρατίας εν Ελλάδι, να παρακολουθούν τις κινήσεις, να υποκλέπουν τις τηλεφωνικές συνδιαλέξεις, να προβαίνουν σε σωματική έρευνα, να διοχετεύουν στον ξένο Τύπο, σε ξένες μυστικές υπηρεσίες, ακόμη και σε πρεσβευτές, άρα και σε υπουργούς εξωτερικών άλλων χωρών, ότι ο τάδε είναι τρομοκράτης, χωρίς το ισχύον νομικό πλαίσιο να τους δίνει τη δυνατότητα να προβαίνουν σε τέτοιου είδους παράνομες πράξεις, όταν τόσο εύκολα κατασκευάζονται κατ' αρχήν ύποπτοι για ανατρεπτικές, επαναστατικές, άρα «τρομοκρατικές» πράξεις, σκέφτομαι τι θα συμβεί όταν ο νόμος θα τους δίνει τη δυνατότητα να ενεργούν δηλαδή να παρανομούν νομίμως!...

Στη σκέψη του νομοθέτη, κύριε Υπουργέ, τα ξέρετε καλύτερα, δεν αρκεί να βρίσκεται μόνο ο δυνητικός παραβάτης, αλλά και η εκτελεστική εξουσία μαζί με τα όργανα εφαρμογής των νόμων.

'Ετσι όταν ένας πολίτης και χωρίς την ύπαρξη του κατάλληλου νομοθετικού πλαισίου, υπέστη-υπέφερε όλα τα προαναφερθέντα από τα όργανα της τάξεως μαζί και τους πολιτικούς προϊσταμένους αυτών, θα ήταν διχασμένη προσωπικότητα, αν τώρα με την ψήφο του νομιμοποιούσε τα συντελεσθέντα και τους έδινε τη δυνατότητα να τον ταλαιπωρούν και νομοτύπως.

Καταθέτω και τη δήλωσή μου, που έκανα στις 13.10.92, όταν

εδώ σ' αυτόν το χώρο, διεξήχθη μία έντονη συζήτηση μεταξύ του τότε Πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και του τότε Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης Ανδρέα Παπανδρέου, μεγάλος χρόνος, της οποίας αναφέρθηκε στο όνομά μου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γιάννης Τσεκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

«Δήλωση του Καθηγητή κ. ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΕΚΟΥΡΑ
Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Αισθάνομαι πικρία –όχι πλέον έκπληξη- όταν βλέπω τον νυν πρωθυπουργό και τώως αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης μαζί με τον τώως πρωθυπουργό και νυν αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης να ερίζουν περί το πρόσωπό μου ενώπιον ολοκλήρου του Ελληνικού λαού, για τον αν κατονομάστηκα ή όχι ως εγκέφαλος της 17^{ης} Νοέμβρη. Αλήθεια, αυτός ήταν ο σκοπός της εκτός Ημερησίας Διατάξεως συζήτησης της Βουλής των Ελλήνων σε επίπεδο αρχηγών;

Πότε θα θελήσουν να αντιληφθούν οι πολιτικοί ηγέτες μας ότι ο κόσμος καταλαβαίνει περισσότερα από ό,τι αυτοί του προσφέρουν;

Δεν έπρεπε επιτέλους να ασχοληθούν με εμβρίθεια, σοβαρότητα και παραδειγματική κοσμιότητα (καθότι, εκουσίως ή ακουσίως, διαπαιδαγωγούν) με τα μεγάλα κοινωνικά, οικονομικά και εθνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας;

Θέλω να πιστεύω ότι δεν ανήκω στους ανθρώπους που παρασύρονται και χρησιμοποιούνται εύκολα από οποιονδήποτε, όσο ψηλά και αν βρίσκεται.

Ακόμη, επιτρέπω στον εαυτό μου, από λόγους ιστορικο-συναίσθηματικούς, να εκφράσει τη λύπη του, γιατί ο επί πολλά έτη συναγωνιστής Ανδρέας Παπανδρέου δεν βρήκε, κι εκ μέρους του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ, με τα κατά καιρούς διάφορα μέλη του, το θάρρος να καταδικάσει την εμπλοκή του ονόματός μου το 1986, εμπλοκή πολύ επικίνδυνη για την ίδια την ζωή μου, και ούτε θέλησε ή θυμήθηκε να υπομνήσει στον νυν πρωθυπουργό ότι και επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας, συγκεκριμένα το 1977, τα δικαιώματά μου ως πολίτη παραβιάστηκαν.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσίμας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: 'Ηθελα να ρωτήσω εάν ο κ. Τσεκούρας είχε να κάνει με κράτος ή με συμμορία τον καιρό εκείνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μπορείτε να τον ρωτήσετε τώρα που κατέβηκε από του Βήματος.

Ορίστε, κύριε Τσίμα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σε αυτήν την Αίθουσα υπάρχουν θύματα της τρομοκρατίας, αλλά και της τρομοκρατολογίας. 'Ενα από αυτά θύματα της τρομοκρατολογίας είμαι και εγώ.

Θα είδατε όλοι σας αυτές τις μέρες στη δημοσιότητα ένα έγγραφο των Ηνωμένων Πολιτειών, το οποίο με κατατάσσει και εμένα στην κατηγορία των τρομοκρατών, επίσης και το συνάδελφο κ. Βαλυράκη. Είναι ντροπή και καταγγέλλω τις Ηνωμένες Πολιτείες και τις υπηρεσίες τους που χρησιμοποιούν αυτά τα μέσα για να σπιλώσουν ανθρώπινες συνειδήσεις. Είναι ντροπή τους.

Υπήρξα αγωνιστής του ΠΑΚ και είμαι υπερήφανος γι αυτό. Το ΠΑΚ για μένα ήταν το πιο όμορφο κομμάτι της ζωής μου. Και αν η πατρίδα και δημοκρατία με καλέσει και πάλι θα ξαναζήσω όλες τις ημέρες, όλες τις ώρες και δεν θα αφαιρέσω ούτε ένα δευτερόλεπτο.

Αλλά οι Αμερικανοί τις πληροφορίες τους αυτές τις πήραν κατά καιρούς από τον ελληνικό Τύπο, από τη «ΒΡΑΔΥΝΗ», από την «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ». Επίλεκτα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας –τους οποίους εκτιμώ- έχουν δηλώσει επανειλημμένα «αν θέλετε να βρείτε τη 17 Νοέμβρη, ψάξτε στο

ΠΑΣΟΚ». Και ερωτώ αυτούς τους κυρίους: Αφού έχουν τόσα στοιχεία για τη «17 Νοέμβρη», γιατί δεν τα καταγγέλλουν στον εισαγγελέα και αφήνουν να πλανάται αυτή η γνώμη ότι οι τρομοκράτες βρίσκονται μέσα στο ΠΑΣΟΚ;

Ο κ. Καρατζαφέρης σε μία συνέντευξή του –δεν είναι εδώ απόψε– παλιά με είχε κατηγορήσει ότι εκπαιδεύτηκα από Ανατολικογερμανούς σε κάποια στρατόπεδα Παλαιστίνων. Για κάποιο διάστημα ήμουν υπεύθυνος εκ μέρους του ΠΑΚ για τις σχέσεις με άλλα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Με αυτή μου την ιδιότητα ταξίδεψα σε πολλές χώρες και γνώρισα πολλούς Παλαιστίνιους. Γνώρισα αγωνιστές της ελευθερίας, γνώρισα ανθρώπους που αγωνίζονταν για τη δημοκρατία και την ελευθερία για να αποκτήσουν και αυτοί ένα κομμάτι γης να κτίσουν το σπίτι τους.

Δεν είχα και δεν έχω σχέση με την τρομοκρατία. Δεν είχα και δεν έχω σχέση με τον Αμπουνιντάλ. Είχα σχέσεις με την PLO που ήταν εκπροσώπηση όλων των παλαιστινιακών οργανώσεων. Ποτέ στη ζωή μου όπως με κατηγορήσαν και όπως έχουν γράψει, δεν έχω συναντήσει τον Αμπουνιντάλ στην Ελλάδα. Αυτά, λοιπόν, είναι απaráδεκτα.

Δεν συνάντησα μόνο Παλαιστίνιους, συνάντησα και άλλους αγωνιστές της δημοκρατίας, όπως ήταν οι Ισπανοί του Γκονζάλες, οι Πορτογάλοι του Σοάρες, και μετά το 1973 και την κα Αλιέντε και άλλους αγωνιστές της δημοκρατίας.

Για να καταπολεμήσουμε την τρομοκρατία, πιστεύω πως πρέπει να κάνουμε αυτό που έκανε και η Ιταλία. Πρέπει να ενωθούμε όλοι μαζί και να θέσουμε στο περιθώριο την τρομοκρατία για να την καταπολεμήσουμε. Διαφορετικά δεν υπάρχει καμία λύση με το να κατηγορούν το ΠΑΣΟΚ ότι αυτό ευθύνεται για την τρομοκρατία στην Ελλάδα.

Εγώ θα είμαι σύντομος. Δεν θα καθυστερήσω πολύ.

Θέλω να απευθύνω στον κύριο Υπουργό μια ερώτηση. Σε κάποιο άρθρο λέτε ότι θα υπάρξει απαλλαγή κάποιου από τις ευθύνες εάν δώσει κάποια στοιχεία για την τρομοκρατία. Και σας ερωτώ: Πώς είναι δυνατόν ένας χριστιανός Έλληνας πολίτης να καταδώσει μία τρομοκρατική οργάνωση στο ΠΑΣΟΚ, αφού το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται για την τρομοκρατία; Σύμφωνα με τα επίλεκτα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας η τρομοκρατία προέρχεται από το ΠΑΣΟΚ. Άρα ένας χριστιανός απλός πολίτης πώς θα πάει να καταγγείλει μια τέτοια ενέργεια; Αφού οι δικωτικές αρχές ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ, η τρομοκρατία προέρχεται από το ΠΑΣΟΚ.

Επειδή πέρασε ο χρόνος, είναι πολύ αργά και υποσχέθηκα ότι θα είμαι σύντομος, κλείνω και δίνω το λόγο στον «σύντροφο τρομοκράτη» κ. Βαλυράκη για να συνεχίσει.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Βαλυράκη, έχετε το λόγο.

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι σημαδιακό που είμαστε έτσι «οικογενειακά» εδώ, γιατί ο κ. Τσεκούρας, ο κ. Τσίμας και εγώ περνάμε από το δώλιο απολογούμενοι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έδρα είναι, δεν είναι δώλιο.

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Λέω οιονεί.

Κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου, επειδή δεν βοηθάει και ο χρόνος να μείνουμε λίγο στο πολιτικό ζήτημα. Έτσι και αλλιώς η Νέα Δημοκρατία νομοθετεί με την Κυβέρνηση και ο νόμος είναι δρομολογημένος.

Έψαξα αυτές τις ημέρες στα αρχεία μου και εντυπωσιάστηκα και εγώ. Έχω μια συλλογή με λίγα από τα δημοσιεύματα και επίσης κάποια έγγραφα. Τι να σας πω τώρα; Ποιοι σκότωσαν τον Μπακογιάννη; Όλοι δείχνουν το ΠΑΣΟΚ: Κοινή γνώμη, μέσα ενημέρωσης, πολιτική ηγεσία. Η Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» αμέσως μετά τη δολοφονία του Π. Μπακογιάννη.

Έχω εδώ και θα τα καταθέσω, κύριε Πρόεδρε, και για τα Πρακτικά για την ενημέρωση των συναδέλφων, μια σειρά δημοσιευμάτων, τα ονόματα που γυρίζουν σε αυτά τα δημοσιεύματα. Είναι τα ονόματα του κ. Γ. Τσεκούρα, του κ. Κ. Τσίμα, το δικό μου, του Α. Παπανδρέου. Γυρίζουν και ξαναγυρίζουν. Απόηχος ακούω και απόψε εδώ στην Αίθουσα και τις ακούσαμε και στην επιτροπή.

Κύριε Πρόεδρε, τα καταθέτω για τα Πρακτικά και θα σας πω

και τι άλλα έγγραφα είναι μαζί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βαλυράκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έρχεται εδώ μία πρόταση νόμου για τη συμπλήρωση του Ποινικού μας Δικαίου. Αυτή έρχεται με σκοπό –δεν θα μείνω στο οργανωμένο έγκλημα, θα μείνω στην τρομοκρατία– την αντιμετώπιση του υπαρκτού ζητήματος της τρομοκρατίας στην Ελλάδα, το οποίο προκύπτει από τη δράση κυρίως της 17 Νοέμβρη. Η Νέα Δημοκρατία λέει: «Δεν βαριέσαι, ας συρρικνωθούν λίγο τα δημοκρατικά δικαιώματα, αρκεί να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα». Το ερώτημα είναι εάν συρρικνωθούν οσοδήποτε τα δημοκρατικά δικαιώματα του πολίτη, αυτό θα οδηγήσει αυτομάτως στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας; Είναι αυτό πολιτική της Νέας Δημοκρατίας ή πολιτική της Νέας Δημοκρατίας είναι η συρρίκνωση των δικαιωμάτων;

Θα πρέπει να σας πω –εδώ θέλω την προσοχή σας– ότι ένας από τους στόχους μας τέτοιας δράσης, όπως αυτής της «17 Νοέμβρη», είναι ακριβώς να παρασύρει το εκάστοτε καθεστώς σε σκληρυνση της καταστολής, ώστε να μυθοποιήσει, να εξιδανικεύσει, να κλιμακώσει ποσοτικά τη δράση, διότι κινητοποιούνται πάντα κατά τεκμήριο κοινωνικά δυναμικά στοιχεία εκτός νομιμότητας. Αυτός είναι ένας από τους στόχους τέτοιων δράσεων και εδώ προφανώς παρασυρόμαστε. Είναι ένας στόχος που δεν πέτυχε η τρομοκρατία στην Ελλάδα μέχρι σήμερα.

Ο ν. 778/78 και ο ν. 1916/90 εφαρμόστηκαν. Ψηφίστηκαν με αντιρρεις του ΠΑΣΟΚ όταν ήταν αντιπολίτευση. Έγιναν νόμοι, λειτούργησαν για αρκετά χρόνια και καταργήθηκαν σωστά νομίζω από το ΠΑΣΟΚ. Εδώ λοιπόν το ΠΑΣΟΚ έρχεται να αρνηθεί ιδεολογικά και πολιτικά τον εαυτό του και να προσχωρήσει –εκεί έχετε δικίω- στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Νομίζω ότι είναι λάθος γιατί από την εμπειρία και την ιστορία δεν έχω παράδειγμα που να παρεμποδίστηκε σύλληψη δράστη, διαλεύκανση υπόθεσης της 17ης Νοέμβρη, τρομοκρατίας από δυσκολίες και προβλήματα που έφερε η ισχύουσα νομοθεσία.

Εάν πιστεύουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο θα πατάξει την τρομοκρατία τότε επιπροσθέτως είναι και αποπροσανατολιστικό και επικίνδυνο. Νομίζω ότι εδώ υπάρχει ένα ζήτημα. Το ερώτημα είναι γιατί επί τόσα χρόνια δεν έχουμε αποτέλεσμα. Δεν φταίει η νομοθεσία. Τόσα χρόνια έχω πεισθεί προσωπικά για ποιο λόγο δεν έχουμε αποτέλεσμα. Πρώτον, διότι μας έλειψε η πολιτική σκέψη και η ανάλυση, η προσέγγιση σ' ένα κατ' εξοχήν πολιτικό φαινόμενο. Σπεύδουμε σε θεραπείες χωρίς να γνωρίζουμε το πρόβλημα.

Δεύτερος παράγοντας για τη μη ύπαρξη αποτελέσματος είναι η πλήρης έλλειψη συντονισμού και συνέχειας σε επίπεδο πληροφοριών. Έχουμε παντελή έλλειψη σωστής συλλογής, επεξεργασίας ανάλυσης και αξιοποίησης των πληροφοριών. Εδώ βεβαίως δεν μας βοηθά το νομοσχέδιο.

Πού είναι η ουσία; Με το νομοσχέδιο του 1990 είπαμε ότι ο δολοφόνος δολοφονεί για να προβάλλει την ιδεολογία του με την προκήρυξη. Απαγορεύουμε την προκήρυξη, άρα σταματάμε το έγκλημα. Έτσι φθάσαμε να συλλάβουμε τον Μαρούδα, τον Φυντανίδη και άλλους δημοσιογράφους. Αυτή ήταν η επιτυχία του 1990.

Τώρα εδώ λέμε ότι θα συλλάβουμε την παράνομη επαναστατική οργάνωση. Εδώ επιτρέψτε μου να αμφισβητήσω νομίζω βάσιμα και την ύπαρξη οργάνωσης. Σας μίλησα και στην επιτροπή για το προφίλ του δράστη. Εδώ έχουμε έναν heat map Έχουμε κάποιον ο οποίος εκτελεί με χειρουργική ακρίβεια, με επαγγελματική πληρότητα, με πλήρη προετοιμασία και βεβαίως με έμφαση στην ασφαλή αποχώρηση του δράστη από το σημείο του εγκλήματος. Αυτή η περιγραφή δεν συνάδει με το ύψος των προκηρύξεων. Δηλαδή η αριστερή αποπροσανατολιστική προκήρυξη, η οποία προβάλλεται προς τα έξω δεν πείθει τουλάχιστον εμένα ότι μπορεί να εκπροσωπεί επαναστατική οργάνωση. Εδώ υπάρχει επαγγελματίας

εκτελεστής.

Μάλιστα υπήρχαν τα σενάρια ότι αυτή η δράση προέρχεται από τις τάξεις του ΠΑΚ και της αντίστασης. Είδατε εδώ απόψε την ηλικία των νεαρών της αντίστασης. Οι υπόλοιποι είναι πολύ γηροντότεροι. Αυτοί είναι που εξακολουθούν να καθοδηγούν το λαϊκό αγώνα; Και βεβαίως όταν φθάσαμε στη δολοφονία του Μπακογιάννη θα θυμάσθε ότι αυτή η δολοφονία έγινε την ημέρα που ξεκινούσε η συζήτηση για την παραπομπή του Ανδρέα Παπανδρέου.

Και έγινε η συζήτηση για την παραπομπή στο Ειδικό Δικαστήριο σ' ένα τρομακτικό κλίμα ενοχής. Ένα κλίμα εναντίον του ΠΑΣΟΚ, του Ανδρέα Παπανδρέου και των στελεχών του.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτή η δολοφονία μένει εντελώς ξεκρέμαστη. Θα σας πω ότι εντοπίστηκε πια ήταν η πηγή που διέσπειρε για πολλά χρόνια, πάντως την περίοδο της δολοφονίας πριν και μετά την δολοφονία του αδικοχαμένου συναδέλφου και τροφοδοτούσε διάφορα συκοφαντικά δημοσιεύματα.

Θα σας καταθέσω για τα Πρακτικά την έκθεση του Διοικητή της ΕΥΠ Βασιλικόπουλου που μιλάει για ένα τέτοιο έγγραφο. «Όπως σαφώς προκύπτει από τα προαναφερθέντα υπόψη ότι η υπόθεση δεν είναι απλή. Πέρα από το ότι σχετίζεται με τον βάνουσο διασυρμό τριών Βουλευτών περιέχει αποχρώσεις ενδείξεις ότι μεθοδεύτηκε για να δημιουργήσει επιπτώσεις σε βάρος μιας συγκεκριμένης πολιτικής παράταξης».

Παρακάτω μιλάμε για πλαστά έγγραφα που διοχευόταν από την κεντρική υπηρεσία πληροφοριών με το πιο αδιαμφισβήτητο τρόπο ότι αυτή υπήρξε το κέντρο φαλκίδευσης τέτοιων κατηγοριών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βαλυράκης καταθέτει το παρακάτω έγγραφο το οποίο έχει ως εξής.

«Πρακτικά εκλογικού αποτελέσματος των εκλογών της 8^{ης} Απριλίου 1990

Αλλά πέρα και πάνω απ' αυτά, ο τρόπος με τον οποίο προβλήθηκε και το σύνολο των ενεργειών που ακολούθησαν και στήριξαν το δημοσίευμα δημιουργούν σοβαρές υπόνοιες ότι ενδέχεται, σε κρίσιμη χρονική περίοδο, να αποπροσανατολίσει τις έρευνες για τον εντοπισμό των δραστών της δολοφονίας του Παύλου Μπακογιάννη.

Για τους παραπάνω λόγους υποβάλλω την πρόταση όπως ο φάκελλος της διενεργηθείσης ΕΔΕ, αιρομένου κατόπιν εγκρίσεώς σας του απορρήτου, υποβληθεί για περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης.

α.- Στον αρμόδιο για τις έρευνες και τη δίωξη της Τρομοκρατίας Εισαγγελέα.

β.- Στον 17^ο Τακτικό Ανακριτή Αθηνών που έχει αναλάβει την υπόθεση της μήνυσης του Βουλευτή Ιωσήφ Βαλυράκη.

Λεωνίδας Βασιλικόπουλος

Διοικητής Ε.Υ.Π.

Προς Υπουργόν Προεδρίας.α.α.α.1

Κοινοποίηση: Πρόεδρο της Κυβέρνησης υπό τύπον αναφοράς α.α.α.2

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΗΜΜΕΝΩΝ:

α.- Δημοσίευμα εφημερίδας «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 8-4-90 (σχετ.1)

β.- Εξουσιοδότηση Πρωθυπουργού Υ-1196 από 28-9-90 (σχετ.2)

γ.- Αίτηση Δικηγόρου Δ. Γκούσκου από 25-11-93 (σχετ. 3)

δ.- Έγγραφο Ανακριτού 17^{ου} Τακτ. Τμήματος Αριθ. Πρωτ. 452 από 26-6-91 (σχετ. 4)

ε.- Έγγραφο Υφυπουργού παρά τω Πρωθυπουργώ Αριθ. Πρωτ. Α8 από 18-12-91 (σχετ.5)

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Και πάρα πέρα «Ο τρόπος με τον οποίο δολοφονήθηκε, καθώς και το σύνολο των ενεργειών που ακολούθησαν και στήριξαν τα δημοσιεύματα δημιουργούν σοβαρές υπόνοιες ότι ενδέχεται σε κρίσιμη χρονική περίοδο να αποπροσανατόλισε τις έρευνες για τον εντοπισμό της δολοφονίας του Παύλου Μπακογιάννη».

Με την άδειά σας, κύριε Πρόεδρε, έχω ακόμη ένα έγγραφο

θα το διαβάσω, δεν θα το καταθέσω. Είναι η έρευνα για το φάκελο. Τώρα η αστυνομική πλευρά. Η υπόθεση Παύλος Μπακογιάννης. Δολοφονήθηκε από τη «17 Νοέμβρη» στις 26 Σεπτεμβρίου του 1989. Η Αστυνομία και ειδικότερα η αντιτρομοκρατική υπηρεσία, που ασχολήθηκε με την υπόθεση την έκλεισε μετά από ένα χρόνο έρευνας. Η υπόθεση άνοιξε σ' ένα χρόνο αργότερα, απασχόλησε για λίγο χρονικό διάστημα τις υπηρεσίες και έκτοτε δεν υπήρξε καμία συνέχεια. Η δολοφονία Μπακογιάννη μπήκε στο αρχείο της υπηρεσίας.

Υπάρχουν δώδεκα σημεία παρατηρήσεων ένα από αυτά. «Δεν υπάρχει συνέχεια της αστυνομικής έρευνας στον μη επιθυμητό χώρο, πολιτικό της αριστεράς του ΠΑΣΟΚ ή των αναρχικών».

Παρακάτω υπάρχει ερώτημα «Γιατί τα σκίτσα των δραστών δεν είχαν επιδειχθεί στους μάρτυρες παρά ένα χρόνο αργότερα;»

Παρακάτω στα συμπεράσματα. Μπορεί να εξαχθεί διαβάζοντας τους δύο φακέλους, αν και εφόσον είναι πλήρεις ότι εδώ πρόκειται για ελλειμματική αστυνομική έρευνα. Δεν φαίνεται να οριοθετείται επαγγελματική λειτουργία των αστυνομικών οργάνων. Οι συνεχείς παραλείψεις πιθανόν και ο αποπροσανατολισμός των ερευνών, η έλλειψη συνέχειας, η επιμονή στο ΠΑΣΟΚ και στην αριστερά, το ΠΑΚ, η συλλογή δημοσιευμάτων του Τύπου και η συλλογή καταθέσεων από άτομα που καταγγέλλουν στον Τύπο χωρίς στοιχεία παρά μόνο με υπόνοιες, δημιουργούν την αίσθηση κωλυσιεργίας των αστυνομικών ερευνών και τον αποπροσανατολισμό της σκέψης των αστυνομικών».

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ποιος υπογράφει;

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Είναι εσωτερικό έγγραφο. Δεν θα δώσω όνομα. Φθάνει η δική μου μαρτυρία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια χρονολογία;

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Μετά την επιτυχή έρευνα και ολοκλήρωσή της για τα αρχεία της ΣΤΑΖΙ και το φάκελο του Κάρλος και τη διαβίβαση της στον αρμόδιο εισαγγελέα, άνοιξε ο φάκελος Μπακογιάννη και ορίστηκε ειδική ομάδα για τη διερεύνηση του φακέλου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βαλυράκης, καταθέτει το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Επιτρέψτε μου να κλείσω με μια κουβέντα. Παρακαλώ να σοβαρευτούμε. Έχω και άλλα να πω, θα μιλήσω και στα άρθρα διότι ο χρόνος δεν βοηθάει. Ευχαριστώ και το Προεδρείο για την ευχέρεια που μου δίνει, αλλά εάν αυτά συμβαίνουν εν μέσω δημοκρατίας εις βάρος Ελλήνων Βουλευτών, τότε πείτε μου πως προστατεύουμε τον απλό πολίτη. Η δημοκρατία, κύριοι συνάδελφοι –εγώ συμφωνώ με την κα Μπενάκη που νομίζω ότι το είπε- απειλείται βεβαίως. Τότε εάν η δημοκρατία απειλείται, αυτή θωρακίζεται με περισσότερη δημοκρατία. Ποτέ το αντίθετο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γκούσκος έχει το λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, οι τρεις φίλοι και συνάδελφοι απέδειξαν με πάρα πολύ λιτό τρόπο πόσο μεγάλη έλλειψη σοβαρότητας υπάρχει στην αντιμετώπιση του προβλήματος κυρίως της τρομοκρατίας και στη συνέχεια του οργανωμένου εγκλήματος. Δεν πάσχει, λοιπόν, η δημοκρατία μόνο από τις τρομοκρατικές ενέργειες, πάσχει διαχρονικά και ανεξαρτήτως κυβερνήσεως, όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των μηχανισμών καταστολής και δίωξης, πάσχει και από έλλειψη σοβαρότητας.

Κύριε Υπουργέ, δεν αμφισβητείται η ευαισθησία σας ούτε οι καλές σας προθέσεις. Κοιτάξτε όμως και προσέξτε, διότι το νομοθέτημα από τη στιγμή που θα ξεφύγει απ' αυτήν την Αίθουσα, ξεφεύγει από τα χέρια σας και πηγαίνει στα χέρια εκείνων που στελεχώνουν τους μηχανισμούς καταστολής. Αυτοί, λοιπόν, θα το εφαρμόσουν, αυτοί θα το ερμηνεύσουν και από κει και ύστερα ο καθένας αναλαμβάνει την ιστορική,

πολιτική και προσωπική του ευθύνη. Και είμαστε υπεύθυνοι αν θα τους δώσουμε ένα ακόμα όπλο στο έλλειμμα σοβαρότητας, που επέδειξαν μέχρι σήμερα στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας. Ποιον αγώνα;

Μη βάζουμε στον εαυτό μας πλαστά διλήμματα. Διότι το μιν αναρωτιόμαστε, θέλουμε την καταπολέμηση της τρομοκρατίας; Ίδου η Ρόδος. Θέλουμε την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος; Να ψηφίσουμε. Αυτό είναι το ερώτημα; Ερχόμαστε και συμπλέουμε και βάζουμε τον εαυτό μας σε θέση άμυνας εξυπηρετούντες αδιαφανείς στόχους και αδιαφανή κέντρα, που σπέρνουν αυτά τα διλήμματα; Αλήθεια θα δεχθούμε και θα συζητήσουμε πάνω στη βάση ότι δήθεν σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος μέχρι σήμερα δεν βρέθηκε αντιμέτωπος με την τρομοκρατία; Μα, η τρομοκρατία είναι το αντίθετο της πολιτικής. Μα, δεν υπήρξε πολιτική παράταξη και πολιτικός άνδρας στη χώρα μας, ο οποίος να μη βρίσκεται αντιμέτωπος.

Δεν είναι αυτά τα διλήμματα. Το θέμα είναι ποιοι μηχανισμοί, ποια βούληση, ποια ικανότητα, ποια επάρκεια και κυρίως ποια διαφάνεια υπάρχει στη λειτουργία αυτών των μηχανισμών.

Θέλουμε να καταπολεμήσουμε την οργανωμένη, την επαγγελματική εμπορία της πορνείας; Ας δουν οι αρμόδιοι τις καθημερινές αγγελίες σε πολλές εφημερίδες. Ας δουν στα ειδικά περιοδικά, ας δουν στα μικρά μέρη. Τι τους εμποδίζει; Η έλλειψη δυνατότητας εξέτασης του DNA; Μήπως η έλλειψη του ανώνυμου μάρτυρα; Αυτό είναι το πρόβλημα; Είναι η έλλειψη βούλησης στην καλύτερη των περιπτώσεων των μηχανισμών να εξιχνιάσουν το οργανωμένο αυτό έγκλημα της πορνείας και στη χειρότερη και όχι ασυνήθη περίπτωση είναι η έλλειψη διάθεσης, η εννοχουσα μένη με τα οικονομικά συμφέροντα και η συμπλέουσα με τα αδιαφανή αυτά κέντρα, που πράγματι είναι κέντρα που απεργάζονται την ηθική της δημοκρατίας για ιδιοτελείς σκοπούς.

Θέλουμε να καταπολεμήσουμε τα ναρκωτικά; Πηγαίνετε στα μικρά μέρη. Δείτε –είναι γνωστά- τους χρήστες, τα πρόσωπα που διακινούν, τα στέκια. Λείπει η βούληση στην καλύτερη των περιπτώσεων.

Εάν, λοιπόν, πορνεία και ναρκωτικά διακινούν ποσά που ξεπερνούν τα τέσσερα-πέντε τρισεκατομμύρια ετησίως, δείτε την άλλη πλευρά του ζητήματος που εξετάζουμε. Πού πάνε αυτά τα χρήματα; Εξατιμίζονται; Καταναλίσκονται; Εξάγονται; Ξεπλένονται και είναι εδώ στις νόμιμες επιχειρήσεις! Αποτελούν τη φανερή πλέον πλευρά αυτού του συστήματος που λειτουργεί.

Εάν, λοιπόν, θέλουμε να καταπολεμήσουμε το οργανωμένο έγκλημα και την τρομοκρατία, θα πρέπει να είμαστε αποφασισμένοι να κτυπήσουμε μία πλευρά του συστήματος, το οποίο εναλλάσσεται από τη σκοτεινή στη φωτεινή. Θέλουμε να το πράξουμε;

Θα μου επιτρέψετε να πω και κάτι ακόμη, όσον αφορά τις διατάξεις γενικά, τις βασικές αρχές του νομοσχεδίου, με τις οποίες ειλικρινά εκ βαθέων διαφωνώ. Και κατ' αρχήν για την αοριστία. Δεν μπορεί ο καθένας, ο οποίος συμμετέχει, να τιμωρείται σε βαθμό κακουργήματος. Αν συμμετέχει στη βούληση διάπραξης, χωρίς να συμμετέχει διόλου –κατά τη διατύπωση του νομοσχεδίου- στην πράξη, εγώ δεν θα έλεγα ότι καταδικάζεται το παραγωγικό αίτιο της βουλήσεως. Καταδικάζεται, όμως η βούληση. Και καταδικάζεται σε βαθμό κακουργήματος. Είναι σωστό αυτό; Εκείνος ο οποίος θα μπει στην τρομοκρατική ή στην οργάνωση του οργανωμένου εγκλήματος χθες και δεν θα έχει προλάβει να φτάσει στο κρίσιμο σημείο και να έχει πει το μεγάλο ναι ή το μεγάλο όχι στην εγκληματική ενέργεια, αυτόν θα τον καταδικάσουμε σε βαθμό κακουργήματος; Αυτό το οποίο διδαχθήκαμε, ότι καταδικάζεται η πράξη, η συμπεριφορά; Πού πηγαίνει στη γενική αρχή, στο πρώτο άρθρο του συζητούμενου νομοσχεδίου;

Ο ανώνυμος μάρτυρας έχει δύο σημαντικές συμβολές, κατά τη σύλληψη του νομοθέτη του νομοσχεδίου αυτού. Η μία συμβολή του είναι στην προδικασία. Είναι δυνατόν στην προδικασία –που μέχρι πρότινος το σχέδιο θεωρούσε ότι μπορεί να κρατείται προσωρινά κάποιος με ανώνυμη μαρτυρία,

ενώ σήμερα νομίζω ότι λαμβάνεται απλώς υπόψη- να λαμβάνεται υπόψη η ανώνυμη μαρτυρία μάρτυρος, ο οποίος μπορεί να καταθέσει ανεξέλεγκτα, χωρίς να έχει ο κατηγορούμενος τη δυνατότητα να ελέγξει τη μαρτυρία του και να ξέρει ποιος είναι; Είναι δυνατόν ο μάρτυρας στην επ' ακροατηρίω διαδικασία να καταθέτει έξω από την αίθουσα του δικαστηρίου, όπως του δίδεται η ευκαιρία, και κρατώντας την ανωνυμία του;

Διότι –προσέξτε- υπάρχει η ρύθμιση ότι αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, μπορεί το δικαστήριο να διατάξει, χωρίς σώνει και καλά να δεσμεύεται προς τούτο, αλλά όχι να το φέρει και στο ακροατήριο, για να υποβληθεί ζωντανά στην κατ' αντιμωλία εξέταση. Και αν δεν υποβληθεί στην κατ' αντιμωλία, στην κατ' αντιπαράσταση εξέταση, τι είδους δίκη έχουμε; Γι' αυτό επισημάνθηκε ότι παραβιάζονται βασικές αρχές της δίκαιης δίκης.

Κάθε πρόσωπο θα είναι υπόχρεο να υποβάλλεται στις εξετάσεις, μεταξύ εκείνων και του DNA. Μα, είναι διατύπωση πρωτοφανής! Τι σημαίνει «κάθε πρόσωπο»; Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει υπεύθυνα να τοποθετηθείτε. Διότι είπατε προηγουμένως ότι βεβαίως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η προδικασία, η ανάκριση, αποκτά την ιδιότητα του κατηγορουμένου. Έτσι είναι. Δεν αποκτά όμως τα δικαιώματα του κατηγορουμένου. Δεν αποκτά τις εγγυήσεις, την προστασία, που το Σύνταγμα και οι νόμοι...

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κάνετε λάθος.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Θα μου επιτρέψετε, δεν κάνω λάθος. Και μπορεί να έχουμε αντίθετες απόψεις, αλλά δεν θα μηδενίσουμε εδώ κανέναν, ο οποίος εκθέτει τις απόψεις του, λέγοντας απλά «κάνετε λάθος». Διότι αυτά είναι ζητήματα, τα οποία υπερασπίσαμε και τα ζήσαμε μια ζωή.

Θα πρέπει, λοιπόν, να στραφεί η ποινική δίωξη κατά συγκεκριμένου για να αποκτήσει την ιδιότητα του κατηγορουμένου, για να μπορεί να έχει τα εχέγγυα της υπεράσπισης του εαυτού του, τις δικονομικές εγγυήσεις, το συνήγορό του, την προστασία του νόμου; Το «κάθε πρόσωπο» σημαίνει όποιον θέλει το αστυνομικό κράτος, η αστυνομική εξουσία, ο οποιοσδήποτε αστυνομικός που θα ερμηνεύσει το δικό σας νόμο.

Είναι κρίμα και δεν θα ήθελα να συνδέσετε το όνομά σας μ' ένα νόμο, ο οποίος θα γίνει αντικείμενο εφαρμογής του οποιοδήποτε φοράει στολή σ' αυτήν τη χώρα, που έχει επιδείξει μέχρι σήμερα, «διαχρονικά, τουλάχιστον», ανεπάρκεια, αν όχι κακή διεκπεραίωση του ιδιαίτερου ρόλου που του ανέθεσε εσκεμμένα και εκεί η πολιτεία.

Λέτε, λοιπόν: «Μα, δεν θα φέρουμε την τεχνολογία στη σύγχρονη ανάκριση για τόσο σοβαρά αδικήματα». Μα, ποιος λέει όχι; Να και ένα άλλο ακόμη πλαστό δίλημμα. Μα, το DNA θα εξεταστεί, αλλά με τις εγγυήσεις που δίνει ο νόμος στον κατηγορούμενο. Όχι να συλλαμβάνονται αθρόως και αδιακρίτως οι οποιοδήποτε εναντίον των οποίων στρέφεται η προανάκριση. Και να είναι υποχρεωμένοι ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ για την ανοχή σας ελάχιστα και λόγω του προκεχωρημένου της ώρας. Τελειώνω σύντομα.

Ο οποιοσδήποτε στρέφεται εναντίον του η υποψία του αστυνομικού, θα είναι υποχρεωμένος. Και προσέξτε ότι η βία κατά του σώματος του υποχρεούμενου στην εξέταση μπορεί να έχει πολλές μορφές. Και η τρίχα που θα του πάρεις και το σελοτέιπ που θα του βάλεις στο δέρμα μπορεί να θεωρηθεί καταρράκωση της προσωπικότητάς του. Και για ποιο λόγο, εάν πραγματικά δεν υπάρχουν οι επαρκείς ενδείξεις σε βάρος του και δεν είναι κατηγορούμενος; Ποια δημοκρατία το θέλει; Μέσα από ποια δικαϊκή λογική;

Τελειώνω με τούτο, μην υιοθετείτε συνοπτικές διαδικασίες. Μην καταργείτε την αναλυτική διαδικασία στην προδικασία. Είναι ένας νόμος. Θα ταλαιπωρήσει πολύ τους εφαρμοστές του δικαίου. Δώστε τη δυνατότητα της σύντομης αναιρετικής διαδικασίας κατά του βουλεύματος. Δεν μπορεί μ' αυτές τις

συνοπτικές διαδικασίες της προανάκρισης, με τις παρακολουθήσεις, με το DNA και μ' ένα βούλευμα, το οποίο θα κρίνει ότι αυτές είναι επαρκείς ενδείξεις, να οδηγείται ο άλλος στο ακροατήριο. Δώστε τη δυνατότητα της αναλυτικής διαδικασίας.

Κύριε Υπουργέ, το τελευταίο και το σημαντικότερο είναι ότι δεν πρέπει να συνδέεται το όνομά σας με την κατάργηση των μεικτών ορκωτών δικαστηρίων, γιατί είναι αντισυνταγματικό, διότι μόλις προχθές διαδηλώσαμε τη βούλησή μας να παραμείνει ως έχει το άρθρο 97 του Συντάγματος και να κυριαρχεί το λαϊκό στοιχείο στην απονομή της δικαιοσύνης. Είναι σοφός ο συνταγματικός νομοθέτης. Και είναι σοφός εκατόν τόσα... χρόνια τώρα. Μην έρχεσθε με την επικριματολογία ότι έχουν αλλάξει οι καιροί και οι σύγχρονες μορφές της εγκληματικότητας για να καταργήσετε κάτι που καμία χώρα του δυτικού κόσμου δεν έχει τόσο εύκολα παραμερίσει.

Είναι λάθος να ισχυρίζεσθε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γκούσκο, τελειώνετε σας παρακαλώ. Περιμένουν και άλλοι συνάδελφοι να μιλήσουν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΓΚΟΥΣΚΟΣ: Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Είναι λάθος να ισχυρίζεσθε ότι έτσι, μέσα απ' αυτήν τη λογική, η εμπειρία θα επικρατήσει απέναντι στον αυθορμητισμό και στην απειρία του λαϊκού στοιχείου, διότι καταργούμε τη δημοκρατία μέσα στα δικαστήρια. Καταργούμε τον αυθορμητισμό και το σωστό λαϊκό ένστικτο το αντικαθιστούμε με τον επαγγελματισμό και τη συνοπτική διαδικασία, καμία φορά με τη διαταγμένη υπηρεσία, διότι αλλιώς επηρεάζεται ο επαγγελματίας κι αλλιώς ο πολίτης, ο οποίος δεν έχει κανέναν απολύτως ανάγκη και έχει αποδείξει την ευθυκρισία του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Παπακώστα έχει το λόγο.

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή το συζητούμενο νομοσχέδιο θέλω να καταθέσω και εγώ τις απόψεις μου.

Πραγματικά εντυπωσιάστηκα ιδιαίτερα από τους τελευταίους ομιλητές, από αυτά τα οποία άκουσα και φαντάζομαι ότι αν ήταν και περισσότεροι συνάδελφοι εδώ, εξίσου θα είχαν εντυπωσιαστεί. Έχω την αίσθηση ότι δεν χρειάζεται να τοποθετηθούμε στο θέμα, έτσι όπως μίλησε προηγουμένως ο κ. Βαλυράκης ή ο κ. Τσίμας ή ο κ. Τσεκούρας, αλλά και άλλοι συνάδελφοι πριν απ' αυτούς, με την έννοια ότι είναι περιττή η ψήφος των Βουλευτών της Βουλής σε μια υπόθεση, η οποία είναι χαμένη από χέρι, ας μου επιτραπεί η έκφραση. Εγώ αυτό το συμπέρασμα έβγαλα.

Όμως, επειδή πολλές φορές πρέπει να είμαστε απολύτως ειλικρινείς όταν γίνονται τέτοιες τοποθετήσεις τις οποίες εγώ θεωρώ σοβαρές διότι με σοβαρότητα ελέγχθησαν, θα πρέπει να λέμε και τα πράγματα με το όνομά τους. Άλλα πράγματα είχα κατά νου να πω και άλλα στη συνέχεια μου προκύπτουν από αυτές τις τοποθετήσεις. Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου τυχαίο το γεγονός, σύμφωνα με αυτά που άκουσα και εδώ, αλλά και στη Διαρκή Επιτροπή, της οποίας είμαι μέλος, ότι στον τίτλο του συζητούμενου νομοσχεδίου δεν υπάρχει καν ο όρος «τρομοκρατία». Θα συμμερισθώ απολύτως τις θέσεις και τις απόψεις των συναδέλφων εκείνων και τις αιτιάσεις προς εκείνους, οι οποίοι θέλουν να συμπεριληφθεί ο όρος αυτός στο συζητούμενο νομοσχέδιο λέγοντας ως επιχείρημα ότι δεν είναι δυνατόν να διασύρεται η χώρα από ένα μεμονωμένο, πράγματι, φαινόμενο και να θεωρήσουμε ότι στην Ελλάδα υπάρχει τρομοκρατία. Θα συμφωνούσα απολύτως μαζί τους, διότι και ως πολίτης και ως αντιπρόσωπος του ελληνικού λαού στο Ελληνικό Κοινοβούλιο είμαι πάντοτε υπέρ της αρχής ότι θα πρέπει εμείς οι πολίτες, αλλά και οι πολιτικοί, πρωτίστως, και ως κύριο μέλημά μας να έχουμε την περιφρούρηση της χώρας μας, και τη σωστή διεθνή της εικόνα. Και ασφαλώς να προσπαθούμε με κάθε τρόπο, «με οποιαδήποτε πράξη, αλλά χωρίς παραλείψεις να αποφεύγουμε, αν θέλετε, τέτοιου είδους αιτιάσεις κατά της χώρας μας.

Όμως, εδώ υπάρχει μια αντίφαση, ένα σχήμα οξύμωρο, σε

εκείνους οι οποίοι επιχειρούν με αυτό το δήθεν –εγώ το χαρακτηρίζω έτσι– επιχείρημα να αποσείσουν αν θέλετε την τοποθέτηση του όρου «τρομοκρατία» στο νομοσχέδιο. Πρόσφατα ψηφίσαμε ως Βουλή των Ελλήνων, την κύρωση διμερούς συμφωνίας μεταξύ της Ελλάδος και της Τουρκίας, όπου στην εισηγητική έκθεση, αλλά και στον τίτλο αυτής της συμφωνίας αναφέρεται ότι κυρώνει ουσιαστικά την καταπολέμηση του εγκλήματος και ιδιαίτερα της τρομοκρατίας, –αναφέρεται ο όρος μέσα– του οργανωμένου εγκλήματος, της παράνομης διακίνησης κλπ. Αν, λοιπόν, το επιχείρημα το οποίο επικαλούνται είχε οντότητα και ήταν υπαρκτό, φαντάζομαι ότι δεν θα υπήρχε η ανάγκη να υπάρχει αυτός ο όρος σε μια συμφωνία, η οποία ουσιαστικά αποδέχεται και παραδέχεται την ύπαρξη της τρομοκρατίας πού; Στην Ελλάδα ή στην Τουρκία; Εν πάση περιπτώσει κάποιος από αυτούς, οι οποίοι ισχυρίζονται το αντίθετο ως προς το αποσαφηνίσει.

Ένα άλλο θέμα το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει, και μετά απ' αυτά τα οποία άκουσα με δέος πρέπει να σας πω, γιατί εγώ ανήκω στη γενιά εκείνων των πολιτικών και ο κ. Καμμένος και πολλοί άλλοι συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ, αλλά και από τα άλλα πολιτικά κόμματα, που την έννοια, αν θέλετε, της τρομοκρατίας τη βιώσαμε θεωρητικά. Ήμασταν ήδη σε πολύ νεαρά ηλικία, ήμασταν σχεδόν στο δημοτικό σχολείο, με αποτέλεσμα να μην έχουμε γνώση από πρώτο χέρι παρά από περιγραφές εκ των υστέρων και με στοιχεία, τα οποία προσπαθούμε να συγκεντρώσουμε τώρα πια ως Βουλευτές, για να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο αυτό.

Θέλω να σας πω ότι το πρόβλημα της τρομοκρατίας, έτσι όπως τοποθετείται σήμερα πολιτικά, έχω την αίσθηση ότι μας απαγορεύει ως αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού να ασχοληθούμε και να το αγγίξουμε. Γιατί το λέω αυτό; Διότι είκοσι επτά ολόκληρα χρόνια από την εμφάνιση του φαινομένου, δεν παρατηρείται καμία απολύτως πρόοδος. Έρχεται σήμερα ένα νομοσχέδιο από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το οποίο πράγματι αντιδρούσε και με το ν. 774/78 και με το ν. 1916/90 στη δημιουργία ενός θεσμικού πλαισίου, το οποίο να μπορεί να αντιμετωπίσει τέτοιου είδους καταστάσεις, τέτοιου είδους φαινόμενα όπως είναι η τρομοκρατία και σήμερα, έρχεται το ίδιο ως Κυβέρνηση να κάνει ένα «τράνς» σχέδιο νόμου, το οποίο ουσιαστικά μπορούσε να τιτλοφορηθεί «και τούτο ποιείν κακίνο μη αφιέναι». Και το ένα, να ικανοποιήσουμε τις υποχρεώσεις μας και την υποχρέωση, που έχει η χώρα μας να εναρμονιστεί μ' αυτά που συμβαίνουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και στις άλλες πολιτισμένες χώρες σε σχέση με το θεσμικό πλαίσιο, που αφορά την τρομοκρατία, αλλά και από την άλλη πλευρά να ακυρώνουμε στην ουσία αυτή μας τη νομοθεσία με διατάξεις, οι οποίες επί της ουσίας θίγουν και πλήττουν, αν θέλετε, εκείνα τα οποία λέει ο λαός «μικρά ψάρια» και αφήνουν ατιμώρητους ή στο απυρόβλητο εκείνους, οι οποίοι είναι οι ιδεολογικοί ταγοί.

Εξάλλου το έναυσμα και το εναρκτήριο λάκτισμα δόθηκε και από τον κύριο Υπουργό, ο οποίος και σήμερα σε αιτίαση της κας Παπαρήγα, της Γενικής Γραμματέως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, απάντησε ότι δεν ήταν γκάφα. Ασφαλώς και δεν ήταν γκάφα η τοποθέτησή του περί δήθεν «ιδεολογικού υποβάθρου», πράγμα το οποίο θεωρώ απαράδεκτο, πράγμα το οποίο θεωρώ αδιανόητο, όσον αφορά το λεγόμενο «ιδεολογικά οργανωμένο έγκλημα», έτσι όπως το τοποθέτησε ο κύριος Υπουργός.

Κατά συνέπεια έχω την αίσθηση ότι εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, πέφτουμε αν θέλετε, σε μια αντίφαση πολιτική. Εμείς επί της ουσίας θέλουμε να πατάξουμε, θέλουμε να εξιχνιάσουμε, θέλουμε να φέρουμε στο φως και στη διαφάνεια της κοινωνικής κριτικής και της κριτικής του ελληνικού λαού ένα τέτοιο θλιβερό κατάπτυστο φαινόμενο, το οποίο πραγματικά πλήττει τη δημοκρατία ευθέως.

Και άκουσα την άποψη ότι η δημοκρατία θεμελιώνεται με περισσότερη δημοκρατία. Μόνο που σε αυτήν την περίπτωση η περισσότερη δημοκρατία δεν μπορεί να σημαδεύεται μέσα από κάνας όπλων και βεβαίως στη συνέχεια να αναπτύσσεται κάτω από σωρούς πτωμάτων αθών πολιτών, οι οποίοι κατά καιρούς

χρησιμοποιούνται, διότι είναι επώνυμοι, για να αποπροσανατολίσουν ή για να εξυπηρετήσουν πολιτικές σκοπιμότητες ή άλλες, τέλος πάντων, σκέψεις.

Γι' αυτό σας είπα ότι εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, βρισκόμαστε αυτήν τη στιγμή μεταξύ σφύρας και άκμονος, υπό την έννοια ότι έχουμε ως συνεπή αρχή μας το γεγονός ότι η δημοκρατία οφείλει να έχει θεσμούς, ότι το κράτος δικαίου οφείλει να περιφρουρεί τους πολίτες, ότι η δημοκρατία έχει ανάγκη να λειτουργεί μέσα από θεσμικά όργανα, μέσα από το ελληνικό Κοινοβούλιο και κυρίαρχος είναι ο λαός και όχι οι κάνες των όπλων ή όποιες τρομοκρατικές οργανώσεις.

Εμείς, λοιπόν, παρ' ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει αδυναμίες, και έχει σοβαρές ατέλειες, γιατί είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο φέρεται κάτω από την πίεση άλλων γεγονότων και εξωγενών παραγόντων και είναι πέραν της πολιτικής βούλησης της Κυβέρνησης, επί της αρχής συμφωνούμε απολύτως. Ότι δηλαδή θα πρέπει επιτέλους να υπάρχει ένα τέτοιο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο στοιχειωδώς τουλάχιστον να περιφρουρεί θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες, όπως είναι αυτές των θυμάτων, ή εκείνων οι οποίοι κατά καιρούς επλήγησαν από την τρομοκρατία, έστω κι αν ήταν σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους και έστω κι αν πράγματι δεν μπορούμε να το γενικεύσουμε και να πούμε ότι είμαστε μια χώρα, στην οποία η τρομοκρατία ανθεί.

Θέλω να σας πω ότι οι επικριτές του συγκεκριμένου νομοσχεδίου από την πλευρά του Συνασπισμού αλλά και του ΚΚΕ έκαναν κάποιους αφορισμούς, αποχώρησαν από τη Βουλή και θεωρώ ότι αυτό αποτελεί ουσιαστικά μια «οιονεί» αποφυγή ανάληψης πολιτικών ευθυνών, έτσι ώστε ένα ζήτημα, το οποίο μας αγγίζει τόσα χρόνια, ένα θέμα το οποίο υποτίθεται ότι το ακουμπήσαμε τόσα χρόνια, να αφήνεται στη διακριτική ευχέρεια των δυο μεγάλων κομμάτων να το υπερψηφίσουν ή να το καταψηφίσουν. Αυτό θεωρώ ότι είναι πολιτικά άηθες και θεωρώ βεβαίως από την άλλη πλευρά ότι ο καθένας που βρίσκεται εδώ μέσα και αντιπροσωπεύει το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας κατά το μέρος που του αναλογεί, οφείλει να παίρνει και την πολιτική ευθύνη.

Πρακτικά τώρα, γιατί μίλησε ο κύριος Υπουργός για δόθεν «ιδεολογικό υπόβαθρο» και σας ανέπτυξα και εγώ το ιδεολογικό υπόβαθρο της δικής μου θέσης του ότι αισθάνομαι δηλαδή ανήμπορη ως Βουλευτής και αντιλαμβάνομαι ότι ποτέ αυτός ο νόμος δεν θα υλοποιηθεί και αντιλαμβάνομαι ότι στην πράξη ουσιαστικά δεν θα έχουμε κανένα απολύτως αποτέλεσμα και αντιλαμβάνομαι επίσης ότι βεβαίως υπάρχει μια διάθεση να ακυρώσουμε αυτές τις διατάξεις προσπαθώντας να προστατεύσουμε εκείνους τους οποίους δεν θα έπρεπε και να εκθέσουμε ενδεχομένως εκείνους, οι οποίοι είναι η τελευταία τρύπα του ζουρνά. Όμως είμαι υποχρεωμένη και από την άλλη πλευρά ταγμένη στην αρχή του κράτους δικαίου ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, σε λίγο θα τελειώσω.

... ότι πρέπει επί της αρχής να συμφωνήσω ακόμα και σ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο. Ρωτώ όμως: Είναι τυχαίο το γεγονός ότι απουσιάζει ο Υπουργός της Δημόσιας Τάξης; Είναι τυχαίο το γεγονός –θα σας δώσω ένα παράδειγμα στη συνέχεια– ότι αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει ο μηχανισμός εκείνος, ο οποίος θα επιτρέψει στην έννομη τάξη και ιδιαίτερα στις δικαστικές αρχές να εφαρμόσουν ένα τέτοιο σχέδιο νόμου το οποίο αύριο θα γίνει νόμος του ελληνικού κράτους;

Αναμφισβήτητη απόδειξη γι' αυτήν την προσπάθεια της Κυβέρνησης να ακυρώσει στην ουσία τη δυνατότητα που έχουν οι δικαστικές αρχές, να λειτουργήσουν προς την κατεύθυνση εξιχνίασης της τρομοκρατίας, είναι το γεγονός ότι έχει ανατεθεί στην υποδιεύθυνση της κρατικής ασφάλειας όλη αυτή η διαδικασία, που αφορά τρομοκρατικές ενέργειες, δηλ. τα γκαζάκια, η επίθεση κατά του κ. Σιούφα, η επίθεση κατά δημοσιογράφων, κατά τραπεζιών, πολιτικών γραφείων κλπ.

Προσέξτε την αντίφαση και το αστείο του πράγματος μέσα στην τραγικότητά του και τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' όλο που η προανάκριση διενεργείται γι' αυτές τις

υποθέσεις –και ήθελα να είναι εδώ ο κύριος Υπουργός Δημόσιας Τάξης για ν' απαντήσει– από την υποδιεύθυνση της κρατικής ασφάλειας, η αποζημίωση σε φυσικά και νομικά πρόσωπα για τις υλικές ζημιές εξαιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικών πράξεων, που αποδίδονται σύμφωνα με την υπ' αριθμόν 2092408/31.12.92 απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών, χορηγείται για την Αττική από την ΔΑΕΕΒ. Η ΔΑΕΕΒ, όπως ξέρετε, είναι η Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας-αντιτρομοκρατική. Είναι τυχαίο αυτό το περιστατικό; Είναι τυχαίο για παράδειγμα ότι προδιαγράφηκε η σύσταση υποδιεύθυνσης δίωξης οργανωμένου εγκλήματος στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής; Καταργείται δηλαδή η αντιτρομοκρατική; Δεν μπορούν να συνεργαστούν οι καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες όπως της δίωξης οργανωμένου εγκλήματος, οικονομικού εγκλήματος, ναρκωτικών κλπ.; Τι συμβαίνει πράγματι εδώ;

Εν πάση περιπτώσει, θα πω και κάτι άλλο τελειώνοντας.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, έχει αποδειχθεί ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ αν δεν σύρονται έξωθεν, δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα. Αυτό αποδεικνύεται και με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο μετά τη σύμβαση του Παλέρμου αλλά βεβαίως αποδεικνύεται –και από το γεγονός ότι υποχρεώθηκε η χώρα μας, με πρωτοβουλία του ΥΠΕΞ να συστήσει εθνική αρχή για τα χημικά όπλα, ενώ αντιθέτως επειδή δεν έχει υποχρεωθεί ακόμη, παρ' ότι υπάρχει σε όλα τα ξένα κράτη, να συστήσει αντίστοιχη εθνική αρχή με πολιτική υποστήριξη και συντονισμό για τις ραδιενεργές ουσίες και για την παράνομη διακίνηση πυρηνικών, δεν υπάρχει ακόμα στην χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό ξανακτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω να σας πω τελειώνοντας ότι πραγματικά λυπούμαι και θλίβομαι, γιατί υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι, οι οποίοι γνωρίζουν. Ομίλησαν, αλλά δεν μας λένε τι ακριβώς γνωρίζουν και αισθάνομαι ότι εδώ υπάρχει ένα πέπλο μυστηρίου, το οποίο καλύπτει και συγκαλύπτει τη συγκεκριμένη δραστηριότητα. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μία μικρή διευκρίνιση μπορώ να κάνω, κύριε Πρόεδρε, σε όσα είπα ή κα Παπακώστα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το ιδεολογικό υπόβαθρο για μια τρομοκρατική οργάνωση το είπα ως δυνατό ελατήριο, όχι αναγκαίο. Δεν είπα ότι κάθε τρομοκρατική οργάνωση έχει ιδεολογικό υπόβαθρο. Μπορεί να έχει. Αυτό είπα, για να μην υπάρχει παρεξήγηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Η «17 Νοέμβρη» έχει ή δεν έχει; **ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):** Σε λασπολόγους δεν απαντώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Σε κατά παραγγελία νομοθέτες ούτε εγώ απαντώ.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι 12.20'η ώρα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε, αλλά θα πρέπει να ολοκληρώσουμε.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Αν μου επιτρέπετε, κύριε Κεδικόγλου, θα ήθελα να πω την άποψή μου.

Δεν ξέρω πόσοι ομιλητές είναι για να μιλήσουν ακόμα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι ο κ. Τσιπλάκης.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Τι θα κάνουμε στη συνέχεια; Θα συνεχίσουμε με τους ομιλητές ή θα σταματήσουμε και θα συνεχίσουμε αύριο; Κάτι πρέπει να γίνει νομίζω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Δαμιανάκη, κατ' αρχάς το νομοσχέδιο θα πάει μέχρι τη 1.00' η ώρα. Είθισται να ψηφίζουμε για να μη διαγράψουμε τους συναδέλφους και την επόμενη μέρα να μιλούν οι υπόλοιποι επί της αρχής και να συνεχίζουμε επί των άρθρων. Αυτό το κάνουμε.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Νομίζω ότι αυτό μπορεί να γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αυτό γίνεται. Αν συμφωνείτε το κάνουμε. Θα μιλήσετε και σεις, κύριε Κεδίκογλου. Δεν νομίζω να υπάρχει πρόβλημα. Αλλιώς κανονικά συνεχίζοντας, θα διαγράψουμε όλους τους Βουλευτές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μπορεί να έρθουν οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αν έρθουν, το Προεδρείο που βρίσκεται εδώ θα δίνει το λόγο στους συναδέλφους που είναι εδώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό μόνο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παράκληση είναι. Επειδή σημασία έχει η ουσία της συζήτησης και όχι ο τύπος, ήθελα να πω ότι είναι εδώ παρόντες αυτήν τη στιγμή ο κ. Κεδίκογλου και ο κ. Τσιπλάκης, που είναι γραμμένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα μιλήσουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μιλήσουν και παράκληση θερμή να κλείσουμε τη συζήτηση και να συνεχίσουμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν μπορούμε να κλείσουμε τη συζήτηση έτσι. Θα ψηφίσουμε επί της αρχής...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Τότε θα υπάρξουν δευτερολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα υπάρξουν δευτερολογίες επί της ενότητας την οποία θα συζητήσουμε. Αυτό είθισται, κύριε Καμμένε, να γίνεται. Πρώτη φορά το κάνουμε; Δεν το κάνουμε πρώτη φορά.

Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι αναμφισβήτητο ότι η εγκληματικότητα από καιρό σε καιρό αλλάζει μορφή. Βεβαίως επίσης θεωρείται δεδομένο ότι τα τελευταία χρόνια η εγκληματικότητα έχει μια πολυσύνθετη μορφή, η οποία έδωσε το έρεισμα σε πολλές προηγμένες χώρες να συμπληρώσουν το νομικό τους οπλοστάσιο.

Θα σας έλεγα επί τη ευκαιρία, διότι κυρίως είναι πολιτική η προσέγγισή μου, ότι η Νέα Δημοκρατία πίστευε αυτό το οποίο είναι και κοινά λογικό, ότι πέραν των κατά καιρούς ρυθμίσεων στο ποινικό σύστημα της χώρας, που αφορούσαν συγκεκριμένες αξιόποινες συμπεριφορές που ανέκυπταν σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους, όταν ανέκυπτε πρόσθετο ζήτημα εξοπλισμού, προσθήκης και άλλων ρυθμίσεων στο νομικό οπλοστάσιο, στο ποινικό σύστημα της χώρας, αυτές οι παρεμβάσεις οι νομοθετικές θα πρέπει να γίνονται.

Και απεδείχθη στην πράξη και το 1978 και το 1990 ότι έκανε νομοθετικές παρεμβάσεις ικανές να διαμορφώσουν συνθήκες αποτροπής, εγκληματικών οργανωμένων από συγκεκριμένες ομάδες πράξεων, όπου αυτό, εν πάση περιπτώσει, ήταν επιβεβλημένο να γίνει. Και τότε προέκυψε από πλευράς της σήμερα κυβερνώσας παράταξης μία αντίθεση με συγκεκριμένη επιχειρηματολογία, της οποίας το υπόβαθρο ήταν ότι το συγκεκριμένο ποινικό σύστημα της χώρας αρκεί για την αντιμετώπιση των εκάστοτε αναφερομένων και τέτοιας μορφής πολυπρόσωπων εγκληματικών πράξεων.

Μετά πάροδο πολλών ετών έρχεται η κυβερνώσα παράταξη σε επιμονή μάλιστα διαχρονική και της Νέας Δημοκρατίας να κάνει αυτήν τη νομοθετική σήμερα αποπειρόμενη παρέμβαση. Όμως το αποτέλεσμα είναι χρόνια μετά να μην έχουμε οδηγηθεί σε εξυγίανση παραβατικών συγκεκριμένων συμπεριφορών, που θα έπρεπε να είχαμε οδηγηθεί. Και θα σας έλεγα στατιστικά τουλάχιστον από πάμπολλες αξιόποινες πολυπρόσωπες πράξεις, θα έπρεπε να οδηγηθούμε σ' ένα μέρος αυτών των αξιοποίνων πράξεων σε εξυγίανση, κάτι το οποίο δεν ανέκυψε. Και ακούσαμε σήμερα διάφορες υπερμέτρως προστατεύουσες, εγώ θα έλεγα μη υπαρκτά δικαιώματα-απόψεις, ότι προσβάλλεται τελικώς η δημοκρατία, διότι παραβιάζονται δικαιώματα, που δεν πρέπει να παραβιάζονται, ότι η δημοκρατία πρέπει να εξοπλίζεται με περισσότερη δημοκρατία κλπ. Αυτές είναι θεωρητικολογίες, που δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Εκείνο το οποίο αναγνωρίζεται και επιστημονικά, αλλά και πολιτικά, είναι

ότι πράγματι όταν βρισκόμαστε προ μιας σύγκρουσης καθηκόντων, επιλύουμε αυτήν τη σύγκρουση καθηκόντων με βάση την αρχή του υπέρτερου συμφέροντος. Όταν βρισκόμαστε, λοιπόν, σε μία δημοκρατία, η οποία πρέπει να διασφαλίζει δημόσια τάξη και ασφάλεια, ειρήνη και γαλήνη και όλα τα έννομα αγαθά, που είναι συναπτόμενα με την προσωπικότητα του ατόμου που ζει σε αυτήν τη δημοκρατική κοινωνία, όταν βρισκόμαστε, λοιπόν, εμπρός σε υπαρκτή διακίνδυνηση αυτών των εννόμων αγαθών, θα πρέπει να σταθμίσει μία δημοκρατία σε τι συγκεκριμένες νομοθετικές πράξεις πρέπει να προβεί, ώστε αυτή η επαπειλούμενη αν θέλετε προσβολή κάποιων άλλων αγαθών να είναι υποδεέστερης αξίας από τα δικαιώματα, τα οποία προσπαθούμε, ως δημοκρατία, να διασφαλίσουμε. Αυτή, λοιπόν, είναι η αρχή η οποία διήπε πάντα τη σκέψη της Νέας Δημοκρατίας και τις νομοθετικές κατά καιρούς εξωτερικεύσεις της και την από εκεί και πέρα μετά την κατάργηση του τρομοκρατικού νόμου, που είχε ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία, εμμονή του ΠΑΣΟΚ ότι δεν υπήρξε περιπτώση συμπλήρωσης του νομοθετικού πλαισίου. Ποια ήταν, λοιπόν, η άποψη της Νέας Δημοκρατίας ότι πρέπει να σταθμίσουμε αυτές τις νομοθετικές μας προτάσεις εάν υπηρετούν αυτήν την αρχή του υπέρτερου συμφέροντος της διασφάλισης της δημόσιας τάξης, γαλήνης, ηρεμίας των εννόμων αγαθών, των προστατευόμενων ως μία δημοκρατία.

Από πού, λοιπόν, προκύπτει σε αυτές τις βασικές θεμελιακές παρεμβάσεις ότι τελικώς προσβάλλονται τα ανθρώπινα δικαιώματα στη δημοκρατία κατά τρόπο ανεπίτρεπτο; Είναι ανεπίτρεπτο να περαιώνεται μία δικογραφία με αμετάκλητο βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών; Είναι ανεπίτρεπτο αυτό που γίνεται αν κάνουμε μία συγκριτική μελέτη του άρθρου 187, όπως υπάρχει με αυτήν τη διατύπωση που γίνεται και που η Νέα Δημοκρατία στην κατ' άρθρον συζήτηση έχει να κάνει κάποιες παρατηρήσεις; Αν γίνει, λοιπόν, μία συγκριτική στάθμιση των διατυπώσεων της συγκεκριμένης μορφής με το προγενέστερο, προκύπτει πουθενά παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν το συγκεκριμένο άρθρο εξειδικεύει συγκεκριμένα αδικήματα, που υπό τις υπάρχουσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες αποδεικνύεται ότι είναι από πλευράς αριθμού διαπραττομένων αξιοποίνων πράξεων σε μέγιστο βαθμό αυτές οι συγκεκριμένες πράξεις, που καθημερινά οργανωμένες ομάδες υλοποιούν; Πού είναι άλλως η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη θέσπιση ανακριτικών ενεργειών, που με ειδικούς νόμους σε ανάλογες περιπτώσεις υπήρξαν συγκεκριμένες ρυθμίσεις;

Για τα ζητήματα βέβαια του DNA νομίζω ότι έχουν ακουστεί απόψεις και δεν χρειάζεται να πω εγώ τίποτα περισσότερο.

Πού θέλω να καταλήξω; Ότι αυτές οι θεμελιακές παρεμβάσεις, παρά τις παρατηρήσεις που θα ακουστούν και από πλευράς Νέας Δημοκρατίας στην κατ' άρθρον συζήτηση, αυτές οι θεμελιακές παρεμβάσεις, πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι έχουν γίνει σε όλες τις προηγμένες –με την καλή του όρου έννοια- χώρες. Και έχει αποδειχθεί και σε επίπεδο διακρατικών συμφωνιών, αλλά και σε υπερεθνικό επίπεδο, σε επίπεδο διεθνών οργανισμών ότι υπήρξαν κείμενα στα οποία προσεχώρησαν οι περισσότερες των χωρών της υπηλίου και προσεχώρησε και η Ελλάδα. Και αν θέλετε κατ' επιταγήν και τέτοιων διεθνών κατευθυντηρίων γραμμών, έρχεται και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο υλοποιεί για άλλη μία φορά κατά τρόπο πανηγυρικό, αυτό το οποίο διαχρονικά η Νέα Δημοκρατία έλεγε, ότι δηλαδή το ποινικό σύστημα της χώρας και σε ουσιαστικό επίπεδο και σε δικονομικό επίπεδο, με βάση τις διαμορφούμενες κάθε μέρα πολυσύνθετες, κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, ήθελε συμπλήρωσει.

Νομίζω ότι η θέση της Νέας Δημοκρατίας, το ότι συμφωνεί επί της αρχής του νομοσχεδίου, είναι απόλυτα σωστή, είναι απόλυτα αιτιολογημένη, είναι απόλυτα εμπειριστατωμένη, είναι απόλυτα εναρμονισμένη με τις πραγματικά υπάρχουσες και σε διεθνές επίπεδο συνθήκες και σε καμία περίπτωση δεν προσβάλλει ανθρώπινα δικαιώματα για τα οποία υπέρμετρη επεδείχθη από πολλούς, όταν κυρίως υλοποιεί αυτήν την αρχή της εξυπηρέτησης υπέρτερου συμφέροντος. Και υπέρτερο

συμφέρον γνωρίζουμε όλοι, είναι το δημόσιο συμφέρον, είναι η διασφάλιση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας.

Εμείς μάλιστα, στις παραμεθόριες περιοχές της χώρας, στις βόρειες περιοχές, και αυτήν τη μορφή του οργανωμένου εγκλήματος, κύριε Πρόεδρε, την υφιστάμεθα καθημερινά και αν θέλετε, εκείνο το οποίο μας απασχολεί ιδιαίτερα είναι ότι η μη εξιχνίαση τέτοιων συγκεκριμένων οργανωμένων, πολυπρόσωπων, αξιοποιών συμπεριφορών οδηγεί σε επίταση και άλλων συμπεριφορών, αναλόγων και αυτό σε καμία περίπτωση δεν διευκολύνει την ήρεμη, γαλήνια, ασφαλή διαβίωσή μας στις βόρειες περιοχές της χώρας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ανέβηκα στο Βήμα για να είμαι δίπλα στον Υπουργό να με ακούει καλύτερα, μια και είναι σύννομος και παρακολουθεί τα κείμενά του ...

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σας ακούω.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ασφαλώς και θα με ακούσετε. Και εγώ σας ακούω και σας τιμώ, άσχετα αν με ορισμένες κυβερνητικές πράξεις και όχι με το σύνολο των κυβερνητικών πράξεων έχω τη θέση που ξέρετε.

Αυτό που παρακολούθησα απόψε, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι υπήρξε μία διαβάθμιση στην προσπάθεια καταπολέμησης του εγκλήματος. Σας τιμεί επιστημονικά το γεγονός ότι μέσα στο κείμενο δεν αναφέρετε κάτι για τρομοκρατικές οργανώσεις, αλλά μιλάτε για εγκληματικές οργανώσεις. Και πράγματι η δική μου άποψη είναι ότι τρομοκρατική οργάνωση με την πολιτική μορφή είναι όταν υπάρχει πολιτικός φορέας από πίσω. Όπως ήταν η Μπρικάτε Ρόσε ή η Μπάντεν Μάινχοφ κλπ. Όταν υπάρχει κάποια ομάδα που εκτελεί, έστω και αν εκδίδει πολιτικά κείμενα, κάποια εγκληματική πράξη, δεν νομίζω ότι είναι τρομοκρατική οργάνωση με την πολιτική έννοια του όρου.

Αυτό που παρακολούθησα είναι ότι και εσείς δέχεσθε ότι η ελευθερία πρέπει να προστατεύεται. Παίρνω ως βάση, κύριε Υπουργέ, ότι ελευθερία είναι η δυνατότητα που έχει ο άνθρωπος να ικανοποιεί όλες τις φυσικές του ιδιότητες. Τη φύση έχει ως αρχή, για όριο τα δικαιώματα του άλλου, κανόνα έχει τη δικαιοσύνη και το νόμο για προστασία. Άρα, λοιπόν, αυτός ο νόμος είναι για προστασία του κοινωνικού συμφέροντος των ελευθεριών. Όμως υπάρχουν αντιρρήσεις τις οποίες και εσείς, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τη σκέψη ως αιτία δίωξης του φρονήματος, δεν νομίζω ότι επαρκώς δικαιολογήσατε ή δέχεσθε.

Είπατε, λοιπόν, ότι πρώτα-πρώτα χρειάζονται δικωτικές αρχές. Δεύτερον, αναφερθήκατε στη συλλογή ανακριτικού υλικού. Ο κ. Βαλυράκης που έχει θητεύσει στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης είπε γιατί δεν προχωρούμε, γιατί δεν έχουμε αποτέλεσμα, γιατί δεν έχουμε πληροφορίες. Υπάρχει έλλειψη πληροφοριών. Ταυτισθήκατε και εσείς. Με αυτήν την άποψη συντάσσομαι και προσωπικά.

Διερωτώμαι, λοιπόν, γιατί εδώ γίνεται κάποια υπέρβαση και κάποια κοινοβουλευτική αταξία. Έχουμε μία Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία υποτίθεται ότι πολεμάει την Κυβέρνηση.

Βασικός σας όρος, νομίζω, είναι, να φύγει η Κυβέρνηση. Αυτό είπα. Δεν είπα να κάνετε ένα νόμο, εκτός και αν έχετε τη δικαιολογία, η Κυβέρνηση έχει τόσο μεγάλη κατηφόρα, που πλέον μόνον ό,τι της υπαγορεύετε κάνει και στέκεται. Αλλιώς δεν δικαιολογείστε. Δύο ερμηνείες υπάρχουν. Ή η Κυβέρνηση είναι σε πολύ μεγάλο κατήφορο, σε τρομακτική αδυναμία και υπακούει σε όποιο κέλευσμα της δίνετε, άρα υπαγορεύετε όποιον όρο θέλετε και συνεπώς δεν μπορείτε να την αιτιάσθε ή δεν έχει τη σωστή ιεράρχηση. Πρώτο θέμα είναι να φύγει αυτή η Κυβέρνηση. Και προσωπικώς εγώ θεωρώ ότι είναι η χειρότερη των τελευταίων τριάντα ετών κυβέρνηση, που είχαμε ποτέ και ο χειρότερος Πρωθυπουργός που απέκτησε ποτέ η χώρα.

Εσείς τι έχετε πρώτη προτεραιότητα; Το να φύγει η Κυβέρνηση ή να ψηφισθεί ένας νόμος; Αυτός ο νόμος μπορεί να γίνει μετά από έξι μήνες, μετά από έναν ή δύο χρόνια. Σας

δόθηκε η ευκαιρία να ρίξετε την Κυβέρνηση σ' αυτήν την περίοδο και κάνατε την άλλη επιλογή. Αν έχετε την επιλογή ότι η Κυβέρνηση καταρρέει, θα σας το δείξει η ιστορία. Αλλά, αν η Κυβέρνηση δεν καταρρεύσει, θα το πληρώσετε, αγαπητοί φίλοι της Νέας Δημοκρατίας, και κοντά σας θα πληρώσει η χώρα, γιατί παραμένει μια κακή κυβέρνηση στην εξουσία.

Το πρώτο, λοιπόν, ήταν οι δικωτικές αρχές. Έχετε δικωτικές αρχές; Κάνετε το νόμο. Εγώ σας λέω ότι είναι άριστος. Κατ' αρχήν από καμία πλευρά δεν υπήρξε διαφωνία σε ό,τι αφορά τη δίωξη του οργανωμένου εγκλήματος, σε ό,τι αφορά μεγαλύτερες ποινές, σε ό,τι αφορά εξέταση και του DNA, φτάνει όμως να υπάρχουν οι κατοχυρώσεις. Διότι δεν μπορείτε να λέτε ότι την ανάλυση του DNA του κατηγορουμένου δικαιούται να ζητήσει ο ίδιος για την υπεράσπισή του. Όχι δικαιούται, του χορηγείται αν ζητηθεί. Άλλο το δικαιούται και άλλο, κύριε Υπουργέ, του χορηγείται, αν ζητηθεί, διότι το δικαιούται προϋποθέτει κρίση από το δικαστήριο. Θα έλεγα ότι υπάρχει μία στοιχειώδης κατοχύρωση σ' ένα τεράστιο ζήτημα του DNA, που είναι πολύ μεγάλο προσωπικό δεδομένο.

Διερωτώμαι εγώ, λοιπόν, με τη Νέα Δημοκρατία τι κάνει απόψε, όταν πρώτο θέμα είναι οι δικωτικές αρχές και όταν εδώ ομολογείται ότι δικωτικές αρχές δεν έχουμε.

Είπαν πολλοί ότι λείπει η βούληση. Και βέβαια λείπει η βούληση. Και πολλοί έφεραν και ως παράδειγμα παρεξηγήσεις. Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, πριν από πολλά χρόνια ψηφίστηκε ο νόμος περί τεντιμποϊσμού, τον ξέρετε, που στόχο είχε να κτυπήσει τους διαφόρους νέους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι ο ν. 4000.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ξέρετε πού χρησιμοποιήθηκε αυτός ο νόμος; Στην καταστολή όλων των απεργιών. Όλοι οι απεργοί ήταν τεντιμποϊδες. Το ζήσαμε στη Χαλκίδα, στο Μαντούδι, με πολλούς συναδέλφους. Συνεπώς δεν είναι το θέμα τι εσείς γράφετε στο κείμενό σας, αλλά τι θα ερμηνεύσει αύριο ο δικαστής και τι ενδεχομένως θα υποστηρίξει ένας συνήγορος. Μην έχετε, λοιπόν, απόλυτη εμπιστοσύνη σε ό,τι λέτε σχετικά με το συμμετέχει ή δεν συμμετέχει στην πράξη. Είναι πολύ επικίνδυνα παιχνίδια.

Είναι πάρα πολύ μεγάλο θέμα το γεγονός ότι καταργείτε τα μικρά ορκωτά δικαστήρια. Σας καταλαβαίνω. Σας εμποδίζει να βάλτε πέντε τακτικούς δικαστές ή τρεις και να βάλτε δέκα ενόρκους ή δώδεκα, για να διαχέεται η ευθύνη. Διότι υπάρχουν οι ενόρκους στην Αμερική, αλλά νομίζω ότι ο αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος, αν οι πληροφορίες που έχω είναι αληθινές. Και πολύ μεγαλύτερος και στηρίζεται στη βάση αυτή. Και από την πλευρά που το μικτό ορκωτό δικαστήριο είναι συνταγματικά κατοχυρωμένο, δεν μπορώ να αντιληφθώ, γιατί εσείς προχωρείτε προς την κατεύθυνση αυτή.

Η άποψή μου, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι με μία κυβέρνηση, τη χειρότερη που είχαμε ποτέ, με έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος είναι το παράδειγμα και η έκφραση του αμοραλισμού σε οτιδήποτε έχει σχέση και όταν η ηθική είναι η βάση, στην πολιτική νομίζω ότι αδικώς ασχολούμεθα με το νόμο αυτό.

Προσωπικώς δεν μπορώ να ψηφίσω ένα νόμο αυτής της Κυβέρνησης, γιατί δεν της έχω την παραμικρή εμπιστοσύνη να εκτελέσει το παραμικρό. Και νομίζω ότι είναι τεράστιο λάθος της Νέας Δημοκρατίας, η οποία στηρίζει αυτό το νομοθέτημα, έστω κι αν αυτό γίνεται καθ' υπαγόρευση της και δηλώνει την αδυναμία της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να μιλήσετε;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επανερχομαι, λοιπόν, σε αυτό που συμφωνήσαμε. Γιατί, αν θα συνεχίσουμε περαιτέρω, καταλαβαίνετε ότι δεν θα δώσουμε το δικαίωμα στους άλλους συναδέλφους να μιλήσουν.

Συνεπώς κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής.
ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, εκείνο που δεν αντιλαμβάνομαι είναι το εξής.

Γιατί άραγε πρέπει να κάνουμε αυτήν την ανορθόδοξη διαδικασία; Δηλαδή από τη μια πλευρά να μην έχουν τελειώσει οι πρωτολογίες και να τις ονομάζουμε προτασόμενες δευτερολογίες επί των άρθρων αύριο και να μη σταματήσουμε τη διαδικασία εδώ, να συνεχισθεί η διαδικασία αύριο επί της αρχής και στη συνέχεια να το ψηφίσουμε;

Ούτως ή άλλως ξέρετε πολύ καλά τη θέση, που πήρε η Νέα Δημοκρατία και επομένως ούτε θέμα αιφνιδιασμού τίθεται για την Κυβέρνηση ούτε κάτι άλλο.

Γιατί ακολουθούμε αυτή τη διαδικασία; Δεν την καταλαβαίνω. Θέλετε να σας διευκολύνω για να φθάσουμε στη 1.00'; Θέλετε να δευτερολογήσουμε; Ευχαρίστως να το κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Για να δευτερολογήσετε θα πρέπει να αρχίσω να διαβάζω τα ονόματα και τότε καταλαβαίνετε τι θα γίνει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Θα υπάρξουν δευτερολογίες επί της αρχής αύριο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επί της πρώτης ενότητας των άρθρων, εφόσον μιλήσουν οι εισηγητές των κομμάτων, θα προταχθούν οι Βουλευτές, οι οποίοι δεν βρίσκονται σήμερα εδώ και θα μιλήσουν πέντε λεπτά επιπλέον του χρόνου, που θα δώσουμε για την ενότητα των άρθρων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Εμείς θα δευτερολογήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα δευτερολογήσετε ούτως ή άλλως στην ενότητα των άρθρων 1 έως 5 .

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Δεν θα μιλήσουμε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αν θέλετε, εγώ συνεχίζω τη διαδικασία, κύριε Καμμένε. Κατ' αρχάς, όμως, έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο που μπορείτε να συνηνευθηθείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κατ' αρχάς υπάρχει προσωπικό θέμα, επειδή ο κύριος Υπουργός ανέφερε περί λασπολόγων και ότι δεν απαντά σε λασπολόγους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ξέρετε πολύ καλά ότι ζητείται με συγκεκριμένο τρόπο ο λόγος επί προσωπικού.

Ζητήσετε λοιπόν το λόγο επί προσωπικού με τη συγκεκριμένη διαδικασία και θα σας το δώσω. Από εκεί και πέρα όμως έχετε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Ρωτήστε, λοιπόν, τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο και συνηνευθηθείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Για το προσωπικό θέμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να υποβάλετε αίτηση για το προσωπικό σας θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Θα υποβάλω την αίτησή μου, αλλά είχα την εντύπωση ότι θα συνεχιζόταν επί της αρχής η συζήτηση. Εάν θέλετε να το υποβάλω γραπτώς, θα το υποβάλω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υποβάλετε, λοιπόν, το ερωτήμά σας.

Σε τι συνίσταται το προσωπικό σας θέμα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ : Ο κύριος Υπουργός στη διάρκεια της ομιλίας του είπε ότι δεν απαντά σε λασπολόγους.

Επειδή θεωρώ προσβλητική την αναφορά του κυρίου Υπουργού, θέλω να διευκρινίσω ότι εγώ κατέθεσα ως κοινοβουλευτικός και όχι ως διορισμένος Υπουργός ένα έγγραφο στο οποίο φαινόταν ξεκάθαρα ότι ο κύριος Υπουργός της Δικαιοσύνης ήταν σε συγκεκριμένη υπόθεση εντολοδόχος του κ. Σωκράτη Κόκκαλη προκειμένου να δώσει μια γνωμοδότηση για μια περίπτωση, η οποία κατά τη δική μου άποψη έρχεται σε αντίθεση με το νομοθετικό έργο το οποίο φέρει το άρθρο 8 παράγραφος 3 και το οποίο εξυπηρετεί συγκεκριμένο επιχειρηματία που βρίσκεται αυτήν τη στιγμή υπό την προανάκριση του εισαγγελέα κ. Παπαγγελόπουλου.

Γι' αυτό το λόγο ζητώ ο κύριος Υπουργός να ανακαλέσει τη φράση περί λασπολόγων και να απαντήσει με συγκεκριμένα επιχειρήματα. Υπήρξε ή όχι ο συγγραφέας γνωμοδότησεως, τον οποίο πρότεινε ο κ. Σωκράτης Κόκκαλης στη συγκεκριμένη απολογία του; Από εκεί και πέρα παρακαλώ να αποσύρει το άρθρο 8.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το άρθρο 8 παράγραφος 3 προσετέθη ύστερα από αίτημα Βουλευτών στη Διαρκή Επιτροπή ότι έπρεπε να προσδιορίσουμε τα κριτήρια με τα οποία θα γίνεται η επιμέτρηση των διοικητικών κυρώσεων κατά των νομικών προσώπων.

Τα κριτήρια αυτά για οποιονδήποτε γνωρίζει πώς μπορεί να γίνεται η επιμέτρηση των κυρώσεων, δεν μπορεί να είναι άλλα από αυτά που προβλέψαμε. Ειδικά το κριτήριο της οικονομικής επιφάνειας προκειμένου περί χρηματικών ποινών είναι αυτονόητο, έχει καθιερωθεί και σε νόμους και σε αποφάσεις δικαστηρίων.

Σημειώνω δε -γι' αυτό μίλησα και για αστέιο επιχειρημα- ότι για ισχυρούς επιχειρηματίες, για πλούσιους το κριτήριο αυτό είναι επιβαρυντικό. Γιατί όσο μεγαλύτερη είναι η επιφάνεια τόσο μεγαλύτερη είναι και η χρηματική ποινή.

Άρα σε βάρος του κ. Κόκκαλη θα λειτουργούσε και όχι υπέρ. Δεν το κατάλαβε προφανώς ο κ. Καμμένος αυτό. Επομένως πρόκειται για μία αθώα, τελείως αδιάβλητη διάταξη. Αν την είχατε σκεφθεί -είστε έξυπνος άνθρωπος, νομίζω, δεν μπορεί να μη τη σκεφθήκατε- θα καταλαβαίνατε ότι είναι μία τελείως αδιάβλητη διάταξη.

Δεν θα είχα καμία αντίρρηση να την αποσύρω. Αλλά επειδή πράγματι εξυπηρετεί την εφαρμογή αυτής της διάταξης η πρόβλεψη κάποιων κριτηρίων επιμέτρησης, δεν έχω κανένα λόγο να την αποσύρω, επειδή εσείς θελήσατε να λασπολογήσετε. Απλώς τώρα η σύνδεση μιας τέτοιας τελείως ανεπιλήπτης διάταξης με το γεγονός ότι έχω δώσει κατά καιρούς εκατοντάδες γνωμοδοτήσεις, διότι αυτή ήταν η δουλειά μου ως καθηγητού της Νομικής, να λέγω τη γνώμη μου, όχι για να εξυπηρετώ χριστικά τον οποιονδήποτε ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Δωρεάν.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Καμμένε, ανάκριση θα κάνετε τώρα στον κύριο Υπουργό. Έχετε υπόψη σας εσείς να δίδεται κάποια γνωμοδότηση χωρίς αμοιβή; Προς Θεού, λοιπόν!

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Οι γνωμοδοτήσεις είναι με αμοιβή. Μπορεί να έχω δώσει γνωμοδοτήσεις σε επιχειρηματίες, στον ΟΤΕ ή στον Ολυμπιακό ή στον Παναθηναϊκό, που μπορεί να τους κατέχουν οι οποιοδήποτε -εγώ αγνώω τον οποιονδήποτε μέτοχο οποιασδήποτε εταιρείας- μπορεί να έχω δώσει σε εταιρείες γνωμοδοτήσεις και να έχω πει την πραγματική μου γνώμη, την οποία πιστεύω κατά συνείδηση και την έχω γράψει σε συγγράμματα, αλλά επ' αμοιβή. Όταν κουράζομαι ώρες ή εβδομάδες, βεβαίως είναι επ' αμοιβή. Αυτό δεν σημαίνει ότι είναι καμία συναλλαγή. Γι' αυτό θεωρώ λασπολογία και το ξαναλέγω και δεν το ανακαλώ το να θεωρείτε επιλήψιμο και να κάνετε αυτήν την αυθαίρετη σύνδεση. Έπρεπε να το σκεφθείτε πολύ πριν το πείτε. Δεν σας αναγνωρίζω το δικαίωμα, κύριε Καμμένε, να αμφισβητείτε το ήθος μου. Σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κάντε, λοιπόν, τη διευκρίνιση ότι όσο μεγαλύτερη είναι η επιχείρηση τόσο μεγαλύτερα είναι και τα πρόστιμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Παρακαλώ, να μη καταγράφεται στο εξής καμία διακοπή εκ μέρους του κ. Καμμένου.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μα, είναι αυτονόητο, κύριε Καμμένε. Είναι δυνατόν να μην έχετε αυτήν τη στοιχειώδη εξυπνάδα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολιτή από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων» και ερωτάται το Σώμα εάν γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από την εισαγγελική αρχή διαβιβάστηκαν αιτήσεις στη Βουλή για την άρση της ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Βασίλη Κεδίκογλου, Θεόδωρου Σκρέκα, Ευγένιου Χαϊτίδη και κ. Λιάνας Κανέλλη.

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Δέχεστε, κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.59', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 6 Ιουνίου 2001 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, όπου πριν τη συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, σύμφωνα με τη διαδικασία που έχει καθορισθεί, θα συζητηθούν και θα ψηφιστούν -έχει γίνει και η σχετική ειδοποίηση- οι συμβάσεις που περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

